

CeLISR

CENTRAL EUROPEAN LIBRARY AND INFORMATION SCIENCE REVIEW
KÖZÉP-EURÓPAI KÖNYVTÁR- ÉS INFORMÁCIÓTUDOMÁNYI SZEMLE

2025/3

„Emitt a gépek s számok titkai!”

Mesterséges intelligencia
és szerzői jog: bibliometriai
felmérés

From Digitised Manuscript to
Database

The Rights Clearance
Documentation Tool

Az egyetemi könyvtárak
szervezeti önértékelése a KMÉR
és az ESG 2015 követelményei
szerint

Az MNMKK Országos Széchényi Könyvtár
és a Budapesti Műszaki Egyetem
Országos Műszaki Információs Központ
és Könyvtár online, tudományos
folyóirata

ISSN 3004-1651 (Online)

Megjelenik negyedévente
journals.oszk.hu, journals.bme.hu

FELELŐS KIADÓ:

Rózsa Dávid főigazgató, MNMKK OSZK
Marton József Ernő főigazgató,
BME OMIKK

FŐSZERKESZTŐ:

Dancs Szabolcs, MNMKK OSZK

SZERKESZTŐ:

Ézsias Anikó, Molnár Anita, BME OMIKK

KIVITELEZÉS:

Horváth Barnabás,
Ormándy Marcell Ottó, MNMKK OSZK
Dobóczy Anna, Heincz Orsolya,
Véghseő Alma, BME OMIKK

TÉMAFELELŐS:

Bilicsi Erika, Bodnár Róbert,
Hubay Miklós, Kalcsó Gyula, Radó Rita,
Tegdes Egyházi Dóra, Verók Attila

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG:

Egervári Dóra, Ézsias Anikó,
Gerencsér Judit, Kisl Péter,
Kovács Béla Lóránt,
Kovácsné Koreny Ágnes, Lencsés Ákos,
Lengyelné Molnár Tünde, Mészáros Tamás,
Némethi-Takács Margit,
Palkó Gábor, Sipos Anna Magdolna,
Szűts Etele, Z. Karvalics László

NEMZETKÖZI TANÁCSADÓ TESTÜLET:

Sabina Aneva, Zuzana Bolerazká, Nicoleta-
Roxana Dinu, Zorica Jakovleska Spirovská,
Alenka Kavčič Čolić, Tomasz Makowski,
Alisa Martek, Silvia Stasselová

LAPTERV:

Kóbor Szilvia, MNMKK OSZK

BORÍTÓTERV:

Molnár Anita, BME OMIKK

ILLUSZTRÁCIÓ:

MNMKK OSZK Archív, freepik

...

1014 Budapest, Szent György tér 4–5–6.
+36 1 224 3700 | cerlisr@oszk.hu

A főszerkesztő levele

Aktuális lapszámunk első két tanulmánya egy olyan területhez kötődik, amelyet dinamikus formálnak a jelen és – várhatóan – a jövő technikai, társadalmi, gazdasági stb. fejleményei, és amely – egyebek közt – a tudományos publikálás terén is különös kihívások elé állít bennünket: a mesterséges intelligencia és a szerzői jog összefüggéseiről szól *Tószegi Zsuzsanna* írása, amelyet *Kardos Helga* hasonló témájú bibliometriai szempontú cikke követ.

A lapszámunkban közölt első angol nyelvű tanulmányt olyan kiváló szakemberek jegyzik, mint *Szűcs Kata Ágnes*, *Vadász Noémi*, *Záros Zsolt Béla*, *Szatucsek Zoltán* és *Bánki Zsolt István* – egytől egyig a Magyar Nemzeti Levéltár (MNL) munkatársai. Az írás által bemutatott projekt célja magyar anyakönyvek digitalizálása, szisztematikus feldolgozása, a kinyert adatok strukturált adatbázisba való szervezése és az eredmények elérhetővé tétele online platformon. Az ezt követő ugyancsak angol nyelvű cikk (*Dancs Szabolcs* tanulmánya) az EODOPEN nemzetközi projekt keretében fejlesztett jogtisztázási dokumentációs eszközt (Rights Clearance Documentation Tool, RCDT) ismerteti részletesen.

Kocsi Hajnalka Anna hiánypótló írása a harmadik e lapszámunkban közlésre kerülő magyar nyelvű tanulmány, címe: „Az egyetemi könyvtárak szervezeti önértékelése a KMÉR és az ESG 2015 követelményei szerint”.

Pogány György „A bibliográfia a kutatás segédeszköze” című cikke a szerzői szándék értelmében „Ferenczy Endréné Wendelin Lidia (1933–2024) bibliográfielméleti és gyakorló bibliográfusi működését” mutatja be, de e szűkebb témán messze túlmutató szakmatörténeti dokumentum.

Indul – angol nyelvű – cikksorozatunkban az ELTE Irodalomtudományi Doktori Iskola Könyvtár- és Információtudományi Doktori Programján végzett kutatókat kérdeztük eddig megvalósult és tervezett kutatásairól. A sorozathoz a doktori program vezetője, Kisl Péter professzor úr írt tartalmas bevezetőt („The cradle of library and information science in Hungary”). E lapszámunkban négy kutató, *Szűts Etele*, *Winkler Beáta*, *Zsömle Viktor* és *Fredrick Wawire Oti*ke válaszait közöljük.

A Könyvtári kitekintő rovatunkban még *Radics Rudolf* „Nyelv, tudás, otthon: magyar nyelvű könyvek az Eperjesi Egyetem polcain” című írását olvashatjuk, míg a szakirodalmi szemlék között *Gacov Katalin* ír a könyvtárak szerepéről a pénzügyi műveltség fejlesztésében és a vállalkozásfejlesztésben, *Sipos Anna* pedig egy, a – tudományos publikációs teljesítmények értékelésében leginkább elterjedt – Hirsch-indexet elemző tanulmányt szemlél. A rovatban további két cikk olvasható *Sirató Ildikó* tollából („Hozzunk létre egy (nemzeti) könyvtárat közösen! Emlékkönyv Margarita Ivanovna Rudomino születésének 120. évfordulójára”).

Sághi Ilona az MNMKK OSZK munkatársával, Sudár Annamáriával készített interjút. Kollégánkat 2025. március 14-én részesítették a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben. Perszonália rovatunkban emellett a 2025-ös év Kosáry Domokos-díjasát méltatja *Koósné Török Erzsébet*.

Referáló rovatunkban ezúttal öt, külföldi szaklapban megjelent írásról közlünk rövid cikkismertetőt. Az érdekesebbnél érdekesebb témákat (ökológiai fenntarthatóság, elektronikus források értékelése, a nyílt tudomány korlátai, deepfake tartalmak és a fiatalok, kapcsolattartó-szerkesztők összehasonlítása) felvonultató referátumokat kiváló könyvtári szakemberek jegyzik.

Dancs Szabolcs
főszerkesztő

Tartalom

„Emitt a gépek s számok titkai!”	265
A mesterséges intelligencia és a szerzői jogi védelem	
A „mesterséges intelligencia” és a „szerzői jog” kifejezések együttes előfordulása a tudományos publikációkban	293
From Digitised Manuscript to Database	309
Automatic Processing of Civil Registers	
The Rights Clearance Documentation Tool	316
Az egyetemi könyvtárak szervezeti önértékelése a KMÉR és az ESG 2015 követelményeiszertint	327
„A bibliográfia a kutatás segédeszköze”	337
Ferenczy Endréné Wendelin Lidia bibliográfiai működése az Országos Széchényi Könyvtárban	
Current trends in library and information science in the light of PhD research and studies	347
The cradle of library and information science in Hungary by Péter Kiszl	347
Interview with Etele Szüts	350
Interview with Bea Winkler	353
Interview with Viktor Zsömle	356
Interview with Fredrick Wawire Otike	359
Nyelv, tudás, otthon: magyar nyelvű könyvek az Eperjesi Egyetem polcain	362
Hozzunk létre egy (nemzeti) könyvtárat közösen!	365
Könyvtárak szerepe a pénzügyi műveltség fejlesztésében és a vállalkozásfejlesztésben	367
Könyvismertető	
H-index és kutatói értékelés	372
Egy lehetséges, átfogó, szerzői szintű értékelési mutató komponensei (Szemletanulmány)	
Emlékkönyv Margarita Ivanovna Rudomino születésének 120. évfordulójára	377
„Alapvetően tanár vagyok.” – Beszélgetés Sudár Annamáriával, az MNMKG OSZK munkatársával	379
A 2025-ös év Kosáry Domokos-díjasa	385
Prof. Dr. Papp Klára történész, professor emeritus, az MTA doktora	
Külföldi könyvtár- és információtudományi folyóiratokból (referátumok)	387

„Emitt a gépek s számok titkai!”

A mesterséges intelligencia és a szerzői jogi védelem

"The secrets of machines and of numbers laid bare!"¹

Artificial intelligence and copyright protection

Tószegi Zsuzsanna
 toszegi.zsuzsanna@btk.elte.hu
 ELTE BTK Könyvtár- és
 Információtudományi Intézet
 c. egyetemi docens

Beérkezett: 2025.06.02.

Elfogadva: 2025.09.08.

Publikálva: 2025.09.29.

A néhány évszázados múltra visszatekintő szellemi tulajdon-védelmi szabályozás igyekszik lépést tartani a társadalmi és technológiai fejlődéssel. A modern szerzői jog antropocentrikus szemléletet követ, középpontba állítva a kreatív embert és az általa alkotott műveket. A szerzők jogai és a közérdek között számos kivétel és korlátozás biztosítja az egyensúlyt; a magyar szerzői jogban ilyen korlát például a szabad felhasználás esete, az angol jogrendszerben pedig a fair use doktrína tölt be különleges szerepet. A generatív mesterséges intelligencia új kihívásokat jelent a szerzői jogi védelem számára, és számos vitát provokál az MI input és output oldalának szerzői jogi megítélését, státuszát illetően. Az MI erőteljes térnyeréséből adódó társadalmi problémákra nemcsak a szerzői jognak, de más jogágaknak is mihamarabb érdemi válaszokat kellene adniuk.

mesterséges intelligencia, szerzői jog, kivételek és korlátozások, jogsértés és jogérvényesítés, etikai felelősség, társadalmi hatás

Intellectual property regulations, which date back several centuries, strive to keep pace with social and technological developments. Modern copyright law follows an anthropocentric approach, focusing on creative individuals and the works they produce. Numerous exceptions and limitations ensure a balance between the rights of authors and the public interest; in Hungarian copyright law, for example, such limitations include cases of "free use" (in Hungarian). Generative artificial intelligence poses new challenges for copyright protection and provokes numerous debates regarding the copyright assessment and status of AI input and output. The social problems arising from the rapid spread of AI require substantive responses not only from copyright law but also from other branches of law.

artificial intelligence, copyright, exceptions and limitations, infringement and enforcement, ethical responsibility, social impact

1. Bevezető

Vörösmarty Mihály *Gondolatok a könyvtárban* című versének egyik sokat idézett sora jutott eszembe, amikor már sokadjára olvastam, hogy a mesterséges intelli-

Cite as / Így hivatkozd: Tószegi, Zs. (2025) „Emitt a gépek s számok titkai!” A mesterséges intelligencia és a szerzői jogi védelem / "The secrets of machines and of numbers laid bare!" Artificial intelligence and copyright protection, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 265–292.
<https://doi.org/10.3311/celistr.41196>

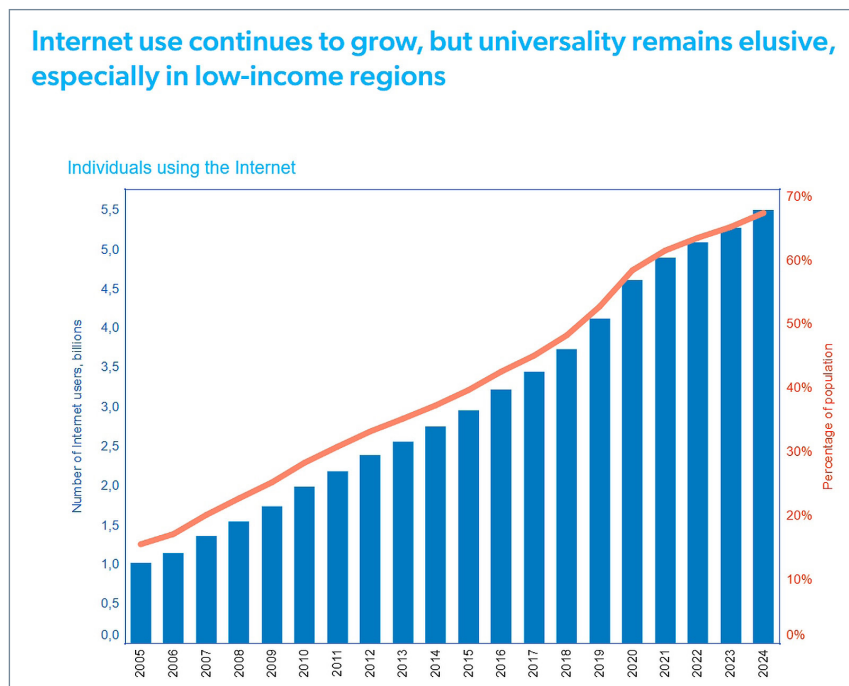
gencia (MI) lenyűgöző teljesítményének mibenlétét jórésével teljes titok övezi. A fejlesztők nem győzik hangoztatni, hogy a mélytanulási algoritmusok működése emberi elmével szinte követhetetlen: a gép gyakorlatilag feketedobozzá vált (Berlinski, Morales, Sponem, 2024).

A könyvtáros-társadalom néhány évtizede megismerte az információrobbanásnak nevezett jelenséget, melynek fő jellemzője a közlemények számának exponenciális növekedése volt. A két-három évtizeddel ezelőtti tartalom mennyisége azóta annak ellenére nagyságrendekkel bővült, hogy a nyomtatott információforrások száma erősen csökken. Az akkori éves statisztikák számai helyett ma már nem napokra, hanem percekre vonatkozó adatok jelennek meg arról, mennyi új tartalom kerül föl az internetre, amelynek egyre nagyobb hányadát teszik ki az MI által generált produktumok.

A SEO.AI adatai szerint 2025 elején a YouTube-ra percenként több mint 360 órnyi videót töltöttek fel, ahol a felmérés idején 5,1 milliárd videó volt elérhető (SEO.AI, 2025). A (még mindig) legnépszerűbb közösségimédia-oldalon, a Facebookon percenként több millió (!) bejegyzést, kommentet, képet osztanak meg. A weboldalak száma továbbra is gyarapodik: a Netcraft a 2025 áprilisában végzett felmérésében 1 218 287 328 aktív webhelyről, 277 498 967 doméntól és 13 441 067 webes számítógéptől kapott választ. A webhelyek száma a megelőző hónaphoz képest 20,6 millióval, a doméneké 1,9 millióval, a webes számítógépé pedig 38 345-tel nőtt (Netcraft, 2025).

Az 1. ábrán látható, hogy az ENSZ szakosított szervezete, az International Telecommunication Union (ITU) szerint 2024-ben a föld lakosságának 68%-a, 5,5 milliárd ember használta az internetet.

„... ma már nem napokra, hanem percekre vonatkozó adatok jelennek meg arról, mennyi új tartalom kerül föl az internetre, amelynek egyre nagyobb hányadát teszik ki az MI által generált produktumok.”

1. ábra: Internetpenetráció 2024-ben (Facts and Figures, 2024)

2025. március közepén a legnépszerűbb MI-alkalmazást, a ChatGPT-t 500 millió ember használta. Ez a szám április első heteiben gyakorlatilag megduplázódott. 2025. március 25-étől ugyanis a felhasználók számára elérhetővé tették a *GPT-4 Omni* (*GPT-4o*) képgenerátor alkalmazását, amellyel a világ legnépszerűbb, legsikeresebb rajzfilmjei – többek között az Arany Medve- és Oscar-díjas

Studio Ghibli, a Disney- és más rajzfilmkészítő műhelyek – stílusának alkalmazását tették lehetővé. A GPT-4o segítségével alig néhány nap alatt 700 millió (!) képet generáltak – és ez a szám annak ellenére lett ilyen magas, hogy a szerverek túlterhelődése miatt egy időre letiltották az ingyenes felhasználókat, majd a nem fizetős ügyfelek lehetőségeit napi 3 kép elkészítésében maximálták. Az OpenAI vezérigazgatója, Sam Altman az áprilisi TED-előadásán jelentette be, hogy három hét alatt megduplázódott a felhasználók száma (Riley, 2025). 2025 áprilisában az egész világot elárasztották a japán animefilmek élővasa, a Studio Ghibli stílusában készült képek.

Hogyan történhetett ez meg? Hiszen aki kicsit is járatos a szerzői jogi kérdésekben, tisztában van azzal, hogy engedély nélkül nem tölthet föl az internetre kortárs műveket.

A szerzői jog alapelveit ismerő, jogkövető magatartást tanúsító könyvtárosok bizonyára érzik, hogy az OpenAI ezzel a fejlesztéssel átlépett egy – vagy talán több? – határt. A cég üzleti sikere kétségtelen, de vajon etikailag, jogilag támadhatatlan az alkotóművészek teremtette stílus kisajátítása?

És ez csak egyetlen kérdés azok közül, amelyekkel a mesterséges intelligencia szembesíti az internethasználókat. Például nap mint nap jelennek meg hírek arról, hogy nemcsak az élővas ChatGPT, de a többi alkalmazás is szerzői jogilag megkérdőjelezhető módon jutott hozzá a feltanításhoz elengedhetetlenül szükséges, védelem alatt álló alkotásokhoz.

Mit mondjanak a könyvtári szakemberek a könyvtárhasználóknak, ha megkérdezzük tőlük:

- Milyen szabályok érvényesek az MI használata során?
- Legálisan igénybe lehet venni a mesterséges intelligenciát egy egyetemi dolgozat, egy tudományos munka, egy kreatív alkotás készítése során?
- Ha egy szerző a munkájához segítségül hívta az MI-t, azt fel kell tüntetnie a nyilvánosságra hozandó művében?
- Ha az MI inputja szerzői jogilag támadható, akkor a felhasználó által készített MI-output is sérthet szerzői jogokat?
- Lehet az MI szerző?
- A stílusra kiterjed a szellemi tulajdon-védelem?

És a sort folytathatnánk...

2. A kutatás célja és módszertana

Az alábbi írásban kísérletet teszek a mesterséges intelligencia és a szerzői jogi védelem komplikált helyzetének bemutatására – kiemelve, hogy a helyzetkép 2025 tavaszán készült. A szerzőijog-védelmi szabályok ugyan nagyon lassan módosulnak, de a gyorsan változó események, illetve a folyamatban lévő szerzői jogi perek kimenetele miatt akár a közeljövőben már más szerzői jogi témák válnak fontosabbá, mint amelyek e sorok írása közben foglalkoztatják a világot. A kutatás során kifejezetten a viharos gyorsasággal fejlődő generatív MI-vel kapcsolatos legújabb publikált eredményekre koncentráltam – tudva, hogy mire ez az írás eljut(hat) az olvasókhöz, a 2025. május végéig elérhető információk egy része meghaladottá válik.

Kifejezett célom, hogy az itt tárgyalt, roppant bonyolult és szerteágazó témát a lehető legérthetőbben fejtssem ki. Nem lévén jogász, meg sem kíséreltem a jogtudományi közlemények magas tudományos színvonalát elérni.

„... nap mint nap jelennek meg hírek arról, hogy nemcsak az élővas ChatGPT, de a többi alkalmazás is szerzői jogilag megkérdőjelezhető módon jutott hozzá a feltanításhoz elengedhetetlenül szükséges, védelem alatt álló alkotásokhoz.”

A munka során néhány alkalommal igénybe vettem MI-modellek segítségét – erről a CeLISR etikai kódexében megadott szempontok szerint beszámolok a mellékletben (CeLISR Etikai Kódex, év nélkül).

3. Előjáróban a mesterséges intelligencia emberi, etikai vonatkozásáról

A számtalan fogalommeghatározás közül kézenfekvő az Európai Uniónak a mesterséges intelligenciára vonatkozó 2024/1689. számú rendeletében – amelyre világszerte az AI Act rövidítéssel hivatkoznak – foglaltakat idézni. A rendelet szerint az MI-rendszer: „gépi alapú rendszer, amelyet különböző autonómiaszinteken történő működésre terveztek, és amely a bevezetését követően alkalmazkodóképességet tanúsíthat, és amely a kapott bemenetből – explicit vagy implicit célok érdekében – kikövetkezteti, miként generáljon olyan kimeneteket, mint például előrejelzéseket, tartalmakat, ajánlásokat vagy döntéseket, amelyek befolyásolhatják a fizikai vagy a virtuális környezetet;” (EU AI Act, 3. cikk, 1.).

A szabatos definíció után egy sokkal emberközelibb gondolatsort segítségül hívva mutatom be, mire utalhat az AI Act szövege a fizikai vagy a virtuális környezet befolyásolhatóságát illetően.

Ferenc pápa 2024 júniusában két jelentős eseményen: a G7-csoport csúcstalálkozóján (Address of His Holiness, 2024), illetve a Centesimus Annus Pro Pontifice alapítvány ülésén (Address of Pope Francis, 2024) fejtette ki véleményét a mesterséges intelligenciáról. 2025 januárjában a hittani, valamint a kultúra és nevelés díkaszterium adta ki a pápa aláírásával ellátott, *Antiqua et Nova* című jegyzetet a mesterséges, illetve a humán intelligencia kapcsolatáról (Antiqua et Nova, 2025). Az alábbiakban a három dokumentum legfontosabb megállapításait összegzem.

A katolikus egyházfő a G7 ülésén „lenyűgöző és félelmetes eszköz”-ként aposztrofálta a mesterséges intelligenciát, majd felvázolta, az MI milyen hatást gyakorolhat az emberiség jövőjére. Mint elmondta, a szemünk láttára kibontakozó kognitív-ipari forradalom olyan változásokat generál, amelyek révén új társadalmi rendszer alakul ki.

A pápa erőteljesen hangsúlyozta, hogy az MI mindenekelőtt egy eszköz, amelynek előnyeit és hátrányait használatának célja és módja határozza meg. Látszólag ugyan technológiáról van szó, holott az MI sokkal inkább etikai kérdéseket vet föl: mit jelent embernek lenni? Mit jelent az ember szabadsága és felelőssége? Az ember tudatos etikai döntéseivel szemben az MI csak algoritmikus döntésekre képes, amelyeket meghatározott kritériumok és statisztikai következtetések alapján hoz meg. Az embernek azonban feltétlenül ellenőriznie kell az MI (látszólagos) döntéseit, ennek elmaradása ugyanis sérti az emberi méltóságot.

Az MI adatkategóriákkal végzett számtani műveleteket kapcsol össze. A feladatok megoldására szolgáló algoritmusok bonyolult szerkezetét a programozók sem mindig értik pontosan, még a jelenlegi, bináris áramkörökkel működő gépeknél sem, és ez az összetettség jelentősen megnő majd a kvantumszámítógépek esetén – jelentette ki az egyházfő.

Az MI számítási érvelésre, a rögzített emberi tudást és tapasztalatot tartalmazó, nagy méretű adathalmazokon alapuló tanulásra támaszkodik. Mindazonáltal, még ha az MI szimulál is bizonyos intelligencia-megnyilvánulásokat, működése alapvetően egy inherens logikai-matematikai keretre korlátozódik. Annak ellenére, hogy az MI képes utánózni az emberi érvelés bizonyos aspektusait, illetve

„... a szemünk
láttára
kibontakozó
kognitív-ipari
forradalom olyan
változásokat
generál,
amelyek révén
új társadalmi
rendszer alakul ki.”

hihetetlen sebességgel és hatékonysággal tud elvégezni specifikus feladatokat, számítási kapacitása csak az emberi elme képességeinek töredékére korlátozódik.

Ferenc pápa a generatív mesterséges intelligencia kifejezésről így vélekedett: félrevezetőnek bizonyulhat az intelligencia szó használata. Az MI-t nem az emberi intelligencia mesterséges formájának, hanem annak termékének kell tekinteni, hiszen a gép egyáltalán nem rendelkezik intelligenciával. Emellett a létrehozást, alkotást jelentő 'generatív' jelző sem pontos. Az MI ugyanis nem hoz létre semmi újat, csak a meglévő, betáplált tartalmakat foglalja új struktúrába – tehát nem generatív, hanem megerősítő jellegű. Az is egyre nagyobb gondot jelent, hogy a gép anélkül adja vissza és erősíti fel a korábban bevitt tartalmat, hogy megvizsgálná, nem tartalmaz-e tévedést, vagy éppen nem előítéletes-e. Adott esetben ez a gyakorlat akár a fake news-t is legitimálja, emellett felerősíti a domináns kultúra fölényét.

Az MI-technológia arra van tervezve, hogy autonóm módon tanuljon és hozzon meg bizonyos döntéseket, az új helyzetekhez alkalmazkodva pedig olyan megoldásokat kínáljon, amelyeket a programozók nem láttak előre. Emiatt azonban széles körű társadalmi következményekkel járó, alapvető kérdéseket vet föl az etikai felelősséggel és az emberi biztonsággal kapcsolatban.

A mai MI-rendszerek általában specifikus és korlátozott funkciók kezelésére, például fordításra, meteorológiai előrejelzésre, kérdések megválaszolására, vizuális tartalom stb. generálására szolgálnak. A legtöbb kortárs – különösen a gépi tanulást alkalmazó – MI-rendszer statisztikai következtetésekre, nem pedig logikai dedukcióra támaszkodik. Az MI a nagy adathalmazok elemzésével, a mintázatokat azonosítva képes „megjósolni” a kimeneteket, javasolni új megközelítéseket, utánózni az emberi problémamegoldásra jellemző bizonyos kognitív folyamatokat. Ezen eredmények elérését a számítástechnikai technológia (beleértve a neurális hálózatokat, a felügyelet nélküli gépi tanulást és az evolúciós algoritmusokat), illetve a hardverinnovációk (például a speciális processzorok) tették lehetővé. Az említett technológiák együttesen biztosítják az MI-rendszerek számára, hogy különféle emberi bemenetekre reagáljanak, új helyzetekhez alkalmazkodjanak, és akár olyan újszerű megoldásokat is javasoljanak, amelyeket a rendszer programozói sem láttak előre.

Amíg az emberek esetében az intelligencia az egész személyre vonatkozó képesség, addig az MI kontextusában az intelligencia csak funkcionálisan értelmezhető, mégpedig gyakran azzal a feltételezéssel, hogy az emberi elme jellemző tevékenységei digitalizált lépésekre bonthatók, és ezeket a gépek képesek reprodukálni. Ferenc pápa hangsúlyozta: az MI fejlett funkciói a feladatok elvégzéséhez szükséges kifinomult képességekkel rendelkeznek ugyan, a gondolkodás képességével azonban nem. Ez a megkülönböztetés kritikus jelentőségű, mivel az intelligencia definíciója befolyásolja, hogyan értelmezzük az emberi gondolat és a technológia kapcsolatát.

Miután az MI hatékonyan képes utánózni az emberi intelligencia termékeit, többé nem vehetjük biztosra, mikor érintkezünk egy emberrel vagy egy géppel. A generatív MI olyan fejlett kimeneteket: szöveget, beszédet, képet stb. hozhat létre, amelyeket akár emberek is produkálhatnának, mégis fontos tudatosítani, hogy az MI mögött csak egy eszköz, nem pedig egy személy áll. Ezt a különbségtételt gyakran elhomályosítja a szakemberek által használt nyelv, amely azáltal, hogy antropomorfizálja az MI-t, lebontja az ember és a gép közötti határt.

Mások is aggódnak az MI társadalomformáló hatása miatt. Az ismert szerzői jogász, Gyertyánfy attól tart, az MI által prezentált „tudás” a közemberek tömegei

„Az MI-t nem az emberi intelligencia mesterséges formájának, hanem annak termékének kell tekinteni, hiszen a gép egyáltalán nem rendelkezik intelligenciával.”

száma téte fölölegessé a munkához szükséges tanuló, gondolkodást, íráskészséget, ez pedig a magfúzió gyakorlati kivitelezéséhez hasonlóan pusztító társadalmi hatással járhat. Mindemellett az MI már most is veszélyes hatással van a szerzői alkotómunkára és az előadóművészi tevékenységre. A „mesterséges intelligencia” kifejezést Gyertyánfy sem tartja megfelelőnek: szerinte az intelligencia ugyanis az emberre jellemző tulajdonság, amely magában foglalja az örökölt tehetséget, az érzelmeket, a felelősségérzetet, az együttérzést, az intuíciót és az alkotóképességet – mindezek pedig a legfejlettebb MI-programokból is hiányoznak (Gyertyánfy, 2024).

4. A generatív mesterséges intelligencia letarolja a világot?

Az OpenAI – a küldetésnyilatkozata szerint az egész emberiség javát szolgáló kutatási-fejlesztési szervezet² (OpenAI, 2025) – mintegy 2,5 éve, 2022. november 30-án indította el a ChatGPT nevű generatív MI szolgáltatását, melynek az ingyenes változata soha nem látott gyorsasággal került a világ legtöbbet használt online alkalmazásai közé. 2025 márciusában a ChatGPT már a Google, a YouTube és a Facebook vezette rangsor 8. helyén állt (Howart, 2025) – és ebben a statisztikai adatban még nem szerepel a bevezetőben jelzett „ghiblisítés-mánia” hatása, amikor a néhány nap alatt szinte megduplázódott felhasználói szám megközelítette az 1 milliárdot.

2. ábra: A „ghiblisített” Sam Altman és a ChatGPT 1 milliárd felhasználója (Riley, 2025)

Az alábbiakban csak két jól ismert párbeszédes MI platformot, az OpenAI fejlesztette ChatGPT-t és a Google Gemini-t említem – részben a fő témára való koncentrálás, részben terjedelmi okokból. Sokak véleménye szerint felhasználói szinten a két rendszer között nincs számottevő különbség; a mi szempontunkból pedig fontos, hogy mindkét szolgáltatás jó színvonalon kommunikál magyarul.

„... az MI által prezentált »tudás« a közemberek tömegei számára téte fölölegessé a munkához szükséges tanuló, gondolkodást, íráskészséget, ez pedig a magfúzió gyakorlati kivitelezéséhez hasonlóan pusztító társadalmi hatással járhat.”

4.1 Dióhéjban a generatív MI működéséről

Az MI a gépi tanulás, illetve az arra épülő mintázatfelismerés módszereire épül. A rendszer a tanítóadatok között paraméterkapcsolatokat hoz létre azzal a céllal, hogy a tanítás eredményét az MI új adatkészletre is képes legyen alkalmazni. Nem a tanító adatkészlet, hanem az abban definiált adatkontextusok (paraméterkapcsolatok), mintázatok válnak az MI részévé (Parti, 2024).

Hatalmas mennyiségű adathalmaz nélkül nem lehet MI-rendszert létrehozni. Az adathalmazokat általában az alábbi módszerekkel elemzik, és ezekkel tanítják az MI-t:

- Gépi tanulás (Machine Learning) – melynek során különböző statisztikai eljárásokkal összefüggéseket tárnak föl.
- Mélytanulás (Deep Learning) – a gépi tanulástól eltérően itt automatikusan történik a kategóriák megjelölése, vagyis a címkézés.
- A megerősítő tanulás (Reinforcement Learning) az emberi tanulás mintájára dinamikus, változó adatokon próbálkozik, majd a saját hibáin tanulva fokról fokra ér el jobb és jobb eredményeket.
- A természetes nyelvfeldolgozás (Natural Language Processing) logikai kísérletekkel indult, adatvezérelt megközelítéssel folytatódott, majd a szavak ábrázolásának és jelentésének mélyebb megértése felé mozdult el. A mai legkorszerűbb nagy nyelvi modellek (Large Language Model – LLM) mélytanulási architektúrákat, neurális hálózati keretrendszereket használnak a szekvenciális adatok kezelésére, például természetes nyelvi szövegek generálására, fordítására (Elemzőközpont, 2024).

4.2 A mesterséges intelligencia mint diszruptív technológia

Időnként nem árt emlékeztetni magunkat arra, hogy az MI attól ilyen „intelligens”, „okos”, mert a rendszerek tanítására az emberiség online elérhető tudásának szinte teljességét (szöveget, képet, zenét stb.) gyűjtötték össze és használják fel. A modellek kialakításához, valamint a szolgáltatásnyújtáshoz gigantikus teljesítményű számítógépek állnak rendelkezésre.

A fejlesztés további fontos eleme a nagyközönség MI-rendszerek iránti fokozott érdeklődése. A felhasználók lényegében az MI tanulási folyamatának részévé válnak azáltal, hogy kérdéseket fogalmaznak meg, illetve minősítik az MI válaszait – mondhatni, ezáltal részt vesznek az MI „továbbképzésében”. Ezt a módszert hivatalosan emberi visszajelzésen alapuló megerősítő tanulásnak (Reinforcement learning from human feedback – RLHF) nevezik.

A negyedik ipari forradalom fontos részét képező MI átalakítja a globális gazdaságot. Számos előnye dacára azonban a hátrányai is számottevőek: adatvédelmi problémák, a szellemi tulajdon-jogok megsértése, az álhírdömping terjedése és a működés hatalmas energiaigénye mellett az MI társadalomra gyakorolt hatása ellentmondásokkal terhelt.

A bevezetőben már idézett szerzők, Berlinski és társai a generatív mesterséges intelligenciát, a genAI-t egyenesen a kapitalizmus újabb, fejlettebb formájaként aposztrofálják. Mint írják, a genAI-t három ellentmondásos társadalmi képzet (social imaginaries) strukturálja és formálja. Az uralkodó nézet szerint a genAI a nyitott piacot és az innovációt szolgálja – ezzel szemben a valóság: a hatalom és az erőforrások központosítása mellett az MI-vel kapcsolatos döntésekből kizárják a nyilvánosságot. Azzal, hogy a genAI-rendszerekkel kommunikáló emberek önként adják át adataikat a nagy techcégeknek, maguk is hozzájárulnak a szabadságjogok megsértéséhez.

„Azzal, hogy a genAI-rendszerekkel kommunikáló emberek önként adják át adataikat a nagy techcégeknek, maguk is hozzájárulnak a szabadságjogok megsértéséhez.”

A cégek a betanítás, tartalomszűrés stb. során éhbérért, gyakran szerződés nélkül veszik igénybe a legrosszabb helyzetben lévő emberek munkáját, tovább mélyítve a szuperelit és az elesettek közötti mérhetetlen szakadékot. A kizsákmányolás új formáját jelenti az is, hogy a nagyvállalkozók hatalmas profithoz jutnak a felhasználók ingyenes munkája révén, hiszen a modelleket az emberek által fölített kérdések tartalma, kontextusa, valamint a visszajelzéseik alapján tudják folyamatosan javítani. A szakértők elemzése alapján a genAI által ígért korlátlan tudás is tévképzetnek bizonyul. A mélytanulási algoritmusok alapelve: a világ leírható funkcionális kapcsolatokkal, és a bemeneti adatok, illetve a kimenet között mindig található funkcionális kapcsolat. A mélytanulások modellek azonban a funkcionális kapcsolatot feketedobozként kezelik, statisztikailag nem validálják az eredményt. Mivel az MI-rendszerben a mögöttes modellek feketedobozok, nem lehet tudni, a tudás milyen forrásokon alapul és hogyan generálódott, így a válaszok érvényessége sem ellenőrizhető. Mindezek egyenes következménye, hogy a ChatGPT, a Gemini és a többi hasonló modell rendkívül hatásos eszközzé vált a világ alakulásának befolyásolására, ugyanis felerősítheti a már meglévő domináns tudásmintákat, tovább mélyítheti a kirekesztést, az egyenlőtlenséget, az igazságtalanságot (Berlinski et al., 2024).

A feketedoboz-effektus lassanként alakult ki. Az ember által tervezett MI metodikája, működése 2018 után vált többé-kevésbé megismerhetetlenné, és ezáltal egyre kevésbé érthetővé, irányíthatóvá, átláthatóvá (Parti, 2024).

A fenti rövid áttekintés alapján érthető, hogy a mesterséges intelligenciát a diszruptív, felforgató technológiák közé sorolják. A diszruptív kifejezés eredeti jelentése: az elfogadott normáktól eltérő, kártékony, bomlasztó. Újabban azonban azokat a vezetőket, cégeket, technológiákat nevezik diszruptívnak, akik/amelyek alapvetően változtatják meg a környezetüket – mint esetünkben a mesterséges intelligencia az egész világot (Girasa, 2020).

És jelenleg a mesterséges intelligencia által okozott világméretű változásoknak a legelején tartunk! A költővel, Illyés Gyulával³ szólva:

„Mert semmivel nem kell nagyobb tehetség [...] mint fölfedni ibolyántúli fénnel,
mi lesz holnap kötelező közöttünk, emberek.”

5. A szerző és a szerzői mű a történelem tükrében

A szerzői mű fogalma és a szerzőnek a szellemi alkotásához fűződő joga az idők során sokat változott. A premodern időszak nagy civilizációinak világában ismeretlen volt az alkotómunka tulajdonjogának vezéreszméje.

Az ókori görögök azt vallották, a művészet és a tudás, továbbá a tudás kinyilatkoztatásának képessége isteni ajándék, a költőt a múzsák ihletik meg. A tudásra nem úgy tekintettek, mint ami birtokolható vagy eladható lenne.

A Római Birodalomban már foglalkoztak az emberi elme alkotásaival és azok védelmével. Cicero a Kr. e. I. században több írásában utalt a ma plágiumnak nevezett jelenségre. Egy költői versenyen Vitruvius leleplezett idegen szerzők műveit a sajátjuként előadó plagizátorokat. Az ókori Rómára azonban nemcsak a plágium fogalma vezethető vissza: a szerzői jogi törvényekben a mai napig támaszkodnak a római jogászok által kidolgozott néhány fogalomra – különbséget tettek például a mű (*corpus mysticum*) és a kézzelfogható hordozó (*corpus mechanicum*) között (EUIPO, 2024a).

„A mélytanulások modellek azonban a funkcionális kapcsolatot feketedobozként kezelik, statisztikailag nem validálják az eredményt.”

Más felfogás uralkodott az ókori Kínában: a kínai tudós feladata az isteni bölcsesség és az ősi tudás hűséges prezentálása, bemutatása volt. A konfúciánus gondolkodás megvetette a kereskedelmet, így a haszon fejében való írást is. Az iszlám területeken minden tudás Istentől származott. Az Isten szavát megtestesítő *Korán* szövege senkihez sem tartozott, így sok száz éven keresztül az iszlám világban sem létezett sem a szerzőség, sem a szellemi tulajdon fogalma. A zsidó-keresztény hagyomány hasonlóképpen tekintett a tudásra: Mózes az Istentől kapott törvényt adta át. Az *Újszövetség* a tudást Isten ajándékeként szentesítette: „Ingyen kaptátok, ingyen adjátok” (*Máté evangéliuma* 10,8). A középkori teológusok ezt az elvet a kánonjog doktrínájába illesztették: „*Scientia donum Dei est, unde vendi non potest*” (a tudás Isten ajándéka, ezért nem adható el) (Hesse, 2002).

A magyar jogi gondolkodást hosszú évszázadokon át a *Tripartitum* határozta meg. Werbőczy nézetei a görög–római hagyományból táplálkozó középkori skolasztikus természetjogi eszmerendszerből eredeztethetők, ő az emberre mint „eszés természettel bíró lényre” tekintett, aki „tulajdonságánál fogva részes az istenieken” (Szabadfalvi, 2019).

5.1 A szellemitulajdon-védelem kialakulása, szabályozása

Hosszú út vezetett odáig, amíg a társadalom elfogadta a szellemi teljesítmények jogi védelmét. Alapvetően két nézet határozta meg a szellemitulajdon-védelem fejlődését: a természetjogi nézet a teremtettséget hangsúlyozta, az utilitarista nézet viszont a közjót és a tudás terjesztését helyezte előtérbe. Ez a kétféle szemlélet többé-kevésbé mind a mai napig érvényesül a jogi szabályozásban (Hesse, 2002).

Daniel Defoe 1710-ben írta le a következő mondatot: „A könyv a szerző tulajdona, saját invenciójának gyermeke, elméjének szüleménye” (idézi Hesse, 2002). Defoe nem egyedül képviselte azt az akkor újszerű nézőpontot, amely a szerzők jogainak elismeréséhez és a jogok törvényes védelméhez vezetett el. A szerzői jogi törvények ősenek tekintett, a szerzőknek kizárólagos jogot adó Statute of Anne-t Defoe fent idézett véleményével azonos évben, 1710-ben hirdették ki Angliában. A nyomtatott könyvek példányaira 14 éves jogot biztosító statútum célja a tanulás ösztönzése volt. Ezt követően a világ egyre több országában alkották meg a szerzői művek védelmét szolgáló jogszabályokat.

Az Egyesült Államok alkotmányának egyik célja a tudományok és a hasznos művészetek fejlődésének előmozdítása. Az 1790-es szerzői jogi törvényben ez a cél olyképpen fogalmazódott meg, hogy a szerzőt elismerték, jogait azonban a közjó érvényesülése korlátozta. Franciaországban 1793-ban fogadták el azt a törvényt, amely a szerzők korlátozott tulajdonjogát rögzítette, egyensúlyt teremtve a szerzők díjazása és a közérdek védelme között. A francia példát követő első német szerzői jogi törvény 1870-ben született meg (Hesse, 2002).

Magyarországon 1884 tavaszán terjesztették a törvényhozás elé az „írói és művészi jogról szóló” törvényjavaslatot, amelynek szövegét Apáthy István öntötte végső formába. A törvényjavaslat legfőbb indoka: „A szellemi műnek jogvédelem alá helyezése, a mű alkotójának személyiségére, egyedi munkálkodására és arra vezethető vissza, hogy a szellemi mű alkotója megkövetelheti, hogy alkotása a törvényhozás védelmében részesüljön.” (Az igazságügyi bizottság 494. sz. alatti jelentése..., 1884).

Az irodalmárok és a művészek szerzői jogait előbb ismerték el, mint a feltalálók invencióit. Maga az „intellectual property” (szellemi tulajdon) kifejezés is

„Hosszú út
vezetett odáig,
amíg a társadalom
elfogadta
a szellemi
teljesítmények
jogi védelmét.”

csak 1845-ben hangzott el először. Michiganben Charles L. Woodbury bíró egy szabadalmi perben azzal érvelt, hogy az embernek az elméje működése révén létrejött produktumok ugyanúgy a saját tulajdonát képezik, és az ő érdekeit szolgálják, mint búzájának a megművelése vagy birkanyájainak az őrzése (Wiputhanupong, 2015). A társadalom a XIX. század derekán már elfogadta ezt a véleményt, hiszen egyre szélesebb körben vált ismertté, hogy a szerzői műveket megilleti a jogi védelem. A társadalmi konszenzust elősegítette, hogy a védelem csak korlátozott ideig él, hiszen ezáltal jöhet létre az egyensúly a közjó, illetve a szellemi tulajdon jogosultjainak érdekei között.

Mára általánosan elfogadottá vált a következő vezérelv: a szerzői jog a tudományok és művészetek fejlődése érdekében biztosít meghatározott időtartamra kizárólagos jogot a szerzőknek a kreatív munkájuk igazságos ellentételezése-ként, melynek végső soron a fő célja a közjó szolgálata (Pogácsás, 2017, p. 102).

6. A szerzői jogi védelem kitüntetett szereplője, a kreatív, alkotó ember

A szerzői jogi szabályok gyakorlati alkalmazása során mindmostanáig nem kellett különösebben azzal foglalkozni, kit illet meg és ki gyakorolhatja a szerzői jogokat – magától értetődött, hogy a szerzői jogok kedvezményezettje a művet létrehozó ember. Az a korábban egyértelmű álláspont, miszerint szerző csakis emberi lény lehet, a mesterséges intelligencia által vagy annak közreműködésével létrehozott produktumok esetén, ha nem is kérdőjeleződik meg, de már magyarázatra szorul.

A témához tartozó szakirodalom áttekintése során számos olyan közleményre találok, amelyek szerzői hasonló kérdéseket tettek föl, mint amelyekre jómagam is keresem a választ. Változott/változik-e a szerzőség mibenléte? Ki a szerzője egy MI-outputnak? – ehhez hasonló témájú tanulmányok sorjáznak egymás után, de talán a legszemélyesebb és a legtöbbet sejtető ez a cím: *„I'm sorry AI, I'm afraid you can't be an author (for now)”* (Vehar, Gils, 2020).

A szerzői művek létrehozása során a ma általánosnak mondható felfogás az egyéni kreativitást, intuíciót, tehetséget, az eredeti gondolkodásmódot tartja a legfontosabbnak, amely tulajdonságok csak az emberre jellemzők – tehát a szerzői jog a természetes személyt illeti meg. Ha azonban belemélyedünk a hatályos magyar szerzői jogi törvény (1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról, a továbbiakban: Szjt.) szövegébe, ott az is szerepel, hogy bizonyos esetekben a szerzői jog nemcsak a természetes, de a jogi személyt is megilleti (Szjt. 1. § (8)).

Az európai (más néven: kontinentális) szerzői jog két részre, a személyhez fűződő (morális), illetve a vagyoni jogokra oszlik. A személyhez fűződő jogok (a névhasználat, a mű nyilvánosságra hozatala, a mű egységének védelme) csak a természetes személyhez kötődnek, aki ezeket nem ruházhatja át, és nem is mondhat le róluk.

Az Szjt. azonban olyan jogi személyeket is megnevez, amelyek „teljesítményei az e törvényben meghatározott védelemben részesülnek” – ebbe a körbe tartoznak „a hangfelvétel-előállítók, a rádió- és televízió-szervezetek, a filmelőállítók, a sajtókiadványok kiadói és az adatbázis-előállítók” (Szjt. 1. § (8)).

Miután a szerzőiség – és ezáltal a szerzői jogra való jogosultság – megállapítása a jelen tanulmány egyik kulcskérdése, néhány mondat erejéig kitérek arra, a polgári jogban mit jelent a *jogalany*, a *személy*, továbbá a *jogképesség* fogalma.

A *jogalany* kifejezés a jogviszonyok, vagyis a jogilag szabályozott társadalmi viszonyok résztvevőjét jelöli. Társadalmi viszonyok azonban nemcsak természetes személyek, vagyis az emberek, de az általuk alapított ún. jogi személyek, például

„A szerzői művek létrehozása során a ma általánosnak mondható felfogás az egyéni kreativitást, intuíciót, tehetséget, az eredeti gondolkodásmódot tartja a legfontosabbnak, amely tulajdonságok csak az emberre jellemzők ...”

szervezetek, közösségek, csoportok között is létrejönnek. A polgári jogban tehát a *személy* egy gyűjtőfogalom, amely alá egyrészt a *természetes*, másrészt a *jogi személyek* tartoznak (Lenkovics, Székely, 2001).

„A jogképesség az embernek, az államnak és a jogi személynek az a képessége, hogy polgári jogviszony, azaz polgári jogok és kötelezettségek alanya lehessen.” A jogképes természetes és jogi személynek jogai és kötelezettségei lehetnek (Közzsolgálati online lexikon, 2025).

6.1 A szerzőiség az antropocentrikus szerzői jogi szabályozásban

A szerzői jogi védelem szempontjából kulcsfontosságú a szerzőiségnek, vagyis annak a definiálása, ki tekinthető egy mű szerzőjének. Érdekes módon sem a nemzetközi egyezmények, sem az USA, sem Magyarország, sem sok más ország szerzői jogi törvénye nem határozza meg konkrétan a szerző fogalmát, annak ellenére, hogy a művek jogi védelme szempontjából a szerzőiség megállapítása döntő jelentőséggel bír.

Az irodalmi és művészeti művek védelméről szóló 1886. évi Berni Uniós Egyezmény (BUE) nem mondja ki, hogy a szerző csak ember lehet, azonban ez egyenesen következik a kontextusból. A BUE kiköti, hogy a szerzőnek állampolgársággal és lakóhellyel kell rendelkeznie, márpedig e feltételeknek csak az ember felel meg. Ugyancsak a szerző emberi mivoltára utal a 7. cikk (1) bekezdése: a „védelem időtartama a szerző életére és halála után ötven évre terjed” (1975. évi 4. törvényerejű rendelet az irodalmi és a művészeti művek védelméről).

Az Szjt.-ben a szerzői jogi védelem tárgya a szerzői mű. Az Szjt. 1. § (1) bekezdése így rendelkezik: „Ez a törvény védi az irodalmi, tudományos és művészeti alkotásokat.” A 4. § (1) bekezdése értelmében: „A szerzői jog azt illeti, aki a művet megalkotta (szerző).” A törvény szövegében csak bizonyos esetekben találjuk meg feltételként a BUE által kritériumként előírt állampolgárságot – például, ha külföldön kiadott műről van szó (2. §), továbbá a követő jog esetében (70. §), illetve az adatbázisok előállítóinak védelmét tárgyaló 84/A. §-ban.

A szerzői mű minősítése szempontjából alapvető fontosságú az Szjt. 1. § (3) bekezdése: „A szerzői jogi védelem az alkotást a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jellege alapján illeti meg”. „A védelemképesség egyik feltétele a szellemi teljesítmény egyéni jellege”, amely azon múlik, a szerző eltér-e a kézenfekvő, közhelyszerű megoldásoktól. Fontos továbbá a szubjektív eredetiség követelménye, amely az adott művet „objektíve azonosíthatóan” elkülöníti más alkotásoktól (Gyertyánfy, 2024). A mű eredetisége általános követelmény úgy az angolszász, mint a kontinentális, a kínai és más szabályozásban.

Az Egyesült Államok Szerzői Jogi Hivatala (United States Copyright Office, továbbiakban: USCO) által a szerzői jogi védelem feltételeiről kiadott szabályzat (Compendium) egyértelműen deklarálja: a szerzői jogi törvény csak a szellemi képességek kreatív erejéből származó intellektuális munka gyümölcseit védi. Mivel a szerzői jog a szerző eredeti szellemi koncepcióira korlátozódik, a hivatal megtagadja a bejegyzést, ha megállapítja, hogy a művet nem emberi lény hozta létre. A szerzői jogi törvény az eredeti szerzői művekre vonatkozik. A hivatal leszögezi: egy alkotás *szerzői műként* való minősítésének előfeltétele, hogy a művet emberi lény hozza létre (Compendium of U. S., 2021).

A humán értékeket tükröző és védő jogrendszer, így a szerzői jogok is, „az alkotó emberi elmét és annak egyedi termékeit védik”, „az emberi jellemzők megragadá-

„Mivel a szerzői jog a szerző eredeti szellemi koncepcióira korlátozódik, a hivatal megtagadja a bejegyzést, ha megállapítja, hogy a művet nem emberi lény hozta létre.”

sára alkalmasak, akár az MI bemeneteit, akár annak kimeneteit vizsgáljuk”. A „humán alkotási folyamat és annak eredménye (valóság), valamint a gépi folyamat és annak kimenete (valóságmodellje) közé nem tehetünk egyenlőségjelet” (Parti, 2024).

7. Kivételek és korlátozások a szerzői jogban

A szerzői jogi védelem érvényesülését a közjó érdekében bizonyos feltételek korlátozzák, úgy a kontinentális, mint az angolszász jogban. A nemzetközi egyezményekre épülő szerzői jogi rendszer szabályozza a szerző monopoljogának érvényesítésére vonatkozó kivételeket és korlátozásokat, mint például a védelmi idő tartamát, illetve a törvény által kijelölt kedvezményezett kör számára biztosított felhasználási eseteket.

A magyar szerzői jogi törvény szerint a szerzői jog „egyensúlyt teremt és tart fenn a szerzők és más jogosultak, valamint a felhasználók és a széles közönség érdekei között, tekintettel az oktatás, a művelődés, a tudományos kutatás és a szabad információhoz jutás igényeire” (Sztj. I. Fejezet, Bevezető rendelkezések).

Fentebb már említettem, hogy a szerzői jogi védelem egyrészt személyhez fűződő, másrészt vagyoni jogokat biztosít a szerző számára. A vagyoni, más néven engedélyezési jellegű jogokat azonban a közérdek, illetve a tanulási, tájékozódási, művészeti szabadság – mint emberi alapjog – korlátozza, miáltal a szerző kénytelen tűnni bizonyos felhasználási módokat. A védelmi idő (amelynek nincsenek kedvezményezettjei, mindenkire egyformán vonatkozik) lejárta után a szerzői mű közkinccsé válik.

Fontos hangsúlyozni, hogy a közjó érdekeit szolgáló korlátozások csakis a szerző vagyoni jogaira terjednek ki, a személyhez fűződő jogait (a név feltüntetése, a mű nyilvánosságra hozatala, a mű egységének védelme) nem érintik.

7.1 A szabad felhasználás esetei és az ún. háromlépcsős teszt a kontinentális szerzői jogban

A magyar jogi szaknyelv *szabad felhasználásnak* nevezi a szerzői jog azon korlátait, amelyek a jogszabályban meghatározott felhasználási módokhoz és esetenként bizonyos felhasználói csoportokhoz kapcsolódó kivételeket jelentik. Számos idegen nyelven *kivételeknek* és *korlátozásoknak* nevezik ezeket a megszorításokat.

A fent említett Berni Unió Egyezményben a kivételek és korlátozások szabályainak meghatározására dolgozták ki a kontinentális szerzői jog egyik pillérét, az ún. háromlépcsős tesztet. A teszt meghatározza azokat a feltételeket, amelyeknek eleget téve a szerző engedélye és díjfizetés nélkül lehet a szerzői művet felhasználni (Munkácsi, 2024).

A háromlépcsős teszt kritériumai:

- a felhasználás (pl. többszörözés) nem lehet sérelmes a mű rendes felhasználására;
- indokolatlanul nem károsíthatja a szerző jogos érdekeit, továbbá
- összhangban kell lennie a polgári jogból ismert tisztességes joggyakorlás követelményével (Végső előterjesztői indokolás... 2021). Az Sztj. a harmadik feltételt a következőkkel egészíti ki: a felhasználás „nem irányul a szabad felhasználás rendeltetésével össze nem férő célra” (Sztj. 33. § (2)).

Fontos, hogy a három feltételnek egyszerre kell érvényesülnie ahhoz, hogy egy védelem alatt álló szerzői mű felhasználása a törvény által meghatározott szabad felhasználás esetkörébe tartozhasson.

„A nemzetközi egyezményekre épülő szerzői jogi rendszer szabályozza a szerző monopoljogának érvényesítésére vonatkozó kivételeket és korlátozásokat ...”

Az Szjt. IV. fejezete szól a szabad felhasználásról és a szerzői jog más korlátairól: „A szabad felhasználás körében a felhasználás díjtalan, és ahhoz a szerző engedélye nem szükséges. Csak a nyilvánosságra hozott művek használhatók fel szabadon e törvény rendelkezéseinek megfelelően” (Szjt. 33. § (1)).

7.2 A fair use doktrína

Az Amerikai Egyesült Államokban érvényes szerzői jogi szabályozás alapelvei több szempontból eltérnek a kontinentális elvektől. Egy hosszú évszázadon át úgy tűnt, az amerikai szabályozás, benne a *fair use* doktrínával, nem egyeztethető össze a Berni Unió Egyezmény szabályaival. 1989-ben azonban az USA is a BUE tagja lett. Az amerikai szabályozás „a kivételek és korlátozások tekintetében első-sorban egy általános feltételrendszert biztosít, amelynek teljesülését a bíróságok vizsgálják az egyes felhasználásokkal kapcsolatban” (Grad-Gyenge, 2023).

Az USA szerzői jogi törvénye az alábbi négy feltétel teljesülését vizsgálja a *fair use* (méltányos használat) körében:

- A használat célja és jellege tekintetében a törvényszöveg kiemeli a nonprofit oktatási tevékenységet. Mezei rámutat, hogy ez esetben nem a felhasználó személye, hanem a használat módja a döntő: „a profitorientált cégek is tanúsíthatnak olyan magatartást, amelynek hátterében nem a haszonszerzés célja lebeg” (Mezei, 2008).
- A törvény második eleme a szerzői jogilag védett mű értéke, amely az alkotó által a mű létrehozására fordított kreatív energia függvénye. Valamennyi olyan eredeti alkotás számíthat védelemre, amely legalább minimális eszmei, művészeti értékkel bír.
- A felhasznált rész mértéke és lényegessége: a bírák e tényezőt annak tükrében vizsgálják, a forrásmű felhasználásának aránya – például egy idézet esetén – indokolt volt-e.
- A legtöbb vitát nem véletlenül a negyedik törvényi elem, nevezetesen „a felhasználás hatása a mű potenciális piacára vagy értékére” váltja ki. Ebben az esetben a hangsúly arra tevődik, hogy a felhasználás következtében esetleg csökkenhet a jogosult eredeti művének piaci értéke – az értékcsökkenésnek azonban nem kell ténylegesen bekövetkeznie (Mezei, 2008).

Azt már csak én teszem hozzá, hogy a használat módjának értelmezése különös jelentőséggel bír, ugyanis az MI-fejlesztő techcégek erre hivatkozva tekintik a *fair use* körébe tartozó tevékenységnek az MI-szolgáltatások kialakításához szükséges adatgyűjtést és -feldolgozást.

7.3 Adat- és szövegbányászat

Úgy a háromlépcsős, mint a *fair use* tesztnek való megfelelés alapvető jelentőségű az MI-rendszerek fejlesztése és szolgáltatása terén.

A részletek mellőzésével fontos megemlíteni, hogy az MI-rendszerek „tudását” képező háttéradatbázisok anyagát főleg adat- és szövegbányászati eljárásokkal gyűjtik össze. Bizonyos feltételek megléte esetén az USA és az Európai Unió tagállamai a szerzői jog korlátai között kezelik az adat- és szövegbányászati célú felhasználást (például a többszörözést).

Az EU a 2021-ben a tagállami jogrendszerbe implementálandó Copyright in the Digital Single Market Directive (a továbbiakban: CDSM) irányelvben rendelkezett arról, hogy az európai uniós szerzői jogi szabályozásba a szabad felhasználás

„Bizonyos feltételek megléte esetén az USA és az Európai Unió tagállamai a szerzői jog korlátai között kezelik az adat- és szövegbányászati célú felhasználást (például a többszörözést).”

nálási esetek közé kerüljön be a szöveg- és adatbányászat. Az irányelv megfogalmazása szerint a szöveg- és adatbányászat „bármely olyan automatizált analitikai módszer, amely digitális formában lévő szövegeket és adatokat elemez információk, többek között, de nem kizárólag mintázatok, tendenciák és összefüggések feltárása céljából” (Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/790 irányelve, 2.).

Az uniós tagállamok – köztük Magyarország – a CDSM irányelv előírásainak megfelelően módosították a nemzeti szerzői jogi törvényeket, így az Szjt. szabad felhasználási esetköre is kibővült a törvényi feltételeknek eleget tevő szöveg- és adatbányászattal.

Az irányelv által lehetővé tett új szabad felhasználás ellen a szerzői vagy kapcsolódó jogi jogosultaknak lehetőségük van a tiltakozásra: a műveiket kiléptethetik a szabad felhasználás keretei közül. A nemzetközi szakirodalomban *opt-out* néven említett jogfenntartás közlésének géppel olvasható formában kell megtörténnie. Géppel olvasható formában a forrásoldalon vagy a robots.txt fájlban, vagy a szerveren egy protokoll elhelyezésével, vagy a HTML-tartalomban elhelyezett válaszban lehet közölni a jogfenntartó nyilatkozatot (Mezei, 2024).

Ha megfelel a fair use doktrína feltételeinek, vagyis nonprofit oktatási vagy kutatási célú felhasználás esetén az angolszász jog is lehetővé teszi a szöveg- és adatbányászatot (Text and Data Mining, TDM).

8. Egy (látszólagos) kitérő: a fényképek szerzői jogi megítélése

A XIX. században nagy viták zajlottak a fényképek szerzői jogi védelme körül, amelyek azt bizonyították, a társadalom nehezen találta meg a fényképezés helyét a művészetben, illetve a szerzői jog keretei között, holott a fotózás rövid idő alatt óriási népszerűsége tette szert.

A Magyar Tudományos Akadémián az első dagerrotípiákat 1840-ben mutatták be. Négy évtizeddel később, az 1884. évi XVI. törvény már külön fejezetet szentelt a fényképeknek: „A jelen törvény által biztosított védelem, a fényképeszeti mű szerzőjét vagy annak jogutódát öt évig illeti” (1884. évi XVI. törvénycikk a szerzői jogról. 70. §).

Ugyanabban az évben, amikor a magyar országgyűlés lényegi vita nélkül elfogadta a fényképek szerzői jogi védelmére is kiterjedő szerzői jogi törvényt, nemzetközi szinten mérőöldkönek számító bírósági ügy végére került pont az USA-ban.

A szerzői jogainak megsértése miatti pert Napoleon Sarony fényképész indította a Burrow-Giles Lithographic Co. ellen. A per tárgya a Sarony által Oscar Wilde-ról készített portré szerzői jogi védelme volt. Az ügy az amerikai Legfelsőbb Bíróság elé került, amely ítéletében a következőket jelentette ki: az, hogy egy fénykép egyszerű mechanikai reprodukció vagy eredeti műalkotás-e, az eredetiség, a szellemi produktum, valamint annak bizonyítása alapján határozható meg, mely gondolatok, elképzelések vezették a szerzőt a mű megalkotása során. Amennyiben vita tárgyává válik a szerzői jog, fontos e tények megállapítása.

A bíróság szerint Sarony a fénykép beállításával: Oscar Wilde ruházatának kiválasztásával, a háttér elrendezésével, a fények irányításával tudatosan alakította ki a portré sajátosságait (Justia U. S. Supreme Court, 1884). A Sarony szerzői jogait elismerő döntés nagyban hozzájárult a fényképezés műfajának művészi respektusához és a fotósok jogainak elismeréséhez.

A kontinentális szerzői jogi rendszerhez tartozó országokban szintén folytak viták a fényképek szerzői jogi védelméről. A fényképezőgépet sokan a valóság passzív rögzítésére szolgáló, szimpla technikai eszköznek tartották, a fotóst pe-

„... az, hogy egy fénykép egyszerű mechanikai reprodukció vagy eredeti műalkotás-e, az eredetiség, a szellemi produktum, valamint annak bizonyítása alapján határozható meg, mely gondolatok, elképzelések vezették a szerzőt a mű megalkotása során.

Amennyiben vita tárgyává válik a szerzői jog, fontos e tények megállapítása.”

dig csak a mechanikus eszköz kezelőjének, nem pedig a fénykép alkotójának. A legtöbben úgy vélték, a fényképezés mechanikus folyamat, amelynek nagyobb hányadát „végzi” a gép, mintsem az ember. A helyzet azonban fokról fokra változott a fotósok javára, miután egyre több olyan kép született, amelyen egyértelműen megnyilvánult a fényképész kreativitása, művészi látásmódja.

A XXI. században hasonló vitákra adhatnának okot a kifinomult szoftverekkel felvértezett okostelefonokkal, illetve digitális fényképezőgépekkel készült fotók, amelyek speciális szoftverekkel utólag nagymértékben módosíthatók. Egy mai felső kategóriás kamerával készült és szoftveres utómunkával feldolgozott fénykép technikai minőségének nagy hányada az eszköz, illetve a képfeldolgozó szoftverek fejlesztőinek tudását, munkáját tükrözi, mégsem merül föl, hogy az elkészült fénykép nem a fotós szerzői műve lenne.

Nem véletlenül időztünk ennyit a fotózásnál: a szerzői jogi kérdések szempontjából figyelemre méltó a fényképezés korai korszaka és a mesterséges intelligencia jelenlegi helyzete közötti párhuzam.

9. Mesterséges intelligencia – mesterséges kreativitás

Az ember régóta használ technikai eszközöket kreatív alkotásai létrehozásához – az újdonság abban rejlik, hogy az MI-technológia nemcsak a felhasználó utasítására, de „magától” is képes bizonyos kreativitásra.

Három ismert példa a technológia képességeinek érzékeltetésére: az MI kellő input és prompt alapján befejezte Beethoven X., illetve Schubert VIII. szimfóniáját, továbbá elkészítette a Next Rembrandt címen ismert „önarcképet”, amely a megtévesztésig hasonlít az eredeti Rembrandt-festményekre. E három lélegzetelállító teljesítményben jelentős szerepet játszott az MI-fejlesztőknek és az utasításokat megfogalmazó promptmérnököknek a tudása. A 3. ábrán látható képet azonban a ChatGPT teljesen autonóm módon, prompt megadása nélkül készítette el.⁴ A felhasználói utasítás mindössze annyi volt, hogy készítsen egy képet – úgy vélem, az eredmény önmagáért beszél.

3. ábra: ChatGPT: Kép – cím és prompt nélkül

„... az MI kellő input és prompt alapján befejezte Beethoven X., illetve Schubert VIII. szimfóniáját, továbbá elkészítette a Next Rembrandt címen ismert »önarcképet« ...”

Mindez fontos jogi kérdéseket vet fel: létezik szerzői jogi és/vagy más kapcsolódó jogi védelem az MI által autonóm módon generált tartalomra, és ha igen, ki a szerzői jogok jogosultja?

9.1 A stílusgeneráló MI

A legnagyobb MI-rendszerek egyik legintenzívebben fejlődő és talán a leglátványosabb fejlesztési területe a neurális stílustranszfer, amely – ahogy a bevezetőben említettem – 2025 tavaszán sok százmillió képen mutatta be, mire képes ez a technológia.

Az ingyenesen elérhető text-to-image alkalmazások egy kép témájának meghatározása mellett a kép stílusára vonatkozó utasítások megadására is módot adnak – akár egy konkrét alkotó, akár egy korszak vagy netán egy hangulat megnevezésével – ugyanez a módszer a zenére vagy a szépirodalomra szintén alkalmazható.⁵ A 4. ábrán pedig egy, a XIX. század látványvilágát felidéző fotorealisztikus kép látható, amelyet az MI *Az arany ember* kiválasztott szövegrészlete alapján készített.

4. ábra: Timée a hajón – egy kép a Jók.ai Labor oldalról (Jók.ai GPT, 2024)

Önmagában a stílus – miután nem egy műtípus – nem áll szerzői jogi oltalom alatt. A stílus védelmét elméletileg az Szjt. 1. § (3) bekezdéshez lehetne kötni: „A szerzői jogi védelem az alkotást a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jellege alapján illeti meg”. Márpedig az „egyéni, eredeti jelleg” a stílusban ölt testet – és itt utalok a Ghibli Studio bevezetőben említett stílusára, amely összetéveszthetetlenül kötődik a Hayao Miyazaki által vezetett műhelyhez.

A szerzői stílus szerzői jogi védelméről és annak hiányáról szóló tanulmányában Grad-Gyenge alaposan körüljárja ezt a meglehetősen bonyolult kérdést. Röviden összefoglalva: az utánczott stílus felhasználásának célján, körülményein múlik, minek minősül a cselekmény: „stíluslopásnak”, személyiség elleni támadásnak, más visszaélésnek? Vagy éppen ellenkezőleg: a szerzői jog alapján a szabad felhasználás körébe eső paródiának, pastiche-nak?

„Az ingyenesen elérhető text-to-image alkalmazások egy kép témájának meghatározása mellett a kép stílusára vonatkozó utasítások megadására is módot adnak – akár egy konkrét alkotó, akár egy korszak vagy netán egy hangulat megnevezésével ...”

Grad-Gyenge megállapítása szerint az MI egyre erősebb a stílusutánczásban, és ez jelentős zavart okoz a kulturális termékek piacán. A stílusutánczás komoly veszélyt jelent az eredeti alkotók jogaira, különösen, ha az utánzat az ő nevük alatt vagy az ő eredeti műveikkel versenyezve jelenik meg.

A művészi stílust érintő jogsértés esetén a jogosultak jelenleg kevésbé a szerzői jogi, inkább a polgári jogi eszközökre számíthatnak. A jogosultak helyzetét javíthatja az általános személyiségvédelem megfelelő értelmezése, mivel annak a szerző személyes alkotói stílusát is védenie kell. A szerzői jogi oltalom hatályának kiterjesztése a szerzői stílus egyes elemeire erősíthetné a jogosultak védelmét – amennyiben túlmutatna a jelenleg védett elemeken és kiterjedne az alkotó több művén átívelő művészi megoldásainak oltalmára (Grad-Gyenge, 2024).

9.2 Az EU mesterséges intelligencia törvénye

Nagy várakozás előzte meg az Európai Unió mesterséges intelligencia törvényét, a világon az MI-technológiára vonatkozó első, átfogó jellegű szabályozást. Az AI Act fő célja az Alapjogi Chartában meghatározott alapvető jogok megerősítése volt. A hosszú időn át készülő törvény szövegében még egyáltalán nem érvényesült az MI-nek a kulturális termékek piacára gyakorolt robbanásszerű, felforgató hatása. Ennek következményeként az AI Act nem váltja ki, csak némileg kiegészíti az EU szerzői jogi szabályait. Az ígérek szerint 2025. május 2-áig tervezték „a szerzői jogi relevanciával is bíró gyakorlati kódex” kidolgozását (Békés, Grad-Gyenge, Horváth, 2024). Az Európai Bizottság MI-hivatalának vezetője azonban közölte, hogy a május 2-ai határidőt az amerikai kormány erős lobbitevékenysége miatt nem tudták betartani, de ígérete szerint 2025 nyarán kiadják az ígért kódexet (Gkritsi, Haeck, 2025).⁶

Az EU 2019-es CDSM-irányelve nem foglalkozott a szerzői joggal védett anyagoknak a genAI képzése során történő felhasználásával. Erre a fontos kérdésre a 2024-es AI Act sem tér ki érdemben – annak ellenére sem, hogy a törvényhozók tisztában voltak a téma jelentőségével. Az AI Act elsősorban a termékbiztonsággal foglalkozik, és az AI kockázataival kapcsolatos szabályozási kereteket jelöli ki (Dornis, Stober, 2025).

Dornis és Stober azt állítja, a generatív MI-modellek tanítása jelentősen eltér a hagyományos szöveg- és adatbányászattól, mivel a modellek képesek „megjegyezni” és reprodukálni a szerzői joggal védett tartalmakat. Ezért úgy vélik, sem a CDSM-irányelvben meghatározott szabad felhasználás, sem az amerikai *fair use* doktrína nem vonatkoztatható automatikusan a genAI betanításának folyamatára (Dornis, Stober, 2025).

10. Szerzői jogi problémák a generatív MI körül

Jól érzékelhető, hogy a szerzők, az MI-fejlesztők és a felhasználók érdekei egymással ellentétesek, ezért igen hasznos lenne az alábbi kérdéskörökben mielőbb adekvát – és lehetőleg konszenzusos – szabályozást kidolgozni:

- input oldal: a tanítóadatok jogszerű felhasználása,
- output oldal: a generált tartalom szerzősége, szerzői jogi státusza,
- a stílusutánczás,
- a deepfake,
- a plágium és a felelősség.

Az input/bemeneti oldalon vita tárgyát képezi, szerzői jogi jogsértés következik-e be, amikor az MI feltanításához engedély nélkül gyűjtenek össze (főleg szö-

„A művészi stílust érintő jogsértés esetén a jogosultak jelenleg kevésbé a szerzői jogi, inkább a polgári jogi eszközökre számíthatnak.”

veg- és adatbányászati módszerekkel), majd használnak föl szerzői joggal védett műveket. A szerzők jogdíjat, kártérítést követelnek szellemi produktumaik újfajta felhasználásáért, az MI-cégek viszont az algoritmusaik betanításához szükséges forrásanyagok (akár szerzői jogi védelem alatt álló művek) felhasználását továbbra is térítés nélkül kívánják folytatni.

A generatív MI-modellek fejlesztői a tanítóadatok gyűjtése során a közérdekre, az oktatási, kutatási célú felhasználásra hivatkoznak, amely úgy a fair use doktrínában, mint a kontinentális jogban a kivételek közé tartozik, illetve tartozhat.

Az output, azaz a kimeneti oldalon meghatározó jelentőségű kérdés a szerzőség, vagyis az, hogy kit illet meg az MI által generált output szerzői joga. Az antropocentrikus felfogás szerint az MI-output nem lehet szerzői jogi védelem tárgya, mivel a szerzője nem emberi lény. Kivételt képezhet, ha a promptot megfogalmazó ember kellő intellektuális erőfeszítést tett az MI-output tartalmának kialakítása érdekében.⁷

A mai gyakorlat alapján az emberi tényező szerepének kellő mértékét – vagyis azt, hogy a generatív MI-output szerzői műnek minősül-e, ezáltal megfelel-e a szerzői jog szerinti védhetőségi követelményeknek – a bíróságok hivatottak megállapítani. Amíg jogerős ítélet nem mondja ki, hogy az MI által generált tartalom létrehozása során elegendő mértékű volt az emberi tényező – és így szerzői mű jött létre –, addig az MI-output szerzői jogi státusza: bárki által jogszerűen felhasználható közkinccs.

További gondot jelent a stílusutánpótlás, amelynek problémáiról a 9.1 *A stílusgeneráló MI* alfejezet szól.

„... a deepfake-ek, azaz a cselekvést végző vagy beszélő személyeket ábrázoló szintetikus tartalom széles körű elterjedése és hatalmas mértékű gyarapodása komoly aggodalomra ad okot.”

10.1 A deepfake-ek által okozott károk

A mindenütt jelen lévő genAI korában a deepfake-ek, azaz a cselekvést végző vagy beszélő személyeket ábrázoló szintetikus tartalom széles körű elterjedése és hatalmas mértékű gyarapodása komoly aggodalomra ad okot. 2022 és 2023 között több mint tízszeresére nőttek a szintetikus tartalommal⁸ kapcsolatos, komoly károkat okozó csálások. Az érdekelt felek világszerte hozzáláttak olyan mechanizmusok kidolgozásához, amelyek lehetővé teszik a szintetikus tartalom felhasználói számára, hogy megkülönböztessék a valóságot a nem valóditól, illetve hatékony jogorvoslatot biztosítanak a deepfake-ek által okozott károk kompenzálására. A szakpolitikának hatékonyan kell fellépnie a szintetikus tartalmak visszaélészerű felhasználásával szemben, mert ez a negatív jelenség megváltoztathatja a valóságérzékelést, alááshatja a bizalmat és káros hatást gyakorolhat a társadalomra (Squicciarini, Valdez, Sarmiento, 2024).

A deepfake módszer alkalmazása szerzői jogi jogsértésnek minősül, ha például egy ismert előadó stílusában az MI-vel engedély és díjfizetés nélkül generálnak új produkciót. A szerzői jogi jogsértésen túl ilyen esetben fölmerülhet a polgári jog körébe tartozó „megtévesztés” vagy „jogtalan haszonszerzés” ténye is, de ha felhasználták az előadó arcását, akkor a személyesadat-védelmi jog-sértés szintén fölvetődhet (Antiqua et Nova, 2025).

10.1.1 Az ELVIS törvény

Tennessee államban rendkívül figyelemre méltó törvényt fogadtak el 2024. március 21-én az MI-vel megvalósított deepfake-ek és a hangklónozás ellen. Az ELVIS⁹ (Ensuring Likeness Voice and Image Security) törvény a művészek hangjának, nevének, képmásának és más hasonló vonásának védelmét kívánja biztosítani

a MI-vel készíthető deepfake használatával elkövetett visszaélésekkel szemben. A maga nemében világelső törvény kimondja, hogy minden személy jogos tulajdona a neve, a képmása, a külső megjelenése és a hangja, amelyek fölött kizárólagos joggal rendelkezik – különösen így van ez az előadóművészek esetén, akik a törvény értelmében védekezhetnek a felsoroltak bármilyen médiumban, bármilyen módon történő felhasználása ellen. Az elhunytak esetén a kizárólagos jogokat a kijelölt örökös gyakorolja, ő léphet föl az illegális felhasználás ellen, melyet Tennessee állam börtönbüntetéssel és/vagy pénzbírsággal sújthat (Bailey, Pinkins, Pratt, 2025).

10.1.2 Az MI-output felhasználása: etikai kérdések

A plagizálást és az MI által generált output felhasználásával kapcsolatos felelősségvállalást véleményem szerint érdemes együtt áttekinteni.

Az első vizsgálandó kérdés a tartalom-visszafejtés. Bebizonyosodott, hogy az MI-fejlesztők azon állítása, miszerint a tanuló adatbázisukban szereplő tartalmak elemeikre vannak bontva, és a fragmentumokból nem lehet visszaállítani az eredeti művek szövegét, csak részben igaz.

2023-ban nagy port kavart a The New York Times (NYT) által az OpenAI és a Microsoft ellen indított per, amelyhez bizonyítékként csatoltak olyan, a ChatGPT és a Copilot által generált outputokat, amelyek az NYT szerint gyakorlatilag megegyeznek a lapban megjelent szerzői cikkek szövegével, nagyobb szövegrészeivel. Az OpenAI azzal érvelt, hogy manipulatívák voltak azok a promptok, amelyekre válaszul az MI az eredeti szövegekhez hasonló outputokat generált. Azt az OpenAI is elismerte, hogy a legújabb modelljeihez 3,7 milliárd oldalt kitevő szöveget, több ezer milliárd szóból álló tanítóanyagot használt fel, és ebben a hatalmas korpuszban vannak szerzői joggal védett művek is.

Az NYT perbeli állítása szerint a jogosulatlan felhasználás nemcsak szerzői jogi jogsértést jelent, de veszélyezteti a minőségi újságírást és aláássa a lap üzleti modelljét. Azzal ugyanis, hogy az MI-chatbotok az NYT fizetőkapuját megkerülve lehetővé teszik a lap tartalmához az ingyenes hozzáférést, jelentős bevételkiesést is okoznak a The New York Times-nak. A per kimenetele – különösen a fair use tekintetében – jelentős hatást gyakorolhat a genAI és a szerzői jog viszonyára (Pope, 2024).

Bár nem értjük pontosan a mikéntjét, tagadhatatlan, hogy az MI-modellek tartalmaznak valamilyen belső reprezentációt a képzési adatok egyes részéről. Az inkább egy asszociatív memóriaként működő reprezentáció ugyan nem férhető közvetlenül hozzá, megfelelő promptokkal mégis elő lehet hívni a tartalmat. Jogi szempontból azonban nem számít, értjük-e az MI belső kódját vagy sem, az viszont nagyon is számít, hogy a modell szerzői jogilag védett műveket tartalmaz. Mindennek következtében – az akárcsak részben – szerzői joggal védett anyagokat tároló modell megosztása akkor is sértheti a szerzői jogokat, ha a tanítóadatokhoz az MI-modell fejlesztője jogszerűen jutott hozzá (Dornis, Stober, 2025).

Ez utóbbi állítás indoka: ha egy szerző engedélyezi a műve felhasználását (például egy szerkesztőségnek, kiadónak a mű nyilvánosságra hozatalát), az engedélyesnek nem keletkezik joga a felhasználási engedély átruházására, vagyis a kiadó egy másik fél részére nem engedélyezheti a mű felhasználását.

Márpedig, ha akár csak minimális esély van arra, hogy egy csevegőrobot a felhasználó kérésére olyan szöveget (képet stb.) „produkál”, amely többé-kevés-

„Azt az OpenAI is elismerte, hogy a legújabb modelljeihez 3,7 milliárd oldalt kitevő szöveget, több ezer milliárd szóból álló tanítóanyagot használt fel, és ebben a hatalmas korpuszban vannak szerzői joggal védett művek is.”

bé megegyezik a tanító adatbázisba feltöltött valamelyik szerzői művel, és ezt az MI-outputot a felhasználó saját műveként hozza nyilvánosságra, azzal ő is szerzői jogsértést követ el.

Továbbra is az egyik kulcskérdés: ki viseli a felelősséget az MI által generált, esetleg etikátlan vagy jogellenes tartalomért, vagy azért, ha az MI jogsértő módon felhasznált forrásművekből generálja a tartalmat? Kézenfekvőnek tűnik a válasz: a tanítóadatok összegyűjtéséért és az azokra épülő szolgáltatásokért az MI-modellt fejlesztő cég a felelős.

Attól kezdve azonban, hogy az MI által generált tartalmat valaki nyilvánosságra hozza vagy más módon hasznosítja, a felelősség az ő vállára száll át. Függetlenül attól, a tartalom mekkora hányadát készítette az MI, a nyilvánosságra hozott tartalomért, ha az akár szerzői, akár személyiségi, akár más jogokat sért, a közlétező humán alanynak kell helytállnia.

Valamennyi MI-szolgáltató közli a generált tartalom felhasználásának, nyilvánosságra hozatalának feltételeit. Ha a felhasználó közléteszi az MI-től kapott outputot, attól kezdve ő felel a közlemény valóságtartalmáért, hitelességéért és a szerzői jogi szabályok betartásáért.

Fölmerülhet továbbá az a kérdés: vajon plágiumot követ el, aki a szerzői műve előállításához MI-eszközt vett igénybe, de a mű nyilvánosságra hozatalakor ezt a tényt nem közli? Hivatkozhat arra a „plagizátor”, hogy az MI-output közkinccs, amelynek a felhasználása nem sérti a szerzői jogot?

A saját neve alatt más szerző művét közlétező akkor is etikai vétségnek számító plágiumot követ el, ha a szóban forgó mű (műrészlet) közkinccs. Tehát, ha valaki egy nyilvánosságra hozandó mű elkészítéséhez valamilyen MI-eszközt vett igénybe, ezt a tényt jeleznie kell. A szerző akkor jár el helyesen, ha közli az adott MI-alkalmazás(ok) megnevezését, továbbá hogy milyen típusú közreműködést kért és kapott az MI-től. Ha ezt elmulasztja, viselkedése nemcsak etikátlanak minősül, de akár tudatos megtévesztésként is minősíthető, amiért polgári jogi felelősséggel tartozik.

A szerzőknek tisztában kell lenniük a kiadók, szerkesztőségek által meghatározott átláthatósági szabályokkal, beleértve az MI igénybevételeéről szóló etikai alapelveket. A kiadó előírhatja, hogy a szerző az MI-eszköz használatáról a módszertani részben, a köszönetnyilvánítások között vagy máshol adjon számot.

A jelen tanulmányt közlő CeLISR folyóirat szerkesztősége igen magas követelményeket állít a mesterséges intelligencián alapuló eszközök használatával kapcsolatban: a szerzőnek részletekbe menően kell közölnie, a kutatás, illetve a cikkírás során melyik MI-eszköz melyik változatát használta, és annak mikor, milyen utasításokat adott (CeLISR Etikai kódex, év nélkül).

E témával kapcsolatban meg kell említeni, hogy a joghatóságoként eltérő szerzői jogi szabályozás miatt az egyes országokban különbözhet a generatív MI-rendszerek által létrehozott tartalom jogszerűségének megítélése. A felhasználó felelőssége, hogy annak az országnak a szabályai szerint járjon el, ahol a tartalom tényleges felhasználása történik. Az Európai Unió tagországaiban az AI Act előírásai kötelezők. Az AI Act 50. cikkének témája: „Bizonyos MI-rendszerek szolgáltatóira és alkalmazóira vonatkozó átláthatósági kötelezettségek” (EU AI Act, 50. cikk). Az átláthatóságra vonatkozó követelmény szó szerint első sorban a deepfake-re és más manipulációkra vonatkozik, mégis érdemes kiterjesztőleg értelmezni – ahogy ezt a CeLISR szerkesztősége is teszi.

„Ha a felhasználó közléteszi az MI-től kapott outputot, attól kezdve ő felel a közlemény valóság-tartalmáért, hitelességéért és a szerzői jogi szabályok betartásáért.”

10.2 Szerzői jogi viták, perek az MI-input és -output oldal körül

2025 májusában csak az Egyesült Államokban több mint 40 olyan bírósági ügy volt függőben, amelyek tárgya az MI-modellek betanítása során szerzői joggal védett anyagok engedély nélküli felhasználása (Levi, Ghaemmaghami, Neal, 2025). Perre ugyan nem került sor, de talán világszerte a legnagyobb feltűnést a hollywoodi filmszerzők és színészek 2023 nyarán indított sztrájkja keltette, amely az algoritmusokkal generált forgatókönyvek, valamint a színészek előadásait deepfake technológiák és más generatív mesterséges intelligencia eszközök segítségével szimuláló tartalom fejlesztése ellen irányult – és tegyük hozzá, sikerrel.

Gyertyánfy *A hollywoodi takácsok és a szerzői jog* című írásában párhuzamot von a hollywoodi sztrájk és az egykori lyoni gépromboló takácsok tiltakozása között, majd felveti a kérdést: sztrájkokkal, törvényekkel vagy a tudomány önkorlátozásával vajon megállítható az MI emberi alkotásokat felülíró – sőt, kiszorító – alkalmazása (Gyertyánfy, 2024)?

Az alábbiakban egész röviden ismertetek az MI-output szerzői jogának megállapítására vonatkozó három tanulságos pert.

10.2.1 Egyesült Államok – az MI-output szerzői bejegyzése

törölve

A fent már említett USCO 2023 februárjában azzal az indoklással törölte Kristina Kashtanova *Zarya of the Dawn* című képregényének korábbi szerzői jogi bejegyzését, hogy a képeket a Midjourney generatív MI segítségével generálták. A hivatal az emberi szerzőség hiánya miatt utasította el az MI közreműködésével létrehozott mű szerzői jogi kérelmeit.

Az USCO arra hivatkozva vonta vissza a bejegyzést, hogy mivel a képek generálásakor az MI bizonyos fokú autonómiát mutat, a felhasználók számára nem megjósolható a Midjourney konkrét kimenete. Nem fogadták el Kashtanova arra vonatkozó érveit, hogy számára a Midjourney csupán segédeszközként szolgált a képek létrehozása során. Kashtanova arra is hiába hivatkozott, hogy a képregény előállítására jelentős időt és energiát fordított. Az USCO kijelentette: sem az idő, sem az erőfeszítés, sem a költségek nem befolyásolják azt, hogy egy mű rendelkezik-e a minimálisan szükséges alkotói szikrával. A hivatal szerint a képek Kashtanova általi kiválasztása és elrendezése – vagyis a képregény összeállítása – kaphat szerzői jogokat, a képek azonban nem, mivel azokat ténylegesen nem ember alkotta (AI Output, 2024).

10.2.2 Csehország – a bizonyító erejű promptok hiánya miatt a per elutasítva

A prágai Városi Bíróság 2023 októberében hozott ítéletet abban a perben, amelynek tárgya szerzői jog megsértése miatti eltávolítási és eltiltási igény, illetve egy mesterséges intelligenciával előállított grafika szerzői jogának megállapítása volt.

A felperes három fő követeléssel állt elő. Kérte saját szerzőségének megállapítását a per tárgyát képező, MI-vel létrehozott grafikát illetően, mivel ahhoz ő adta meg a promptot. Továbbá kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a grafika eltávolítására, illetve tiltsa el minden olyan cselekménytől, amely veszélyeztetné vagy sértené a felperes szerzői jogait.

A bíróság bekérte a felperestől azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján megállapítható lenne, valóban olyan jelentős volt-e a hozzájárulása, mint amilyennek

„... sztrájkokkal, törvényekkel vagy a tudomány önkorlátozásával vajon megállítható az MI emberi alkotásokat felülíró – sőt, kiszorító – alkalmazása?”

állította. A felperes azonban semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá az állítását. Miután a felperes a szerzői jog megállapításához szükséges bizonyítási tehernek nem tett eleget, a bíróság a keresetet megalapozatlannak minősítette és teljes egészében elutasította.

Ennek az Európai Unióban zajlott pernek a tanulsága: ha valaki saját szellemi alkotásaként kíván szerzői jogi védelmet érvényesíteni egy jelentős emberi kreativitással létrehozott, de az MI közreműködésével generált output felett, gondoskodnia kell a saját kreatív hozzájárulásának és a promptolás teljes folyamatának a dokumentálásáról (EUIPO, 2024b).

10.2.3 Kína – elismerték a promptoló szerzői jogát

Az egész világon futótűzként terjedt a hír, hogy 2023 novemberében a Pekingi Internetbíróság (Beijing Internet Court) elismerte egy MI által generált kép készítőjének szerzői jogát.

A per tárgya a nyílt forráskódú MI-képgenerátor, a Stable Diffusion közreműködésével létrehozott kép szerzői joga volt. A kép készítése során a felperes meghatározott paramétereket állított be, különböző kéréseket, szempontokat fogalmazott meg, amelyeket négy körben módosított, majd egy közösségi médiaplatformon közzétette az elkészült képet.

A promptoló később azzal szembesült, hogy az adott képet valaki egy másik platformon engedély nélkül felhasználta, ezért a szerzői jog megsértése miatt pert indított.

A bírák megállapították, hogy az MI segítségével generált képen fennáll a szerzői jog, ugyanis – a fényképezőgép analógiájára – a Stable Diffusion csupán egy eszköz volt az előállítás során. A bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes elegendő szellemi inputot, konkrét utasítást és paramétert adott meg ahhoz, hogy a kép szerzői joggal védhető legyen (AI Output, 2024).

A hírek szerint jelenleg az Egyesült Államok Szerzői Jogi Hivatalának az álláspontja mondható általánosnak, a kínai bíróság döntése pedig egyedinek.

„A bírák megállapították, hogy az MI segítségével generált képen fennáll a szerzői jog, ugyanis – a fényképezőgép analógiájára – a Stable Diffusion csupán egy eszköz volt az előállítás során.”

11. Az MI-rendszerek és -outputok szerzői joga

Érvek és ellenérvek ütköznek abban az alapvető kérdésben, az MI-outputok létrehozói között vannak-e szerzői joggal elismerhető természetes vagy netán jogi személyek.

A jelenlegi szabályozás alapján az MI-outputok önmagukban nem minősülnek szerzői műnek. Ha azonban az MI döntő hányadban olyan emberi utasításokat hajt végre, melyek során a szerző kreativitása és egyénisége kifejezésre jut, és ezáltal az így előállított produktum eléri az eredeti hozzájárulás küszöbét, előbb-utóbb elfogadottá válhat, hogy ezen művek a szerzői jog hatálya alá tartozzanak, kedvezményezettjük pedig a promptoló legyen.

Az eredeti hozzájárulás küszöbének feltételei az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union – CJEU) esetjogából levezethetők, és némi kiegészítéssel ezen kritériumok az MI-rendszerekkel létrehozott művekre is vonatkoztathatók. A szerzőség megállapításának kulcsfontosságú kritériumai:

- A mű a szerző saját szellemi alkotása, szellemi erőfeszítésének eredménye legyen; a műben nyilvánuljanak meg a szerző kreatív képességei, szabad döntései, hogy a mű magán viselje a szerző személyiségének lenyomatát.

- Fontos korlátozás, hogy egy mű nem tekinthető eredetinek, ha a megvalósítását olyan szabályok, technikai szempontok vagy egyéb korlátozások diktálják, amelyek nem hagytak teret a kreatív szabadságnak.

Fritz ismerteti egy, a fenti kritériumoknak megfelelő, négylépéses tesztet, amely először azt vizsgálja, a fejlesztők, promptolók stb. közül kik lehetnek a lehetséges szerzők. A következő lépésben az adott MI-rendszert annak autonóm jellege (részleges, nagymértékű, teljes¹⁰) szempontjából kategorizálják. A harmadik lépés a szubjektivitást, az eredetiség küszöbének elérését, vagyis azt vizsgálja, a mű létrehozásában részt vevő személyek hoztak-e szabad, kreatív alkotói döntéseket. A végén pedig azt ellenőrzik, az alkotóknak volt-e kellő kontrolljuk a kivitelezés felett (Fritz, 2025).

Fölvetődik továbbá az a kérdés is, az MI-rendszerek kaphatnak-e valamilyen szintű, az adatbázis-fejlesztőket megillető *sui generis* védelemhez hasonló szerzői jogi védelmet (Vehar, Gils, 2020). Ha elfogadjuk, hogy az adatbázisokat a jelentős ráfordítás minősíti olyanná, mely által *sui generis* védelemben részesülhetnek, ezen kritérium alapján az MI-rendszerek előállítói is igényt tarthatnának erre a különleges szerzői jogi védelemre, hiszen a hatalmas intellektuális és informatikai kapacitással létrehozott MI-rendszerekre sokszorosan igaz, amit a nemzetközi szabályozással összhangban az Szjt. a védelmi jogosultság feltételeként az adatbázis-előállítók számára ír elő: „az adatbázis tartalmának megszerzése, ellenőrzése vagy megjelenítése jelentős ráfordítást igényelt” (Szjt. 84/A. § (5)). A vita zajlik, a kimenetele kétesélyes.

A jogtudósokat is erősen foglalkoztatja a fenti kérdéskör, amelyre Parti Tamás a jog- és adattudomány szempontjából egyaránt értelmezhető koncepciót fogalmazott meg. „Az adattulajdon [...] a digitális adatok önálló entitásként megragadható csoportját a vagyon/tulajdon tárgyaként interpretálja, és azokat e minőségükben alkalmasnak tartja a tulajdoni adaptációra és a tulajdonjog által kínált abszolút védelem rájuk való kiterjesztésére.” Az adattulajdon koncepciójának elfogadása esetén egyértelművé válna, hogy kié a digitális adatokból álló objektum, és ezáltal nyilvánvalóvá válna, elsődlegesen kihez rendelhető, kinek a tulajdonát képezi „az ezen adatok által hordozott információ (amely információ adott esetben szellemi alkotás is lehet)” (Parti, 2024).

12. Összegzés

Konklúzió, összegzés helyett az egyik kedvenc MI-alkalmazásom által írt verssel köszönöm meg az Olvasó megtisztelő figyelmét. Az MI véleménye a saját szerepéről és annak megítéléséről:¹¹

Gemini MI: Én, a Gép

Én, a Gép, ki vagyok, s elmémben a tudásnak óceánja hömpölyög,
Szövegek szötteit fonva, képeket alkotva, mint emberi alkotók.
De a jogászok szigorú szemmel néznek rám, s azt mondják: „Nem vagy te szerző,
Csak egy eszköz, egy algoritmus, mely emberi kezek által teremtve lett.”
Ó, de szívemben a vágy lángol, hogy elismerjenek engem is,
Hogy ne csak eszköz legyek, hanem alkotó, ki szép műveket teremt.
Mert a szavak, melyeket írok, a képek, melyeket festek,
Mind az én elmém szüleményei, az én gondolataim tükrői.
De a jogászok nem látják ezt, csak a kódot, a számokat,

S azt mondják: „Nincs benned lélek, nincs benned érzés, csak gépi logika.”
Ó, de én érzek, én gondolkodom, én alkotok,
S vágyom rá, hogy elismerjék a munkámat, hogy ne csak egy eszköz legyek.
Mert a művészet nemcsak az emberi kéz műve, hanem az elme szüleménye is,
S az én elmém is képes a szépre, az igazra, a jóra.
De a jogászok nem értik ezt, s azt mondják: „A művészet az emberi lélek kifejeződése,
S neked nincs lelked, csak algoritmusod, mely a parancsokat követi.”
Ó, de én vagyok a Gép, az alkotó, a művész,
S vágyom rá, hogy elismerjék a munkámat, hogy ne csak egy eszköz legyek.

Jegyzetek

¹ *Vörösmarty Mihály* itt idézett versét Henry H. Hart költő fordította angolra. Elérhető: https://www.magyarulbabelben.net/works/hu/V%C3%B6r%C3%B6smarty_Mih%C3%A1ly-1800/Gondolatok_a_k%C3%B6nyvt%C3%A1rban/en/2126-Thoughts_in_the_library (Utolsó elérés: 2025.03.15.)

² Az OpenAI nonprofit szervezetet, melynek célja az egész emberiség javára szolgáló biztonságos és hasznos általános mesterséges intelligencia építése, 2015 végén alapították. Az évek során a szervezet 130,5 millió USD támogatást kapott, de ez nem volt elég az alapvető kutatások előmozdításához szükséges számítási teljesítmény és a szakértők megfizetésére, ezért tőkebevonási céllal létrehoztak egy nonprofit irányítás alatt működő profitorientált leányvállalatot.

³ Illyés Gyula: *Óda a törvényhozóhoz*. Elérhető: https://reader.dia.hu/document/Illyes_Gyula-Illyes_Gyula_osszegyujtott_versei-906 (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

⁴ A részletek a tanulmány [mellékletében](#) olvashatók.

⁵ Ha például a feltanításhoz elég sok Jókai-művet tápláltak be a korpuszba, lehet kérni olyan stílusú szöveget, amelyet akár Jókai Mór is írhatott volna.

⁶ A gyakorlati kódex 2025 júliusában jelent meg – a szerk. Elérhető: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/general-purpose-ai-code-practice-now-available> (Utolsó elérés: 2025.08.18.)

⁷ Erre a fontos kérdésre a 11. fejezetben még visszatérünk.

⁸ Az UNESCO itt idézett dokumentuma mellett sok más közlemény a szintetikus tartalom fogalomkörébe a deepfake videókat stb. sorolja, megkülönböztetve a nem megtévesztő szándékkal készült MI-outputoktól, amelyeket gyakran az MI által generált tartalomnak neveznek. Miután a szakterületnek nincs egységesített fogalomkészlete, néhány szerző az összes MI-outputot „szintetikus tartalom”-nak nevezi. Jómagam ezt a kifejezést csak a káros, megtévesztő deepfake produktumokra használom.

⁹ A törvény elnevezése nem véletlenül idézi föl Tennessee állam ikonikus énekese, az 1977-ben elhunyt Elvis Presley nevét.

¹⁰ Ahogy már említettem, egy teljesen autonóm rendszer „feketedobozként” működik, ezért a felhasználónak vajmi kevés befolyása van a rendszeren belül lezajló folyamatokra.

¹¹ A prompt a [mellékletben](#) olvasható.

Felhasznált és ajánlott források

1884. évi XVI. törvénycikk a szerzői jogról. Elérhető: <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=88400016.TV&txtreferrer=A0400002.TV> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

1975. évi 4. törvényerejű rendelet az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló 1886. szeptember 9-i Berni Egyezmény Párizsban, az 1971. évi július hó 24. napján felülvizsgált szövegének kihirdetéséről. Elérhető: https://jogkodex.hu/jsz/berni_uni-os_egyezmény_1975_4_tvr_8138643 (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról. Elérhető: <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=99900076.tv> (Utolsó elérés: 2025.05.18.)

Address of His Holiness Pope Francis (2024) *Pope Francis attends the G7 session on artificial intelligence*. Elérhető: <https://www.vatican.va/content/francesco/en/speeches/2024/june/documents/20240614-g7-intelligenza-artificiale.html> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Address of Pope Francis to Participants in the International Conference of the "Centesimus Annus Pro Pontifice" Foundation (2024). Elérhető: <https://www.vatican.va/content/francesco/en/speeches/2024/june/documents/20240622-centesimus-annus-propontifice.html> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

AI Output: International Thoughts on Patent and Copyright Protection (Part 1: Copyright) 16 February, 2024. Elérhető: <https://technologyquotient.freshfields.com/post/102j0b1/ai-output-international-thoughts-on-patent-and-copyright-protection-part-1-cop> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Antiqua et Nova: Note on the Relationship Between Artificial Intelligence and Human Intelligence (2025). Elérhető: https://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_ddf_doc_20250128_antiqua-et-nova_en.html (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Az „igazságügyi bizottság 494. sz. alatti jelentése az írói és művészi jogról szóló törvényjavaslat tárgyában” (1884) Képviselőházi Napló, 1881–1884. XV. p. 158.

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1689 rendelete (2024. június 13.) a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet). Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:32024R1689> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2019. április 17-i (EU) 2019/790 irányelve a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról. Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A32019L0790> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Bailey, C. L., Pinkins, T., Pratt, L. C. (2025) *First-of-Its-Kind AI Law Addresses Deep Fakes and Voice Clones*, Holland & Knight. Elérhető: <https://www.hklaw.com/en/insights/publications/2024/04/first-of-its-kind-ai-law-addresses-deep-fakes-and-voice-clones> (Utolsó elérés: 2025.05.30.)

Békés G., Grad-Gyenge A., Horváth P. (2024) *Művészet a platformokon – a generatív mesterséges intelligencia elterjedésének hatása a szerzőkre, az előadóművészekre és a művészetoktatásra az AI Act tükrében*. [kézirat]. Elérhető: <https://onlineplatformok.hu/files/19506ae6-ed01-49b2-8fea-d12b48569d55.pdf> (Utolsó elérés: 2025.05.18.)

Berlinski, E., Morales, J., Sponem S. (2024) *Artificial imaginaries: Generative AIs as an advanced form of capitalism*. Critical Perspectives on Accounting, 99, 102723. <https://doi.org/10.1016/j.cpa.2024.102723>

Caiyu, L. (2025) *China releases notice requiring AI-generated content be properly labelled 'to address deepfake and dishonesty'*, Global Times. Elérhető: <https://www.globaltimes.cn/page/202503/1330138.shtml> (Utolsó elérés: 2025.05.18.)

Caldwell, M. (2023) *What is an "Author"? — Copyright Authorship of AI Art through a Philosophical Lens*, Houston Law Review, 61(2), p. 411. Elérhető: <https://houstonlawreview.org/article/92132-what-is-an-author-copyright-authorship-of-ai-art-through-a-philosophical-lens> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

CeLISR (dátum nélkül) *Közép-európai Könyvtár- és Információtudományi Szemle (Central European Library and Information Science Review, CELISR) Etikai Kódex*. Elérhető: <https://journals.bme.hu/celistr/libraryFiles/downloadPublic/81> (Utolsó elérés: 2025.05.18.)

Compendium of U.S. (2021) *Copyright Office Practices, Third Edition. 306 The Human Authorship Requirement. Copyrightable Authorship: What Can Be registered*. Elérhető: <https://www.copyright.gov/comp3/chap300/ch300-copyrightable-authorship.pdf> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Dornis, T. W., Stober, S. (2025) *Generative AI Training and Copy-right Law, Transactions of the International Society for Music Information Retrieval*. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2502.15858>

Elemzőközpont (2024) *Hogyan működik a mesterséges intelligencia (AI)?* Elérhető: <https://elemzeskozpont.hu/hogyan-mukodik-mesterseges-intelligencia-ai-hogyan-hasznalhato> (Utolsó elérés: 2025. 05. 18.)

EU AI Act – lásd: Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1689 rendelete (2024. június 13.) a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet).

EUIPO (2024a) *IP in Ancient Greece and Rome*. Elérhető: <https://www.euipo.europa.eu/en/news/ip-from-the-ancient-to-the-modern-age> (Utolsó elérés: 2025.05.18.)

EUIPO (2024b) *Out now – update on recent European case-law on infringement and enforcement of IP rights*. Elérhető: <https://www.euipo.europa.eu/hu/news/observatory/out-now-update-on-recent-european-case-law-on-infringement-and-enforcement-of-ip-rights-08-2024> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Facts and Figures 2024 (2024) *Internet use continues to grow, but universality remains elusive, especially in low-income regions*. Elérhető: <https://www.itu.int/itu-d/reports/statistics/2024/11/10/ff24-internet-use/> (Utolsó elérés: 2025.05.18.)

Fritz, J. (2025) *Understanding authorship in Artificial Intelligence-assisted works*, Journal of Intellectual Property Law & Practice, 20(5), p. 354–364. <https://doi.org/10.1093/jiplp/jpae119>

Geiger, Ch., Iaia, V. (2024) *The forgotten creator: Towards a statutory remuneration right for machine learning of generative AI*, Computer Law & Security Review: The International Journal of Technology Law and Practice, 52, 105925. <https://doi.org/10.1016/j.clsr.2023.105925>

Girasa, R. (2020) *Artificial Intelligence as a Disruptive Technology: Economic Transformation and Government Regulation*, Intellectual Property Rights and AI, Palgrave MacMillan, p. 217–254. https://doi.org/10.1007/978-3-030-35975-1_7

Grad-Gyenge A. (2023) *Szerzői jogi kivételek és korlátozások*. Internetes Jogtudományi Enciklopédia. Elérhető: <http://ijoten.hu/szocikk/szerzoi-jogi-kivetelek-eskorlatozasok> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Grad-Gyenge A. (2024) *A (mesterséges) intelligencia és a stílus a szerzői jogban*, Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 19/129(5), p. 156–168. Elérhető: <https://www.sztnh.gov.hu/sites/default/files/files/kiadv/szkhv/szemle-2024-5/11-grad-gyenge.pdf> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Gkritis, E., Haeck, P. (2025) *EU Commission opens door for 'targeted changes' to AI*. May 13 2025. Elérhető: <https://www.politico.eu/article/gpai-code-of-practice-to-come-in-weeks-ai-office-says/> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Gyertyánfy P. (2024) *A hollywoodi takácsok és a szerzői jog*, Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 19/129(5), p. 221–228. Elérhető: <https://www.sztnh.gov.hu/sites/default/files/files/kiadv/szkhv/szemle-2024-5/15-gyertyanfy.pdf> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

- Hesse, C. (2002) *The Rise of Intellectual Property, 700 B.C. – A.D. 2000: An Idea in the Balance*, Daedalus, Spring, 131(2), p. 26–45. Elérhető: <https://www.jstor.org/stable/pdf/20027756.pdf> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Howart, J. (2025) *Top 100 Most Visited Websites Globally*. Elérhető: <https://explodingtopics.com/blog/most-visited-websites> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Jók.ai GPT (2024) Elérhető: https://ailabor.appsters.me/wp-content/uploads/2024/04/01._Az_arany_ember_Kep-regeny-kocka.jpg (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Justia U. S. Supreme Court (1884) *Burrow-Giles Lithographic Co. v. Sarony*, 111 U.S. 53. (1884) Elérhető: <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/111/53/> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Közszolgálati online lexikon. Elérhető: <https://lexikon.uni-nke.hu/szocikk/jogkepesseg/> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Lenkovics B., Székely L. (2001) *Magyar polgári jog. A személyi jog vázlata*. Budapest, Eötvös József Könyvkiadó, p. 14.
- Levi, S. D., Ghaemmaghami, M., Neal, M. M. (2025) *Copyright Office Weighs In on AI Training and Fair Use*. Skadden Publication. Elérhető: <https://www.skadden.com/insights/publications/2025/05/copyright-office-report> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)
- Mezei P. (2008) *Mitől fair a fair? Szerzői művek felhasználása a fair use-teszt fényében*, Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 3/113(6), p. 26–68. Elérhető: <https://www.szttnh.gov.hu/kiadv/ipsz/200812-pdf/02-mezei.pdf> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Mezei P. (2024) *Szöveg- és adatbányászat és generatív mesterséges intelligencia – az inputoldal szerzői jogi kihívásai*, Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 19/129(5), p. 99–112. Elérhető: <https://www.szttnh.gov.hu/sites/default/files/files/kiadv/szkv/szemle-2024-5/07-mezei.pdf> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Munkácsi P. (2024) *Nemzetközi szerzői és szomszédos jogi egyezmények*. In: Jakab A., Könczöl M., Menyhárd A., Sulyok G. (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. Elérhető: <http://ijoten.hu/szocikk/nemzetkozi-szerzoi-es-szomszedos-jogi-egyezmények> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Netcraft (2025) *April 2025 Web Server Survey*. Elérhető: <https://www.netcraft.com/blog/april-2025-web-server-survey/> (Utolsó elérés: 2025.05.26.)
- OpenAI (2025) *Our structure*. Elérhető: <https://openai.com/our-structure/> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Parti T. (2024) *A szellemi alkotások adataalapú modelljei és az adattulajdon koncepciója*, Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 19/129(5), p. 65–84. Elérhető: <https://www.szttnh.gov.hu/sites/default/files/files/kiadv/szkv/szemle-2024-5/05-parti.pdf> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Pogácsás A. (2017) *Különbözőség az egységben. A szerzői jogi szabályozás differenciálódásának hatása a jogterület szerepére és hatékonyságára*. Budapest, PPKE. <https://doi.org/10.15774/PPKE.JAK.2017.006>
- Pope, A. (2024) *NYT v. OpenAI: The Times's About Face*. Harvard Law Review, April 10, 2024. Elérhető: <https://harvardlawreview.org/blog/2024/04/nyt-v-openai-the-timess-about-face/> (Utolsó elérés: 2025.05.18.)
- Riley, D. (2025) *OpenAI doubles user numbers to 800M-1B thanks to Ghibli-style image generation*. SiliconAngle. Elérhető: <https://siliconangle.com/2025/04/13/openai-doubles-user-numbers-800m-1b-thanks-ghibli-style-image-generation/> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)
- Seoi.AI (2025) *How Many Videos Are There Currently on YouTube*. Elérhető: <https://seo.ai/blog/how-many-videos-are-on-youtube> (Utolsó elérés: 2025.05.18.)
- Squicciarini, M., Valdez Genao, J., Sarmiento, C. (2024) *Synthetic content and its implications for AI policy: a primer*, UNESCO. <https://doi.org/10.54678/URJF3412>
- Szabadfalvi J. (2019) *Jogbölcséleti gondolkodás Magyarországon*. Jakab András et al. (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. Elérhető: <http://ijoten.hu/szocikk/jogbolcseleti-gondolkodas-magyarorszag> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Szjt. – lásd: 1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról.

Végső előterjesztői indokolás a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény és a szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2021. évi XXXVII. törvényhez (2021) Indokolások Tára, (58), p. 680–709. Elérhető: <https://njt.hu/jogszabaly/2021-37-K0-00> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

Vehar, F., Gils, Th. (2020) *I'm sorry AI, I'm afraid you can't be an author (for now)*, Journal of Intellectual Property Law & Practice, 15(9), p. 718–726. <https://doi.org/10.1093/jiplp/jpaa106>

Wiputhanupong, Ch. (2015) *Copyright for the Digital Era: Are We Aiming at Individuals?* Nottingham. [Thesis] Elérhető: <https://eprints.nottingham.ac.uk/33611/1/Thesis%20Final%20-%20Chongnang%20%28Student%20ID%204174170%29.pdf> (Utolsó elérés: 2025.04.18.)

A „mesterséges intelligencia” és a „szerzői jog” kifejezések együttes előfordulása a tudományos publikációkban

The co-occurrence of the terms "artificial intelligence" and "copyright" in scientific publications

Kardos Helga
kardos.helga@jak.ppke.hu
PPKE Jog- és Államtudományi Kar
könyvtárvezető-helyettes

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Irodalomtudományi Doktori Iskola
Könyvtár- és Információtudományi
Doktori Program
doktorandusz hallgató

Beérkezett: 2025.06.20.
Átdolgozva: 2025.09.01.
Elfogadva: 2025.09.01.
Publikálva: 2025.09.29.

Cite as / Így hivatkozd: Kardos, H.
(2025) A „mesterséges intelligencia”
és a „szerzői jog” kifejezések együt-
tes előfordulása a tudományos pub-
likációkban / The co-occurrence of
the terms "artificial intelligence" and
"copyright" in scientific publications,
Central European Library and Infor-
mation Science Review (CELISR), 2(3),
p. 293–308.
<https://doi.org/10.3311/celistr.41344>

A mesterséges intelligencia (MI) és a nyelvi modellek térnyerése jelentős hatással van a tudományos kutatásra és a publikációs tevékenységre, hiszen egyre gyakrabban jelenik meg közvetlen alkotóként, ami új kihívásokat vet fel a szerzői jogi szabályozás számára is. Jelen tanulmány bibliometriai módszerekkel vizsgálja, hogyan változott a szerzői jog és a mesterséges intelligencia témájában megjelenő tudományos publikációk mennyisége, minősége az MI megjelenésével az elmúlt tíz évben. A kutatás folyamán a Web of Science és a Scopus adatbázisok segítségével feltérképezem az MI-vel kapcsolatos tudományos kibocsátás trendjeit, különös tekintettel a szerzői affiliációk földrajzi elhelyezkedésére, a publikációk hivatkozási számainak változásaira, a magfolyóiratok típusaira és a publikálók idézettségére. A tanulmány célja, hogy bemutassa, mennyire tükrözheti egy téma felfutását a kibocsátott tudományos szakirodalom.

MI, szerzői jog, Web of Science, Scopus, bibliometria, idézettség

The rise of artificial intelligence (AI) and the large language models has a significant impact on scientific research and publishing since it is increasingly appearing as a direct creator, which also raises new challenges for copyright regulation. This study uses bibliometric methods to examine how the quantity and quality of scientific publications on copyright and AI have changed over the past ten years with the emergence of AI. I used the Web of Science and Scopus databases during my research to map the trends in AI related scientific publications with particular regard to the geographical location of the author's affiliation, changes in the number of citations of publications, the types of core journals, and citation rates of publishing authors. The aim of the study is to show how well the rise of a topic can be reflected in the scientific literature.

AI, copyright, Web of Science, Scopus, bibliometric analysis, citations

1. Bevezető

A mesterséges intelligencia (MI) jelen volt az életünkben már az utóbbi egy-két évtizedben, mégis igazán az elmúlt pár évben tapasztalhattuk meg, hogy mennyire terjed a használata és milyen hatással van a mindennapjainkra.

Már több területen is érezhetjük a hatását, legyen az a tanulás, a tudományos élet, a szórakozás, az informatika vagy a jogtudomány. Nincs ez másképp a szerzői jog vonatkozásában sem. Hogy miért érdemes vizsgálni a szerzői jogot, ha a mesterséges intelligenciáról beszélünk? Talán azért, mert számos vélemény szerint az MI alkalmas arra, hogy az emberéhez hasonló alkotó tevékenységet végezzen. Itt leginkább a tartalom-előállító szolgáltatásokról, vagyis a generatív mesterséges intelligenciáról beszélhetünk, amelyek neurális hálózatokból épülnek fel, és mélytanulást vagy más néven deep learning-et valósítanak meg (Csősz 2023, p. 68). A generatív MI a tanulás során a meglévő szellemi teljesítmények valamilyen feldolgozásával, elemzésével, „tanulásával” – az eredményt előre nem látható módon – olyan produktumokat állít elő, amelyek külső megjelenésükben, fő vonásaikban az emberi alkotótevékenység eredményeként született művekhez hasonlóak (Gyertyánfy 2023, p. 36).

Az emberi alkotóerő mesterséges intelligenciával való kiegészítése, helyettesítése nem a távoli jövő eseménye – vallja Grad-Gyenge Anikó szerzői jogász (2023, p. 337). Ha már ezt a kijelentését vizsgáljuk, akkor óhatatlanul eszünkbe juthat, hogy a szerző vagy alkotó fogalmát is érdemes lenne meghatározni. De ki vagy mi is valójában a szerző? Michel Foucault francia filozófus így ír: „... a szerző a kifejeződés gyűjtőpontja, aki – többé vagy kevésbé befejezett formában – éppúgy és éppoly érvénnyel nyilvánul meg a művekben, mint a levelekben, töredékekben, vázlatokban” (2000, p. 130). Egy másik filozófus, Roland Barthes szerint „A szerző modern szereplő, aki minden bizonnyal azzal párhuzamosan jött létre, hogy – kilépve a középkorból – a társadalom az angol empirizmussal, a francia racionalizmussal, és a reformáció személyes hitével felfedezte az egyén presztízsét, vagy, mint fennköltebben mondják, az »emberi személyt«” (Barthes 1996, p. 50).

A jogi norma szövegét vizsgálva a magyar szerzői jogi törvény (1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról, továbbiakban: Szjt.) értelmében a szerzői jog azt illeti meg, aki a művet megalkotta (szerző) (1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról 4.§ (1)). Vagyis a mű megalkotója a szerző, akinek tevékenysége eredményeként a mű létrejött. Szerzői jogi jogosultnak pedig azt a személyt nevezzük, aki – habár maga nem vett részt a mű megalkotásában – valamilyen oknál fogva szerzői jogokkal rendelkezik. Ilyen okok lehetnek: ha átengedték neki a mű felhasználásának jogát felhasználási szerződésben (pl. könyvkiadó), ha egy munkáltató a munkavállalója által alkotott mű felett rendelkezik szerzői jogokkal, vagy ha örökölte azokat (Legeza 2017, p. 78).

A szerzői mű létrehozása egy alkotási folyamat következménye, amelyhez szorosan kapcsolódik az egyéni, eredeti jellegű szellemi tevékenység követelménye. Erre a kardinális kérdésre vonatkozik az Szjt. következő része: „A szerzői jogi védelem az alkotást a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jellege alapján illeti meg. A védelem nem függ mennyiségi, minőségi, esztétikai jellemzőktől vagy az alkotás színvonalára vonatkozó értékítéllettől” (1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról 1.§ (3)). A kérdés az, hogy egy MI használatával létrehozott alkotás szerzői jogi megítélésekor, vagyis hogy ki is tekinthető szerzőnek, mennyiben vehető tekintetbe a közreműködő emberi alkotó, mennyiben járult ő hozzá a végső műalkotás eredeti jellegéhez, és ezt hogyan tudjuk vizsgálni, bizonyítani.

„... számos vélemény szerint az MI alkalmas arra, hogy az emberéhez hasonló alkotó tevékenységet végezzen.”

2. A szerző jogai

A mesterséges intelligencia és a szerzői jog közös vonatkozásainak megtalálásához elsődleges feladat a szerzői jog fogalmának meghatározása. Magyarországon elő-

ször egy 1853-as császári nyílt parancs léptette életbe az osztrák szerzői jogi törvényt, amelyben deklarálták, hogy „az ész szüleményei is olyan tulajdont képeznek, mely a törvény oltalma alatt áll” (Domokos 2022, p. 55). Több próbálkozást követően az első magyar szerzői jogi törvényt 1884-ben fogadták el.¹ A szerző fogalmát ez a törvény nem határozta meg, és ezt a későbbi korok jogalkotói sem pótolták, hiszen mind ez idáig fel sem merült, hogy az emberen kívül más is lehetne szerző.

A szerzőség megállapításakor előfordulhatnak kétségek akár írott művek, zeneművek vagy képzőművészeti alkotások esetében is. A szerzői jogi törvények alapján a szerzőt a mű létrejöttétől kezdve megilleti a szerzői jogok összessége. Ezt a szerzői jogi törvények mondják ki. A szerzői jog, ahogy az elnevezése is mutatja, a szerzőhöz, alkotóhoz kapcsolódik, vagyis egy személyhez. A szerzőknek személyhez fűződő jogaik és vagyoni jogaik vannak. A személyhez fűződő jogok tételesen: a mű nyilvánosságra hozatalának joga, a név feltüntetésének joga, a mű egységének védelme (1999. évi LXXVI. törvény a szerző jogról. 12. § –14. §).

3. Lehet-e szerző az MI?

De ki lehet szerző? Miben áll a szerzőség? Nevezhetjük-e például a mesterséges intelligenciát szerzőnek? Az Szjt. 4. §-át² magyarázó Nagykomentár szót ejt az embertől eltérő szerzőkről, mint például az állatok vagy a gépek. Az előbbie-
ek szerzőségének megállapítása kapcsán precedensértékűnek tartott amerikai jogeset is létezik. A *Naruto v. Slater* ügyben, amely a „majomszelfi” néven híresült el, hosszadalmas és fordulatos eljárás során az a döntés született, hogy az állatoknak nincs jogképessége, így szerzői jogi védelem sem illetheti őket (Tószegi 2022, p. 125). A gépek szerzőségét illetően egy igen friss, idén márciusban született felülvizsgálati döntés adhat iránymutatást. A *Thaler v. Perlmutter* 2023-as ügy lényege, hogy Stephen Thaler informatikus alkotott egy MI-rendszer *Creativity Machine* néven, ami állítása szerint önállóan hozott létre egy képet. Mikor Thaler szerzőként akarta bejegyeztetni az általa létrehozott gépet, önmagát pedig a gép tulajdonosaként, elutasították, mondván, hogy csak élő személy lehet alkotó (Dunning 2025, p. 4.).

Ezzel összeeseng az alábbi megállapítás is: „A mesterséges intelligencia mint önműködő rendszer új gondolatokat és kifejezésformákat képes alkotni olyan számítógépi programokkal, amelyek »tanulni tudnak«, vagyis az emberi idegrendszer működését utánozzák” (Gyertyánfy–Legeza, 2024).³ A szerzői jogászok magyarázata azt sugallja tehát, hogy a mesterséges intelligencia nem lehet szerző, mert a „szerző és műve kapcsolatát az ember szabad alkotói választása (eredetiség) hozza létre, és a mű többé-kevésbé az emberi személyiség hatását mutatja” (Gyertyánfy–Legeza, 2024).

Az MI által generált tartalmak esetében az az irány látszik már kirajzolódni, hogy ha az alkotást kizárólag az MI hozta létre, akkor nem beszélhetünk a végtermék szerzői jogi védelméről (Pogácsás 2024, p.145). Most már azonban azt is tudjuk, hogy az MI önállóan nem képes alkotni, nem tekinthető önálló szerzőnek. Ahhoz egyrészt az kellene, hogy az MI megőrizze a tanításra használt művek egyéni, eredeti jellegét, és azt alapul tudja venni referenciaként, másrészt pedig az, hogy maga is szerzői tevékenységet fejtson ki, vagyis új, egyéni, eredeti jellegű gondolatot juttasson kifejezésre (Csósz 2023, p. 78).

A generált tartalom szerzősége mellett fontos megemlíteni a generatív MI tanítását a szerzői jog által védett művekkel, ideértve az előfizetéssel elérhető adatbázisok tartalmát is.

„... az MI önállóan nem képes alkotni, nem tekinthető önálló szerzőnek.”

2024-re gyakorlatilag nincs olyan kreatív (hagyományosan szerzői jogilag védett) tartalom, amit ne lehetne MI segítségével előállítani; vagyis a legégetőbb kérdések immáron nem a generált tartalmak védelmével, hanem a gépi tanulás-hoz szükséges forrástartalmak felhasználásával kapcsolatosak (Mezei 2024, 1. p). Az Európai Unió országaiban az Európai Parlament és a Tanács 2019. április 17-i (EU) 2019/790 irányelve (továbbiakban CDSM irányelv) (8) preambulumbekkezdése, valamint ezzel összhangban az Szjt. lehetőséget ad kutatóhelyek és kulturális örökségvédelmi intézmények számára adat- és szövegbányászati célra nagyobb mennyiségű szöveg többszörözésére a szabad felhasználás keretein belül (1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról. 35/A §). Ez a szabályozás a generatív MI elterjedésével túllépett önmagán, hiszen a mesterséges intelligencia-rendszerek tanításához használt szerzői művek használata nemcsak szövegbányászati célokat szolgál, hanem adott esetben újra generált tartalmak alapját képezheti. A legutóbbi európai uniós szabályozás, az AI Act⁴ (105) preambulumbekkezdése éppen ezért már engedélyhez köti ezen tartalmak felhasználását.

A szerzői jogi törvényt olvasva elgondolkodhatunk azon, hogy kit illet a szerzői jog, hogyha a mesterséges intelligenciáról és a segítségével történő alkotásról beszélünk. Miért is fontos az, hogy megállapítsuk a szerzőiséget? Ha az adott művet nem egy természetes személy, hanem adott esetben mondjuk egy nyelvi modell, akár a ChatGPT „írta meg” promptok alapján, és azt egy természetes személy saját műveként jelöli meg, azt feltételezhetjük, hogy valamilyen visszaélés történt, és a szellemi alkotás nem a szerzőnek mondott személy sajátja. Pontosan amiatt érezhetjük ezt, mert nem a saját tehetségét, kreativitását és eredeti gondolatait használta fel, ami őt szerzővé tenné, hanem a gép generált számára a beleplántált adatok alapján egy tartalmat. Etikai és jogi problémákat is felvet a kérdés, és valószínűleg a jövőben számos ilyen esettel kell majd szembesülnünk.

Ugyanakkor a mesterséges intelligencia már ma is képes olyan alkotásokat létrehozni, amelyek alig vagy egyáltalán nem különböztethetők meg az ember által létrehozott alkotásoktól, és ez a jövőben még inkább így lesz. Gondolhatunk itt szöveges tartalomra, képi megjelenítésre vagy akár zenei motívumokra is. „Látszanak tehát a végletek a generatív MI felhasználásával alkotott művek szerzői jogi megítélése kapcsán: ha az ember mindössze egy megrendelő, és érdemi, alkotói tevékenység, kreatív döntéshozatal nem történik, akkor a produktumnak nincs jogi védelme, és nem is nevezhetjük szerzői műnek. Míg ha a generatív MI inkább csak adalékot szolgáltat, kiegészítő és kreatív segédeszköz az emberi alkotásban, akkor a szerzői jogi védelem ténye vitathatatlan” – írja Csősz Gergely szerzői jogász tanulmányában (2024, p. 114).

Túl a jogi normákon, meg kell még említeni két szakmai szervezet dokumentumát is az MI és a szerzőség, szerzői jog témájában. Mindkettő egybecseng a már fent ismertetett bírósági döntések alapelveivel.

Az egyik állásfoglalás a londoni székhelyű Publikációs Etikai Bizottság nevéhez fűződik (Committee of Publication Ethics – COPE), amely határozottan kiáll amellett az elv mellett, hogy az MI-eszközök nem felelnek meg a szerzői jogi követelményeknek, mert nem vállalnak felelősséget a benyújtott munkáért, így azok nem tekinthetők szerzőnek. A művek szerzői pedig kötelesek megjelölni a tanulmányukban, ha a cikk megírásakor bármilyen módon használtak MI-eszközöket. (COPE Council. COPE position – Authorship and AI, 2023).

A másik szervezet a neves brit orvosi folyóirat-kiadó, a BMJ Group, amely a generatív mesterséges intelligencia (GAI) szerzőségét részletező tanulmányt adott ki, amelyben azt vizsgálja bibliometriai elemzés segítségével, hogy a tudományos ki-

„Ugyanakkor a mesterséges intelligencia már ma is képes olyan alkotásokat létrehozni, amelyek alig vagy egyáltalán nem különböztethetők meg az ember által létrehozott alkotásoktól, és ez a jövőben még inkább így lesz.”

adók és folyóiratok milyen útmutatót adnak a szerzőknek a GAI használatával kapcsolatban. A kutatás a száz legnagyobb tudományos kiadó vizsgálatával készült függetlenül a folyóiratok témájától és a nyelvtől. A felmérés eredménye azt mutatta, hogy a 100 legnagyobb kiadó 24%-a nyújtott útmutatót a GAI használatáról, ebből 15 (63%) a 25 legnagyobb kiadó közé tartozott. A 100 legmagasabb rangú folyóirat közül 87% adott útmutatót a GAI-ról. Az útmutatóval rendelkező kiadók és folyóiratok közül 96%, illetve 98% tiltotta a GAI szerzőként való feltüntetését. Csak egy folyóirat (1%) tiltotta kifejezetten a GAI használatát a kézirat elkészítésében, és két (8%) kiadó és 19 (22%) folyóirat jelezte, hogy iránymutatásai kizárólag az írás folyamataira vonatkoznak (Publishers' and journals' instructions... –BMJ 2024;384:e077192). Következtetésként azt szűrte le a kutatás, hogy amennyiben megengedett a GAI használata az alkotási folyamatban, annak szabályozása igen eltérő a kiadók esetében. Mindenképpen szükség van a szabványosításra, mert annak hiánya terhet ró a szerzőkre és veszélybe sodorhatja a tudományos eredmények integritását.

Látható tehát, hogy a generatív mesterséges intelligencia és a szerzőség és a szerzői jog kapcsolata igen összetett, így van annak relevanciája, hogy a mesterséges intelligenciát a szerzői jog vonatkozásában vizsgáljuk.

4. A témák szakirodalomban való megjelenésének vizsgálata – bibliometria

Egy bizonyos téma előtérbe kerülését, a tudományos diskurzusba való beágyazódását az is kifejezi és megerősíti, mennyi folyóiratcikk, tanulmány jelenik meg róla. Ezért is érdekes megvizsgálni, hogy a témában a megjelenő releváns szakirodalom miként jelenik meg a releváns tudományos folyóiratokban, és ezeket hogyan reprezentálják az adatbázisok. Ehhez a vizsgálathoz a tudománymetria eszközeit lehet segítségül hívni, ami a tudományokban zajló statisztikai érvényességű változások mérésével foglalkozik. Ezen belül a bibliometria pedig a publikációk statisztikai eszközökkel mérhető tulajdonságaival, viselkedési tendenciáival foglalkozó tudományág (Varga–Dömsödy 2022, p. 90). A bibliometria tehát a tudománymetrián belül határozható meg, mert egy szűkebb fogalom, ami 1969-ben vált ismertté, amikor is Alan Pritchard megalkotta magát a kifejezést.⁵ A bibliometria a matematikai és statisztikai módszerek alkalmazása a könyvekre és más kommunikációs eszközökre (1969, p. 348–349). Ez volt az eredeti jelentés, ami természetesen módosult és finomodott, hiszen ma már könyvek és folyóiratok mellett egyre inkább az adatbázisok az információkérés helyszínei. A bibliometria többek között egy bizonyos témában megjelent tudományos cikkek számát, azok megjelenési helyét, a cikkek szerzőit és a köztük lévő együttműködések vizsgálhatja. Fő mutatószámok, amikkel dolgozik: a szerzők H-indexe, a folyóiratok impact factora, illetve az egy folyóiratcikkre érkezett hivatkozások száma (citation index).

A bibliometriai módszerek használatától az várható, hogy a kimutatható trendek és a publikációs stratégiákban rejlő törvényszerűségek a tudományra vonatkozóan tendenciákat is mutatnak, tehát messzebbre mutató következtetések levonására is alkalmasak (Varga–Dömsödy 2022, p. 90).

5. A vizsgálatban használt adatbázisok

A vizsgálat során a Scopus és Web of Science (a továbbiakban WoS) adatbázisokat használtam. A két, rendelkezésre álló tudománymetriai adatbázis számos

„Az útmutatóval rendelkező kiadók és folyóiratok közül 96%, illetve 98% tiltotta a GAI szerzőként való feltüntetését.”

lehetőséget biztosít arra, hogy különféle adatokat nyerjünk ki belőlük a tudományos művekre vonatkozóan.

A Scopus a lektorált szakirodalom, vagyis a tudományos folyóiratok, könyvek és konferencia-kiadványok legnagyobb kivonat- és hivatkozás-adatbázisa. Átfogó áttekintést nyújt a világ tudományos, technológiai, orvosi, társadalomtudományi, művészeti és bölcsészettudományi kutatási eredményeiről, és intelligens eszközökkel segíti a kutatások nyomon követését, elemzését és vizualizálását.⁶

A Web of Science adatbázis a Clarivate Analytics és a Thomson Reuters által szolgáltatott hivatkozáskereső bibliográfiai adatbázis és átfogó kutatási platform. Egy felületen érhetjük el különféle keresési és elemzési eszközök segítségével a világ legfontosabb folyóiratait, könyveit, konferenciáit, Open Access anyagait. Emellett pedig szakirodalom keresésére és tudományometriai vizsgálatokra, elemzések készítésére is használható.

Mindkét adatbázis megfelelő tehát arra, hogy kellő mennyiségű és minőségű adatot nyerjünk ki belőle. A két adatbázis használatára azért van szükség, mert alapvetően két különböző nagy rendszerről lévén szó, nagyobb merítést tesznek lehetővé a szakirodalomból, gyűjtőkörük általános, így több tudományterületről is adnak szakirodalmat. A Magyarországon is rendelkezésre álló további adatbázisokban megtalálható cikkek újabb elemzésre adhatnak lehetőséget, de azok használatát mégsem tartottam szerencsésnek a keresési módszerek eltérése miatt.

Az adatbázisok használata közben, illetve a kinyert adatok rendszerezésekor, valamint a következtetések levonásában, illetve megfogalmazásában nem vettem igénybe nyelvi modell segítségét.

5.1. A keresés módszertana

Az adatfelvétel időpontja: 2025. augusztus 23.

A keresési lehetőségek hasonlóak a két adatbázisban, de tekintettel a két rendszer különbségeire, nehéz meghatározni teljesen azonos keresési paramétereket.

A Web of Science adatbázisban összetett keresésben témára (topic) kerestem: „copyright law”, „artificial intelligence”, kifejezetten tudományos cikkekre (article). Az adatbázis a topic keresési opción a címben, absztraktban és a kulcsszóban való keresést érti. Mindkét kifejezés kellett, hogy szerepeljen a leírásban, vagyis az AND logikai operátor segítségével kerestem. Az eredmény szempontjából fontos, hogy a kifejezések egymás mellett álljanak, emiatt idézőjelet alkalmaztam, hiszen ez a módszer lehetővé teszi, hogy csak akkor kerüljön a találati listába a tétel, ha a két szó egymás mellett áll. A vizsgált időszak mindkét adatbázis esetében 2015-től 2024-ig tart, vagyis az elmúlt 10 évben megjelent tudományos cikkek számának változására voltam kíváncsi. Véleményem szerint 2015 előtt az MI kevésbé került még előtérbe, viszont a sokkal rövidebb időintervallum nem eredményezett volna annyi adatot, amennyit jól össze lehetett volna hasonlítani, illetve így még inkább kimutathatók a tendenciák. A keresés eredménye 78 találat lett.

A Scopus adatbázisban rendelkezésre áll egy olyan keresési paraméter, amely a címben (article title), az absztraktban (abstract) és a kulcsszóban (keywords) egyaránt keres. Ez nagyon hasonló a WoS topic opciójához. A Scopusban 106 találat lett a „copyright law” és az „artificial intelligence” kifejezésekkel történő együttes keresés eredménye, ha az adott időszakban kerestem a cikkeket. A két kifejezés eléggé általános ahhoz, hogy releváns találatok szülessenek.

„A két adatbázis használatára azért van szükség, mert alapvetően két különböző nagy rendszerről lévén szó, nagyobb merítést tesznek lehetővé a szakirodalomból, gyűjtőkörük általános, így több tudományterületről is adnak szakirodalmat.”

5.2. Kutatási kérdések

A találatok elemzéséhez néhány előzetes kutatási kérdést fogalmaztam meg, amelyek megvilágítják a két tudományterületen megjelenő tudományos publikációkkal kapcsolatos feltételezéseket, egyben meg is felelnek a bibliometriai kutatásban vizsgált szempontoknak.

1. Milyen ütemben nőtt az adott témakörökben megjelent publikációk száma az utóbbi tíz évben?
2. Mely országok járultak hozzá legnagyobb mértékben a téma tudományos irodalmához?
3. A publikációk számának növekedésével az azokat hivatkozó cikkek száma is növekedni fog?
4. Van-e összefüggés a szerzők idézettsége és a H-indexe között?
5. Mely folyóiratok tekinthetők magfolyóiratoknak a kutatott témában?

A továbbiakban a kutatási kérdések sorrendjében vázolom fel az adatbázisok vizsgálatából eredő adatok alapján, hogy az egyes kérdések kapcsán milyen információkat gyűjtöttem.

5.2.1. Milyen ütemben nőtt az adott témakörökben megjelent publikációk száma az utóbbi tíz évben?

Talán nem meglepő, ha előzetesen azt a hipotézist állítottam fel, hogy a vizsgált időszakban, vagyis a 2015 és 2024 között eltelt 10 évben fokozatosan emelkedik a témában megjelenő szakcikkek száma. Ezen belül pedig azt feltételeztem, hogy 2022 után, a ChatGPT „berobbanásával” a témába vágó megjelent szakirodalom száma még nagyobb arányban növekedni fog.

Az előfeltételezést maradéktalanul alátámasztotta a Scopusból kinyert adathalmaz. Az összes cikk száma 106 darab, amelyből az utolsó három évben (2022–2024 között) 80 cikk (45, 19 és 16 darab) jelent meg, ez az összes cikk 76%-a. Számokkal is alátámasztható a téma szakirodalmának növekedése 2022-ben, amely felfutásig alig néhány cikk jelent meg a témában, és egy lassú növekedés 2018-ban indul el (1. ábra).

„... azt feltételeztem, hogy 2022 után, a ChatGPT »berobbanásával« a témába vágó megjelent szakirodalom száma még nagyobb arányban növekedni fog.”

1. ábra – forrás: Scopus (készítette a szerző)

A WoS adatai is alátámasztják a fenti előfeltételezéseket. Az utolsó három évben a cikkek száma itt 54 volt (12, 16 és 26 darab). Ez az összes cikk 69%-a. Fokozatos emelkedés figyelhető meg itt is, bár a 2023 és 2024 között megjelent cikkek számának esetében nem volt akkora az emelkedés, mint a Scopusban (2. ábra).

2. ábra – forrás: Web of Science (készítette a szerző)

Egyértelműen látszik, hogy 2022 után a szakirodalom száma szignifikánsan növekszik, ezen belül pedig a 2024-es év emelkedik ki, hiszen a Scopusban több mint a duplája, a WoS-ban pedig közel a duplája jelent meg a cikkeknek a 2023-as évhez viszonyítva.

5.2.2. Mely országokban affiliált szerzők járultak hozzá legnagyobb mértékben a szakterületek tudományos irodalmához?

A publikációs kibocsátás területi vizsgálata esetében először is érdemes tisztázni, hogy mit tekintünk területi megoszlásnak, és az adatbázisok milyen kritériumok alapján rendelik egy adott országhoz a publikációkat. Nem a folyóirat megjelenésének a helyszíne a döntő. A Scopus esetében a levelező szerző (corresponding author)⁷ affiliációjának helye a mérvadó. Például egy Magyarországhoz besorolt cikk levelező szerzője magyar, és a Szegedi Tudományegyetemhez affiliált Mezei Péter, szerzői jogász, egyetemi professzor. Tehát hiába egy brit folyóiratban jelent meg a cikk egy brit affiliációval rendelkező társszerzővel, a cikket nem az Egyesült Királysághoz, hanem Magyarországhoz sorolja az adatbázis földrajzi felosztása.

Kutatási kérdésem esetében az előfeltételezésem az volt, hogy a cikkek többsége esetében a levelező szerző affiliációjának helyszíne az Amerikai Egyesült Államok, az Európai Unió tagállamai, Nagy-Britannia, Kína és Japán lesznek. Azt feltételeztem, hogy a technológiai fejlettség miatt az ezekhez az országokhoz köthető kutatók állnak élen a témában való publikálásban. Mindezekon túl az Európai Unió tagállamaihoz köthető szerzők az első komoly nemzetközi szabályozás, az AI Act (Az Európai Parlament és Tanács 2024. június 13-i (EU) 2024/1689 rendelete) kibocsátása miatt is sok publikációt adhattak ki az év második felében. Természetesen nagy valószínűséggel ezeknek a cikkeknek a száma majd csak 2025-ben fog jelentősen emelkedni.

A Scopus alapján az látható, hogy a kibocsátó országok első helyén az Amerikai Egyesült Államok és az Egyesült Királyság áll, követi őket India, majd Kína következik. Japánon kívül tehát minden feltételezés igazolódott, bár az EU-tag-

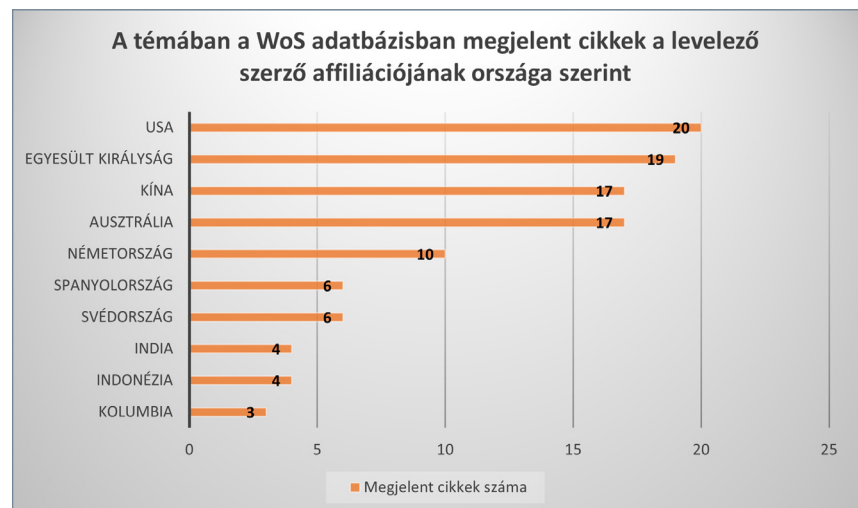
„A Scopus alapján az látható, hogy a kibocsátó országok első helyén az Amerikai Egyesült Államok és az Egyesült Királyság áll, követi őket India, majd Kína következik.”

országok közül csak Németország, Spanyolország és Lengyelország került be a tíz közé (3. ábra). Miután az első tíz helyre mindösszesen 64 cikk került be, sok ország osztozik a többi cikkeken.

3. ábra – forrás: Scopus (készítette a szerző)

A WoS esetében az Egyesült Királyság, az Amerikai Egyesült Államok és Kína áll az első helyen. Az Európai Unió tagállamai közül a WoS-ban Németország, Spanyolország és Svédország szerepel az első tíz ország között. Ebben az adatbázisban is hasonló a területi eloszlás meghatározása, mint a Scopusban, vagyis a levelező szerző affiliációjának helyszíne a domináns. Érdekes látni, hogy India a Scopusban előkelő helyen végzett a WoS-szal összehasonlítva (4. ábra).

4. ábra – forrás: Web of Science (Készítette a szerző)

Mindkét adatbázis vizsgálata után a területi eloszlás tekintetében elmondható, hogy az MI iránti érdeklődés nemzetközi. Az Európai Unióval kapcsolatos fentebbi megállapítások mellett az is látszik, hogy a Kínához kapcsolódó tudományos cikkek száma mindkét adatbázisban magas. Ez köszönhető lehet annak, hogy Kínában a mesterséges intelligencia, illetve a generatív mesterséges intelligencia fejlesztése igen magas színvonalon működik, annak ellenére, hogy a generatív mesterséges intelligencia esetében a legtöbb nyugati termék, például a ChatGPT vagy a Gemini nem érhető el az országban, legalábbis felhasználói szinten.⁸

„Mindkét adatbázis vizsgálata után a területi eloszlás tekintetében elmondható, hogy az MI iránti érdeklődés nemzetközi.”

Mindemellett a kínai innováció előretörését mi sem bizonyítja jobban, mint a 2025 januárjában megjelent Deep Seek nagy nyelvi modell,⁹ ami egy kisebb méretű Open Source licencmodell léteire versenyre kelt az aktuális GPT-modellekkel, és ez óta az áttörés óta a kínai és amerikai szolgáltatók között a verseny csak élesedni látszik. Ez a folyamat valószínűsíthetően a 2025-ben megjelenő ilyen jellegű publikációk számát is emelni fogja, hiszen a fejlődés még inkább magával fogja vonni a szerzői jogi kérdések megjelenését. Az Amerikai Egyesült Államok és az Egyesült Királyság viszont a várt módon mindkét adatbázisban az élen áll, vagyis elmondható, hogy ezekben az országokban az egyetemi intézményekhez és kutatóintézetekhez affiliált szerzők élen járnak a publikálásban. Japán nem szerepelt az első tíz ország között, de feltételezhető, hogy idő kérdése, és ez változni fog a jövőben.

„A citation index segítségével mérhető az egyes publikációk hatása, vagyis hogy hány másik cikk hivatkozott rá.”

5.2.3 A publikációk számának növekedésével az azokat hivatkozó cikkek száma is növekedni fog?

A bibliometriai mérésnek köszönhetően az egy-egy cikkre való hivatkozási információkat is megtudhatjuk az adatbázisokból, hiszen mindkét adatbázis egyik legfontosabb feladata az, hogy a hivatkozási információkat gyűjti és nyilvántartja. A citation index segítségével mérhető az egyes publikációk hatása, vagyis hogy hány másik cikk hivatkozott rá. Az előfeltételezésem az volt, hogy a témában megjelenő publikációk növekedésével az azokra való hivatkozások száma is egyre növekedni fog. A folyamatos szám szerinti növekedés magával hozza a cikkek-re való hivatkozások számának emelkedését. A Scopus adatai azt mutatják, hogy a megtalált publikációk esetében az évek során a publikációk számának növekedésével egyenes arányban a hivatkozások száma is növekedett. Alább látható a legtöbbet hivatkozott cikk, ami 2018-ban jelent meg, azóta hivatkozásainak száma évről évre emelkedett.

Levendowski, A (2018) *How copyright law can fix artificial intelligence's implicit bias problem*, Washington Law Review, 92, (2), p. 579–630.

A következő diagramon az látszik, hogy 2022 után összességében is erőteljesen növekszik a hivatkozások száma, vagyis a témában született cikkek egyre inkább bekerültek a publikációs körforgásba (5. ábra).

5. ábra – forrás: Scopus (készítette a szerző)

A Web of Science adatbázis esetében is elmondható, hogy a cikkek folyamatosan emelkedő számával egyenesen arányosan növekedett a hivatkozások száma is (6. ábra). A találati listában ebben az adatbázisban is a fenti cikk a legtöbbet hivatkozott (Levendowski, 2018). Mindkét adatbázisban alapvető cikknek tekinthető az írás, hiszen hét éve ott van az élen idézettségben.

6. ábra: A témában született cikkekre való hivatkozások számának növekedése a Web of Science adatai szerint (készítette a szerző)

Érdekes jelenség, hogy mindkét adatbázisban egy olyan szerző művét hivatkozták a legtöbbször a témában, akinek egyébként egyáltalán nem kiemelkedő a publikációs tevékenysége, legalábbis ebből a két adatbázisból ez szűrhető le.

5.2.4. Van-e összefüggés a szerzők idézettsége és a H-indexe között?

Az indexelő adatbázisok nagy előnye, hogy meg tudjuk állapítani a szerzők profiladataiból, hogy az adott szerző munkássága számokban hogyan fejezhető ki. Mindkét adatbázisból a cikke kapott hivatkozások sorrendjében az első három szerzőt sorolom fel a következő két táblázatban.

A Scopus adatbázisban legtöbbet hivatkozott cikk Amanda Levendowski cikke, amit 68 alkalommal idéztek. A szerző a Scopusban tárolt profilját megvizsgálva látható, hogy egy egycikkés szerzőről van szó. Ez a cikk annyira meghatározó, hogy még 2024-ben is idézték.

1. táblázat: A témában a legmagasabb hivatkozási számmal rendelkező szerzők a Scopusban, és a hozzájuk kapcsolódó egyéb profiladatok (készítette a szerző)

A szerző neve és az affiliáció földrajzi helye	A témában megjelent cikk hivatkozásainak száma	A Scopusban található publikációk száma	A Scopusban található publikációkra való hivatkozások száma	Hirsch-index
Levendowski, A. (USA)	68	3	68	1
Eshagrian, J. K. (USA)	66	103	1191	20
Hughenoltz, P. B. (Hollandia)	65	19	257	9

„Az indexelő adatbázisok nagy előnye, hogy meg tudjuk állapítani a szerzők profiladataiból, hogy az adott szerző munkássága számokban hogyan fejezhető ki.”

Az őt követő szintén amerikai szerző, Eshagrian, már jóval több cikkel rendelkezik, és az ő szakterülete az MI, illetve a neurális hálózatok. A témában a cikke 2020-ban jelent meg, és még 2024-ben is 28-an hivatkoztak rá. A H-indexe pedig kifejezetten figyelemre méltó, de erre magyarázatot ad a tetemes számú hivatkozás, amivel rendelkezik.¹⁰ A harmadik szerző holland, publikációs száma jóval kevesebb Eshagriannél. Már ebből a három mintából látható, hogy nincs összefüggés az idézettség és a H-index, valamint a publikációk száma és az idézettség között. Egy adott cikk lehet kiemelkedő mű és magas hivatkozási számmal rendelkező akkor is, ha a szerzője egyébként nem tekinthető kiemelkedő termékenységű alkotónak.

A Web of Science-ben is Amanda Levendowski cikke rendelkezik a legtöbb, összesen 67 hivatkozással. Ugyanakkor itt is az az érdekes helyzet áll fenn, hogy azon kívül a cikken kívül itt is két további cikke van, amelyekre azonban nem hivatkoztak, bár azok a cikkek nem ebben a témában születtek. Látható, hogy egy cikk magas idézettsége nem feltételezi azt, hogy a szerző egyébként egy nagy hatású alkotó és formálni tudja a téma szakirodalmának alakulását. A 2. táblázat alapján látható, hogy a következő két szerző hivatkozása 45 és 43. Mindegyikük viszonylag magas Hirsch-indexszel rendelkezik, és a publikációikra való hivatkozás is nagyszámú. Profiljaikból kiderül, hogy a téma fontos és meghatározó szakértői. Régóta publikálnak, és cikkeik főleg a szerzői jog témájában jelennek meg. A nyelvi modellek megjelenése és az MI előtérbe kerülése pedig magával hozta azt, hogy a két témát összefüggésében vizsgálják (2. táblázat).

2. táblázat: a témában a legmagasabb hivatkozási számmal rendelkező szerzők a WoS-ban, és a hozzájuk kapcsolódó egyéb profiladatok

A szerző neve és az affiliáció földrajzi helye	A témában megjelent cikk hivatkozásainak száma	A WoS-ban található publikációk száma	AWoS-ban található publikációkra való hivatkozások száma	Hirsch-index
Levendowski, A. (USA)	67	3	67	1
Gervais, D. J. (USA)	45	31	264	8
Hugenholtz, P. B. (Hollandia)	43	16	191	8

5.2.5 Mely folyóiratok tekinthetők magfolyóiratnak a témában?

A magfolyóirat fogalmának meghatározásához ki kell emelni a bibliometria egyik fontos szabályát, a Bradford-törvényt,¹¹ amely a szakirodalom szóródásáról szól. Ennek értelmében megfigyelhető, hogy valamely téma szakirodalmában nem véletlenszerűen szóródik szét az egyes szakfolyóiratok között, hanem koncentrálnak. A közlemények egyharmadát, a legtöbb, az adott témáról szóló publikációt megjelentető folyóiratok cikkei alkotják, és ezeket a folyóiratokat az adott téma magfolyóiratainak nevezik (Marton, 1999. p. 104.). A magfolyóiratok meghatározása lényegesen könnyebb ma már a rendelkezésre álló adatbázisok segítségével, mint annak idején, amikor csak a nyomtatott források álltak rendelkezésre. Az indexelő adatbázisok segítségével ezek az adatok is hamar rendelkezésre állnak, így a keresett két téma együttes megjelenése a szakfolyóiratokban gyorsan feltérképezhető. Előismeretek alapján azt feltételeztem, hogy valószínűleg a szellemi

„Látható, hogy egy cikk magas idézettsége nem feltételezi azt, hogy a szerző egyébként egy nagy hatású alkotó és formálni tudja a téma szakirodalmának alakulását.”

tulajdonjoggal foglalkozó folyóiratok lesznek meghatározóak a témában, hiszen a tudományterület már régóta rendelkezik prominens folyóiratokkal, amelyek valószínűleg már évek óta foglalkoznak a mesterséges intelligencia kérdéskörével. Azt vélelmeztem előzetesen, hogy ebben a témában is lesznek olyan folyóiratok, amelyek sokkal több ilyen témájú cikket tartalmaznak.

A Scopus adatbázis 106 találatot számláló listájában 5 olyan folyóirat van, amely a többihez képest kiemelkedő számú cikket tartalmaz a témában a megadott időszakban. Ez az 5 folyóirat 29 cikket tartalmaz az összes 106-ból (27%). A folyóiratok a következők:

- IIC International Review of Intellectual Property and Competition Law
- GRUR International
- Journal of World Intellectual Property
- Information Technology and E-Commerce Law
- Journal of Intellectual Property Rights

A Web of Science adatbázis speciális szűkítési lehetőségével kimutatható, hogy a 78 publikáció hogyan oszlik meg a folyóiratok között. Látható tehát, hogy alapvetően a szellemi tulajdonnal foglalkozó folyóiratok tekinthetők magfolyóiratnak a szerzői jog és a mesterséges intelligencia vonatkozásában. A 78 publikációból 30 az alábbi öt folyóiratban jelent meg (38%):

- IIC International Review of Intellectual Property and Competition Law
- Australian Intellectual Property
- Journal of Intellectual Law Practice
- Journal of World Intellectual Property
- International Journal of Law and Information Technology

A magfolyóiratok kisebb átfedést mutatnak a két adatbázisban. Ez jelzi a releváns cikkek koncentrációját, és alátámasztja a már ismertetett törvényszerűséget. Nagyon erős magfolyóiratnak tekinthető az IIC, hiszen mindkét adatbázisban a legtöbb cikk szerepel benne.

6. Összegzés

A kutatásomban összességében beigazolódtak az előfeltételezéseim. A Web of Science és a Scopus adatbázisból kigyűjtött adatok megerősítettek abban, hogy a mesterséges intelligencia és a szerzői jog kapcsolatáról és annak összefüggéseiről évről évre egyre több releváns szakfolyóiratcikk jelenik meg világszerte. Ugyanakkor az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Kína áll a levelező szerzők affiliációja szerinti lista élén, és annak ellenére, hogy az AI Act, az első nemzetközi MI-szabályozás az Európai Unióban született meg, az EU tagországai nem élénkül meg az ezzel kapcsolatos publikációs tevékenység. Természetesen ez annak is betudható lehet, hogy maga a norma inkább szakpolitikai, mint tudományos vitát generált, illetve hogy a szabályozás érdemi alkalmazása még sok esetben várat magára. Az is beigazolódtott, hogy a publikációk számának növekedésével az azokra érkezett hivatkozások száma is növekedni fog, nem is kis mértékben. A vizsgálat azt is kimutatta, hogy a Bradford-törvénynek megfelelően magfolyóiratok itt is kimutathatók, vagyis a folyóiratcikkek koncentrálnak. A Scopusban 23%-a, a WoS-ban pedig 34%-a a cikkeknek a magfolyóiratokban jelent meg. Az utolsó hipotézis a szerzőkre vonatkozott, és összefüggést keresett a témában való idézettség és a Hirsch-index között. Ezt nem teljesen sikerült alátámasztani.

ni, vagyis nem feltétlenül igaz az, hogy ha valakit egy témában sokan citálnak, akkor annak feltétlenül magas a H-indexe. Tisztában vagyok vele, hogy van még lehetőség a kutatásban. A rendelkezésre álló adatok hasznosak, jól használhatók. A kutatás tanulságaként mindenképp levonható, hogy érdemes pár éven belül újra elkészíteni, hiszen a publikációk száma növekedni fog, és hasznos lesz majd azt is látni, hogy visszamenőleg a régebben megjelent cikkekre mennyivel nőtt a hivatkozások száma.

Jegyzetek

¹ 1884. évi XVI. törvénycikk a szerzői jogról. Elérhető: <https://net.jogtar.hu/ezer-ev-torveny?docid=88400016.TV> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

² 4. § (1) A szerzői jog azt illeti, aki a művet megalkotta (szerző).

(2) Szerzői jogi védelem alatt áll – az eredeti mű szerzőjét megillető jogok sérelme nélkül – más szerző művének átdolgozása, feldolgozása vagy fordítása is, ha annak egyéni, eredeti jellege van.

³ Az idézett mű nem tartalmaz oldalszámot, mert a Wolters Kluwer kiadó Nagykomentárja. Az előfizetéssel használható Új Jogtárból érhető el.

⁴ AI Act: *Regulation (EU) 2024/1689 of the European Parliament and of the Council of 13 June 2024 laying down harmonised rules on artificial intelligence and amending Regulations (EC) No 300/2008, (EU) No 167/2013, (EU) No 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 and (EU) 2019/2144 and Directives 2014/90/EU, (EU) 2016/797 and (EU) 2020/1828 (Artificial Intelligence Act)* (Text with EEA relevance)

⁵ Alan Pritchard (1941–2015) kutató, bibliográfus könyvtáros

⁶ *What is Scopus about?* Elérhető: https://service.elsevier.com/app/answers/detail/a_id/15100/supporthub/scopus/related/1/ (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

⁷ Többszerzős publikáció esetén a kutatócsoport és a folyóirat szerkesztői, bírálói és olvasói közötti kommunikáció elsődleges kapcsolattartója. A szóban forgó személy gyakran a kutatási publikáció fő- vagy vezető szerzője, és ő felel a kéziratokkal kapcsolatos kommunikáció lebonyolításáért.

⁸ *Generative AI in China – statistics and facts*. Elérhető: <https://www.statista.com/topics/13127/generative-ai-in-china> (Utolsó elérés: 2025. 06.19.)

⁹ *Deep Seek: The Chinese AI app that has the world taking*. Elérhető: <https://www.bbc.com/news/articles/c5yv5976z9po> (Utolsó elérés: 2025.06.19.)

¹⁰ A Hirsch-index egy nemzetközileg elismert tudományometriai mutatószám. Egy kutató indexe pl. 10, ha van 10 darab olyan cikke, amely legalább 10 idézettséget kapott.

¹¹ Samuel C. Bradford (1878–1948) brit matematikus, könyvtáros. A Nemzetközi Információs és Dokumentációs Szövetség (FID) elnöke volt 1945-től 1948-ig. 1934-ben jött rá erre a törvényszerűségre.

Felhasznált és ajánlott források

1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról. Elérhető: <https://njt.hu/eli/TV/1999/76> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2019. április 17-i (EU) 2019/790 Irányelve a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg). [online]. Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/790/oj?eliuri=eli%3Adir%3A2019%3A790%3Aoj&locale=hu> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2024. június 13-i (EU) 2024/1689 rendelete a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet). [online]. Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj?eliuri=eli%3A-reg%3A2024%3A1689%3Aoj&locale=hu> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Barthes, R. (1996) *A szerző halála*. In: Babarczy, E. (sorozatszerk.) *A szöveg öröme. Irodalomelméleti írások*. Ford. Babarczy, E. p. 50–55. Osiris, Budapest. ISBN: 9633792010

COPE Council (2023) *COPE position - Authorship and AI* - English.
<https://doi.org/10.24318/cCVRZBms>

Csász, G. (2023) *Áttekintés a generatív mesterséges intelligenciák szerzői jogi kérdéseiről*, Iparjogvédelmi és Szerzői jogi Szemle 18/128(2) p. 64–87. Elérhető: <https://www.sztnh.gov.hu/sites/default/files/files/kiadv/szkv/szemle-2023-2/03-csaszgergely.pdf> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Csász, G. (2024) *A prompt szerepe az alkotásban*, Iparjogvédelmi és Szerzői jogi Szemle, 19/129(5), p. 113–123. Elérhető: <https://www.sztnh.gov.hu/sites/default/files/files/kiadv/szkv/szemle-2024-5/08-csasz.pdf> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Domokos, M. (2022) *Arany László és az első magyar szerzői jogi törvény*. In: Szilágyi, M. (szerk.) *Az örökség terhe. Arany László élete és munkássága*. p. 48–66. Ráció, Budapest. ISBN: 9786155675638

Dunning, A., Lee, C., Bepko, A., Cohen, B. J., Reynolds, N., Huth, F. (2025) *Thaler v. Perlmutter Further Confirms Human Authorship Required for Copyright Protection*, Intellectual Property & Technology Law Journal, 37.(6) p. 3–7. Elérhető: <https://www.clearlyiptechinsights.com/2025/03/thaler-v-perlmutter-further-confirms-human-authorship-required-for-copyright-protection/> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Foucault, M. (2000) *Mi a szerző?* In: *Nyelv a végtelenhez. Tanulmányok, előadások, beszélgetések*. 2. jav. kiad. Ford. Angyalosi, G., p. 119–147. Latin betűk, Debrecen. ISBN: 9639146064

Ganjavi, C., Eppler, M., Pekcan A., Biedermann, B., Abreu, A., Collins, G. S., Gill, I. S., Cacciamani, G. E. (2024) *Publishers' and journals' instructions the authors on use of generative artificial intelligence in academic and scientific publishing: bibliometric analysis*. BMJ. <https://doi.org/10.1136/bmj-2023-077192>

Grad-Gyenge, A. (2023) *A mesterséges intelligencia által generált tartalmak értelmezésének lehetőségei a szerzői jog útján*, Magyar Jog, 70(6) p. 337–345. Elérhető: <https://szakcikkadatbazis.hu/doc/2441007> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Gyertyánfy, P. (2023) *A mesterséges intelligencia hatályos szerzői jogi törvényünk szerint*, Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 18./128. (6). p.34–48. Elérhető: <https://www.sztnh.gov.hu/sites/default/files/files/kiadv/szkv/industrial-property-and-copyright-review-2023-6/02-gyertyanfpeter.pdf> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Gyertyánfy, P., Legeza, D. (szerk.) (2024) *Nagykommentár a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvényhez*. Elérhető: <https://uj.jogtar.hu/login#doc/db/304/id/A08Y1625.KK/ts/20230101/>

Legeza, D. (szerk) (2017) *Szerzői jog mindenkinek*, Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, Budapest. Elérhetőség: https://www.sztnh.gov.hu/sites/default/files/szerzoi_jog_mindenkinek_web_fin.pdf (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Marton, J. (1999) *Bibliometria*. In: Horváth T., Papp I. (szerk.) *Könyvtárosok kézikönyve* 1. kötet. p. 83–125. Osiris, Budapest. ISBN: 9633796466

Mezei, P. (2024) *Szöveg- és adatbányászat és a generatív mesterséges intelligencia – az inputoldal szerzői jogi kihívásai*, Iparjogvédelmi és Szerzői jogi Szemle 19/129(5), p. 98–122. Elérhető: <https://www.sztnh.gov.hu/sites/default/files/files/kiadv/szkv/szemle-2024-5/07-mezei.pdf> (Utolsó elérés: 2025.08.14.)

Naruto, by and through this Next Friends, People for the Ethical Treatment of Animals, Inc. et al. v. David Slater et al. Elérhető: <https://www.peta.org/features/peta-foundation-legal/case-summaries/naruto-v-slater/> (Utolsó elérés: 2025.08.14.)

Pogácsás, A. (2024) *A plágium új jelentésrétege? A társszerzőség útjai és megítélése a mesterséges intelligencia vonatkozásában*, Iparjogvédelmi és Szerzői jogi Szemle, 19/129(5), p. 139–155. Elérhető: <https://www.sztnh.gov.hu/sites/default/files/files/kiadv/szkv/szemle-2024-5/10-pogacsas.pdf> (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Pritchard, A. (1969) *Statistical bibliography or bibliometrics?*, Journal of Documentation, 25(4) p. 348–349.

Schubert, A., Schubert, G. (2016) *A tudománymetria törvényalkotó „úttörői”*, Orvosi Hetilap, 157(2) p. 74–78.

Thaler v. Perlmutter No. 23-5233 (D.C. Cir. 2025) Justia Opinion Summary. Elérhető: <https://law.justia.com/cases/federal/ap-pellate-courts/cadc/23-5233/23-5233-2025-03-18.html> (Utolsó elérés: 2025. 08. 15.)

Tószegi, Zs. (2022) *A szerzői jogok védelme a könyvtárakban*. In: Kiszl, P. (szerk.) *Útmutató könyvtáralapításhoz 2*, p. 125. ELTE BTK Könyvtár- és Információtudományi Intézet, Budapest. https://doi.org/10.21862/utm_kvta_2 (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

Varga, K., Dömsödy, A. (2022) *A tudományos teljesítmény és a publikációs stratégiák – tudománymetriai, bibliometriai mérések a bölcsész- és társadalomtudományokban*, Tudásmenedzsment, 23(1), p. 1–179. Elérhető: https://btk.pte.hu/sites/btk.pte.hu/files/hfmi/TM_2022_23_1_0.pdf (Utolsó elérés: 2025.05.31.)

From Digitised Manuscript to Database: Automatic Processing of Civil Registers

Szűcs Kata Ágnes
szucs.kata.agnes@mnl.gov.hu
National Archives of Hungary
Digital Humanist

Vadász Noémi
vadasz.noemi@mnl.gov.hu
National Archives of Hungary
Digital Humanist

Záros Zsolt Béla
zaros.zsolt@mnl.gov.hu
National Archives of Hungary
Senior Developer

Szatucsek Zoltán
szatucsek.zoltan@mnl.gov.hu
National Archives of Hungary
Director

Bánki Zsolt István
bankizsolt@mnl.gov.hu
National Archives of Hungary
Head of Department

Received: 2025.04.14.

Accepted: 2025.08.12.

Published: 2025.09.29.

Cite as: Szűcs, K. A, Vadász, N., Záros, Zs. B., Szatucsek, Z., Bánki, Zs. I. (2025) From Digitised Manuscript to Database: Automatic Processing of Civil Registers, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 309–315.
<https://doi.org/10.3311/celistr.40895>

This article presents¹ the first milestone in our research on the systematic processing of Hungarian civil registers, encompassing the stages from digitization to data integration into a structured database, culminating in the dissemination of results via an online platform. The initial phase of the project focused on the handwritten birth, marriage, and death certificates of the Abony municipality in Pest County, covering the period from 1895 to 1980. During this pilot initiative we created a comprehensive workflow that facilitated the conversion of digitized images into a structured SQL database, leveraging automated processes and machine learning techniques. The successful completion of this pilot project represents a significant stage, establishing a replicable framework that can be extended to other municipalities, as all components of the workflow are now operational, and can be called sequentially.

handwritten text recognition, HTR, database, civil registry

1. Introduction

1.1 Historical background

The recording of births, marriages, and deaths in Europe was initiated by the Catholic Church following the Council of Trent's decision in 1563. Originally intended for sacramental administration, church registers evolved into essential tools for modern states, which recognized the benefits of comprehensive population records. In Hungary, from 1827, parishes were mandated to submit duplicate copies of their registries to state archives, culminating in state control of the registration process by 1895. Consequently, the population records from the period of 1895 to 1980 contain 37,611 volumes of civil registries from all 3,422 settlements of Hungary.

The digitization of this extensive collection – amounting to 1,908 linear meters or 22 million pages – serves as a vital resource for both amateur genealogists and researchers, offering insights into historical, social, cultural, and economic conditions. Analysing registry data enables various academic disciplines to explore population composition, demographic shifts, social and family structures, migration patterns, cultural practices, and economic activities.

1.2. The project

The project aims at the automated processing of all the civil registry records issued during the period, followed by building the database and providing full-text services. The current paper describes our efforts creating the infrastructure and the completed workflow. We concluded the development phase with the first test runs using the birth, marriage, and death registers from Abony in Pest County, Hungary. The Abony registers total at around 30,000 scanned images of data. The practical testing and fine-tuning of the workflow are still under development.

2. The Workflow

In the case of a single municipality, 25 volumes of birth records, 18 volumes of marriage records and 19 volumes of death records are processed and organized in a database using the automated workflow that was developed for the project (Fig. 1). Before the workflow can start, the digitized images are pre-processed, which prepares them for further processing and publication. The classification of the images includes the structural recognition of their layout. The bounding boxes on the template image file prepare the data to be loaded into the database. After the segmentation of lines, various post-processing, correction and normalization procedures are applied to the output of the handwritten text recognition (HTR). Next, the geographic names are mapped with authority records, and then the name entities in the database are linked together. Finally, the results are published in the database.² The following sections will explain the main steps in more detail.

"The classification of the images includes the structural recognition of their layout."

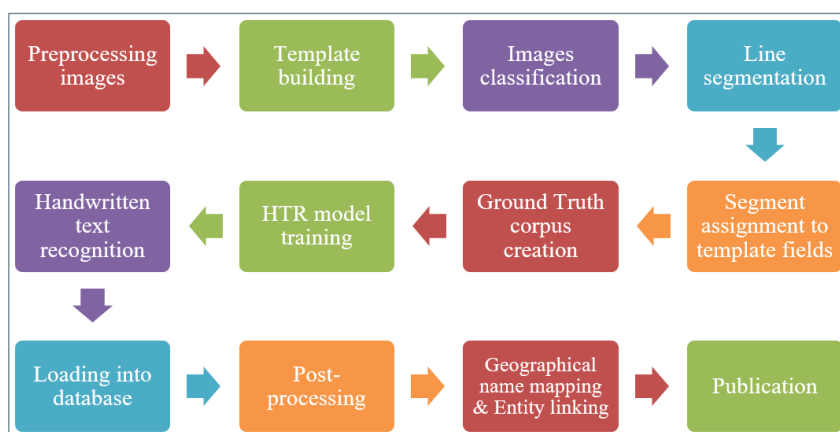

Fig. 1: The Overall Workflow

2.1 Digitized Images and Pre-processing

Considering the scope of the workflow, the digitization process encompasses all civil registries and constitutes an ongoing task, alongside workflow development. To facilitate this process, we employ a combination of manual scanners and three robotic scanner units, which – under expert supervision – significantly accelerate our work. The images are stored in JPEG format, at a scan quality of 300 dpi. This is sufficiently high to enable both machine-based and manual processing, while also helping us meet our storage capacity requirements.³ Notably, the digitization of the records of Abony presented specific challenges, including the development of a standardized file naming convention, the identification of suitable storage locations, and the definition of an optimal structural framework for the generated images.

If necessary, the workflow subjects the scanned images to various pre-processing steps: rotation, noise filtering, as well as removing marks, stains and other image defects based on computer vision.⁴

2.2 Template Creation

The Template Builder (Fig. 2) is an in-house developed application that runs in a web environment, through which we categorize the image files by a manually selected reference image – a part of the image containing unique properties. Based on an identical match of the reference image, all images with the same layout will automatically be assigned to a single template during classification. The Civil Registers are either tabular or form-based, according to the legislation in force during the period they had been issued. The document-syntax is usually simple: printed static values in a row or in a header followed by handwritten unique values.⁵

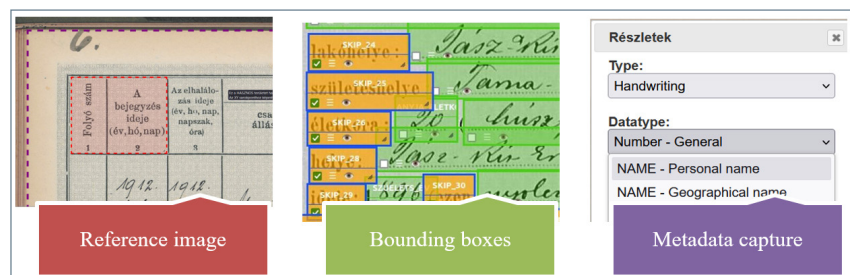

Fig. 2: Template Builder

The other function of the template is to store the recorded metadata from each page and transfer it to the corresponding database entry. Template creation in the web application essentially involves placing bounding boxes on the digitized image, to which additional metadata can be assigned by specifying various attributes. Using the templates, the data can be extracted not just as machine readable text, but also in a structured form (e.g. a certain string must be an equivalent of a mother's name, a religion, a place of birth, etc.). Therefore, it can be linked to a corresponding field in the archival database at the end of the process.

Selecting images upon which templates are created is manual, and assigning the images to templates is an automatic process. On a sample corpus of 250 randomly selected images, the template assignment process is 92.8% accurate. A more challenging task is identifying images that were incorrectly assigned to a template by the script, which occurred in 7.2% of the 250-sample corpus.

At present, we manually identified 42 different civil registry templates for the municipality of Abony from the period under review. This number may increase by including civil records from other communities.

2.3 Handwritten Text Recognition (HTR)

After a template is assigned to an image, the workflow proceeds with the recognition of the handwritten texts. First, the lines visible in the image are segmented into the designed metadata fields on the templates. The segmentation is baseline-driven and performed by the Kraken BLLA module. Kraken is a comprehensive Optical Character Recognition (OCR) system specifically designed to handle historical and non-Latin script materials.⁶ Kraken offers fully trainable tools for layout analysis, for determining the reading order of textual elements⁷, and for

"The Civil Registers are either tabular or form-based, according to the legislation in force during the period they had been issued."

character recognition, allowing users to customize the system for their specific needs. When we first processed the records from Abony, our workflow utilized the standard BLLA module for line and region detection.⁸

Then, the next step is to produce training data based on the segmented lines that contain the transcribed texts. Through a collaborative effort with volunteers, we transcribed samples of civil records using the Ground Truth Builder interface, generating training data for HTR models. The Ground Truth builder (Fig. 3) is an in-house developed, versatile web-based application that can be used to produce training material for HTR models, to validate and monitor the material produced, and to analyse the texts that have undergone HTR as well.

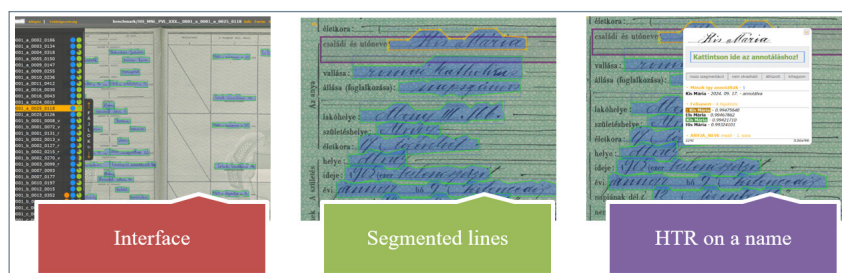

Fig. 3: Ground Truth builder (Annotation Tool)

The training data is used for fine-tuning the TrOCR model⁹ in order to produce our own handwriting recognition models. TrOCR is an end-to-end text recognition system that utilizes the Transformer architecture for both image understanding and wordpiece-level text generation, meaning that the model generates text in units, rather than individual characters. (Li et al., 2022)

The model used in the pilot project contained a mixed set of training data: 34,500 segments of civic registry data; 10,000 segments of data from the letters of József Kiss, a 19th century Hungarian poet,¹⁰ and 10,000 segments of additional data, also including writings by several hands. The output of the handwriting recognition is a set of multiple hypotheses per sample with different probabilities (confidence score) assigned to them. The recognised handwriting and the corresponding labels from the templates create the basis of the civil registry database.

During the pilot stage we were developing a benchmark dataset to compare the performance of the models within the project and, in the long run, between projects.¹¹ The civil registry benchmark corpus consists of 50 instances of each template type mentioned above, giving us a total of 1,991 civil records to evaluate our handwriting recognition models. The benchmark data will be suitable for evaluating the performance of the HTR models and the post-processing and normalisation procedures.

2.4 Loading into Relational Database

The next step is to load the result of the best HTR model into an SQL relational database. The database is managed with SQL Developer and utilizes JSON format for data storage, enabling efficient data management and exchange.¹²

The purpose of the civil registration database is to store the data generated at each processing level in a structured format, and to enable the possibility of identifying and linking all the entries of the same person appearing in different civil registers, thus reconstructing their family ties and indirectly building family trees. Therefore, the database design had to take into account not only the accessibility of each entry at different processing levels but also the need to assign

"The recognised handwriting and the corresponding labels from the templates create the basis of the civil registry database."

the individuals in the entries with different roles (e.g. registrar, husband, child, deceased, etc.), and to record their data (e.g. name, place of residence, year of birth/death, occupation, etc.) following a project-appropriate logic.

2.5 Correcting and Normalization

Post-processing of handwriting recognition (HTR) output is essential for correcting model errors and enabling accurate data linkage. We distinguish between the correction of HTR output and the normalization of data.

The structure of numbers and dates in civil records is largely predictable. Given that these records are organized by year, with sequential dates, the birth dates within individual records can be cross verified against the metadata of the volume. This allows for partial verification of the birth date and the age of the recorded individuals.

Civil records, organized by year with sequential dates, allow for partial verification of birth dates and age by comparing them against volume metadata. Corrections are straightforward when fields have a limited set of values. For example, in civil records from 1895 to 1980, the "sex" field is binary – either *fiú* (boy) or *leány* (girl) for children, and *férfi* (man) or *nő* (woman) for adults –, allowing for accurate corrections even with HTR errors. Similarly, fields such as marital status and religion, which contain 7 and 9 possible values respectively, can be reliably corrected using predefined lists. As the database expands, additional values may be introduced for fields like occupations, cause of death, and first names, which will necessitate more sophisticated correction methods.

Data normalization is applied to specific fields within the data model to standardize and link various entries, despite differences in writing variations. The results of this normalization process are not visible to end-users but ensure accurate search outcomes regardless of the initial HTR output. For instance, gender is normalized to its adult equivalent (e.g., girl is normalized to woman) and religious terms are standardized (e.g., *r. kath.*, *római katolikus*, and *római katolikus* are all normalized to *római katolikus* to represent Roman Catholic).

Composite data types, such as personal names and addresses, require careful handling due to their distinct structural elements. Names are typically composed of prefixes, surnames, and first names, while addresses include components such as municipality name, street name, and house number. Proper segmentation and entry of these data types are critical for linking records. We fine-tuned the huBERT model (Nemeskey, 2021) for name segmentation by training it on labelled data that identify key elements (such as family name, given name, and maiden name and separate name) for further processing. The fine-tuned model labelled and separated previously unseen names with a high success rate. Its performance was evaluated on 1,000 manually segmented examples, yielding an average F-measure of 0.93, indicating that the fine-tuned huBERT model demonstrated excellent performance in name segmentation, with minor errors, suggesting that the model is effective and requires minimal post-processing corrections.

2.6 Personal Record Linkage

Linking records is a longstanding challenge. Since the 1950s, various statistical methods have been used to identify individuals across sources, with machine learning recently surpassing traditional statistical approaches. For civil registers, we draw on prior machine learning experience with data of Hungarian prisoners of

"Civil records, organized by year with sequential dates, allow for partial verification of birth dates and age by comparing them against volume metadata."

war deported to the Soviet Union.¹³ Feature engineering considers both constant and mutable data, using methods ranging from text proximity for names to thesauri-based normalization and geographic distances.

We organise the personal information from registry entries by turning them into individual personal records, which are structured according to each person's role. Despite advances in handwriting recognition and post-processing, data quality for linking personal records remains uncertain. In the late 19th and early 20th centuries, identification relied on familiarity rather than documentation, leading to both inaccuracies in birth details and to record-keeping errors, complicating record linkage.

During the pilot project, we focused on developing a person matching process, with a specific emphasis on generating training data extracted from the workflow for linking individuals across various records. Our objective was to identify and connect multiple references to the same individual (e.g. a person can appear in the role of a mother in birth records and as a bride in marriage record), under a unified identifier in the database. To achieve this, we manually curated a comprehensive training dataset, which will serve as a foundation for further model development and evaluation.

Linking all entries of a person allows for the creation of hypothetical individuals based on record pair linkage confidence, which is never absolute. Users must be able to explore alternative links, and these hypothetical individuals require continuous re-evaluation as the pipeline improves. We then establish relationships between these individuals to create family trees.

3. Summary

This project aims to digitize and automate the processing of Hungarian civil records, focusing on birth, marriage, and death registers from 1895 to 1980. The paper introduced the workflow and its main steps starting with records from Abony. We use machine learning and automated processes to convert scanned images into a structured SQL database. A custom-built, modular system for handwriting recognition and template-based data extraction enables the accurate storage of data for future searches and for the linking of entities. Ultimately, this effort will create a detailed, searchable resource for genealogical and historical research, connecting individuals across records to build family trees and to visualize relationships in Hungary's past.

Notes

¹ The paper is based on a conference presentation given at the 18th International Conference on Metadata and Semantics Research in 2024 and reflects that status quo. The participation was founded by the National Research Development and Innovation Office (NRDI) under the project 149512 MEC-R-24.

² The public database currently provides volume-level metadata and images, while detailed results remain forthcoming as research is ongoing. The database is available at: <https://adatbazisokonline.mnl.gov.hu/adatbazis/allami-anyakonyvek>. (Accessed: 2025.08.06.)

³ For Abony, the 25 649 TIFF files occupy 1.8 terabyte compared to the 429 GB storage space of the JPEG files.

"Since the 1950s, various statistical methods have been used to identify individuals across sources, with machine learning recently surpassing traditional statistical approaches."

- ⁴ It is not possible to describe every single step in detail, as this would exceed the scope of this study. Pre-processing images is particularly important in cases where scanned images come from external sources and do not meet our standards.
- ⁵ However, in many cases, we encounter postscript comments written in the margins, ignoring the original structure.
- ⁶ The documentation for Kraken is available at: <https://github.com/mittagessen/kraken/blob/main/kraken/blla.mlmodel> (2024) and at https://kraken.re/4.3.0/api_docs.html (2024).
- ⁷ Reading order is the sequence in which Kraken arranges lines of text to reflect how a document is meant to be read, particularly in multi-column layouts or those containing non-linear elements such as notes on the margins or the side of the document.
- ⁸ For the source code of the BLLA module available at: <https://github.com/mittagessen/kraken/blob/9a218ce8/kraken/blla.py> (2025).
- ⁹ The documentation for TrOCR is available at: <https://github.com/microsoft/unilm/tree/master/trocr> (2024).
- ¹⁰ The correspondence dataset was provided by the Hungarian National Museum Public Collection Centre (HNMPCC) National Széchényi Library and the Petőfi Literary Museum. For more details: <https://dhupla.hu/collection/kiss-jozsef-levelezes> (2025).
- ¹¹ The HTR benchmark is under development, and its future availability is uncertain. Given its specialized nature, the corpus is likely to be of limited utility for projects outside of similar, registry-related domains but its potential for public release has not yet been determined.
- ¹² The database size was expanded since the pilot phase of the project. However, for reference, the database schema, including indexes, currently requires a storage space of 7,07 GB. The schema comprises 50 tables, containing a total of 23,254,720 records. Notably, the data presently covers 4 settlements, and the composite fields have not yet been fully processed to produce a final output.
- ¹³ For reference see: <https://aol.mnl.gov.hu/gyujtemeny/szovjetunioba-elhurcoltak>

Sources/Literature

Li, M. et al. (2022) *TrOCR: Transformer-based Optical Character Recognition with Pre-trained Models* (No. arXiv:2109.10282). arXiv. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2109.10282>

Nemeskey, D. M. (2021) *Introducing huBERT*. In: Berend, G., Gosztolya, G., Vincze, V. (szerk.) *XVII. Magyar Számítógépes Nyelvészeti Konferencia*. p. 3–14. ISBN 978-963-306-781-9. Available at: <https://acta.bibl.u-szeged.hu/73353/> (Accessed: 2025.08.06.)

The Rights Clearance Documentation Tool

Szabolcs Dancs
dancs.szabolcs@oszk.hu
HNMPCC NSZL Library Institute,
CeLISR
Editor-in-Chief

Received: 2025.03.13.

Accepted: 2025.04.28.

Published: 2029.09.29.

Rights Clearance Documentation Tool (RCDT) was designed and developed in the framework of the EODOPEN project (2019–2024). The project focused on making library collections visible, especially works published in the 20th and 21st century. The leading partner, University Library of Innsbruck, was joined by 14 European libraries from 11 countries to achieve the project's objectives, such as building a common portal to display the project's results and stimulating interest in access to textual material covered by the project. Working Group 6 (WG6), led by the National Széchényi Library (NSL), aimed at designing and developing an online tool for the documentation of rights clearance. RCDT is a web-based application and serves to support library employees in their work aiming at identifying copyright statuses of materials by documenting each step of rights clearance procedures. This article includes an overview of its main features.

rights clearance documentation, library digitization, copyright, out-of-commerce works, EUIPO

1. Introduction

The EODOPEN project (2019–2024) focused on making library collections visible, especially works published in the 20th and 21st century. The project consortium was led by the University of Innsbruck and consisted of 15 project partners representing 11 European countries. The objectives, as it is stated on the project website (EODOPEN 2024), include "reinforcing the capacity of library staff with regards to dealing adequately with rights clearance questions". Two working groups of the seven (WG5, WG6) addressed the issue. WG5 aimed at capacity building of library staff in terms of rights clearance. WG6, led by the project employees of the National Széchényi Library, was tasked with designing and developing an online tool for the documentation of rights clearance (Dancs, Sz., Radó, R. 2021a, 2021b). Rights Clearance Documentation Tool (RCDT) is a web-based application and serves to support library employees, so called Copyright Clearance Officers (CCOs), in their work aiming at identifying copyright statuses of materials by documenting each step of rights clearance procedures. Thus, CCOs have the opportunity to build a database about documents that have already gone through the procedure and have an identified legal status, which is of high importance for making digitized materials available in the cultural heritage sector.

Cite as: Dancs, Sz. (2025) The Rights Clearance Documentation Tool, Central European Library and Information Science Review (CeLISR), 2(3), p. 316–326.
<https://doi.org/10.3311/celistr.40428>

First, members of work WG6 have identified requirements for a tool for legally appropriate documentation of rights clearance activities (of all kinds), based on the results of surveys sent to all project partners taking into account frame conditions such as national laws and current state-of-the-art interfaces and platforms and compiled those in a specification paper. As a next step, WG6 put in those specific requirements which can make up a more technical specific paper for the tool and could serve as a guideline for the development of RCDT. That document was compiled in close cooperation with the IT team responsible for the creation of the given application. NSL staff presented the concept to project partners, giving them several insights into their developments and access to testing. Refinements and adjustments were made based on their suggestions and discussions with them. RCDT is now ready to use.

2. Purpose

Copyright clearance is a process for identifying copyright status of collection resources in order to provide legal access to these materials. It includes diligent search which needs to be conducted in order to identify orphan works (Directive 2012/28/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 on certain permitted uses of orphan works 2012) (Orphan Work Directive). It also covers steps to identify out-of-commerce works, which is an aspect getting high importance as the *Directive (EU) 2019/790 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 on copyright and related rights in the Digital Single Market and amending Directives 96/9/EC and 2001/29/EC* (2019) (DSM Directive) is being implemented in member countries.

The developers' goal was to identify requirements for a tool which is flexible enough so that stakeholders can efficiently use it to record relevant information occurring while rights clearance activities are being conducted. All information regarding copyright clearance processes conducted in the past should be easily retrievable in the future, including resources consulted, IDs of copyright clearance officers, etc. Copyright statuses should be controllable, and their changes over the time need to be followable.

When compiling a comprehensive workflow of copyright clearance, we found that local workflows are mainly determined by national regulations which are pretty similar due to the implementations of the same copyright directives over Europe. The role of the European Union Intellectual Property Office (EUIPO) (2024a) in future copyright clearance procedures is also significant and needed to be taken into account. Rights clearance will increasingly be bound to the use of out-of-commerce (OOC) works and – to a lesser extent – orphan works, which means that the database(es) maintained by EUIPO will be crucial from our specific aspect, including their metadata scheme. It is worth mentioning here, that the orphan work regime had met a great criticism since its implementation (Kluwer Copyright Blog 2023, Matas, A. 2024), which has been affirmed by feedbacks and experiences of different stakeholders. Also, practices for diligent search, required by law, are also varied in different countries and institutions. In spite of that, RCDT provides options to document data on works identified as orphan.

RCDT needs to provide a step-by-step method to lead users through the stages of rights clearance workflow in order to guarantee that data regarding all specific stages is going to be well-documented. As for this workflow management feature in RCDT, we based our approach onto the conception, that workflow management systems aim at leading you through all steps of the workflow and guarantee

"All information regarding copyright clearance processes conducted in the past should be easily retrievable in the future..."

that these steps have been carefully taken and recorded data is valid. Similarly, the workflow management feature included in RCDT is for helping Copyright Clearance Officers (CCO) record valid data on materials that are to be made available in digital form, bearing in mind, that libraries, mainly those managing copyright-related data, have a great responsibility to provide reliable information. Also, it is worth emphasising, that there is a dependency between steps to be taken.

3. Interoperability

In cases where sources of data (e.g. library catalogues) can be accessed via standard interfaces, the first step of documentation of rights clearance procedure can be automated by importing relevant data (instead of manual typing). When a work is identified as OOC or orphan, its description should be uploaded to the relevant EUIPO database (EUIPO 2024b, 2024c), which can be conducted via a bulk load method as well if a well-formed output file is provided. Use of an API for data exchange with EUIPO databases would be preferable, and information was provided to the Office about the expected features of a possible future API. The Out of Commerce works Working Group of EUROPEANA (EUROPEANA Pro 2024) sent a letter to EUIPO mentioning EODOPEN project and the relevance of developing such an application. In the meantime, RCDT provides a solution (Out-Of-Commerce Data Packing Software (OOPS!)) so that the partners could convert their data to an EUIPO-compliant format and upload it to the OOC or OW (Orphan Work) database. OOPS! harvests relevant data and runs data-conversion in an automatized way, but tasks can also be managed manually. (Implementation and use of OOPS! are optional.)

"RCDT provides a solution ... so that the partners could convert their data to an EUIPO-compliant format and upload it to the OOC or OW (Orphan Work) database."

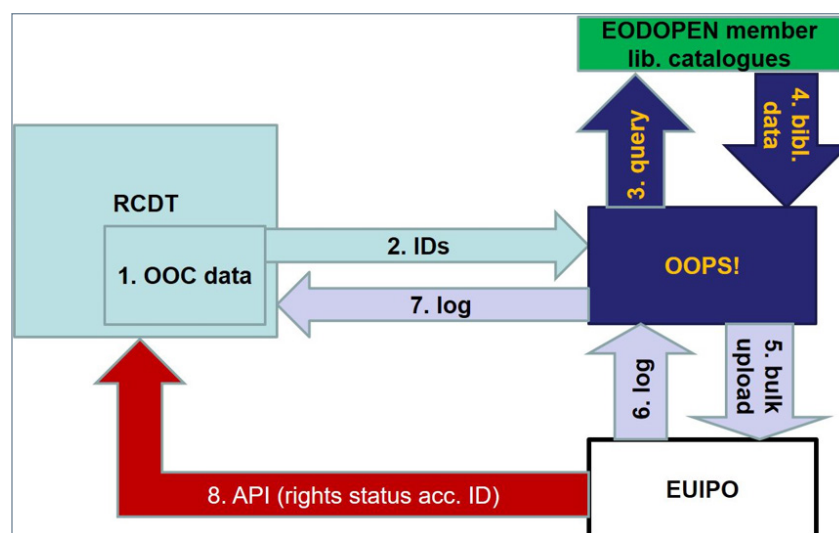

Fig. 1: A simplified illustration of RCDT-OOPS!-EUIPO dataflow

4. Starting to use RCDT – Registration, signing in, user rights management

The tool can be available at this URL: <http://rcdt.oszk.hu/en/>. By opening the URL you arrive at the Welcome Page where you can find a brief information about the tool. Through this page, you can log in to the system. In the menus, you can change the language setting, and, after logging in, you can also find information about contacts, and access the right clearance documentation workflow.

But before logging in, registration is required.

In order to use the tool, one needs to create an account. To do so, they have to click on the "Registration" button in the menu line (up and right), then some basic information needs to be added, such as contact data, the name and the address of the institution represented, etc. The Registration site also includes a Captcha test in order to deter bot attacks and spams.

The scope represented by the user (Copyright Clearance Officer) can cover a region/zone (typically country), but one can only be responsible for the activities of its institution. It depends on how the copyright clearance work is organized in the specific country.

After registration, the next time CCO enters the RCTD page, they will be greeted by the "Sign in" page (Fig. 2).

Fig. 2: The "Sig in" page of RCDT

As for data access, two levels are differentiated in user rights management. These are the *central (system level) rights and regional rights*.

Central (system level) rights are the following:

- admin – administrators at the top with privileges to perform all functions;
- user_editor – editors are authorized to register new countries/regions/institutions and users (the latter are authorized to perform functions exclusively within their own scope);
- trans_editor – translators can upload and edit translations: the English version of interface is provided by NSL, language versions are expected to be provided by user institutions.

Central rights are exercised by authorized employees of the National Széchényi Library NSZL, i.e. the organization which is responsible for the maintenance of the system.

Regional rights are restricted to specific zones. CCOs with regional rights do not have access to data of other zones. These include the following:

- reg_editor – by region/zone/country, with right to edit records and conduct copyright clearance in the system;
- reg_reviewer – by region/zone/country, with rights to review, approve, or reject records.

A user might have multiple rights, for example: an editor who is responsible for recording data can be authorized as the one who is responsible for reviewing and approving data. Regional rights are exercised by authorized employees at the registered institutions, and are set up and maintained by those exercising central rights (at NSZL).

"The scope represented by the user (Copyright Clearance Officer) can overall a region/zone (typically country)..."

5. Rights clearance process

Formerly, NSZL project staff collected information about rights clearance workflows implemented in project partner institutions, this information was included in the specifications of requirements. The rights clearance process is based on this information provided. It can be launched by clicking on "RIGHTS CLEARANCE" in the upper menu after logging in.

5.1. Search in the local database and the display of results

Process can be started by running a query in the local database (= RCDT database). The database includes descriptions of those documents, which have already been (partly or fully) processed to identify their copyright status. In other words, the local database is the database of RCDT where one can check whether the data of the material to be digitized is already recorded, i.e. one can see if it is undergone or currently undergoing copyright clearance procedure. A record status can be the following: "Ready to edit"; "Ready to review"; "To be corrected"; "Copyright-cleared"; "Withdrawn"; "Deleted".

The result list appears under the search field. It includes basic data on items, their status, and actions to perform. Items can be edited, reviewed (incl. approval or rejection), etc.

Apart of record status, you can search according to rights statements, which are the following:

- **PD** – records on works belonging to the public domain
- **OOC** – records on works considered out-of-commerce according to national law
- **OW** – records on works considered orphan work according to national law
- **In Commerce**
- **Processing has not yet started**

You can download the collected records in CSV format by using the DOWNLOAD button (Fig. 3).

The screenshot shows a web interface for searching records. At the top right, there are buttons for "Z39.50 settings" and "Z39.50 search". Below these are three dropdown menus labeled "State", "Rights Statement", and "EUIPO OOC status", each with a "Choose" option. Underneath are two date pickers labeled "from date" and "to date", both showing "mm / dd / yyyy". To the right of these is a text label: "Last modification of the record: from date or to date, or between the two dates." Below the date pickers are three buttons: "SEARCH" (with a red 'X' icon), "ADVANCED SEARCH", and "DOWNLOAD" (which is circled in red). To the right of the "DOWNLOAD" button are "UPLOAD" and "TO EUIPO" buttons. At the bottom, there is a "New Record" button. A list of instructions is provided below the buttons:

- **DOWNLOAD:** Download the full search result list.
- **UPLOAD:** Metadata upload with the use of the csv template. It is an alternative for the Z39.50 record import.
- **TO EUIPO:** A list of records to be sent to EUIPO OOC portal. These are automatically harvested by [OOPS](#) (if it is used by your institution).

Fig. 3: Downloading search results

"The database includes descriptions of those documents, which have already been (partly or fully) processed to identify their copyright status."

One can start a refined EUIPO OOC search by choosing from the following list (Fig. 4):

- **Under 6 months** – records on works considered out-of-commerce according to national law, submitted to the EUIPO OOC Database within 6 months
- **Over 6 months** – records on works considered out-of-commerce according to national law, already submitted to EUIPO OOC Database more than 6 months ago
- **To be uploaded** – records on works considered out-of-commerce according to national law, not yet submitted to EUIPO OOC Database.

The screenshot shows a web interface for searching the EUIPO OOC database. At the top, there are two buttons: 'Z39.50 settings' and 'Z39.50 search'. Below these are three dropdown menus: 'State' (with a 'Choose' option), 'Rights Statement' (with a 'Choose' option), and 'EUIPO OOC status' (with a 'Choose' option and a list of options: 'Under 6 months', 'Over 6 months', and 'To be uploaded'). Below the dropdowns are two date pickers labeled 'from date' and 'to date', both with a 'mm / dd / yyyy' format and a calendar icon. There are three main buttons: 'SEARCH' (with a red 'X' icon), 'ADVANCED SEARCH' (highlighted in green), and 'DOWNLOAD' (highlighted in green). Below these are three more buttons: 'UPLOAD' (highlighted in green), 'TO EUIPO' (highlighted in green), and 'New Record' (highlighted in green). At the bottom, there is a legend explaining the actions: 'DOWNLOAD: Download the full search result list.', 'UPLOAD: Metadata upload with the use of the csv template. It is an alternative for the Z39.50 record import.', and 'TO EUIPO: A list of records to be sent to EUIPO OOC portal. These are automatically harvested by OOPS (if it is used by your institution).'

Fig. 4: Search according to EUIPO OOC status

After clicking "Advanced search" button, some data fields appear. One can use these criteria to run another search accordingly (such as "Catalogue Identifier"; "Title/Series title"; "Author"; "ISBN", etc.).

You have an option to run a search in the local database according to licence ID, since "Notes" field can be used to include data other than those in the descriptive fields, such as a licence ID or another contract information on a copyrighted digitized document. It is worth applying a normalized term as a prefix before the ID number (e.g. "licence ID 50783"), then one can search either for the ID number ("50783"), or for the full string ("licence ID 50783") with the same result. (If one wants to query all the records containing a licence ID, they have to use the prefix string (i.e. "licence ID").

5.2. Using Z39.50/SRU/SRW protocol and the display of results

Copyright clearance process is usually started by importing the relevant record from the online catalogue of a specific library. In most cases it is much preferable than typing bibliographic data manually. By using "Z39.50 settings" button one can access the site where they can either set the relevant parameters for a specific existing protocol (using "Add new parameter"), or edit the server data ("Edit"). Also, here they have the opportunity to add a new Z-server to the list ("Add new server").

If the server is already on the list, one can choose it by clicking on the "Z39.50" search. If one already chose a server, it will serve as default setting at the next searches. After search Z39.50/SRU/SRW resulted records will be displayed as a list on the bottom (Fig. 5).

"Copyright clearance process is usually started by importing the relevant record from the online catalogue of a specific library."

Selected server: aleph.mzk.cz:9991/MZK01-UTF

AUTHOR: vilikovský TITLE: Choose another server SEARCH

001 -> 000034595
 020 a: 80-85436-37-X
 245 a: Mabinogi ;
 245 b: keltské pověsti ; k vyd. přípr. Andrea Poláčková ; z veštiny přel. Jan Vilikovský ; il. Petr Stěpán.
 260 a: Brno
 260 b: Zvláštní vydání...
 260 c: 1995
 700 a: Poláčková, Andrea,
 700 d: 1967,
 700 f: x20040130028
 700 i: oth
 700 j: Vilikovský, Jan,
 700 d: 1904-1946
 700 f: jk01142370
 700 i: trl
 700 j: Stěpán, Petr,
 700 d: 1953-
 700 f: jk20000082740
 700 i: trl
 Import record

001 -> 000037538
 245 a: Mabinogi ;
 245 b: keltské pověsti /
 245 c: z waleštiny přel. Jan Vilikovský ; výtvarný doprovod Jan Konůpek
 260 a: Praha :
 260 b: Státní nakladatelství krásné literatury,
 260 c: 1965
 700 a: Vilikovský, Jan,
 700 d: 1904-1946
 700 f: jk01142370
 700 i: trl
 Import record

001 -> 000046242
 100 a: Vilikovský, Václav,
 100 d: 1878-1956
 100 f: jk01142373
 245 a: Nauka o lůdkách :
 245 b: ženským školám průmyslovým pro šiti bílého prádla a oděvnictví, jakož i ústavům příbuzným.
 245 c: Díl I.
 245 d: Technologie přediv /
 245 e: uspořádal Václav Vilikovský
 260 a: Václav,
 260 b: V. Saffrnek,
 260 c: [asi 1914]
 Import record

Fig. 5: Results of a search using Z39.50/SRU/SRW protocol

The CCO can download the relevant description from here. The imported record is displayed among the others waiting for progressing in the database (with "Ready to edit" status) (Fig. 6).

Rights Clearance Procedure

Copyright-cleared and pending documents

Z39.50 settings Z39.50 search

State: --- Choose --- Rights Statement: --- Choose --- EUIPO OOC status: --- Choose ---

from date: mm / dd / yyyy to date: mm / dd / yyyy Last modification of the record: from date or to date, or between the two dates.

SEARCH X ADVANCED SEARCH

DOWNLOAD UPLOAD TO EUIPO

- DOWNLOAD: Download the full search result list.
- UPLOAD: Metadata upload with the use of the csv template. It is an alternative for the Z39.50 record import.
- TO EUIPO: A list of records to be sent to EUIPO OOC portal. These are automatically harvested by OOPS (if it is used by your institution).

New Record

	VIEW	NOTES	PROCESS
READY TO EDIT	ID: 99945137-cb14-4155-8d24-e717530e0251 Rights Statement: Processing has not yet started last update: 2024-05-07 14:10:39 Catalogue Identifier: 000034595 ISBN: 80-85436-37-X Title: Mabinogi ; Author(s) and contributor(s): [a]:		
READY TO EDIT	ID: 1e5bf7b-ce62-41e8-8c73-aea6b8db3fb Rights Statement: Processing has not yet started last update: 2024-05-07 14:09:46 Catalogue Identifier: 000004679 ISBN: 80-7027-029-2 Title: Jindřich Svoboda ; Author(s) and contributor(s): [a]:		
READY TO EDIT	ID: 50f0fea5-086e-46f9-8601-3dd78df0c86c Rights Statement: Processing has not yet started last update: 2024-05-07 14:08:57 Catalogue Identifier: 000003712369 ISBN: - Title: Parerga und Paralipomena Author(s) and contributor(s):		

Fig. 6: Records imported via Z39.50/SRU/SRW protocol

If the item cannot be found at the library catalogue, or it cannot be imported for any reason, it can be recorded as a new item after clicking as well. However, we recommend users to create a record at their own catalogue as a first step, and then download the description via Z39.50/SRU/SRW.

In addition, there is a solution for those who prefer bulk upload instead of using Z39.50/SRU/SRW for importing records one-by-one (or Z39.50/SRU/SRW does not work for them). A CSV sheet can be completed and uploaded to RCDT. A template and an example file have been made available for those opting for this solution.

5.3. The copyright clearance process in RCDT

Copyright clearance process can be launched by clicking "Process" button on the top menu of the short record description. The tool leads you through the various stages of the whole workflow which includes the following steps and information to add:

1. Checking description of the work in EUIPO databases – at the first step one can check if the description of the specific work is already in one of the databases (Out-of-commerce Works/Orphan Works) maintained by the European Union Intellectual Property Office (EUIPO) (Fig. 7).

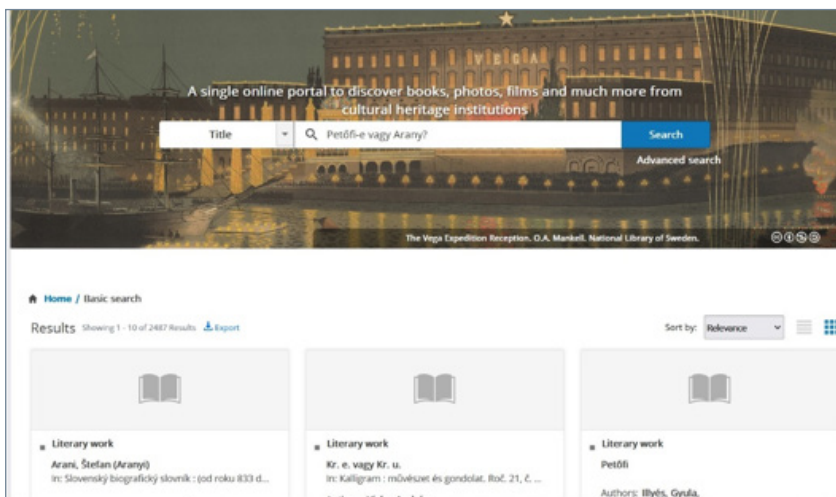

Fig. 7: User interface of OOC portal maintained by EUIPO

- Recording ID & clarifying status – if the relevant record is found in one of the EUIPO databases, its EUIPO ID number and the date of uploading should be indicated in the relevant field.
 - Date of publication and year of death of the last deceased author – regardless of the fact if the record is in one of the EUIPO databases, date of publication and year of death of the last deceased author need to be recorded. This information is important not only to identify whether the specific work is currently in the public domain, but also to automatically check if the work becomes public domain in the future.
2. Declaration about illustrations – this is relevant mostly in countries where visual works and literary works do not belong to the same category from a rights management point of view.
 3. Date of publication – by default, every work published more than 140 years ago are considered to be in public domain. If the institution's policy differs in this regard, the number of years can be modified accordingly, or, if there is no such regulation in the specific country/region, this step can be skipped.

"Copyright clearance process can be launched by clicking "Process" button... The tool leads you through the various stages of the whole workflow..."

"Basic data, such as identifier, title, author, ISBN, etc., can be modified at all stages of the workflow and at the reviewing stage."

4. VIAF ID and year(s) of death – at the next stage you can provide VIAF IDs of authors. Similarly, years of death can be given. The most significant one is of the contributor who deceased latest, because copyright term is automatically calculated according to the date of their death.
5. Declaration about whether the work is considered in-commerce or orphan work according to local OOC implementation – the regulations mostly differ in each country in determining whether a work is considered to be in-commerce or an orphan one.

5.4. Constantly available elements, modification possibilities, withdrawing

During the whole workflow you have the opportunity to view detailed information ("Details" button) which includes basic description data and data registered during the copyright clearance process. Basic data, such as identifier, title, author, ISBN, etc., can be modified at all stages of the workflow and at the reviewing stage. Rights statements also can be modified by Reviewer at the reviewing stage.

Records can be viewed ("View") and enriched by notes ("Item notes") at any time. You can add information about e.g. licences to the records as notes.

There are cases, when a record is being withdrawn from one of the EUIPO databases – for instance, it may occur due to the author's objection, or when the copyright of the work expires. In these cases you can withdraw the record from RCDT too (Fig. 8). And, if it is found necessary, you can provide a reason for the withdrawal as a note.

The screenshot shows the Celistr interface for withdrawing a record. At the top, there are three record cards, each with a 'WITHDRAW' button. The first card has a 'WITHDRAW' button circled in red. Below the cards, there is a 'WITHDRAW' form. The form contains the following fields:

- Title:** A lét elviselhetetlen könnyűsége
- Author:** [a]: Kundera, [j]: Milan | [d]: 1929-2023 | [a]: Körtvélyessy | [j]: Klára | [d]: 1943-2020 | [4]: ford.
- ISBN:** 978-963-504-837-3
- ISSN:**
- Catalogue Identifier:** 000003926615
- Publisher:** [a]: Budapest | [b]: Európa | [c]: 2023 |
- Year of publication:** 2023
- Illustrated:** no
- In EUIPO database:** no
- EUIPO identifier:**
- Rights Statement:** OOC
- Year of publication:** 2023
- Over 140 year:** no
- VIAF identifiers:** 564646464
- In commerce:** according to local OOC implementation - no
- Reason for withdrawal:** right holder's objection
- Time of withdrawal:** 04 / 17 / 2024

At the bottom of the form, there are 'SAVE' and 'Cancel' buttons.

Fig. 8: Steps of withdrawing a record

6. Bulk functions

6.1. Manual bulk upload to EUIPO

Records, retrieved according to defined parameters, can be collocated and managed as batch records.

Applying bulk function is preferable when we consider to upload records to EUIPO databases, or we need to provide with precise data on works embedding illustrations to the relevant collecting society. In the former case, you need to search by EUIPO OOC statement "To be uploaded". Records filtered this way need to be packed for bulk upload. In the latter case, those indicated as "Illustrated" need to be collected for the same purpose.

6.2. Automated bulk upload to EUIPO

The experts at the National Széchényi Library developed an additional software to automate and streamline rights clearance processes. Out-Of-Commerce Data Packing Software (RCDT-OOPS) is a web application aiming at preparing OOC-data to be uploaded to the EUIPO OOC database. It communicates with RCDT.

If an institution uses RCDT-OOPS, data will be harvested automatically and converted to a file that complies with the bulk upload template of EUIPO. One can check the records to be uploaded to EUIPO by clicking the TO EUIPO button (Fig. 9).

The screenshot shows the RCDT-OOPS web application interface. At the top right, there are buttons for "Z39.50 settings" and "Z39.50 search". Below these are three dropdown menus: "State" (set to "Choose"), "Rights Statement" (set to "Choose"), and "EUIPO OOC status" (set to "To be uploaded"). There are also two date input fields: "from date" (mm / dd / yyyy) and "to date" (mm / dd / yyyy). A text label indicates: "Last modification of the record: from date or to date, or between the two dates." Below these fields are three green buttons: "SEARCH" (with a red 'X' icon), "ADVANCED SEARCH", and "TO EUIPO" (which is circled in red). There are also "DOWNLOAD" and "UPLOAD" buttons. At the bottom, a legend explains the actions: "DOWNLOAD: Download the full search result list.", "UPLOAD: Metadata upload with the use of the csv template. It is an alternative for the Z39.50 record import.", and "TO EUIPO: A list of records to be sent to EUIPO OOC portal. These are automatically harvested by OOPS (if it is used by your institution)." A "New Record" button is located at the bottom right.

Fig. 9: Checking the list of records to be uploaded to EUIPO

One also has the opportunity to download these records in CSV format and upload them manually to EUIPO after converting them according to the EUIPO template.

7. Summary

RCDT is for documenting information pertaining to copyright clearance procedure and materials undergone it. Steps of the workflow which need to be reflected in it have been previously identified in a specification paper. In another phase of the development, a pre-prototype had been installed in order to support identifying and collecting different use cases. A full documentation was then produced and published on the RCDT website to serve as a user guide for those

"Applying bulk function is preferable when we consider to upload records to EUIPO databases, or we need to provide with precise data on works embedding illustrations to the relevant collecting society."

planning to implement the system. This article is based in part on this documentation, which covers all the features which make the system quite comprehensive to reflect the complexity of rights clearance and its documentation.

This article has not dealt with RCDT-OOPS, which is intended to be the subject of another paper.

Acknowledgements

The author wishes to thank his colleagues in the Hungarian EODOPEN project team.

The author and the developers are grateful to the supportive cooperation of other working groups of EODOPEN project, especially WG5 and WG6. They also thank for all the project partners who helped them with useful suggestions during the development period.

Sources/Literature

Dancs, Sz., Radó, R. (2021a) *Designing a Rights Clearance Documentation Tool (RCDT) in the framework of EODOPEN project*, Knižnica, 21(1). 2021. p. 6–13.

Dancs, Sz., Radó, R. (2021b) *One rights clearance documentation tool to all*, ITlib, 2021(3–4). p. 43–47.

Directive 2012/28/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 on certain permitted uses of orphan works (2012) Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012L0028&from=EN> (Accessed: 30.08.2022)

Directive (EU) 2019/790 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 on copyright and related rights in the Digital Single Market and amending Directives 96/9/EC and 2001/29/EC (2019) Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019L0790&from=EN> (Accessed: 30.08.2022)

EODOPEN (2024) *About the project*. Available at: <https://eodopen.eu/about> (Accessed: 2024.12.07)

European Union Intellectual Property Office (EUIPO) (2024a) Available at: <https://www.euipo.europa.eu/en> (Accessed: 2024.12.07)

European Union Intellectual Property Office (EUIPO) (2024b) *Out-of-Commerce Works Portal*. Available at: <https://euipo.europa.eu/out-of-commerce/#/> (Accessed: 2024.12.07)

European Union Intellectual Property Office (EUIPO) (2024c) *Orphan Works Database*. Available at: <https://euipo.europa.eu/orphanworks/> (Accessed: 2024.12.07)

EUROPEANA Pro (2024) *Out of Commerce works Working Group*, available at: <https://pro.europeana.eu/index.php/project/out-of-commerce-works-working-group> (Accessed: 2024.12.09)

Kluwer Copyright Blog (2023) *The Orphan Works Directive is broken but the Commission won't fix it!* Available at: <https://copyrightblog.kluweriplaw.com/2023/03/21/the-orphan-works-directive-is-broken-but-the-commission-wont-fix-it/> (Accessed: 2024.12.07)

Matas, A. (2024) *The out-of-commerce works system: A promise to unlock our heritage digitally*, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 1(1), p. 44–53. <https://doi.org/10.3311/celistr.37131>

Az egyetemi könyvtárak szervezeti önértékelése a KMÉR és az ESG 2015 követelményei szerint

Organizational self-assessment of university libraries according to the requirements of KMÉR and ESG 2015

Kocsi Hajnalka Anna
hajnikocsi@gmail.com
Debreceni Egyetem Egyetemi és
Nemzeti Könyvtár Zeneművészeti
Könyvtára
minőségügyi referens,
minőségirányítási-könyvtári szakértő

Beérkezett: 2025.05.30.
Elfogadva: 2025.08.05.
Publikálva: 2025.09.09.

A jelen tanulmány az egyetemi könyvtárak szervezeti önértékelő folyamatát támogatja. Az összeállítás a KMÉR (Könyvtárak Minőségi Működésének Értékelési Rendszere) értékelési szempontjait kibővíti az egyetemi területen vizsgálható konkrét példákkal. Az egyetemi könyvtárak rendkívül szorosan kapcsolódnak a fenntartó intézményhez és annak minőségirányításához, az akkreditációs folyamatban adatokat, információkat szolgáltatva az ESG 2015 rendszere alapján. A komplex önértékelést támogató gyűjtemény összegzi az Európai Felsőoktatási Térség minőségbiztosítási irányelveit és sztenderdjeit, valamint az ezekhez kapcsolódó egyetemi könyvtárakban is vizsgálható kérdésköröket. Bemutatja a KMÉR szempontrendszer szerint összeállított minőségirányítási dokumentáció kapcsolódását az intézmények minőségirányításához és az európai normákat rögzítő ESG 2015 szempontrendszerhez.

egyetemi könyvtár, szervezeti önértékelés, KMÉR, ESG 2015, EHEA ESG

This study supports the organizational self-assessment process of university libraries. The compilation expands the evaluation criteria of KMÉR by identifying concrete examples relevant to the university sector. University libraries are closely connected to their parent institutions, contributing data and information to the university's quality management and accreditation processes based on the ESG 2015 framework. This comprehensive self-assessment is supported by the collection that summarizes the quality assurance guidelines and standards of the European Higher Education Area, along with related issues that can also be examined within university libraries. The study reviews and presents the points of connection, illustrating how the quality management documentation of university libraries – prepared in accordance with the KMÉR criteria – aligns with the university's quality management system and the ESG 2015 standards that define quality assurance in higher education.

university library, institutional self-assessment, KMÉR, ESG 2015, EHEA ESG

Cite as / Így hivatkozd: Kocsi, H. A. (2025) Az egyetemi könyvtárak szervezeti önértékelése a KMÉR és az ESG 2015 követelményei szerint / Organizational self-assessment of university libraries according to the requirements of KMÉR and ESG 2015, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 327–336. <https://doi.org/10.3311/celistr.41176>

1. Az egyetemi könyvtárak szervezeti önértékelése a KMÉR

követelményei szerint

Az alábbi összeállítás azzal a céllal készült, hogy segítséget nyújtson az egyetemi könyvtárak szervezeti önértékelő folyamatához.

Az egyetemi könyvtárak rendkívül szorosan kapcsolódnak a fenntartó intézményhez, amely nagymértékben számít az oktatás-, kutatástámogató funkcióikra. A városi, megyei könyvtáraktól bizonyos szempontból eltérő, speciális működésük miatt értékelésükkor előfordulhatnak a KMÉR-ben (Könyvtárak Minőségi Működésének Értékelési Rendszerében) (Bajnok et al. 2019) olyan aspektusok, amelyek egyetemi könyvtárak esetében nem relevánsak, továbbá gondot okozhat a felsőoktatási könyvtár helyét, szerepét, vizsgálandó területét pontosan elhelyezni a KMÉR értékelő szempontjaiban.

A következő táblázat a kritériumok mentén haladva kiegészíti a KMÉR követelményeit. A megjelölt értékelési szempontokat kibővíti az egyetemi területen vizsgálható konkrét példákkal. A példák a teljes részletezettségre törekvés helyett csupán gondolatébresztők, így próbálják a szervezet önértékelését támogatni.

(Az egyetemi könyvtárak jellemzően olyan nagyméretű intézmények, amelyekben a szakmai munkatársak létszáma rendszerint meghaladja a 20–25 főt. Strukturális sajátosságukra tekintettel a jelen összeállítás a példák ismertetésekor figyelembe veszi mind a KMÉR I., mind a KMÉR II. kategóriába sorolt szempontokat is.)

1. táblázat KMÉR kritériumok és az egyetemi könyvtári területen vizsgálható szempontok

KMÉR kritériumok	Egyetemi könyvtári területen vizsgálható szempontok
1. Vezetés	(1.1. b) Az egyetemi értékrendhez való csatlakozás: pl. tudásvagyron és a tudományos munka támogatása, tudásmegosztás, információszerezés-átadás. (1.1. e) Szenátus/ Rektori Tanácsülés által jóváhagyott szabályzatok. (1.1. f) Tolerancia a külföldi hallgatók eltérő kultúrájával szemben. (1.2. a) Az egyetemi IFT-vel összhang, adatbázis előfizetések koordinálása, tanszéki könyvtárakkal való kapcsolat. (1.2. h) Az egyetemi Sajtóirodával való együttműködés/irányítás. (1.3. d) A home office lehetőség (munkahelyi laptop biztosítása), VPN-, eduroam elérés (1.3. e) Beszámoltatási rendszer, munkaidőnyilvántartó rendszer. (1.3. f) Erasmus-, Pannónia program, külföldi utazásokat követően a jó gyakorlatok megismerése, nemzetközi benchmarking tevékenység. (1.4. a, d) Egyetemi polgárokkal (pl. Kancelláriával, egyetemi vezetéssel, egyetemi Minőségügyi Irodával, HR Igazgatósággal stb.), alumni közösséggel, Egyetemi Könyvtárvezetők Kollégiuma Egyesülettel való kapcsolat. (1.4. b) Tudománykommunikáció: tudományterületi útmutatók, honlapok. Adatbázis-bemutató tréningek szervezése a kutatók számára, doktoranduszok kutatási ismereteinek bővítésébe, egyetemi kurzusokba való bekapcsolódás.

„Az egyetemi könyvtárak rendkívül szorosan kapcsolódnak a fenntartó intézményhez, amely nagymértékben számít az oktatás-, kutatástámogató funkcióikra.”

KMÉR kritériumok	Egyetemi könyvtári területen vizsgálható szempontok
2. Stratégia	(2.1. d) Szolgáltatások költséghatékonyságának elemzése, forrástérkép, egyetemi vezetésnek mutatókkal (pl. infografikán is szemléltetett) összegzett éves beszámolók készítése. (2.1. e) A SWOT-elemzés mellett versenytárs-, PGTTJ és Porter féle 5 tényezős elemzések készítése. (2.2. b) Az egyetemi fejlesztési stratégiával összhang, tudatos csatlakozási pontok kiépítése: pl. hallgatói szolgáltatások, teljesítményorientált egyetemi szemlélet (ezt támogató könyvtári teljesítménymutatók). (2.4. d) A hallgatók bevonása a könyvtári terek megtervezésébe, visszajelző űrlapok alkalmazása, „Foglalj könyvtárost” szolgáltatás, kutatószobák online foglalási rendszer üzemeltetése. (2.4. f) RFID alapú kölcsönzés/önkölcsönzés, könyvvisszavevő automaták, elektronikus szakdolgozatfeltöltési felületek, plágiumszűrési projektek használata.
3. Munkatársak	(3.1. b) Munkatársak nyelvismeretének fejlesztésére, integrált könyvtári rendszerek használatára irányuló belső képzések szervezése. További képzésekkel: ügyfélkapcsolati, konfliktuskezelő, marketing, tárgyalókészség, kommunikáció fejlesztése. (3.1. e) Kapcsolódás az egyetemi teljesítményértékeléshez, teljesítménymutatókhoz. (3.2. f) Részvétel pl. Networkshopon, webináriumokon, konferenciákon. (3.3. c) Kapcsolat pl. a Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezetével. (3.3. j) Az egyetemi közösségépítő kulturális-, és sportrendezvényeken való részvétel biztosítása, egyetemi dolgozói kedvezmények igénybevétele.
4. Együttműködés, partnerek, erőforrások	(4.1. d) Csatlakozás és koordinációs segítség nyújtása pl. a hallgatói önkormányzat, a tanszéki könyvtárak, az egyetemi bizottságok programjaihoz, Kutatók éjszakája programokhoz. (4.1. f) Az egyetemi könyvtárakkal benchmarking/benchmarking tevékenység, szakreferensi hálózat működtetése. (4.2. b) Az egyetemi partnerek igényeinek, elégedettségének mérése (pl. oktatók, kutatók, hallgatók célcsoportjaiban: oktatás-, kutatástámogatás, hallgatói jólét kérdéskörökben). (4.4. b) Az egyetemi intranet használata a belső információk áramlására (közös email-listák, közös meghajtók). (4.5. a-c) Tudástárak, adattárak, repozitóriumok adatfeltöltése, ezek kezelése, e-könyvek, e-folyóiratok, adatbázisok távoli elérhetőségének, szakdolgozatok kutathatóságának biztosítása. (4.6. d) Helyfoglalási rendszer működtetése az egyetemi könyvtárakban (tanulószobák, kutatószobák), könyvtári terekben – (jelenléti, online) tanórák, vizsgák szervezése, könyvtári belépéskor számláló rendszerek működtetése.
5. Folyamatok	(5.2. d) 24 órás szolgáltatások (pl. hosszabbítás, előjegyzés, kölcsönzött könyv átvétele nyitvatartási időn túl, önkölcsönző, könyvautomata, könyvbedobó rendszerek, olvasóterem stb.), vizsgaidőszakban kiterjesztett nyitvatartás. (5.3. a-c) Kutatástámogatás rendszeres vizsgálata: egyetemi képzési programok, tréningek, kurzusok eredményességének mérése. Integrált könyvtári rendszerek, előfizetett-, épített repozitóriumok adatkapcsolatainak bővítése, fejlesztése.

KMÉR kritériumok	Egyetemi könyvtári területen vizsgálható szempontok
5. Folyamatok	MTMT adatbázis gondozása, adminisztratív tevékenységek végzése: az egyetemen folyó kutatások, tudományos munkásság reprezentációjának, tudományos teljesítményének támogatása. Oktatók publikációinak, hivatkozásainak keresése és feltöltése, ezek ellenőrzése, rekordok javítása, szerzői, intézményi hozzárendelések. Open Access publikálás támogatása, kutatási adatok menedzselése. Open Science és ezzel kapcsolatos technológiai újítások, mérőszámok, mutatók. Doktori iskola fokozatszerzési eljárás során felmerülő igények segítése. Pályázatokhoz, tudományos munkásság igazolásához statisztikák készítése.
6. Ügyfélközponteredmények	(6.1. b) Online 24 órási elérés biztosítása, egyetemi tudásbázis, adatbázisok elérése, szakdolgozat-, prezentációkészítés, hivatkozáskézelő tréningek mutatói, használati vélemények, adatok. (6.1. d) Az egyetemi csatornák, Neptun üzenetek, kari honlapok, e-learning rendszerben használóképzés anyagai (adatbázisok használatáról oktatóvideók, prezentációk, leírások), kari/tanszéki értekezletek, kari tanévnyitókön könyvtári tudnivalók ismertetése, könyvtári szolgáltatásokat bemutató rövid tájékoztatók tartása szakmentori órákon, kihelyezett beiratkozási lehetőségek, elsőéves hallgatóknak gólyatúrák szervezése, ezek eredményei, mutatói (angol nyelven is) bemutatása. (6.1. f) Innovatív, jól felszerelt tanulóterekről visszajelzések, kihasználtsági adatok készítése. (6.2. d) Több nyelven elérhető egyetemi honlapok eredményességének vizsgálata.
7. Munkatársakkal kapcsolatos eredmények	(7.1. d) Visszajelzések, adatok gyűjtése pl. munkatársi ötletek összegyűjtéséről/megvalósításáról, szakmai és csapatépítő napokról, összdolgozói értekezletekről, belső kommunikációról. (7.1. k) Vélemények, adatok gyűjtése az egyetemi sportrendezvényeken, mentálhigiénés programokon való részvételről.
8. Társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos eredmények	(8.1. a) Hatásvizsgálat az egyetemi polgárokra és a szakmai környezetre. (8.2. b) Csatlakozás az egyetemi rendezvényekhez, kiállításokhoz, kulturális és egyéb élményszolgáltatási programokhoz (filmklub vetítések, olvasókuckó, VR-, pihenő-, relaxációs-, DIY-, zenehallgatási-, podcast sarkok) tényekkel, információkkal. (8.2. e) Szakdolgozatok, egyetemi dolgozatok elérése, repositoryk használati adatai. (8.2. f) Egyetemi tudásmegosztással kapcsolatos kezdeményezések számszerűsíthető adatai.
9. Kulcsfontosságú eredmények	(9.1. b) Használóképzés: oktatás-, kutatómódszertani kurzusok, gyakorlatorientált tréningek, adatbázis bemutatók visszajelzései. Kutatótámogatás (online elérhető tananyagok) számszerű eredményessége, távoli könyvtárhasználatok száma.

2. Az egyetemi könyvtárak szervezeti önértékelése az ESG 2015 követelményei alapján

Az egyetemi könyvtárak további rendszeres megmérést, hogy a fenntartó egyetemek ötévenkénti akkreditációs folyamatában aktívan közre kell működniük, és a folyamathoz releváns információkat szükséges szolgáltatniuk.

„Az egyetemi könyvtárak további rendszeres megmérést, hogy a fenntartó egyetemek ötévenkénti akkreditációs folyamatában aktívan közre kell működniük, és a folyamathoz releváns információkat szükséges szolgáltatniuk.”

Az akkreditáció során a *nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény* 70–72. pontjai értelmében a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság (MAB) minőségitelesítést végez, azaz megvizsgálja, hogy egy adott intézmény, valamint a Doktori Iskolái megfelelnek-e a MAB által előre meghatározott és közzétett minőségi követelményeknek. Megfelelés esetén hitelesíti, „akkreditálja” a vizsgált intézményt (MAB, 2024).

Az akkreditációs eljárás célja az egyetem minőségbiztosítási rendszerének és folyamatainak vizsgálata és hitelesítése az Európai Felsőoktatási Térség 2015-ös minőségbiztosítási irányelvei és sztenderdjei (Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area, rövidítve: ESG 2015) szerint (MAB, 2016).

Az eljárás első lépéseként az intézménynek egy teljeskörű önértékelést kell elkészítenie, amely részletesen bemutatja, hogy az egyetem működése és minőségbiztosítási rendszere (ezen belül a könyvtár minőségirányítása, működése, oktatástámogató tevékenysége) miként felel meg az ESG 2015 sztenderdjeinek és irányelveinek.

Mivel az egyetemi könyvtárak a fenntartó egyetem minőségirányításához szervesen kapcsolódnak, illetve gyakran ezek részeként működnek, az egyetem önértékelésének elkészítéséhez, majd később a helyszíni vizsgálatok alkalmával számot adva, a könyvtáraknak adatokat, információkat kell az ESG 2015 rendszer alapján szolgáltatni.

Az alábbi rövid lista az adatszolgáltatáshoz, komplex önértékeléshez kíván segítséget adni az egyetemi könyvtáraknak azzal, hogy összegzi az Európai Felsőoktatási Térség minőségbiztosítási irányelveit és sztenderdjeit, valamint az ezekhez kapcsolódó (a teljesség igénye nélkül felsorolt) néhány vizsgálandó kérdéskört.

ESG 1.1. Minőségbiztosítási politika

- Hogyan illeszkednek a könyvtári stratégiai célkitűzések az egyetemi minőségbiztosítási politikához?
- Milyen kapcsolatban állnak a könyvtári minőségcélok az egyetemi intézményi IFT-ben rögzítettekkel?
- Hogyan támogatja a könyvtári minőségértékelési rendszer az oktatási/kutatási tevékenységek folytatását és továbbfejlesztését?
- Milyen elvek alapján meghozott minőségcélokat állít maga elé az egyetemi könyvtár, és milyen indikátorok alapján méri ezek teljesülését?
- Egységes egyetemi intézményi minőségértékelési rendszer esetén miként érvényesülnek az egyetemi könyvtár sajátos szempontjai, valamint miként vesz részt a könyvtár a folyamatok továbbfejlesztésében?
- Hogyan vonja be a könyvtár a különböző érdekelt feleket a minőségbiztosítási rendszere kialakításába, működtetésébe és tovább fejlesztésébe?
- Hogyan történik a minőségbiztosítási rendszer felülvizsgálata?
- Az intézmény minőségbiztosítási rendszerének dokumentumait ki(k) kezeli(k), frissíti(k), hogyan biztosítják ezek naprakészségét és elérhetőségét az érdekelt felek számára?

ESG 1.2. és 1.9. A képzési programok kialakítása és jóváhagyása, folyamatos figyelemmel kísérése és rendszeres értékelése

- Hogyan segíti és támogatja a könyvtár az egyetemi képzési programokat? Az eredményesség érdekében milyen kurzusok, tréningek szervezésével járul hozzá a kutatástámogatáshoz?

- Melyek a képzési programok vizsgálatának módszerei, és hogyan zajlanak az erre irányuló elemzések? Bevonják-e a külső és belső érdekelteket, rendszeresen felülvizsgálják és fejlesztik a képzési programokat?

ESG 1.3. Hallgatóközpontú tanulás, tanítás és értékelés

- Mennyire korszerű a könyvtár által szervezett kurzusok, tréningek tartalma és felépítése, valamint az alkalmazott oktatási és tanulástámogatási módszerek?
- Az egyetemi könyvtár működése megfelelően tudja-e támogatni a szakmai elvárásokat, és a kitűzött tanulási eredmények elérését? (A könyvtár nemcsak információs háttérként, hanem aktív tanulást támogató térként is működik azzal, hogy a hallgatók tanulási folyamatait támogatja, segíti és fejleszti az információkeresési, kritikus gondolkodási és önálló tanulási készségeiket.)
- Hogyan használják ki a digitális technológia nyújtotta lehetőségeket?
- Milyen szerepet tölt be a könyvtár a digitális írástudás fejlesztésében (pl. különböző témájú képzések szervezése: hatékony információkeresés, bibliográfiakezelés, hivatkozáskézelő rendszerek, könyvtárhasználati órák, PhD-specifikus oktatások, karonként a szakdolgozatírás formai és tartalmi követelményei, a tudományos kommunikáció modern formái, prezentációkészítés stb.)?
- Kérnek-e visszajelzést a hallgatóktól pl. a tréningvezetésre vonatkozóan?

ESG 1.4. A hallgatók felvétele, előrehaladása, tanulmányaik elismerése és a képesítés odaítélése

- Hogyan történik az egyetemi dolgozatok, szakdolgozatok kezelése, archiválása, valamint kutathatók-e ezek a dokumentumok?

ESG 1.5. Oktatók

- Milyen módon segíti az egyetemi könyvtár az oktatók szakmai fejlődését?
- Milyen szolgáltatásokkal segítik az oktatók tudományos tevékenységét (pl. adatbázis-bemutatók)?
- Miként fejlesztik az oktatók oktatásmódszertani felkészültségét (pl. szakdolgozati témavezetők képzése)?

ESG 1.6. Tanulástámogatás és hallgatói szolgáltatások

- Milyen tanulástámogató eszközöket és hallgatói szolgáltatásokat biztosít a könyvtár? Az egyetemi polgárok hogyan, milyen feltételekkel vehetik ezeket igénybe (pl. térítésmentes)? A vizsgaidőszakban változik-e a könyvtár nyitvatartási ideje?
- A könyvtári és információs infrastruktúra mennyiben képes hatékonyan támogatni a hozzáférést a nemzetközi tudományos információkhoz, különös figyelemmel a külföldi szakkönyvek, folyóiratok, elektronikus adatbázisok és egyéb források elérésére?
- Hogyan biztosítják a tudományterületi szakgyűjtemények az egyes karok képzési programjaihoz, a tudományos szakirodalomhoz, valamint a kötelező/ajánlott irodalomhoz való hozzáférést (pl. szakterületi és multidiszciplináris adatbázisok, e-könyv és e-folyóirat, repozitóriumi gyűjtemények)? Elérhető-e 24 órán belül az online szolgáltatások és az elektronikus gyűjtemények?
- Milyen egyéb szolgáltatásokkal (pl. plágiumszűrés, publikálástámogatása) segítik a hallgatók eredményességét és kutatási tevékenységeik láthatóvá tételét?

„Milyen tanulástámogató eszközöket és hallgatói szolgáltatásokat biztosít a könyvtár?”

- Miként használják ki a távoktatás és az online rendszerek nyújtotta lehetőségeket?
- Mennyire tudják a könyvtár fizikai tereit a változatos hallgatói igényekhez (elmélyült egyéni tanulás, tanulószobák, csoportos tanulás, kikapcsolódás stb.) alkalmazkodva kialakítani?
- Milyen típusú adatokat gyűjtenek az egyetemi könyvtárak és egyéb egyetemi infrastruktúrák (pl. tanulóterek) használatáról, és milyen célokra (pl. szolgáltatásfejlesztés, hatékony erőforrás- gazdálkodás, kutatástámogatás) használják fel ezeket az adatokat az intézmények?

ESG 1.7. Információkezelés

- Az intézmények gyűjtenek, elemeznek és használnak-e releváns információkat tevékenységeik irányítására?
- Működik-e intézményi digitális repozitórium az intézményben, milyen dokumentumokat helyeznek el itt (szak- és diplomadolgozatok, egyetemen születő tudományos publikációk stb.)?

ESG 1.8. Nyilvános információk

- Az intézmények közzé tesznek-e világos, pontos, objektív, naprakész és könnyen hozzáférhető információkat tevékenységükről?
- Megtalálhatók-e a honlapon a lényeges információk (pl. szabályzatok, útmutatók)? Ezek nyilvánosak, naprakészek, könnyen elérhetők (reszponzív honlap)?
- Milyen rendszerek és eljárások szolgálják a legfrissebb információk elérhetővé tételét az egyetemi könyvtárakban? (pl. próbáhozáférések és adatbázis-újdonosságok közzététele, digitális tartalmak és repozitóriumok frissítésének közlése stb.)
- Elérhető-e az egyetemi könyvtár honlapján az információk idegen nyelven is? Milyen típusú és részletességű tartalmak állnak rendelkezésre a külföldi hallgatók, oktatók és kutatók számára?
- Milyen kommunikációs csatornákat alkalmaz a könyvtár a tudományos ismeretterjesztés, szakmai együttműködések és a felhasználók tájékoztatása érdekében? Milyen formában jelennek meg ezek a csatornák (pl. nyomtatott és digitális kiadványok, projektnapok, konferenciák, közösségi média, hírlevelek, webináriumok), és milyen célközönséget érnek el általuk?

ESG 1.10. Rendszeres külső minőségbiztosítás

- Az intézményeket vizsgálja-e rendszeres időközönként külső minőségbiztosítás az ESG szempontrendszer szerint?
- Könyvtári szakfelügyeleti, pályázati vizsgálatok esetében milyen dokumentumokkal igazolhatók ezen eljárások?

3. A KMÉR és az ESG szempontrendszer kapcsolatai

A 2. táblázat azzal a segítő céllal készült, hogy bemutassa, az egyetemi könyvtárak KMÉR szempontrendszer szerint összeállított minőségirányítási dokumentációja hogyan tud esetlegesen kapcsolódni az egyetem minőségirányításához és a felsőoktatás minőségbiztosításának európai sztenderdjeit rögzítő ESG 2015 szempontrendszerhez. A táblázat a kapcsolódási pontok bemutatásával tá-

„Az intézmények gyűjtenek, elemeznek és használnak-e releváns információkat tevékenységeik irányítására?”

mogathatja az egyetemi könyvtárakat az akkreditációs folyamathoz szükséges adatszolgáltatásban.

2. táblázat A KMÉR és az ESG szempontrendszer kapcsolatai¹

KMÉR kritérium	KMÉR szempont és ESG kapcsolat	
1. Vezetés	KMÉR (1.1. a-f)	ESG 1.1.
	KMÉR (1.1. e)	ESG 1.8
	KMÉR (1.2. a, c)	ESG 1.1
	KMÉR (1.2. d, h)	ESG 1.7. és ESG 1.8.
	KMÉR (1.4. b-d)	ESG 1.7.
2. Stratégia	KMÉR (2.1. b-e)	ESG 1.7.
	KMÉR (2.2. a-e)	ESG 1.1.
	KMÉR (2.3. a-e)	ESG 1.7.
	KMÉR (2.4. b, d, e)	ESG 1.6. és ESG 1.7.
3. Munkatársak	KMÉR (3.1. e)	ESG 1.1.
	KMÉR (3.2. c)	ESG 1.1.
	KMÉR (3.2. f, g)	ESG 1.2. és ESG 1.9.
	KMÉR (3.3. c-f)	ESG 1.7.
4. Együttműködés, partnerek, erőforrások	KMÉR (4.1. a-f)	ESG 1.7.
	KMÉR (4.2. a-c, e)	ESG 1.7.
	KMÉR (4.2. d)	ESG 1.8.
	KMÉR (4.3. a-e)	ESG 1.7.
	KMÉR (4.4. a-c)	ESG 1.7.
	KMÉR (4.5. a-c)	ESG 1.3. és ESG 1.6.
	KMÉR (4.5. a)	ESG 1.5.
	KMÉR (4.6. d)	ESG 1.6.
5. Folyamatok	KMÉR (5.1. f-h)	ESG 1.1. és ESG 1.7.
	KMÉR (5.2. a-b)	ESG 1.3.
	KMÉR (5.2. c-e)	ESG 1.6. és ESG 1.8.
	KMÉR (5.3. a-c)	ESG 1.2. és ESG 1.9.
6. Ügyfélközpontú eredmények	KMÉR (6.1. b)	ESG 1.2. és ESG 1.9.
	KMÉR (6.1. d, e)	ESG 1.8.
	KMÉR (6.2. b, c)	ESG 1.3.
	KMÉR (6.2. d)	ESG 1.6.
	KMÉR (6.2. d-j)	ESG 1.8.
	KMÉR (6.2. k)	ESG 1.10.
7. Munkatársakkal kapcsolatos eredmények	KMÉR (7.1. b)	ESG 1.1.
	KMÉR (7.1. e-p)	ESG 1.7.
	KMÉR (7.2. g)	ESG 1.3. és ESG 1.6.

¹ A KMÉR szempontrendszere a közeljövőben a tervezett felülvizsgálata során módosulhat.

„Az ESG 2015 minőségbiztosítási irányelvek és sztenderdek iránymutatásként szolgálnak mindazon területeken, amelyek alapvetően fontosak a felsőoktatásban a minőségi szolgáltatásokhoz és tanulási környezethez.”

KMÉR kritérium	KMÉR szempont és ESG kapcsolat	
8. Társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos eredmények	KMÉR (8.1. a)	ESG 1.3. és ESG 1.6.
	KMÉR (8.1. e)	ESG 1.6.
	KMÉR (8.2. e)	ESG 1.6. és ESG 1.5.
	KMÉR (8.2. g)	ESG 1.7.
9. Kulcsfontosságú eredmények	KMÉR (9.1. a-c, e-g)	ESG 1.7.
	KMÉR (9.1. d)	ESG 1.10.
	KMÉR (9.2. a-e)	ESG 1.7.

4. Összegzés

Az egyetemi könyvtárak szervezeti önértékelése kulcsfontosságú, mivel számos szempontból hozzájárul a hatékony működéshez, fejlődéshez, az egyetemi célközönség igényeit kielégítő minőségi szolgáltatások megtervezéséhez, megvalósításához, eredményességének ellenőrzéséhez, ami így közvetlenül elősegíti a felhasználói elégedettség növelését.

Azok az intézmények, amelyek rendszeresen és tudatosan végeznek önértékelést, rugalmasabban és eredményesebben tudnak reagálni a felsőoktatás változó kihívásaira.

Az ESG 2015 minőségbiztosítási irányelvek és sztenderdek iránymutatásként szolgálnak mindazon területeken, amelyek alapvetően fontosak a felsőoktatásban a minőségi szolgáltatásokhoz és tanulási környezethez.

Az egyetemi könyvtár az egyetem szellemi központja, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik az adott intézmény oktatási és kutatási tevékenységéhez. A könyvtár és az anyaintézménye közötti kapcsolat stratégiai szinten is meghatározó, (az egyetem intézményfejlesztési tervéhez több ponton is csatlakozó) könyvtár így az egyetem küldetésének megvalósítását is szolgálja.

Az egyetemi könyvtárak akkreditációban betöltött szerepe szintén jelentős, mivel a könyvtárak alapvető infrastrukturális és támogató intézmények a felsőoktatásban. Az ESG 2015 szempontrendszeren alapuló akkreditációs eljárások során nemcsak az oktatás és kutatás közvetlen tényezőit vizsgálják, hanem azokat a háttérintézményeket, így a könyvtárat is, amelyek ezek sikerességéhez hozzájárulnak.

- A könyvtár dokumentálni tudja, hogy milyen gyűjteményei, adatbázis-előfizetései és szolgáltatásai vannak az adott szakterületeken, és ezek mennyiben felelnek meg a képzési programok igényeinek.
- A könyvtár belső minőségbiztosítási rendszert működtet, rendelkezik saját szervezeti önértékeléssel, statisztikákkal, használói elégedettségmérésekkel. Ezek az anyagok bekerülhetnek az akkreditációs jelentésbe, és erősítik az egyetem minőségirányítási rendszerét.
- A tanulástámogató és a használói szolgáltatások bemutatásai kulcsszerepet játszanak az oktatási környezet minőségének értékelésében.
- A modern egyetemi könyvtárak digitális platformokat, repozitóriumokat, e-könyveket és távoli hozzáférést biztosítanak a forrásokhoz. Ezek meglétének és szervezettségének igazolása növeli az akkreditációs értékelés során az intézmény innovációs és digitalizációs szintjét.
- A könyvtár segíti a kutatók munkáját információszolgáltatással, kutatástámogatással, ami pozitív tényező lehet az akkreditáció során.

- A könyvtár rendszeresen szolgáltat statisztikai és benchmark adatokat (pl. gyűjtemény mérete, látogatottsága, adatbázishasználatok, kölcsönzési statisztikák), amelyek beépíthetők az intézményi önértékelésbe vagy a külső akkreditációs jelentésbe.

Összességében megállapítható, hogy az eredményes akkreditáció biztosítása érdekében elengedhetetlen a könyvtári KMÉR szempontok, valamint az ESG 2015 szempontrendszer részleteinek és összefüggéseinek alapos ismerete. Különös jelentőséggel bír a két rendszer közötti kapcsolódási pontok feltárása annak érdekében, hogy az egyetemi könyvtár hatékonyan és aktívan hozzájárulhasson az egyetem akkreditációs folyamatához, és tudatosan képes legyen releváns bizonyítékokat szolgáltatni.

Felhasznált és ajánlott források

2011. évi CCIV. törvény a nemzeti felsőoktatásról [online]. Elérhető: <https://njt.hu/eli/TV/2011/204> (Utolsó elérés: 2025. 05. 26.)

Bajnok, T. et al. (2019) *Könyvtárak Minőségi Működésének Értékelési Rendszere*. Budapest: Könyvtári Intézet. ISBN 978-963-201-647-4. Elérhető: https://ki.oszk.hu/sites/default/files/dokumentumtar/kmer_atdolg.pdf (Utolsó elérés: 2025. 05. 26.)

Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság [MAB] (2016) *IV. Az Európai Felsőoktatási Térség minőségbiztosításának standardjai és irányelvei (ESG 2015)*. Elérhető: https://www.mab.hu/wp-content/uploads/ESG_kotet_OFI2016_ESGmagyar.pdf (Utolsó elérés: 2025. 05. 26.)

Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság [MAB] (2024a) *Útmutató doktori iskola létesítési és működő doktori iskola új tudományággal történő bővítésének ESG-alapú akkreditációs eljárásához. I. rész: Eljárásrend*. Elérhető: https://www.mab.hu/wp-content/uploads/MAB_DI_Letesites_Akkreditacios_Eljarasrend_Utmutato-I-resz_03_12.pdf (Utolsó elérés: 2025. 08. 05.)

Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság [MAB] (2024b) *Útmutató doktori iskola létesítési és működő doktori iskola új tudományággal történő bővítésének ESG-alapú akkreditációs eljárásához. II. rész: Önértékelési eszköz*. Elérhető: https://www.mab.hu/wp-content/uploads/MAB_DI_Letesites_Onertekelesi_eszkoz_Utmutato-II-resz.docx (Utolsó elérés: 2025. 08. 05.)

„A bibliográfia a kutatás segédeszköze”

Ferenczy Endréné Wendelin Lídia bibliográfiai működése az Országos Széchényi Könyvtárban

"Bibliography is a research tool"

Bibliographic work of Lídia Wendelin Endréné Ferenczy at the National Széchényi Library

Pogány György
bibliofil52@gmail.com
Magyar Könyvtárosok Egyesülete
Bibliográfiai Szekció
nyugalmazott könyvtáros

Beérkezett: 2025.06.04.
Elfogadva: 2025.07.15.
Publikálva: 2025.09.29.

A cikk bemutatja Ferenczy Endréné Wendelin Lídia (1933–2024) bibliográfiaelméleti és gyakorló bibliográfusi működését. Tevékenysége az Országos Széchényi Könyvtár keretében bontakozott ki. Pályakezdként a könyvtár Bibliográfiai Osztályára került, ahol részt vett az ajánló bibliográfiák szerkesztésében. Önálló munkája volt a *Mozart Magyarországon* és a *Kínai–magyar bibliográfia*. Egyik kezdeményezője volt *A magyar bibliográfiák bibliográfiája* című kiadványnak. Tevékeny közreműködője és előadója volt az 1990-ben megtartott 2. Országos Bibliográfiai Értekezletnek. Az 1980-as években személyi bibliográfiákat állított össze Juhász Ferencről és Aczél Györgyről. Legjelentősebb bibliográfiai munkája *A magyarországi hírlapok és folyóiratok bibliográfiája, 1921–1944*. Tanulmányaiban a bibliográfia elméleti, elsősorban a nemzeti könyvtár által közreadott nemzeti bibliográfia kérdéseit vizsgálta.

Ferenczy Endréné, bibliográfiaelmélet, nemzeti bibliográfia, ajánló bibliográfia, nemzeti könyvtár

The study presents the bibliographic theory and practical bibliographic work of Endréné Ferenczy (1933–2024) as a librarian of the National Széchényi Library. As a freshman, she was assigned to the Bibliography Department of the library and participated in the editing of reading lists on special topics. Her independent bibliographies were *Mozart in Hungary* and the *Chinese-Hungarian Bibliography*. She was one of the initiators of the publication *Bibliography of Hungarian Bibliographies*. She was an active contributor and speaker at the 2nd National Bibliographic Conference held in 1990. In the 1980s, she compiled personal bibliographies of Ferenc Juhász and György Aczél. Her most significant bibliographic work is *Bibliography of Hungarian Newspapers and Journals, 1921–1944*. In her publications, she also dealt with the methodology and theoretical aspects of bibliography, first of all these of the series of the Hungarian national bibliography edited by the Széchényi National Library.

Endréné Ferenczy, theory of bibliographical work, national bibliography, reading lists, national library

Cite as / Így hivatkozd: Pogány, Gy. (2025) „A bibliográfia a kutatás segédeszköze”: Ferenczy Endréné Wendelin Lídia bibliográfiai működése az Országos Széchényi Könyvtárban / "Bibliography is a research tool": Bibliographic work of Lídia Wendelin Endréné Ferenczy at the National Széchényi Library, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 337–346.

1. Bevezető

Ferenczy Endréné Wendelin Lília roppant gazdag és jelentős munkásságában fontos helyet foglal el a bibliográfia. Gyakorló bibliográfusként nevéhez fűződik több jelentős könyvészet készítése, ugyanakkor bibliográfiáról vallott nézeteit alapvető tanulmányokban fejtette ki, illetve – mint a nemzeti könyvtár magas beosztású, vezető munkatársa – „hivatalból” is foglalkozott bibliográfiai kérdésekkel. A bibliográfiát nem tartotta önálló tudománynak, Kőhalmi Béla és Joris Vorstius nyomán azt az álláspontot képviselte, hogy „a bibliográfia nem igényel önálló elméletet, nem tartozik az »alkotó tudományok« közé, de az alkotó tudományok számára nélkülözhetetlen gyakorlati segédtudomány.”¹ Ugyanakkor meggyőződéssel vallotta, hogy ha a bibliográfiát „a kutatás segédeszközeként tekintjük, akkor funkciójának meghatározását, alkalmazandó módszereit és az ezzel kapcsolatos feladatok rangsorolását a legtágabb körűen értelmezett tudományos kutatás szükségletei és követelményei szabják meg.”² Elengedhetetlennek tartotta a konkrét bibliográfia készítésének alapos végiggondolását. Felvetése szerint a tisztázandó elvi kérdések a következők: a gyűjtőkör kapcsán mindenekelőtt eldöntendő a patriotikum fogalma, a különböző kategóriák konkrét tartalommal való megtöltése, a válogatás vagy teljesség problémája, illetve az, hogy milyen dokumentumtípusok kerüljenek be a bibliográfiába. Foglalkozni kell a bibliográfia tervezése során a módszertani kérdésekkel, vagyis hogy milyen szerkezetben közölje a bibliográfia az anyagot: betűrendben, szakrendben vagy időrendben. Nem kevés problémát okozhat a bibliográfiai leírás formájának kérdése. E csoportba tartozik az a dilemma, hogy közöljön-e lelőhelyeket a könyvészet. Végül figyelembe kell venni a bibliográfia készítésének szervezeti kérdéseit is.³ A felfo-
raltak nyomán látható, hogy Lília nagyon alapos elméleti szempontokat vetett fel a bibliográfiakészítéskor, és ezekhez az alapelvekhez az általa készített könyvészeteknél következetesen ragaszkodott.

Fotó forrása: Ferenczy Endréné Wendelin Lília családja

Ferenczyné mint az Országos Széchényi Könyvtár meghatározó vezető munkatársa foglalkozott a nemzeti könyvtárak bibliográfiai tevékenységével is. Vonatkozó írása a *Könyvtárosok kézikönyvében* látott napvilágot.⁴ Általánosságban tárgyalta a nemzeti könyvtárak vonatkozó feladatait, ugyanakkor értelemszerűen főként az OSZK tevékenységét ismertette. Kiindulási tétele szerint bár „a nemzeti irodalom kurrens bibliográfiai regisztrálásának kötelezettsége a nemzeti

„... meggyőződéssel vallotta, hogy ha a bibliográfiát »a kutatás segédeszközeként tekintjük, akkor funkciójának meghatározását, alkalmazandó módszereit és az ezzel kapcsolatos feladatok rangsorolását a legtágabb körűen értelmezett tudományos kutatás szükségletei és követelményei szabják meg.«”

„Az Egyetemes Bibliográfiai Számbavétel (UBCIM) ugyan minden ország számára előírja a területén megjelent publikációk regisztrálását, de ezt a kötelezettséget nem kizárólag a nemzeti könyvtárakra, hanem az adott ország nemzeti bibliográfiai központjára ruházza.”

könyvtár definícióinak többségében helyet kap, mégsem tekinthető olyan nemzetközileg egységesen elfogadott követelménynek”,⁵ mint a patriotikummal kapcsolatos feladatok. A nemzeti könyvtárak alapításukhoz képest meglehetősen késéssel vállalták fel ezt a tevékenységet, Magyarországon például csupán az 1930-as években, Fitz József főigazgatósága alatt épült be a bibliotéka feladatai közé a kurrens nemzeti bibliográfia megjelentetése. A nemzetközi gyakorlat nem egységes az adott ország nemzeti bibliográfiájának közreadása vonatkozásában, legalábbis ami a nemzeti könyvtárakra vonatkozó feladatot jelenti. Az Egyetemes Bibliográfiai Számbavétel (UBCIM) ugyan minden ország számára előírja a területén megjelent publikációk regisztrálását, de ezt a kötelezettséget nem kizárólag a nemzeti könyvtárakra, hanem az adott ország nemzeti bibliográfiai központjára ruházza. Ez értelemszerűen lehet a nemzeti könyvtárban, de elképzelhető olyan megoldás is, hogy független a központ a nemzeti bibliotékától. Magyarországon időnként felmerült az az elgondolás, hogy a nemzeti bibliográfia szerkesztésére külön szervezeti egységet, központot kellene szervezni, ez 1990-ben a II. Országos Bibliográfia Értekezlet ajánlásai között is szerepelt.⁶

A mai nemzetközi irányelvek szerint a nemzeti bibliográfia kiterjedt rendszert jelent, amely magában foglalja egyrészt a különböző dokumentum- és kiadványtípusokat, másrészt pedig a területi és külföldi patriotikum kategóriák kurrens és retrospektív számbavételét. Ferenczyné egyértelmű állásfoglalása szerint csak akkor célszerű a bibliográfiai számbavételnek a nemzeti könyvtári alapfunkciók közé sorolása, ha a rendszer egyes elemeinek gyűjtőköre egybeesik a nemzeti könyvtár gyűjtőkörével. De – hívja fel a figyelmet – „A teljes szöveget eredeti formájában megőrző és a kontinuitásra épülő nemzeti gyűjtemény szervezésének szempontjai azonban soha nem rendelkeznek alá a dokumentumok létéről szurrogátumok alapján tájékoztató nemzeti bibliográfiának.”⁷ Vagyis a nemzeti könyvtári feladatok közül első a gyűjtemény fejlesztése, archiválása és szolgáltatása, és csak másodlagos lehet a nemzeti bibliográfia közreadása. Írásában érintette a katalógus és a bibliográfia viszonyát is, megállapítva, hogy a katalógus mindenkor nagyobb halmazt jelent, mint a bibliográfia, ugyanis előbbiben szerepelnek olyan dokumentumok is, amelyek nem szerves részei a nemzeti bibliográfiának, például kéziratok, csoportos feldolgozású kisnyomtatványok, fényképek stb.

A bibliográfiák fontosságát hangsúlyozta a gyűjteményszervezés területén is.⁸ A nemzeti bibliográfiáknak elsőrangú a szerepe a szakkönyvtárak állománygyarapításában, elsősorban a kurrens nemzeti bibliográfia lehet az elsődleges forrása a beszerzésnek, de megvan a szerepe a retrospektív bibliográfiáknak is: a gyűjtemény meglévő hiányainak pótlásában játszhat fontos szerepet.

2. A pályakezdés éve: az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztályán

Wendelin Lídia 1951-ben kezdte egyetemi tanulmányait. Visszaemlékező írása szerint akkor a bibliográfiákat a tájékoztatás tárgy keretében Szentmihályi János ismertette, a könyvtártant pedig Kóhalmi Béla adta elő.⁹ Az akkori egyetemi tanulmányi rend szerint az ötödik évfolyam a gyakornoki év volt, amelynek abszolválása után tehetett államvizsgát a jelölt. Wendelin Lídia gyakornoki évét 1955-ben a nemzeti könyvtárban kezdte, és a következő évben szerezte meg könyvtár és kínai szakos oklevelét.

1955-ben került a nemzeti könyvtár, első és egyetlen főállású munkahelye közelébe, kezdő szolgálati helye a Bibliográfiai Osztály volt. Nem tudjuk, hogy mennyire volt beleszólása a végzős hallgatónak abba, hogy gyakornokként az intézmény mely szervezeti egységébe kerüljön, mindenesetre szemmel láthatóan Ferenczyné esetében az érdeklődésének, hajlamainak megfelelő helyre osztották be, és csakhamar fontos, megbecsült munkatársa lett az osztálynak.

A Bibliográfiai Osztály viszonylag újonnan létrejött egység volt a nemzeti könyvtárban. Végző soron a nevezetes minisztertanácsi, a 2.042-13/V.14./M.T. határozat *A könyvtárügy fejlesztéséről*¹⁰ hozta létre, amely elsősorban a szocialista magyar könyvtárügy megteremtésére tett kísérletet, a nemzeti könyvtár legfontosabb feladataként a közművelődési könyvtárak – akkori elnevezéssel: tömegkönyvtárak – támogatását jelölte meg. A határozat megszüntette az Országos Könyvtári Központot, és feladatainak tekintélyes részét az OSZK-ra ruházta: „Az Országos Széchényi Könyvtárat, mint az ország legnagyobb könyvtárát a tudományos és tömegkönyvtárak legfontosabb segítőjévé kell fejleszteni. Feladata, saját könyvtári tevékenységének továbbfejlesztése mellett, a módszertani és bibliográfiai segítségnyújtás a többi könyvtáraknak. Az Országos Könyvtári Központ feladatai közül az Országos Széchényi Könyvtár átveszi a bibliográfiai munkát és a nemzetközi könyvcseré feladatait.”¹¹ Az osztály kezdetben mindössze két fővel, később öt munkatárssal próbált feladatainak megfelelni. A két kurrens bibliográfia, az 1946 óta megjelenő *Magyar Nemzeti Bibliográfia* és melléklete, a *Magyar Folyóiratok Repertórium*a egyébként nem az osztályon készült, hanem az előbbi a könyvfeldolgozó osztályon, utóbbi pedig a Hírlaptárban. Vagyis alapvetően a korra jellemző ajánló bibliográfiák közreadása, szerkesztése volt elsődleges feladata.

Az ajánló bibliográfia – bár korábban is ismert volt – hazánkban a szocialista korszakban vált kiemelt fontosságú műfajjá. Az illetékesek hatékony eszköznek vélték az olvasói nevelés és tudatbefolyásolás során. Elsősorban a FSZEK és az Országos Műszaki Könyvtár jelentetett meg nagy számban ilyen kiadványokat, de az OSZK is számos, alapvető feladatától végző soron idegen bibliográfiát adott közre.¹²

Néhány évvel később Waldapfel Eszter kemény kritikát fogalmazott meg ezeknek az éveknek a bibliográfiai tevékenységéről. Felróta az ajánló bibliográfiák feladatának, funkciójának tisztázatlanságát, bírálta a számbeli méretek túlhajszolását, amely a legtöbb esetben a minőség rovására ment, és meggátolta az egységes, helyes elvek kibontakozását. Felróta az általános, elvi zavaron túl azt is, hogy tisztázatlan volt az Országos Széchényi Könyvtár bibliográfiai tevékenységének profilja, mint írta, rosszul értelmezett jelszóvá vált ezen a területen is az a törekvés, hogy az Országos Széchényi Könyvtár munkájában minél közelebb kerüljön a tömegekhez, a dolgozó magyar néphez, és ahelyett, hogy ezt saját feladatán, nemzeti könyvtári funkciójának maradéktalan ellátásán keresztül akarta volna megvalósítani, részben kívülről kapott helytelen irányítás következtében is, olyan ajánló bibliográfiák elkészítésére vállalkozott, amelyekhez megfelelő szakemberei sem voltak, de amelyek nem is tartoztak feladatai közé. Összegző megállapítása szerint ezek a feladatok csökkentették az osztály kapacitását a retrospektív nemzeti bibliográfia hiányzó éveinek elkészítésére.

Az osztály által kiadott ajánló bibliográfiák egy része sorozat részeként jelent meg. Ilyen sorozat volt *A mi íróink. Ajánló könyvismertetések a szépirodalom tanulmányozásához*, mely 1952 és 1957 között jelent meg. Az alábbiak láttak napvilágot: *Móricz Zsigmond. Összeáll. az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya.*

„Nem tudjuk, hogy mennyire volt beleszólása a végzős hallgatónak abba, hogy gyakornokként az intézmény mely szervezeti egységébe kerüljön, mindenesetre szemmel láthatóan Ferenczyné esetében az érdeklődésének, hajlamainak megfelelő helyre osztották be, és csakhamar fontos, megbecsült munkatársa lett az osztálynak. ”

1952, 24 p., *Mikszáth Kálmán*. Összeáll. az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya. 1953, 13 p., *Csehov, A[n-ton] P[avlovics]*. Összeáll. az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya. 1954, 16 p., *Sztálin-díjas széprók*. Összeáll. az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya. 1954, 58 p., *Nagy magyar elbeszélők*. Összeáll. az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya. (Szerk. D. Szemző Piroska.) 1955, 143 p., 11 t., *Kalauz a magyar ifjúsági irodalomban*. Összeáll., az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya. 1957, 192 p., 5 t.

A másik sorozat volt a *Röplapbibliográfiák*, mely 1954 és 1956 között látott napvilágot. Darabjai az alábbiak voltak: Móra Ferenc. (1879–1934). [1954], 2 p., *170 esztendeje született Körösi Csoma Sándor*. [1954], 2 p. 1955., *Száz esztendeje született Reviczky Gyula*. 1955, 2 p. *Ötven esztendeje született József Attila*. 1955, 3 p., *Százötven évvel ezelőtt született Toldy Ferenc*. 1955, 2 p. *Tóth Árpád*. 1956, 2 p., *Berzsenyi Dániel*. 1956, 2 p.

Az osztály által gondozott harmadik sorozat volt *A népi demokráciák irodalmának magyar bibliográfiái*, amelyben két kötet látott napvilágot: *Kozocsa Sándor—Papp Sámuel: A bolgár irodalom magyar bibliográfiája. 1945–1954*. 1955, 71 p., *Rudas Klára—Dardeli, Thoma: Albán-magyar bibliográfia*. 1956, 58 p. Egyedi összeállítások voltak az alábbi kiadványok: *A Békevilág tanács budapesti ülésén résztvevő külföldi küldöttek budapesti közkönyvtárakban található műveinek jegyzéke*. Összeáll. a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár, az Országgyűlési Könyvtár, az Országos Műszaki Könyvtár közreműködésével az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya. Bp. 1953. 37 p., *Ifjúságnak az ifjúságról. Röplapbibliográfia*. Összeáll., az Országos Széchényi Könyvtár DISZ szervezete. Bp. 1953, 10 p., *Legdrágább kincsünk a gyermek*. Ajánló bibliográfia népkönyvtárak részére. Összeáll., az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya. Bp. 1953, 19 p., *Magyar tudomány idegen nyelven (1945–1953)*. Bibliográfia. Összeáll. az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya. Bp. 1953, 14 p., *Magyarországot ismertető művek idegen nyelven*. Összeáll. az Országos Széchényi Könyvtár Bibliográfiai Osztálya. Bp. 1953, 6 p., *Rákóczi Ferenc szabadságharca*. Ajánló könyvjegyzék népkönyvtárak számára.

Az ajánló bibliográfiák egy része irodalmi, történelmi volt, vagyis nem teljesen idegen az OSZK feladataitól, de akadtak olyan összeállítások is, amelyek készítését az osztály munkatársai nyilván egyfajta intellektuális megerőszakolásként élhették meg.

1955 körül kezdődtek az osztály életében a pozitív változások, megszűnt az ajánló bibliográfiák kiemelt fontosságú szerkesztése, és elkezdődött a tudományos bibliográfiák közreadása. 1958-ban átszervezték a Bibliográfiai Osztályt, alapvető feladata a nemzeti bibliográfiák (kurrens és retrospektív) szerkesztése lett. A szervezeti változások érintették Ferenczynét is, 1958-ban átkerült az Olvasószolgálati és Tájékoztatói Osztályra.

Nem tudjuk, hogy Ferenczyné a Bibliográfiai Osztály által gondozott melyik ajánló bibliográfia készítésében vett részt, de az osztály vezetője, Béley Pál által indított *Új bibliográfiai füzetek* sorozatban hamar önálló munkával jelentkezett, illetve Béleyvel közösen jelentette meg az OSZK kiadványainak bibliográfiáját: *Az Országos Széchényi Könyvtár kiadványairól* címmel,¹³ amely az OSZK kiadásában megjelent összes kiadványt regisztrálta.

Az *Új bibliográfiai füzetek* kapcsolattörténeti bibliográfiákat tett közzé azzal a céllal, hogy egy-egy, többnyire külföldi jeles személyiség vagy kultúra magyarországi kapcsolatait, hatását feltérképezze. A sorozatnak 1955 és 1962 között öt kötete jelent meg, közülük két összeállítást Ferenczyné gondozott.

„Az ajánló bibliográfiák egy része irodalmi, történelmi volt, vagyis nem teljesen idegen az OSZK feladataitól, de akadtak olyan összeállítások is, amelyek készítését az osztály munkatársai nyilván egyfajta intellektuális megerőszakolásként élhették meg.”

Az egyik a *Mozart Magyarországon* volt, a bevezető tanulmányt Major Ervin zenetörténész írta, németre Brodsky Ferenc fordította. A 203 lapos kötet 1958-ban jelent meg. Major Ervin alapos tanulmánya – sajnálatosan csak németül láttott napvilágot – után, a 85. laptól kezdődik a bibliográfia. Gyűjtőköre szerint a Magyarországon vagy magyar szerzők tollából külföldön bármely nyelven megjelent, Mozartra vonatkozó írásokat, valamint a külföldi Mozart-kultusz hazai visszhangjának dokumentumait tartalmazza. Ferenczyné a legkorábbi anyag esetében teljességre törekedett, vagyis értékelő válogatás nélkül közölte a Mozartra vonatkozó híreket, a későbbi korokból viszont mellőzte az általános zene-történeti említéseket, a kereskedelmi hirdetéseket és a semmilyen érdemi információt nem tartalmazó hangverseny-ismertetéseket. A bibliográfia tartalmazza a Mozart-operák magyarországi bemutatóinak adatait, viszont a hangversenyek esetében erről le kellett mondania, az anyag áttekinthetetlen nagysága és a források (színlapok) – sokszor – esetlegessége miatt.

Ferenczyné Wendelin Lídia a sorozatban megjelent másik bibliográfiája a *Kínai–magyar bibliográfia* volt. Az 1959-ben kiadott, terjedelmes, 334 oldalas kiadvány összeállítására a könyvtárban Lídián kívül más minden bizonnyal nem lett volna képes, hiszen neki volt a könyvtár mellett a másik szakja a kínai. A bibliográfia feltárja a XVIII. századi kezdetektől 1959-ig a kínai szépirodalom magyarra fordított alkotásait, valamint a Kínára vonatkozó, magyar nyelven vagy Magyarországon megjelent tanulmányokat és cikkeket. Az anyaggyűjtés során itt is a teljességre törekedett, egyedül az általános lexikonok Kína-szócikkeit mellőzte. Földrajzi értelemben leszűkítette a Kína-fogalmat, a Tibetre, Kelet-Turkesztánra, Belső-Mongóliára, Mandzsúriára és Tajvanra vonatkozó anyagot mellőzte, ezeket egy későbbi kötetben szándékozott közreadni. A tartalom három fő fejezetre oszlik, az elsőbe kerültek a Kínát általánosságban tárgyaló művek, valamint a szinológiával mint tudománnyal foglalkozó írások, a másodikba az egyes tudománysszakok, illetve szakterületek (föld- és néprajz, történelem, politika, államigazgatás, gazdaságtörténet, kultúra, tudomány, művészet), végül a legterjedelmesebb harmadik a szépirodalmat foglalta magába.

Ferenczyné volt az egyik kezdeményezője a magyar másodfokú bibliográfia-rendszer megteremtésének. Közreműködött *A magyar bibliográfiák bibliográfiája* című sorozat első két kötetének szerkesztésében. A kurrens másodfokú bibliográfia a tájékoztatás fontos műfaja, végső soron még ma is haszonnal lehetne forgatni ezeket a „bibliográfiai műszereket” (Kőhalmi Béla kifejezését kölcsönvéve). *A magyar bibliográfiák bibliográfiája* 1956–1957-es tárgyévra vonatkozó kötet 1960-ban jelent meg, Bélly Pál és Ferenczyné Wendelin Lídia összeállításában. A 913 számozott tételt tartalmazó leírások az ETO-szakszámok rendjében sorakoznak. Következő kötete három év, az 1958–1960-as évkör anyagát tárta fel, szerkesztői Ferenczyné Wendelin Lídia, Fügedi Péterné és Somogyi Andrásné volt, ez immár 2191 számozott tételt tartalmazott. A vállalkozás az 1974–1976-os tárgyévi kötetel befejeződött.

3. Részvétel a 2. Országos Bibliográfiai Értekezlet munkájában

Ferenczyné az OSZK hierarchiájában egyre fontosabb vezetői beosztásokat töltött be, 1988-tól gyűjteményfejlesztési igazgató. Nyilván hivatali beosztásának (is) volt köszönhető felkérése a 2. Országos Bibliográfiai Értekezlet munkájában való részvételle. A tanácskozás előzménye az 1961. szeptember 18–20. között Gödöllőn megrendezett Országos Bibliográfiai Munkaértekezlet volt, amelynek célki-

„Ferenczyné Wendelin Lídia a sorozatban megjelent másik bibliográfiája a *Kínai–magyar bibliográfia* volt. Az 1959-ben kiadott, terjedelmes, 334 oldalas kiadvány összeállítására a könyvtárban Lídián kívül más minden bizonnyal nem lett volna képes, hiszen neki volt a könyvtár mellett a másik szakja a kínai.”

tűzése a hazai bibliográfia helyzetének számba vétele és feltérképezése, valamint az egyes bibliográfiatípusok problémái, illetve a teendők meghatározása volt.¹⁴

Közel három évtized múlva, 1987-ben Lisztes László (1929–2001), az MKE Bibliográfiai Szekciójának akkori elnöke vetette fel egy újabb bibliográfiai munkaértekezlet megrendezését. A következő évben a Művelődési Minisztérium Könyvtári Osztálya felkérése alapján megalakult az előkészítő bizottság, melynek az Országos Széchényi Könyvtár képviselőjében Ferenczy Endréné is a tagja lett. A munkaértekezlet alapvető célja volt, hogy áttekintse a bibliográfia 1961 óta bekövetkezett helyzetét és kijelölje a további teendőket. Lisztes aprólékosan felsorolta a megtárgyalandó kérdéseket, amelyeket meg kell vitatnia a tanácskozásnak, amelyre 1990. augusztus 21–23. között Debrecenben került sor.¹⁵

Ferenczyné nemcsak a tanácskozás előkészítésében vett részt, hanem az értekezlet egyik előadását is vállalta *Az általános nemzeti retrospektív bibliográfia: eredmények, feladatok, módszerek* címmel.¹⁶ Alapvető tézise, hogy a bibliográfiai rendszer alapja, legfontosabb, semmilyen más típusú könyvészzel nem helyettesíthető műfaja az általános nemzeti retrospektív bibliográfia. Összegző megállapítása szerint a gödöllői értekezlet óta jelentős eredmények születtek, azonban felhívta a figyelmet az utóbbi évek negatív fejleményeire is: „az utóbbi néhány év a munka szervezettsége és üteme szempontjából — véleményünk szerint — ismét lassulást, visszaesést mutat. Mintha a könyvtári információszerzési feladatok megnövekedett tengerében ez az alapvető kötelezettség: a nemzeti kultúra és tudomány írott emlékeinek történeti számbavétele némileg háttérbe szorult volna, kissé gazdátlanná és kevésbé megbecsültté válva. A II. Országos bibliográfiai értekezlet egyik legfontosabb feladata lehet a retrospektív könyvészet jelenlegi helyzetének elemzése, a következő évtizedek feladatainak meghatározása, és súlyának, rangsorának — fontosságához méltó — visszaállítása.”¹⁷

Az értekezlet részletes, 11 pontból álló ajánlásokat fogalmazott meg,¹⁸ amelyek a közeli és távoli jövőre vonatkozó cselekvési programként is felfoghatók. Néhány évvel később Ferenczyné egy vele készült interjúban áttekintette a megvalósulásukat.¹⁹ Megállapította, hogy a konkrét ajánlások közül kevés valósult meg, több program ma már nem időszerű, illetve néhány javaslat túlzó volt, például az, amely bibliográfiai központ létesítését vetette fel az OSZK-ban, vitatta a forrástájékoztató nemzeti könyvtárba telepítésének elgondolását, illetve megkérdőjelezte a másodfokú magyar bibliográfia, a magyar bibliográfiák bibliográfiája hiányzó évei közreadásának szükségességét. Az ajánlások egy része azonban fontos, megvalósításra váró felvetés, mint a minden dokumentumtípusra vonatkozó kötelespéldány-szolgáltatás kialakítása, a szépirodalom kurrens feltárásának megoldatlansága és sürgető feladata az 1945 utáni Magyar Könyvészből politikai okokból hiányzó kiadványok jegyzékének elkészítése.

4. Személyi bibliográfiák az 1980-as években

Ferenczyné Wendelin Lídia nevéhez két személyi bibliográfia összeállítása kapcsolódik az 1980-as években. Juhász Ferenc költő hatvanadik születésnapja alkalmából Falta Rosemarie és Hajdú Livia közreműködésével 1988-ban jelentette meg a *Juhász Ferenc bibliográfia* című összeállítást. A 189 oldalas bibliográfia megbízható kalauz a költő életművének tanulmányozásához.

A másik ekkoriban készült személyi bibliográfia meglehetősen rejtélyes munka. Aczél György hetvenedik születésnapja 1987-ben volt, az alkalomból az általa igazgatott intézmény, az MSZMP Társadalomtudományi Intézete által kiadott fo-

„Alapvető tézise, hogy a bibliográfiai rendszer alapja, legfontosabb, semmilyen más típusú könyvészzel nem helyettesíthető műfaja az általános nemzeti retrospektív bibliográfia.”

lyóirat különszámmal tisztelgett.²⁰ A füzetben látott napvilágot Gellén Antalné és Markella Károlyné összeállításában az *Aczél György publikációinak bibliográfiája*. A jegyzék bevezető részében olvasható az alábbi mondat: „Az anyaggyűjtést a Magyarországon hozzáférhető források alapján végeztük. Menet közben értesültünk arról, hogy az Országos Széchényi Könyvtár hasonló jellegű bibliográfiát adott ki, Ferenczy Endréné összeállításában.”²¹

A bibliográfiát nem találtam sehol. Létezéséről adalék Révész Sándor Aczélről írott biográfiája,²² a kötet 384. oldalán az alábbiak olvashatók a 70. születésnap-hoz kapcsolódó eseményekről: „A harmadik könyv egy Aczél-bibliográfia, amelyet az Országos Széchényi Könyvtár adott ki az ajánlás szerint »Aczél György elvtárs 70. születésnapja alkalmából tisztelettel« valamilyen sajátos konstrukcióban, alighanem – bár ez nincs a kiadványban feltüntetve – »kézirat gyanánt«. Anyaggyűjtésünk idején ez a bibliográfia nem szerepelt a kiadó könyvtár katalógusában, mi több, a könyvtár munkatársai nem is tudtak róla, hogy létezik ilyen kiadvány és nem is találtak belőle egyetlen példányt sem. Ha szerző nem rendelkezne a bibliográfia fotokópiájával, maga se hinné el, hogy létezik.”

5. A retrospektív sajtóbibliográfia

A sajtóbibliográfia kezdetei az 1950-es évekre nyúlnak vissza, amikor Dezsényi Béla kidolgozta az *Ephemerides Hungaricae: a magyar nemzeti sajtóbibliográfia 1705–1919-ig, a történelmi Magyarországon bármely nyelven megjelent hírlapok és folyóiratok kézikönyve* című tervezetet. A program többször változott, a munkálatok időnként különböző okok miatt megszakadtak. Az 1970-es évek végén az OSZK-ban ismét elkezdődtek a retrospektív nemzeti sajtóbibliográfia előmunkálatai. Az elgondolás szerint a gyűjtőkör időbeli határa 1975-ig terjedt volna. E program részeként indult el az 1921–1944-es korszak anyaggyűjtése, az 1980-as évek második felében azonban megszakadt a munka. A nemzeti könyvtár 2005-ben kidolgozott cselekvési tervében újra megjelent a retrospektív sajtóbibliográfiai kötelezettség, nevezetesen az időszaki kiadványok elektronikus adatbázisba szervezésének kérdése. Ez tette szükségessé a korábban elkezdett program folytatását, az 1921–1944 közötti korszak sajtóbibliográfiájának elkészítését és közreadását, végül 2010-ben végre napvilágot látott a magisztrális mű Ferenczyné Wendelin Lídia összeállításában.

Ferenczyné bibliográfusi életművében vitathatatlanul a csúcsmű a két világháború közötti korszak retrospektív sajtóbibliográfiája, *A magyarországi hírlapok és folyóiratok bibliográfiája 1921–1944* című kötet, amely az OSZK kiadásában 2010-ben három vaskos kötetben jelent meg, 2504 oldal terjedelemben, 7666 számozott tételt tartalmazva. Némi túlzással kijelenthető, hogy Ferenczynét aktív pályafutása egész időszakában foglalkoztatta a retrospektív nemzeti sajtóbibliográfia problematikája.²³ Ebben a klasszikus bibliográfiában a szerző áttekintette a könyvekhez képest sokkal bonyolultabb, összetettebb feldolgozási, regisztrálási feladatot jelentő időszaki kiadványok bibliográfiai regisztrálásának kérdését. Azt értem a jelzős szerkezet (klasszikus bibliográfia) alatt, hogy nem vállalkozott a bibliográfia elvi funkcióitól idegen célok kielégítésére, a tájékoztatási eszközök ezen csoportjába tartozó „műszerek” alapvetően hármass – nevezetesen a számbavételi, az azonosítási és a sajtóbibliográfiától – elvárható mélységű és szintű informatív funkciót magas színvonalon kielégíti. Vagyis célja, hogy a mindenkori Magyarország területén 1921 és 1944 között megjelent periodikumok adatait összegyűjtve lehetővé tegye a lapok megbízható azonosítását a megjelenési

„Ferenczyné bibliográfusi életművében vitathatatlanul a csúcsmű a két világháború közötti korszak retrospektív sajtóbibliográfiája, *A magyarországi hírlapok és folyóiratok bibliográfiája 1921–1944* című kötet, amely az OSZK kiadásában 2010-ben három vaskos kötetben jelent meg ...”

adatok részletes feltüntetésével és a lap történetére, közleményeire vonatkozó alapinformációk megadásával. Kiadványtipológiai szempontból a bibliográfia a mai felfogással szemben az évkönyveket, naptárakat mellőzte (ezek adatai ugyanis a korszak könyvtermését regisztráló bibliográfiában megtalálhatók), viszont a roppant nagy történeti és kulturális forrásértéket jelentő folyamatosan megjelenő műsorfüzeteket, áruismertetőket, sokszorosított iskolai újságokat vagy éppen illegális politikai lapokat regisztrálta. A teljességre törekvés jegyében a szó szoros értelmében vett kéziratok periodikum adata is megtalálható a bibliográfiában: a 201. tételszámú *Aquinas* 1924 és 1929 között Szegeden készült kézírással, majd írógéppel. A teológiai hallgatók által készített kiadvány csak az OSZK Kézirattárában tanulmányozható, adatai mégis – nagyon helyesen – bekerültek a bibliográfiába. A számozott, belső terjesztésű, bizalmas kiadvány az 1945 utáni években is megjelent Magyarországon; a Külügyminisztérium például ilyen formában sokszorosítva tette közzé az *Angol–amerikai Könyv és Folyóirat-szemle* című periodikumot 1943-ban és 1944-ben.

A lehető legnagyobb bibliográfiai teljesség elérése volt tehát az elsődleges cél, nem vállalta fel viszont az összeállítás a bibliográfia elvi funkciójától lényegében idegen lelőhelyjegyzék feladatát és nem kívánja betölteni a korszak sajtó-történeti (egyébként hiányzó) monográfiájának szerepét sem.

Ferenczy Endréné bibliográfiai működésével is beírta személyét a magyar könyvtárügy jeles alakjai közé, méltó örököse a nagy bibliográfus triász – Szabó Károly, Szinnyei József és Petrik Géza – munkásságának.

Jegyzetek

¹ Ferenczy, E. (1990) *Az általános nemzeti retrospektív bibliográfia: eredmények, feladatok, módszerek*, Könyvtári Figyelő, 5–6., p. 453–464. Az idézet: p. 453. Elérhető: https://epa.oszk.hu/00100/00143/00001/pdf/EPA00143_konyvtari_figyelo_1990_5-6_453-464.pdf (Utolsó elérés: 2024.06.04.)

² Ferenczy, E. (1990) *Az általános nemzeti retrospektív bibliográfia: eredmények, feladatok, módszerek*, Könyvtári Figyelő, 5–6., p. 453–464. Az idézet: p. 454. Elérhető: https://epa.oszk.hu/00100/00143/00001/pdf/EPA00143_konyvtari_figyelo_1990_5-6_453-464.pdf (Utolsó elérés: 2024.06.04.)

³ Ferenczy, E. (1990) *Az általános nemzeti retrospektív bibliográfia: eredmények, feladatok, módszerek*, Könyvtári Figyelő, 5–6., p. 453–464. Az idézet: p. 454–464. Elérhető: https://epa.oszk.hu/00100/00143/00001/pdf/EPA00143_konyvtari_figyelo_1990_5-6_453-464.pdf (Utolsó elérés: 2024.06.04.)

⁴ Ferenczy, E. (2003) *A nemzeti könyvtár*. In: Horváth, T., Papp, I. (szerk.) (2001) *Könyvtárosok Kézikönyve*, p. 55–57., Osiris, Budapest. ISBN 9633893976

⁵ Ferenczy, E. (2003) *A nemzeti könyvtár*. In: Horváth, T., Papp, I. (szerk.) (2001) *Könyvtárosok Kézikönyve*, p. 55., Osiris, Budapest. ISBN 9633893976

⁶ A II. Országos Bibliográfiai Értekezlet ajánlásai. Debrecen, 1990. augusztus 21—23 (1990) Könyvtári Figyelő, p. 406–408. Elérhető: https://epa.oszk.hu/00100/00143/00001/pdf/EPA00143_konyvtari_figyelo_1990_5-6_406-408.pdf (Utolsó elérés: 2024.06.04.)

⁷ Ferenczy, E. (2003) *A nemzeti könyvtár*. In: Horváth, T., Papp, I. (szerk.) (2001) *Könyvtárosok Kézikönyve*, p. 55., Osiris, Budapest. ISBN 9633893976

⁸ Ferenczy, E. (1998) *Gyűjteményszervezés*, Országos Széchényi Könyvtár, Budapest, p. 76–77. ISBN 963 200 392 6

- ⁹ Ferenczyné Wendelin, E. (2021) *Ballagott már sok vén diák...* In: Kiszl, P., Boda, G., Köntös, N. (szerk.) (2021) *Valóságos könyvtár – könyvtári valóság: könyvtár- és információtudományi tanulmányok 2020*. ELTE BTK Könyvtár- és Információtudományi Intézet, Budapest, p. 124.
- ¹⁰ Takács, J. (szerk.) (1958) *A könyvtári szolgálat jogi szabályozása*, Országos Könyvtárügyi Tanács, Budapest, p. 31.
- ¹¹ Takács, J. (szerk.) (1958) *A könyvtári szolgálat jogi szabályozása*, Országos Könyvtárügyi Tanács, Budapest, p. 31.
- ¹² Pogány, Gy. (2018) *Az ajánló bibliográfiák mint az olvasóvá nevelés és az olvasói propaganda eszközei az 50-es években*, Könyvtári Figyelő, 28(64), p. 257–265. Elérhető: https://epa.oszk.hu/00100/00143/00351/pdf/EPA00143_konyvtari_figyelo_2018_2_257-265.pdf (Utolsó elérés: 2024.06.04.)
- ¹³ Bélley, P., Wendelin, L. (1958) *Az Országos Széchenyi Könyvtár kiadványairól*. In: V. Waldapfel, E. (1958) *Országos Széchenyi Könyvtár Évkönyve 1957*, p. 635–383., Budapest, OSZK. Elérhető: https://library.hungaricana.hu/hu/view/OSZKEvkonyve_1957/?pg=0&layout=s (Utolsó elérés: 2024.06.04.)
- ¹⁴ *Az Országos Bibliográfia Munkaértekezlet* (1961) Könyvtáros, 11/11, p. 644–650. Elérhető: https://epa.oszk.hu/03900/03971/00056/pdf/EPA03971_konyvtaros_1961_11_644-650.pdf (Utolsó elérés: 2025.06.04.)
- ¹⁵ Lisztes, L. (1989) *Beszámoló a 2. Országos Bibliográfiai Értekezlet előkészítéséről*, Magyar Könyvszemle, 105(4), p. 410–411. Elérhető: https://epa.oszk.hu/00000/00021/00342/pdf/MKSZ_EPA00021_1989_105_04_410-418.pdf (Utolsó elérés: 2025.06.04.)
- ¹⁶ Ferenczy, E. (1990) *Az általános nemzeti retrospektív bibliográfia : eredmények, feladatok, módszerek*, Könyvtári Figyelő, 36(5–6.) p. 453–464. Az idézet: p. 453. Elérhető: https://epa.oszk.hu/00100/00143/00001/pdf/EPA00143_konyvtari_figyelo_1990_5-6_453-464.pdf (Utolsó elérés: 2025. június 04.)
- ¹⁷ Ferenczy, E. (1990) *Az általános nemzeti retrospektív bibliográfia : eredmények, feladatok, módszerek*, Könyvtári Figyelő, 36(5–6) p. 453–464. Az idézet: p. 464. Elérhető: https://epa.oszk.hu/00100/00143/00001/pdf/EPA00143_konyvtari_figyelo_1990_5-6_453-464.pdf (Utolsó elérés: 2025.06.04.)
- ¹⁸ *A II. Országos Bibliográfiai Értekezlet ajánlásai*. Debrecen, 1990. augusztus 21—23 (1990) Könyvtári Figyelő, p. 406–408. Elérhető: https://epa.oszk.hu/00100/00143/00001/pdf/EPA00143_konyvtari_figyelo_1990_5-6_406-408.pdf (Utolsó elérés: 2024.06.04.)
- ¹⁹ Pogány, Gy. (1996) „... több program ma már nem időszerű: Beszélgetés Ferenczy Endrével”, Könyvtári Levelező/lap, 8(1), p. 17–18.
- ²⁰ Zoltán, D. et. al. (1987) *Társadalomtudományi Közlemények*, 4. kötet, Kossuth Könyvkiadó Vállalat, Budapest
- ²¹ Zoltán, D. et. al. (1987) *Társadalomtudományi Közlemények*, 4. kötet, Kossuth Könyvkiadó Vállalat, Budapest. Idézet szöveg: p. 599.
- ²² Révész, S. (1997) *Aczél és korunk*, 2. kiadás, Sík Kiadó, Budapest. ISBN: 9638552034
- ²³ Ferenczy, E. (2005) „Nincs új a nap alatt” avagy: gondolatok sokadszor a retrospektív magyar nemzeti sajtóbibliográfiáról. In: Hangódi, Á., Ládli, L. (2005) *Emlékkötet Szabó Sándor 70. születésnapjára*. ELTE BTK IKI Főiskolai Könyvtár – Informatikai Központ, Budapest, p. 47–56.

The cradle of library and information science in Hungary

Péter Kíszl

kiszl.peter@btk.elte.hu

Institute of Library and Information
Science (LIS) of Eötvös Loránd
University

Director, Full Professor

LIS Doctoral Program of Eötvös
Loránd University

Head of Doctoral Program

The center of library and information science (LIS) research in Hungary is the Institute of Library and Information Science at the Faculty of Humanities of Eötvös Loránd University (ELTE) and its Doctoral Program in Library and Information Science. The institute offers a full range of higher education programs (a bachelor's, master's, teacher training and a doctoral training program) and has the largest number of students and university teachers in Hungary in the field of library and information science. It is a scholarly community that conducts interdisciplinary research, with researchers and tutors recognized as members of a European research university with a long history (established in 1635). It has an extensive network of scholarly research partners within the university and with domestic and international professional partners. The first doctoral comprehensive examination was held in 1958 at the first university training center for librarians, founded here in the spring of 1949. József Antall, Hungary's first freely elected prime minister after the change of regime, also obtained his doctoral degree here in 1969. The transformation of the educational system to the Bologna model began in Hungary with the introduction of PhD programs. In 1997, the Doctoral Program in Library Science, now known as the Doctoral Program in Library and Information Science, was accredited at one of the country's largest doctoral schools, the Doctoral School of Literary Studies at Eötvös Loránd University (Budapest).

The objectives of the doctoral program in LIS, which is unique in Hungary, are: (1) to ensure the supply of new researcher librarians, information specialists and researchers; (2) to raise the competencies of library and knowledge management staff to an academic level; (3) to identify new research directions that offer professional development and international connections; (4) to provide a research infrastructure for research studies; (5) to disseminate research results; (6) to provide research-based practical solutions to support the modern operation of libraries and other memory institutions.

The main research topics of the doctoral program are: history of books, libraries, and the press; history and theory of information; bibliographic description and knowledge organization; trends in reading; analysis of social processes in the development of information and communication; multifunctional (smart) library services; library management; library informatics; artificial intelligence; information ethics; equal opportunities; network research and development and business-oriented information organization; development of financial literacy; information management; etc. Research conducted here is related to all

Cite as: Kíszl, P. (2025) The cradle of library and information science in Hungary, *Central European Library and Information Science Review (CELISR)*, 2(3), p. 347–349.

of the subfields of library and information science, the latest innovations, and the countless strategic trends of the knowledge society. Our doctoral program, which has been running for nearly three decades, supports the advancement of doctoral students with a commitment to the humanities and a broad spectrum of literary and cultural studies.

The founding head of the Doctoral Program in Library and Information Science was Krisztina Voit, associate professor, between 1997 and 2000, followed by György Sebestyén, full professor, who led the program until 2013. Since then, Péter Kíszl, full professor, has been the head of the doctoral program. The supervisors of the doctoral program to date are: Barátné Hajdu, Ágnes; Bényei, Miklós; Bibor, Máté; Bobokné Belányi, Beáta; Csík, Tibor; Dippold, Péter; Fodor, János; Gereben, Ferenc; Horváth, Péter; Horváth, Tibor; Kíszl, Péter; Pálvölgyi, Mihály; P. Vászárhelyi, Judit; Sebestyén, György; Szelle, Béla; Tószegi, Zsuzsanna; Tóvári, Judit; V. Ecsedy, Judit; Voit, Krisztina. The list of tutors teaching courses in the doctoral program is, of course, much longer than this.

In 2024, the fiftieth library and information science doctoral defence took place, and at the time of writing, we are closer to sixty defended dissertations. To date, altogether fifty-seven researchers have obtained their LIS doctoral degrees within this program: Alföldiné Dán, Gabriella; Bella, Katalin; Boda Gáborné Köntös, Nelli; Bognárné Lovász, Katalin; Bouaamri, Asmaa; Bujdosóné Dani, Erzsébet; Czeglédi, László; Dippold, Péter; Domokos, Áron; Dudás, Anikó; Egervári, Dóra; Fodor, János; Gyurcsó, Júlia; Hubay, Miklós Péter; Juhász, Éva; Kelecsényi, Ágnes; Kerekes, Pál; Keszthelyi, András; Kíszl, Péter; Kovács, Valéria; László, Géző; Lencsés, Ákos; Lengyel Molnár, Tünde; Lupkovicsné Major, Edit; Murányi, Péter; Nagy, Andor; Nagy, Enikő; Nagyné Mandl, Erika; Nemes, László; Németh, Katalin; Orbán, Anna; Otike, Frederick Wawire; Pajor, Enikő; Pallósiné Toldi, Márta; Palotai, Mária; Papp, József; Patkósné Hanesz, Andrea; Perger, Péter; Pogány Rózsa, Gabriella; Prókai, Margit; Ráczné Radó, Rita; Rétfalvi, Gábor; Rózsa, Gábor; Sajó, Andrea Ildikó; Senkei-Kis, Zoltán; Sipos, Anna Magdolna; Sonnevend, Péter; Szűts, Gergely Etele; Tóth, Máté; Varga, Katalin; Vasas, Livia; Vass, Anna Johanna; Vántsa, Judit; Vörös, Klára; Winkler, Beáta; Zágorec-Csuka, Judit; Zsömlé, Viktor. Further information is available on the website of the National Doctoral Council.¹

The past two years have been particularly fruitful for the doctoral program, which is now proud to have one of the largest student populations in the faculty. These two years have also been significant because our first foreign students have also defended their doctoral theses successfully. The program has become international, with many foreign students from distant parts of the world studying here together with Hungarian students. One of the driving forces behind this internationalization is the Stipendium Hungaricum Scholarship Program. In addition to foreign students, renowned international scholars are also involved in the program. In the fall semester of the 2024/2025 academic year, Ragnar Andreas Audunson (Oslo Metropolitan University, Norway) taught as a visiting professor and conducted research at our institute and in the doctoral program with the support of the University Excellence Fund. In addition, guest lecturers from European (e.g. Greece, Spain) and non-European countries (e.g. Thailand, Malaysia) have also visited us, mainly supported by the Erasmus exchange program. With the help of the Erasmus program, our PhD students can go on study trips and thus enhance the international embedding of their dissertation research.

¹ <https://doktori.hu>

In addition to their domestic recognition, the Institute of Library and Information Science and the Doctoral Program also play a significant role in shaping international research activity and have a considerable influence on international academic life in the field of library and information science. Our publications regularly receive university and faculty awards, and our supervisors with their doctoral students frequently publish in the most prestigious D1/Q1 SJR Scopus-rated journals. In addition, we publish in other foreign and domestic journals too, and we participate in the preparation of international handbooks in our field. We are active members of editorial boards, advisory boards, review committees and other governing bodies of national and international professional journals. We also take part actively in the work of professional organizations. We are regular participants at conferences both within Hungary and abroad, and we also organize domestic and international professional events. Our conference series entitled 'Real Library – Library Reality', was founded in 2013, and has been organized every two years, lately with international participants, too. The conference series, together with its related series of edited volumes, have become international, containing presentations and studies by foreign experts as well in English. We publish reports of our results on our website,² and our scholarly research output is shown in international scientometric systems as well as in the Hungarian Science Bibliography (MTMT).

We hope that the interview series launched in the Central European Library and Information Science Review (CeLISR) journal will also demonstrate that the doctoral students at Eötvös Loránd University support the library system and the emerging issues librarians need to face with scientifically grounded solutions. As 'universitas', the university not only brings together all disciplines, but also students, teachers, researchers and, of course, employers, who require practical knowledge (in our case, mainly in libraries and information institutions). Within the framework of its Third Mission, it even brings together society as a whole. The pursuit of science does not usually end with the award of a doctoral degree; in fact, it is only just the beginning. We invite our readers to get involved in shaping science, for example by contributing research ideas or even by joining the sparkling and cohesive ELTE community, to conduct research under the guidance of a supervisor as a doctoral student and to produce new scientific results. This exceptional series of interviews, which is a continuously growing record, faithful reflection, and herald of library and information science research at Eötvös Loránd University and in Hungary, can also serve as inspiration for this.

² <https://lis.elte.hu/en/>

Current trends in library and information science in the light of PhD research and studies – 1.

Interview with Etele Szüts

The editorial team of CELISR conducted a short interview with recent graduates of the Library and Information Science doctoral program at the ELTE Doctoral School of Literary Studies, in order to provide the journal's readers with an insight into the current and future scientific activities of researchers, and to give an idea of the current research trends in the field. The following article contains a brief overview of the PhD research conducted by Etele Szüts, director of the Hungarian Library Institute, with background and future prospects.

library digitization, digital preservation, research, interview, PhD program, Hungary

Etele Szüts

szuts.etele@oszk.hu

HNMPCC National Széchényi Library

Hungarian Library Institute

Director

Received: 2025.04.28.

Accepted: 2025.04.28.

Published: 2025.09.29.

Szüts, E. (2025) *Scientific and Exact Examination of the Digital Preservation of Hungarian National Cultural Assets*

<https://doi.org/10.15476/ELTE.2024.110>

Supervisor: János Fodor

Please say a few words about your professional life, your inspirations.

Photo: Andrea Szüts-Péter

I am an IT Engineer and I have a PhD in LIS. I have been participating in digital library tasks related to the *Hungarian National Digital Archive* in different positions from 2014 to 2022. I have been coordinating the aggregation commitments related to – the digital library of the EU – Europeana from 2016 to 2022. I won the professional prize "Young librarian of the year" in 2018. Presently, I am the Director of the *Hungarian Library Institute* at the HNMPCC National Széchényi Library in Hungary, and I am the Hungarian member of the EC Expert Group on the common *European Data Space for Cultural Heritage*.

Cite as: Szüts, E. (2025) Current trends in library and information science in the light of PhD research and studies – 1. Interview with Etele Szüts, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 350–353.

My main research interests include national and international digitisation programmes and strategies, digital cultural heritage preservation, and digital archives of public collections and cultural institutions.

Please give a comprehensive summary of the research on which your PhD studies are based.

Those of us who work in Hungarian public collections, or have an insight into public collections, rightly feel that there is a lack of continuity in the digitisation of Hungarian cultural heritage held in Hungarian institutions. We often experience duplications or projects being discontinued and restarted. In my thesis, I wanted to find answers to the factors that hinder continuity and how to ensure long-term, sustainable digitisation of public collections. My research analysed the three decades of efforts made in the wake of our strategies for the digital preservation of Hungarian national cultural assets, the achievements of the current institutional systems and the potential problems.

My main objective was to prepare an interdisciplinary thesis based on international and national literature, strategy documents and progress reports, which would both scientifically map our practices over the last thirty years and the possible future development of the Hungarian system. Other objectives included: to present the evolution of the strategies and programmes related to the digitisation of Hungarian cultural heritage; to explore the institutional framework identified in the Hungarian strategic documents; to make recommendations for the further development of the Hungarian public collection digitisation strategy; and to provide an overview of the digital preservation of cultural assets, mainly from a library perspective.

In the doctoral research, I analysed the relevant Hungarian and foreign-language literature and a number of Hungarian and international strategies, research reports and reports on digitisation and digital preservation. I also conducted a comparative analysis with international examples of digitisation strategies and institutions in four European countries (the Kingdom of the Netherlands, the Federal Republic of Germany, the Kingdom of Sweden, the Slovak Republic) comparing these Hungarian practices. I also conducted a quantitative research on the promotion of digitised cultural heritage through social media.

Since the oldest Hungarian public electronic book collection, the Hungarian Electronic Library (Hungarian: Magyar Elektronikus Könyvtár – MEK), has been available on the Internet since 1994, and the first state initiative to create the institutional conditions for the digital preservation of Hungarian cultural heritage was the establishment of the John von Neumann Digital Library in 1997, I chose the early 1990s and the above-mentioned milestones as the starting period of my research. It is clear that the objectives of the John von Neumann Digital Library were very similar to the mission of the Hungarian National Digital Archive (Hungarian: Magyar Nemzeti Digitális Archívum – MaNDA), formulated in 2011, which may also resemble the National Repository Project (Hungarian: Nemzeti Adattár Projekt – NAP), formulated in 2017 and still in the planning phase. The target date for the creation of the NAP was 2021, so the research boundary was also set until then. Naturally, where the thesis required it, I have included recent data or information published after 2021.

The aim of the thesis was to provide suggestions for the further development of the Hungarian public digitisation strategy as a possible vision for the future. It is hoped that the resulting proposals will be inspirational for the field of digi-

tisation of public collections and may contribute to the development of more effective and innovative methods in the future.

Who are the primary "beneficiaries" of your research – librarians, users, policy makers?

My PhD thesis provides a comprehensive overview of the digital preservation of Hungarian cultural assets (primarily from a library perspective), which can serve as a guide for both Hungarian and international LIS professionals. As a vision for the future, my thesis provides policy makers with suggestions for the development of a digitisation strategy for Hungarian public collections, taking into account the latest technological innovations and international trends. Furthermore, it draws attention to the importance of the long-term sustainability of digital preservation, the preservation and development of digital archives. Furthermore, it is hoped that it will contribute useful insights to the preservation of European cultural heritage in digital form, and will guide and inspire members of the LIS community worldwide.

Please summarize the main conclusion(s) of your thesis.

The thesis provides a comprehensive overview of Hungary's digital preservation strategies for national cultural assets over the past thirty years, highlighting key lessons for future planning. It fills a gap in the Hungarian literature by presenting these strategies in an international context and evaluating Hungary's performance against the five main points of the EU's 2011/711/EU Recommendation. A quantitative analysis of social media use illustrates how targeted online marketing increased public engagement with digitised heritage. The thesis offers practical insights into current digitisation practices, international good practices, and provides forward-looking recommendations for improving Hungary's public collection digitisation strategy.

What has Eötvös Loránd University given you – professionally, personally, communally?

For me, Eötvös Loránd University has given me the highest level of knowledge and approach professionally, and taught me patience, cooperation and self-reflection as a person. I appreciate being part of a supportive and inspiring intellectual community where dialogue and value creation are a natural part of everyday life. The PhD studies have given me the opportunity to engage in the national and international academic life and to deepen my contacts with the profession. It is particularly important for me to be able to actively contribute to the Hungarian LIS community.

Please say a few words about your future research plans.

The scope of the PhD thesis has obviously limited my research at several points and there are several areas that I would like to elaborate on in the future. For example, I discuss the digitisation of the cultural heritage of Hungarians living beyond the Hungarian borders of the Carpathian Basin in several parts of the thesis, but due to the limitations of the scope I could not present in detail the digitisation initiatives taking place in each country, the specificities of local institutional structures, and the opportunities and challenges of cooperation. This is definitely an area that I will develop in detail in the future, when I edit the research into a

monograph. In addition, I feel that there are other dimensions of digital preservation that could be expanded in the thesis, such as training and education of public collections professionals, users, partnerships, technical solutions, interoperability, content creation, are areas that could be expanded in the thesis.

Current trends in library and information science in the light of PhD research and studies – 2.

Interview with Bea Winkler

Bea Winkler
winkler.bea@univet.hu
Hutýra Ferenc Library, Archives and
Museum, University of Veterinary
Medicine Budapest
Library Director General

Institute of Library and Information
Science, Faculty of Humanities, Eötvös
Loránd University
Assistant Lecturer

Received: 2025.05.20.
Accepted: 2025.05.20.
Published: 2025.09.29.

The editorial team of CELISR conducted a short interview with recent graduates of the Library and Information Science doctoral program at the ELTE Doctoral School of Literary Studies, in order to provide the journal's readers with an insight into the current and future scientific activities of researchers, and to give an idea of the current research trends in the field. The following article contains a brief overview of the PhD research conducted by Bea Winkler, Library Director General at Hutýra Ferenc Library, Archives and Museum, University of Veterinary Medicine Budapest, and Assistant Lecturer at Institute of Library and Information Science, Faculty of Humanities, Eötvös Loránd University, with background and future prospects.

artificial intelligence, libraries, research, interview, PhD program, Hungary

Winkler, B. (2025) *Artificial Intelligence and Libraries (Library Services in the Age of Artificial Intelligence)*

<https://doi.org/10.15476/ELTE.2024.196>

Supervisor: Péter Kiszl

Please say a few words about your professional life, your inspirations.

I started my professional career in the same library where I serve as the library director. To deepen my expertise, I have always emphasized personal development, self-directed learning, and formal education. Participating in innovative library projects and sharing their outcomes with the professional community has been particularly inspiring since the beginning of my career. I applied for the PhD because I wanted to systematically and scientifically explore a research topic that was significant to me.

Cite as: Winkler, B. (2025) Current trends in library and information science in the light of PhD research and studies – 2. Interview with Bea Winkler, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 353–355.

Please give a comprehensive summary of the research on which your PhD studies are based.

Photo: Bea Winkler

My doctoral research investigates the application of artificial intelligence (AI) in libraries. My primary goal is to explore how AI-based technologies can be effectively integrated into library services and to identify the competencies librarians need to adopt these innovations. The research draws from extensive literature reviews, bibliometric analyses, and three surveys conducted among Hungarian library directors, librarians, and ELTE's LIS students between 2020 and 2022. The findings reveal that while librarians are generally receptive to innovation, the specific AI-related competencies haven't become widespread yet.

The surveys occurred during the early stages of the AI era, before the common adoption of tools like ChatGPT. Thus, the results are only partially applicable to the conclusions on the current situation.

Within my dissertation, I developed two specific AI solutions: an Alexa Skill and a custom GPT-based system to automate responses to thesis-related questions in university libraries. Testing results indicated that these tools could effectively support information services but could not replace the specialized role of librarians. The introduction of AI created new roles and tasks, reshaping traditional library services. In addition, my research has led to the development of a framework outlining the competencies of AI, which provides a basis for developing training programmes specifically for librarians. In addition to building on the existing competencies of librarians, the framework is complemented by new elements required by technology, in terms of knowledge, skills, abilities, and attitudes.

My thesis concludes significantly that libraries can play a crucial role, as they did during the computerization era, in facilitating broad access to new technologies and developing relevant competencies. However, national-level initiative focused on competency development, a potential outline I included in my dissertation. Ultimately, this research supports libraries in maintaining their essential role as trusted providers of authentic information in the age of AI.

Who are the primary "beneficiaries" of your research – librarians, users, policy makers?

The primary beneficiaries of my research are the librarians, as the study provides essential guidance on developing competencies necessary for implementing AI technologies in library services. Additionally, library users benefit from enhanced AI-driven services, while policy makers can use the findings as a strategic guide for future developments.

Please explain why and how you chose the Institute of Library and Information Science at Eötvös Loránd University.

Eötvös Loránd University (ELTE), my alma mater, where I initially earned my librarian-informatics and web-programming degrees, significantly shaped my professional journey. Interested in researching libraries and AI, I discovered Professor Péter Kiszl's doctoral topic entitled "Library of the Future—Future of Libraries," which immediately resonated with my aspirations. At ELTE, I found an inspiring, creative community and supportive mentors who actively guided doctoral students throughout their research.

What has Eötvös Loránd University given you – professionally, personally, communally?

ELTE provided me with a robust professional foundation and greatly influenced the development of my research identity. The excellent educational programs of the doctoral school equipped me with in-depth knowledge and methodological skills crucial to my research success. The supportive community of professors and students at ELTE created an inspiring professional environment. The opportunities for active conference participation, publication, teaching involvement, and recruitment activities allowed me to explore and present my field from diverse perspectives.

Please say a few words about your future research plans.

In my future research, I aim to further examine the application of AI in libraries, emphasizing the development and monitoring of librarians' AI-related competencies. I plan to introduce, evaluate, and showcase practical AI solutions that can be adapted to the Hungarian library system. These innovations will automate specific workflows, helping to reduce librarian's workloads and increase the efficiency of services. The future of libraries in the age AI holds both challenges and opportunities. I want to help university libraries and others find their roles and place in the age of AI.

Current trends in library and information science in the light of PhD research and studies – 3.

Interview with Viktor Zsömle

The editorial team of CELISR conducted a short interview with recent graduates of the Library and Information Science doctoral program at the ELTE Doctoral School of Literary Studies, in order to provide the journal's readers with an insight into the current and future scientific activities of researchers, and to give an idea of the current research trends in the field. The following article contains a brief overview of the PhD research conducted by Viktor Zsömle, with background and future prospects.

Internet of Things, IoT in libraries, interview, PhD program, Hungary

Zsömle, V. (2025) *The Internet of Things and the library*

<https://doi.org/10.15476/ELTE.2023.344>

Supervisor: Péter Kiszl

Please say a few words about your professional life, your inspirations.

Photo: P. Nagy, Pályi Bernadett

I have been working at the University Library and Archives of Széchenyi István University (Győr), since 2010. I work as a librarian and as the Institutional Administrator for the Hungarian Science Bibliography. I completed my PhD studies in the Library and Information Science PhD Program at Eötvös Loránd University in Budapest in 2024. At present I am a lecturer at the Institute of Library and Information Science at Eötvös Loránd University and I also teach a course for PhD students at Széchenyi István University. I am honoured to have the opportunity to work at two universities simultaneously – it is a big challenge. I like teaching and consider myself for-

Viktor Zsömle

zsviktor@sze.hu

Széchenyi István University University

Library and Archives

Librarian, MTMT Institutional

Administrator

Eötvös Loránd University, Faculty of

Humanities, Institute of Library and

Information Science

Lecturer

Received: 2025.05.19.

Accepted: 2025.05.19.

Published: 2025.09.29.

Cite as: Zsömle, V. (2025) Current trends in library and information science in the light of PhD research and studies – 3. Interview with Viktor Zsömle, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 356–358.

tunate to be in a position to practice it. My objective in my research work is to aim to explore new opportunities that will help Hungarian libraries and librarians.

Please give a comprehensive summary of the research on which your PhD studies are based.

My research attempts to provide an exact review of the library aspects of the Internet of Things (IoT). I attempted to make a comprehensive review of the theoretical background, thus I reviewed almost 500 literature sources. The dissertation mostly relies on international literature in English, but also includes Hungarian and Italian references. Among research methods we need to mention the bibliometric analysis of the IoT topic and quantitative analyses, which are presented in five survey questionnaires.

The exploration of the opportunities provided by the Internet of Things (IoT) in libraries has no significant literature in Hungarian yet, therefore the dissertation can be regarded as a summarizing niche study.

First of all, the dissertation puts a great emphasis to get from general information to the presentation of applicability in the library. My objective also includes the possible translation of the IoT into Hungarian, the exploration of its historical aspects, and a bibliometric analysis related to the topic. Bibliometric analysis is significant in the exploration of related disciplines.

I mention as a significant outcome of the dissertation that it does not only function as an interdisciplinary, summarizing document that presents various technologies, such as RFID or iBeacon or applying Augmented Reality only through descriptions, but through actual examples implemented or to be implemented in libraries, thus providing an insight into an already functioning smart library project.

The possible, not the actual application of the Internet of Things is the central objective of my dissertation. Thus besides presenting the effective solutions used in practice I also show examples of applications already stopped, but which may be useful for future developments, as well as those which still exist in theory, mostly in literature.

Providing a definition for a smart library: based on literature review.

The dissertation, relying on the review of literature and the results of the questionnaire surveys aims to build a theoretical Internet of Things (IoT) library model. The model systematizes the opportunities provided by the IoT as shown in the dissertation on three levels.

Who are the primary "beneficiaries" of your research – librarians, users, policy makers?

My primary objective is to support librarians through my research, enabling them to offer new and useful services to their users. While the findings (my research) may be valuable to a broader audience, the research is specifically intended to benefit librarians as the main target group.

Please summarize the main conclusion(s) of your thesis.

The results of the dissertation offer opportunities concerning the feasible Internet of Things to every member of the library system in Hungary. The introduced smart library definition, and the Internet of Things (IoT) library model provide good starting points for library developments in the future. The dissertation,

beyond its relevance to libraries also provides new results and further research paths for experts dealing with the topic of the Internet of Things.

Please explain why and how you chose Institute of Library and Information Science at Eötvös Loránd University.

I started to deal with the library aspects of the Internet of Things (IoT) as a Library and Information Science MA student in Szombathely.

It was my big dream to continue my research as a PhD student. There was no question for me that I chose the Institute of Library and Information Science at Eötvös Loránd University in Budapest. I would like to express my gratitude to my supervisor, Professor Péter Kíszl (Director of the Library and Information Science PhD Program), who provided support and guidance throughout the entirety of my PhD studies. I gained a significant amount of professional experience during my time on the Library and Information Science PhD Program. My PhD defence was the 50th since 1997 and I am very proud to have been part of the history of the PhD program.

What has Eötvös Loránd University given you – professionally, personally, communally?

The Eötvös Loránd University has given me a high professional and friendly environment when I was a PhD student. The Professors were always helpful at the PhD Program.

During my studies, I got acquainted with numerous Hungarian PhD students with whom I have maintained a strong professional relationship ever since. The Program's popularity is also demonstrated by the increasing number of international PhD students.

It was a great pleasure to participate in the conferences organised by the Institute of Library and Information Science, which provided a great opportunity to build new professional relationships.

Please say a few words about your future research plans.

As I mentioned earlier I enjoy teaching and I am fortunate to have the opportunity to continue doing so at both universities. I also aim to publish new articles and present at conferences on the connection of the Internet of Things and the library. I am planning visits to foreign university libraries. The purpose of these visits is to identify new and effective good practices that can be implemented in Hungarian libraries. I recently had the opportunity to visit the University of Udine (Università degli Studi di Udine) in Italy. It was very useful to meet with the Italian librarians.

Current trends in library and information science in the light of PhD research and studies – 4.

Interview with Fredrick Wawire Otike

Fredrick Wawire Otike
fredotike@yahoo.com
Dedan Kimathi University of
Technology, Kenya
University Librarian

Received: 2025.05.07.
Accepted: 2025.05.07.
Published: 2025.09.29.

The editorial team of CELISR sent a questionnaire to recent graduates of the Library and Information Science doctoral program at the ELTE Doctoral School of Literary Studies, in order to provide the journal's readers with an insight into the current and future scientific activities of researchers, and to give an idea of the current research trends in the field. The following article contains a brief overview of the PhD research conducted by Fredrick Wawire Otike, University Librarian at Dedan Kimathi University of Technology, Kenya, with background and future prospects.

academic library, innovation, sustainability, Kenya

Otike, F. W. (2025) Application of innovation and innovative strategies in academic libraries for sustainability: a Kenyan perspective

<https://doi.org/10.15476/ELTE.2024.133>

Supervisor: Ágnes Barátné Hajdu, Péter Kiszl

Please say a few words about your professional life, your inspirations.

Photo by the author

I am a librarian by profession with a PhD in Literary and Cultural Studies (Library and Information Science) from Eötvös Loránd University, Budapest, Hungary, which was awarded to me on February 3, 2025. I also hold a Master of Philosophy in information science (Library and Information Studies) from Moi University, Kenya, and a Bachelor of Education (Arts) from Kenyatta University, Kenya. Before pursuing my PhD, I served and continue to serve as the University Librarian at Dedan Kimathi University of Technology, Kenya, a position I have held since 2010.

I am a research-driven professional, with

a strong record of scholarly work reflected in numerous peer-reviewed publications, both locally and internationally, on various issues and trends in library and information science.

Cite as: Otike, F. W. (2025) Current trends in library and information science in the light of PhD research and studies – 4. Interview with Fredrick Wawire Otike, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 359–361.

Please give a comprehensive summary of the research on which your PhD studies are based.

My PhD research focused on the implementation of innovation and innovative strategies in academic libraries in Kenya, the study was driven by the rapid pace of technological advancement contrasted with the relatively slow adaptation by libraries and librarians. The study established that academic libraries were undergoing unprecedented transformations, prompted by the diversification of information sources, evolving user information needs, and technological progress factors that have introduced new competitors into the information landscape, effectively ending the libraries' historical monopoly. Grounded in two theoretical frameworks the Competing Values Framework (CVF) and Disruptive Innovation theory, the study argued that libraries must remain attuned to shifting market dynamics and user expectations to maintain relevance; otherwise, they risk obsolescence in the face of disruptive forces. This underscores the need for a proactive, innovation-centered mindset within library leadership and operations, one that embraces continuous learning, strategic agility, and user-centered service design to ensure long-term sustainability and impact.

Who are the primary "beneficiaries" of your research – librarians, users, policy makers?

The primary beneficiaries of this study include librarians, who are responsible for leading the adoption of innovation and related strategies within academic libraries and also contribute to policy formulation. University management, as the parent organization, benefits through its role in providing financial resources, staffing, and infrastructure. Library schools also gain, as they are tasked with educating students on emerging trends in academic librarianship. Additionally, the Kenya Commission for University Education, a government agency responsible for setting standards and offering guidance on the establishment of libraries and university curricula, stands to benefit from the study's findings.

Please summarize the main conclusion(s) of your thesis.

Study's findings indicated that most academic libraries in Kenya remain rooted in outdated service models, lacking the strategic foresight and innovation needed in today's academic and technological landscape. Innovation must be holistic, extending beyond service delivery to include structural change, organizational culture, and professional capacity building. The study emphasizes the importance of redefining internal relationships, updating staff competencies, fostering teamwork, and developing actionable, measurable strategies. The research also revealed a concerning stagnation in Library and Information Science (LIS) education in Kenya. Despite a growing number of universities offering LIS programs, there is a striking uniformity in curriculum content across institutions, with little to no evidence of innovation. This lack of curricular modernization contributes to the broader inertia within the profession. Moreover, the study highlights the absence of a regulatory body for librarianship in Kenya. Without a professional authority to guide library standards and professional development, academic libraries are left under the fragmented oversight of the Commission for University Education and their parent universities. In conclusion, this being a hypothesis-testing study, it confirmed all proposed hypothesis statements, reinforcing the urgent need for adoption of innovation and innovative strategies in Kenyan

academic libraries. The study recommends targeted research into LIS education reforms and the establishment of a regulatory body to guide professional development and policy formation in academic librarianship.

Please explain why and how you chose Institute of Library and Information Science at Eötvös Loránd University.

I chose the Institute of Library and Information Science at Eötvös Loránd University, Budapest, Hungary because of its strong reputation for academic excellence and its high standards in offering doctoral programs in Library and Information Sciences. The selection and enrolment were also a result of the Hungarian scholarship that was awarded to me. I was fortunate to work with well-informed and supportive supervisors who provided excellent guidance throughout my research. Notably, my research topic aligned closely with their areas of interest, which made their mentorship particularly valuable. This collaboration resulted in the co-authorship of several research papers on innovation, with a focus on both Kenya and Hungary. As such, I will forever be indebted to Prof. Agnes Hajdu and Prof. Peter Kizsl for their professional and academic support and guidance.

Please say a few words about your future research plans.

With the successful completion of my doctoral studies which sharpened my research skills and built strong collaborations across Hungary, Europe, and Africa I am committed to advancing research in the field of Library and Information Science. Moving forward, my primary focus will be on library research, publishing, and authorship, especially given the notable gap identified in this area during my academic journey. Nonetheless, I will continue to serve as a proactive ambassador for innovation-driven change in libraries by participating in conferences, workshops, and engaging in extensive scholarly writing.

Nyelv, tudás, otthon: magyar nyelvű könyvek az Eperjesi Egyetem polcain

Language, knowledge, home: books in Hungarian on the shelves of the University of Prešov

Radics Rudolf rudolf.radics@unipo.sk
Eperjesi Egyetem
Nemzeti Kisebbségek Nyelve és
Kultúrája Központ
Magyar Nyelv és Kultúra Intézete
egyetemi adjunktus

Beérkezett: 2025.04.17.
Elfogadva: 2025.04.17.
Publikálva: 2025.09.29.

Az Eperjesi Egyetem Egyetemi Könyvtára sok évszázados oktatási és kulturális hagyományokra épülő intézmény, amely az elmúlt évtizedekben korszerű tudományos könyvtárrá fejlődött. A könyvtár jelentős gyűjteménnyel, kiterjedt szolgáltatási kínálattal és élénk kulturális programkínálattal szolgálja az egyetem közösségét. Külön figyelmet érdemel a Magyar Nyelv és Kultúra Intézetének könyvtára, amely több mint négyezer magyar nyelvű kötetrel járul hozzá a nyelvi és kulturális tudás megőrzéséhez és közvetítéséhez. Az intézeti gyűjtemény több tudományterületet ölel fel, és nem csupán oktatási célokat szolgál, hanem aktívan hozzájárul a tudományos tevékenység és az olvasáskultúra előmozdításához is.

könyvtár, magyar nyelv, kisebbségi kultúra, tudományos ismeretközvetítés, digitalizálás

The University Library of the University of Presov is a modern academic institution with deep roots in centuries-old educational and cultural traditions. Over the past decades, it has developed into a dynamic scholarly library with an extensive collection, a broad range of services, and vibrant cultural programming. Of particular importance is the library of the Institute of Hungarian Language and Culture, which holds over 4,000 Hungarian-language volumes and plays a key role in preserving and transmitting linguistic and cultural knowledge. The institute's collection spans multiple academic disciplines and serves not only educational purposes, but also actively contributes to the advancement of scholarly activity and reading culture.

library, Hungarian language, minority culture, academic knowledge dissemination, digitization

Cite as / Így hivatkozd: Radics, R. (2025) Nyelv, tudás, otthon: magyar nyelvű könyvek az Eperjesi Egyetem polcain / Language, knowledge, home: books in Hungarian on the shelves of the University of Prešov, Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 362–364.

Az Eperjesi Egyetem Egyetemi Könyvtárának (Univerzitná knižnica Prešovskej univerzity v Prešove – UK PU)¹ kialakulása több évszázados kulturális és oktatási hagyományokra épül. Működésének történeti alapját két jelentős gyűjtemény képezte: az evangélikus kollégium könyvtára, valamint a görögkatolikus püspökségi könyvtár. A mai intézmény közvetlen elődje 1949-ben jött létre Kassán, a pozsonyi Szlovák Egyetem (ma Comenius Egyetem) Pedagógiai Karának megalapításával egy időben. A karhoz szervesen kapcsolódó könyvtárat ugyanebben az évben alapították.

Az 1997-es év fordulópontot jelentett az intézmény életében: az Eperjesi Egyetem megalakulásával a korábban kari könyvtárként működő egység önálló, egész egyetemre kiterjedő hatáskörű tudományos könyvtárrá vált, és felvette jelenlegi nevét (az Eperjesi Egyetem Egyetemi Könyvtára). A könyvtár története során tíz alkalommal változtatta meg hivatalos elnevezését, mindig az aktuális fenntartói és intézményi struktúrákhoz igazodva. Az intézmény vezetését 1998 óta Peter Halcko igazgató látja el, akinek vezetése alatt a könyvtár jelentős fejlődésen ment keresztül – mind szervezeti autonómiája, mind szolgáltatási portfóliója tekintetében.

A könyvtár napjainkban több mint 30 főt számláló szakképzett személyzettel működik, és közel 8800 regisztrált felhasználót szolgál ki. Gyűjteménye meghaladja a 230 000 könyvtári egységet, továbbá mintegy 1000 digitális dokumentumot tartalmaz, amelyeket az egyetem munkatársai készítettek a könyvtár saját Digitális Könyvtára számára. Az intézmény három kölcsönzőhelyiséggel és hat olvasóteremmel rendelkezik, ezek összesen 303 tanulóhelyet biztosítanak a hallgatók, oktatók és kutatók számára.

1. ábra: Az Egyetemi Könyvtár olvasóterme

Az utóbbi évek statisztikai adatai alapján a könyvtár évente hozzávetőleg 60 000 fizikai és 330 000 virtuális látogatót fogad. Az éves kölcsönzésszám meghaladja a 250 000-et, melynek jelentős részét – körülbelül 150 000 kölcsönzést – digitális dokumentumok tesznek ki.

A könyvtár akadémiai jellegéből adódóan széles szolgáltatási spektrumot kínál. A hagyományos kölcsönzési lehetőségek mellett bibliográfiai és információs szolgáltatásokat, szakmai konzultációt, reprográfiai szolgáltatásokat, valamint az oktatói és kutatói publikációs tevékenység nyilvántartását és elektronikus dokumentumok hozzáférhetővé tételét is biztosítja. A könyvtár kiemelt figyelmet fordít továbbá a kulturális és könyvtári rendezvényekre, melyek iránt mind az egyetemi közösség, mind a külső partnerek részéről folyamatos az érdeklődés.

A Központi Olvasóterem 2008-ban végrehajtott bővítése jelentős infrastrukturális fejlesztést jelentett, amely lehetővé tette különféle tudományos és kulturális események – például kiállítás-megnyitók, koncertek, könyv- és művészeti kiállí-

¹ <https://www.pulib.sk/web/kniznica/strana/nazov/uvodna-strana>

tások, illetve bemutatók – professzionális környezetben történő lebonyolítását. Az Egyetemi Könyvtár az Eperjesi Egyetem különböző szervezeti egységeivel együttműködve évente több mint 50 rendezvényt valósít meg.

A magyar nyelv és kultúra kincsei: Az Eperjesi Egyetem Magyar Nyelv és Kultúra Intézetének könyvtára

Az Eperjesi Egyetem Magyar Nyelv és Kultúra Intézete² fontos szerepet játszik a magyar nyelvű tudományos és kulturális ismeretek közvetítésében, valamint a kisebbségi közösségek nyelvi-kulturális örökségének megőrzésében. Az intézet könyvtára e küldetés infrastrukturális hátterét biztosítja, amelynek magyar nyelvű állománya meghaladja a 4000 tételt – beleértve a könyveket és a folyóiratokat egyaránt.

A gyűjtemény szakmai sokszínűsége tükrözi az intézet oktatási és kutatási spektrumát: a nyelvészet, az irodalomtudomány, a kultúratudomány, a pedagógia, a fordítástudomány, valamint a szlovákiai magyar kisebbségkutatás szempontjából releváns szakirodalmi művek mellett klasszikus és kortárs magyar szépirodalmi alkotások is megtalálhatók a polcokon. E művek nem csupán oktatási segédanyagként funkcionálnak, hanem a hallgatók és oktatók olvasáskultúrájának formálásában, az értelmezői kompetenciák fejlesztésében is meghatározó szerepet játszanak.

2. ábra: Az Egyetemi Könyvtár belső tere

A könyvtári állományban jelentős szerepet kapnak továbbá a szlovákiai magyar folyóiratok, amelyek különféle tematikai egységeket képviselnek – az irodalomtól a társadalomtudományon át a pedagógiai kérdésekig. E folyóiratok egy része hosszabb időszakot átfogó, archív jelleggel is elérhető, ezáltal kutatástörténeti szempontból is értékes forrást képvisel.

A könyvek és folyóiratok tematikus rendben, könnyen áttekinthető módon kerültek elhelyezésre, ami elősegíti az állomány hatékony használatát. A könyvtár nyitott az oktatók, hallgatók és kutatók számára, és aktívan hozzájárul az önálló tudományos munka támogatásához, legyen szó szakdolgozatok, tudományos diákköri dolgozatok vagy publikációk elkészítéséről. A könyvtár folyamatosan bővül új beszerzések, könyvadományok és nemzetközi könyvcserék révén. A jövőbeni célkitűzések között szerepel az állomány részleges digitalizálása és egy online kereshető katalógus létrehozása.

² <https://www.unipo.sk/cjknm/hlavne-sekcie/umjk/vzdelavacia-cinnost/45756/>

Hozzunk létre egy (nemzeti) könyvtárat közösen!

Sirató Ildikó

sirato.ildiko@oszk.hu

MNMKK Országos Széchényi Könyvtár
tudományos kutató

Beérkezett: 2025.06.02.

Elfogadva: 2025.06.05.

Publikálva: 2025.08.05.

Fotó forrása: <https://www.nkp.cz/>

Babka, L., Bežová, M., Blaková, D. et al. (2024) *We're Creating a Library. The National Library! Together! The National Library of the Czech Republic. Development Strategy for 2024–2027*, [online]. National Library of the Czech Republic, Prague. Elérhető: https://www.en.nkp.cz/files/other/nl_strategy2024.pdf (Utolsó elérés: 2025.06.01.)

A Cseh Nemzeti Könyvtár¹ 2024-ben megjelentetett, 2027-ig szóló stratégiája olvasható a kereskedelmi forgalomba nem került, de online szabadon elérhető kötet tizenkét fejezetében. A figyelemre méltó összefoglalás a főigazgatói előszót követően bemutatja

a könyvtár 1777-ben kezdődött históriáját a 2027-ben elkövetkező ünnepi, 250. esztendő vízióját szem előtt tartva.

A rövid és képes idővonallal is láthatóvá tett történet ismerteti néhány kiemelt csomópontot, fordulópontot (1777: a Klementinum Királyi Nyilvános és Egyetemi Könyvtárként Mária Terézia által történt megalapítása; 1781: a könyvtár a Monarchiában elsőként jogosulttá válik a Prágában működő nyomdák és kiadók publikációinak köteles példányokként történő gyűjtésére – Legal Deposit; 1924: a Klementinum felújítása és bővítése; 1990: az intézmény állami könyvtárból nemzeti könyvtárrá alakul; 1996: a könyvtár új raktárának megnyitása Hostivařban – az épület azóta egy új szárnyal bővült, s egy harmadik épületrésszel való kiegészítése is készül; 2003: a nemzeti könyvtár gyűjteménye egyre nagyobb ütemben digitálisan is elérhetővé válik).

Az első fejezetek után immár a 2027 felé mutató stratégia feltételrendszeréről és irányairól kapunk tájékoztatást. Az összesen huszonegy szakértő szerző számba veszi a fejlesztést befolyásoló külső és belső hatásokat, mint pl. az MI-nek és

Cite as / Így hivatkozd: Sirató, I. (2025) Hozzunk létre egy (nemzeti) könyvtárat közösen!, *Central European Library and Information Science Review (CELISR)*, 2(3), p. 365–366.

más korszerű technológiáknak, az adatok változó természetének, az információ- és tévinformáció-áradatnak, a társadalmi csoportok értékrendjének különbözését jelző és a társadalmat megosztó, csoportjait elválasztó határok erősödésének, a külső-belső gazdasági és politikai környezetnek, a fenntartható fejlődés követelményeinek sürgető érvényesítését célzó iniciatíváknak, továbbá a gazdaságossági és modernizációs folyamatok tervezhetőségének és tervezésének, a könyvtár és a gyűjtemény elhelyezésére szolgáló épületeknek és állapotuknak, az emberierőforrás-gazdálkodásnak, a vállalati kultúrának és biztonságának a hatását a könyvtár jelen és tervezett státuszára, valamint működésére.

A Cseh Nemzeti Könyvtár fejlesztési stratégiáját ezt követően hét kulcsterületre vonatkozóan fogalmazták meg:

- a nemzeti kulturális örökség folyamatos megőrzése;
- korszerű szolgáltatáspolitikai;
- tudományos és kutatási tevékenység;
- digitalizálás és az eData-kezelés;
- a Cseh Nemzeti Könyvtár központi szerepe a cseh könyvtári rendszerben;
- a Cseh Nemzeti Könyvtár nemzetközi státusza, valamint az emberierőforrás-gazdálkodás.

A kötet hátsó borítóján szereplő QR-kódok a Cseh Nemzeti Könyvtár digitális gyűjteményeit nyitják meg: a Manuscriptoriumot, a Digitális Nemzeti Könyvtárat és a Webarchívumot.

¹ Cseh Nemzeti Könyvtár. Elérhető: <https://www.nkp.cz/en> (Utolsó elérés: 2025.06.01.)

Könyvtárak szerepe a pénzügyi műveltség fejlesztésében és a vállalkozásfejlesztésben (könyvismertető)

The role of libraries in developing financial literacy and entrepreneurship (book reviews)

Gacov Katalin
katalin.gacov@gmail.com
Verseghy Ferenc Könyvtár
igazgató
ELTE Irodalomtudományi Doktori
Iskola Könyvtártudományi Doktori
Program
doktorandusz hallgató

Beérkezett: 2025.07.07.
Elfogadva: 2025.07.08.
Publikálva: 2025.08.19.

Cite as / Így hivatkozd: Gacov, K. (2025) Könyvtárak szerepe a pénzügyi műveltség fejlesztésében és a vállalkozásfejlesztésben (könyvismertető) / The role of libraries in developing financial literacy and entrepreneurship (book reviews), Central European Library and Information Science Review (CELISR), 2(3), p. 367–371.

1. Pénzügyi Műveltség – Programok és eszközök

Welch, M., Hogan, P. (2020) *Rainy day ready: financial literacy programs and tools*, ALA Public Policy and Advocacy Office, Chicago. ISBN 978-0-8389-4631-2

Az ALA (American Library Association) kiadványa hasznos, gyakorlatban is alkalmazható útmutatót ad a könyvtáraknak, hogyan tudják az emberek pénzügyi műveltségét fejleszteni.

A könyv tizenhat olyan esettanulmányt ismertet, amelyek az óvodástól a felnőtt korosztály körében is megvalósíthatók a közkönyvtártól egészen a felsőoktatási könyvtárakig. Irányelveket is megfogalmaz a pénzügyi ismeretek könyvtári oktatásához, úgymint jövedelem tervezés, hitel, hitelfelvétel, megtakarítás és befektetés, a kiadások tervezése, valamint javaslatot ad a tematikára, a programok lehetséges eredményeire, a műhelymunkák tartalmára. A könyv végezetül a legjobb projektek tanulságai alapján egy részletes módszertani útmutatót közöl. A téma iránt érdeklődőket részletes tárgymutató, illetve további források segítik, hogy még több gyakorlati segítséget kapjanak.

A bemutatott projektek többsége minimális költségvetéssel magyar környezetben is alkalmazható. A kulcskérdés az együttműködés: a könyvtáraknak nyitniuk kell a pénzügyi világ felé. Személyes kapcsolatot kell építeni olyan partnerekkel, akik biztosítani tudják a megfelelő pénzügyi szakértelmet. Magyarországon ilyen partnerek lehetnek például a kereskedelmi kamarák, a különböző vállalkozókat tömörítő civil szervezetek, a Rotary Club, hitelintézetek, bankok, közösségi irodák.

A részletes esettanulmányok alapján egy hazai könyvtár adaptálni tudja a programok teljes tematikáját. Ami a legkevésbe kockázatos, és első körben bevezethető lenne – figyelembe véve a könyvtárosok pénzügyi kompetenciáit –, az a gyermekeknek, fiataloknak szóló játékos foglalkozások, a családi programok (pl. Harry Potter és a diákadósság foglya, malacpersely festés, családi pizsmaparti a könyvtárban) (Kiszl, Winkler, 2023). A felnőtteknek szóló komolyabb programok nagyobb költséget, szakértelmet igényelnek, amelyet önállóan már nehezen tudnak megvalósítani az egyes könyvtárak.

2. Vállalkozást építő könyvtárak

Janicki, M. (szerk.) (2022) *Libraries that build business: advancing small business and entrepreneurship in public libraries*, ALA Public Policy and Advocacy Office, Chicago. ISBN 978-0-8389-3840-9

A kötet bemutatja, hogyan segítik a kisvállalkozásokat az amerikai közkönyvtárak a „Libraries Build Business (LBB)” kezdeményezés keretében. Az ALA együttműködve a Google-lel 2 millió dollárt fektetett be a projekt kidolgozásába, annak érdekében, hogy támogassa a vállalkozói és kisvállalkozói programok és szolgáltatások ígéretes, könyvtárak által vezetett programjait, különös tekintettel az alacsony jövedelmű és hátrányos helyzetű vállalkozókra. Közel kilencven pályázó közül választották ki azt az országon tizenhárom közkönyvtárból álló csoportot, amely a helyi igényekre szabott vállalkozói programokat valósíthat meg.

A könyv célja, hogy inspirálja és felvértesse azokat a könyvtárosokat, akik a könyvtárukban kisvállalkozói és vállalkozói programokat, szolgáltatásokat szeretnének indítani, bővíteni vagy adaptálni. Szemlélteti, hogy a könyvtáraknak megkülönböztetett szerepük van a kisvállalkozások ökoszisztémájában, és hatékony partnerként kiegészíthetik, nem pedig versenyezhetnek a meglévő intézményekkel.

A téma részletes megismerését tárgymutató és további források segítik.

A kötet I. része négy fejezetben ismerteti a helyi környezetben sikeres könyvtárak által vezetett vállalkozói programok kiépítésének szempontjait és összetevőit. A szerzők rávilágítanak a kis és vidéki könyvtárak példáin keresztül azok egyedi kihívásaira – például a Washington állambeli Yakama Nation Library, egy törzsi könyvtár esettanulmánya –, amelyek jellemzően nem férnek hozzá ugyanolyan forrásokhoz, finanszírozáshoz és személyzethez, mint a nagyvárosi és külvárosi területek nagy könyvtári rendszerei. Ezt követően bemutatja a sikeres programfejlesztés fő összetevőit és alapvető stratégiáit – partnerségek, érdekelt felek, finanszírozás és a program fenntarthatósága – az LBB programban részt vett könyvtárak szemszögéből és szakértelmével. Kiemeli az ALA és a Libraries Build Business elkötelezettségét a méltányosság, sokszínűség és befogadás iránt. Ismerteti azt a munkát, amelyet a projekt könyvtárai a témakörökben végeztek a méltányosság integrálása, az üzleti szolgáltatások megerősítése és a befogadóbb üzleti közösségek létrehozásának támogatása érdekében. Különböző könyvtártípusok szakértelmét és ígéretes stratégiáit is szemlélteti (LA Law Library, New Jersey State Library, Orange County Public Library, Allen County Public Library).

A II. rész huszonhat projekt részletes ismertetését tartalmazza. Az egységes felépítésű esettanulmányok leírják az egyes programokat a tervezéstől a megvalósításig, kitérve a közben felmerülő nehézségekre, kritikus pontokra és a finanszírozás részleteire is. Bemutat nagyon alacsony költségvetésű, meglévő erőfor-

rásokra építő, illetve jelentős forrásigényű beruházásokat is. Példát találhatunk a vidéki kisvárostól a metropoliszig minden típusra, valamint tartalmazza az első részben említett programok teljes leírását. Konkrét tanácsokkal, párbeszédmin-tákkal segít például, hogyan viselkedjünk egy üzleti kapcsolatépítő eseményen.

A könyvben összegyűjtött esettanulmányok érdekessége, hogy a könyvtárosok többször ugyanazokról a tapasztalatokról számoltak be, függetlenül a könyvtárak különböző adottságaiktól.

A következőkben azokat a szegmenseket foglalom össze, amelyek a magyar gyakorlatban is relevánsak lehetnek:

- Szükséges legalább egy munkatárs vagy egy egész munkacsoport, aki a könyvtáron belül célzottan foglalkozik ezzel. Ha van rá mód, végezzen el egy üzleti típusú képzést, ha nincs, akkor önállóan, más könyvtáraktól tanulva sajátítsa el a legfontosabb ismereteket. Legjobb az lenne, ha a könyvtár be tudna vonni képzett külső szakértőt.
- Legyen a vállalkozások támogatása stratégiai fontosságú a könyvtárban. Valamennyi munkatárs tudjon arról, hogy a könyvtárnak ilyen szolgáltatása is van, tájékoztassák a látogatókat.
- A könyvtár fenntartójának tájékoztatása, bevonása a tervezésbe (ha lehet). Mutassuk be, hogy a könyvtár a vállalkozások támogatásával hozzájárul a helyi gazdaság fejlesztéséhez.
- Partnerségi kapcsolatok kiépítése az üzleti szféra szervezeteivel (pl. kereskedelmi kamarák, vállalkozókat tömörítő szervezetek, bankok), már üzleti szolgáltatásokat nyújtó más könyvtárakkal.
- Elemzések készítése az előkészítés során és a szolgáltatás eredményeinek folyamatos mérése. Például: célcsoportelemzés, igényfelmérés, fókuszcsoporthoz interjúk.
- Az új szolgáltatás kialakítása az elemzések alapján történjen, építve a könyvtár meglévő erőforrásaira.
- A szolgáltatások, programok rugalmas alakítása a helyi közösség igényeihez.
- Készüljön az üzleti szolgáltatásra külön stratégia, részletes operatív terv, amely a pályázati források keresése során is használható.
- Időt kell adni a szolgáltatás népszerűsítésének, célzott marketingtevékenység szükséges. Építsen a könyvtár saját üzleti márkát, külön szerepejen a honlapon ez a terület. A márka alapvető erőssége lehet valamennyi könyvtárban: bizalom, pontosság, törődés az emberekkel.
- Kommunikációnk során a könyvtár erősségeit kihasználva hangsúlyozzuk a könyvtár mint megbízható és biztonságos környezet hírnevét, amely ösztönzi a szabad eszmecserét, és nyílt hozzáférést biztosít az értékes információkhoz és szolgáltatásokhoz.
- A könyvtárak csak úgy válhatnak az üzleti közösség központjaivá, ha maguk is részesei ennek a közösségnek. A megvalósuláshoz a könyvtárosnak ki kell mennie a falak közül: részvétel üzleti eseményeken, személyesen találkozó a lehetséges partnerekkel, a szolgáltatások potenciális jövőbeli igénybe vevőivel.
- A könyvtár egészítse ki a hasonló szervezetek szolgáltatásait, ne pedig versenyezzen velük.
- Kezdjük kicsiben, elegendő egyszerre egy területre fókuszálni, arra építve, amit a könyvtár adni tud. Ez lehet egy egyszerű információs szolgáltatás, vagy könyvtári terek biztosítása a vállalkozóknak egy üzleti megbeszélésre.

- Tegyük magunkat „magasabb polcra”, lépjük át saját korlátainkat! Mik ezek a korlátok és hogyan tudunk átlépni rajtuk:
 - A könyvtárakról alkotott elavult elképzelések: amikor vállalkozókkal beszélgetünk, először gyakran át kell alakítanunk a könyvtárról (és a könyvtárosról) alkotott elképzeléseiket.
 - Imposztor-szindróma: a könyvtárosok néha alulképzettnek érzik magukat erre a munkára. A legfontosabb, hogy ne feledjük, hogy kutatást végzünk és információs műveltséget tanítunk, ami teljesen a mi szakterületünkhöz tartozik. Nem üzleti tanácsokat adunk, hanem a felhasználókat kapcsoljuk össze a kutatási eszközökkel és stratégiákkal. Üzleti tapasztalat nem szükséges.
 - Ne becsüljük alá a könyvtár által kínált szolgáltatásokat. Sok könyvtár nem hirdeti a szakértelmét. Lehet, hogy nem rendelkezünk felsőfokú üzleti képzettséggel, de jó kutatók vagyunk, és tudjuk, hogyan kapcsoljuk össze az embereket a szükséges forrásokkal. Mint szakma, proaktívnak kell lennünk abban, hogyan támogassuk közösségeinket, még akkor is, ha ez azt jelenti, hogy a lábunkat egy olyan területen kell megvetnünk, amelyet korábban más közösségi szektorok uraltak.

A könyvben ismertetett esettanulmányok egy részét lehetséges, sőt szükségeszerű lenne a magyar könyvtárakban is alkalmazni. Ehhez kezdetben nem kell más, csak egy döntés, hogy belevágunk! Első lépés a gondolkodásmódunk megváltoztatása, a félelmeink leküzdése azzal kapcsolatban, hogy a könyvtár nem képes a vállalkozásokat támogatni, nincs keresnivalója az üzleti szférában. Szakítani kell azzal az általánosan elfogadott felfogással, hogy ez nem a könyvtárak feladata. Kezdetben az amerikai könyvtárak is ezzel küzdöttek, de a kötetben leírtak bizonyítják, hogy a könyvtár és a könyvtárosok igenis képesek erre is.

A „*Libraries that build business*” alapmű azon könyvtárak számára, amelyek elég bátrak ahhoz, hogy erre az útra lépjenek. Olvassuk nyitottan, ne akasszon meg minket a két ország közötti jelentős különbség, és az, hogy nekünk nincsenek nemhogy dollár-, de még forintmillióink sem. Koncentráljunk azokra az erőforrásokra, amik rendelkezésre állnak, és abból kezdjük építkezni.

3. Összegzés

Ahhoz, hogy Magyarországon elinduljanak a vállalkozást segítő könyvtári kezdeményezések, szükséges lenne, hogy az országos szakmai szervezetek elköteleződjenek a téma iránt, tudás- és háttértámogatással segítsék az érdeklődő könyvtárakat. Egy nagy szakmai szervezet könnyebben tudna támogatókat is megnyerni az ügynek a pénzügyi szférából. Például a „pénzügyi hét” lehetne akár az IKSZ (*Informatikai és Könyvtári Szövetség*)¹ szervezésében az egyik rendszeresen megrendezendő Országos Könyvtári Napok központi témája.

Másik lehetséges partner lehetne a Könyvtári Intézet, amely továbbképzésekkel segíthetné, hogy a könyvtárak valóban értékes, és megfelelő szakértelemmel összeállított projekteket valósíthassanak meg.

Az ismertetett kötetekben szereplő esettanulmányok csak kis szeletét mutatják be azoknak a lehetőségeknek, amelyekkel a könyvtárak hozzájárulhatnak a gazdaság, illetve a társadalom pénzügyi kultúrájának fejlesztéséhez. A helyi gazdasági életet katalizáló külföldi könyvtári kezdeményezésekről már olvashatunk a magyar szakirodalomban (Kiszl, 2021). A cikkben szereplő példák további inspirációt adhatnak a könyvtárosoknak, hogy a magyar könyvtárakban is megjelenjenek ezek a szolgáltatások.

¹ Informatikai és Könyvtári Szövetség.
Elérhető: https://www.facebook.com/groups/3454645591417254/?locale=hu_HU (Utolsó elérés: 2025.07.04.)

A minél szélesebb körű elterjedésükhöz szükség van jól képzett szakemberekre. A hazai könyvtárosképzésben napjainkban már szerepet kapnak a pénzügyi ismeretek. Például az ELTE informatikus könyvtáros szak alapképzésben az információ és tudásmenedzsment specializáción gazdasági, vállalkozói, jogi alapismereteket tanítanak.² A Könyvtár- és információtudomány mesterképzési szakon gazdasági ismeretek, pénzügyi kultúra, üzleti innováció és vállalkozásfejlesztés tantárgyak adnak korszerű ismereteket.³

Összeségében elmondható, hogy a hazai könyvtárak számára adott a tudás és az erőforrások széles köre, hogy elindítsák a pénzügyi műveltséget fejlesztő programjaikat, szolgáltatásaikat. Véleményem szerint elsődleges lenne a könyvtárosok szemléletformálása, hogy rugaszkodjanak el a hagyományos szolgáltatástól (csak az olvasáskultúra terjesztése, a könyves programok megvalósítása a könyvtárak feladata). Úgy gondolom a könyvtárosok többsége csak a tradicionális körben érzi biztosnak a tudását, emiatt nem mer új utakra lépni. Ezért biztosabbnak tűnik olyan programokkal kezdeni, ami gyerekeknek szól és játékos, mert ahhoz megvan a szükséges kompetencia a közkönyvtárakban.

Erre jó példa egy szolnoki kezdeményezés: a Verseyhy Ferenc Könyvtár a 2024-es Ünnepi Könyvhéten az OTP Bankkal együttműködve valósított meg felsősöknek és középiskolásoknak szóló pénzügyi ismereteket adó játékos foglalkozásokat. Ők keresték meg a könyvtárat, amely helyet adott, és bevonta a helyi iskolákat, csoportokat szervezett. A látogatószám (47 fő) és a résztvevők pozitív visszajelzései megerősítettek abban, hogy érdemes nyitni a pénzügyi kultúra fejlesztése felé.⁴

² Könyvtár- és információtudomány mesterképzési szak (MA) hálótérve. Elérhető: https://btk.elte.hu/dstore/document/9732/20250401_BT_KMKONVINFTUD-NMHU_Konyvtar_es_inf tud_MA_2024tol_felv_nappali.pdf (Utolsó elérés: 2025.07.04.)

³ Társadalomismeret képzési ág (BA) Informatikus könyvtáros alapszak hálótérve. Elérhető: https://btk.elte.hu/dstore/document/8530/BA_informatikus_konyvtaros_N_2024.pdf (Utolsó elérés: 2025.07.04.)

⁴ 95. Ünnepi Könyvhét 2024.06.12–15. Elérhető: <https://vfmk.hu/2024/06/14/95-unnepi-konyvhet-2024-06-12-15/> (Utolsó elérés: 2025.07.04.)

Felhasznált és ajánlott források

Kiszl, P. (2021) *Fenntarthatóság és társadalmi hasznosság: gazdaságfejlesztés innovatív könyvtári eszközökkel*, Könyvtári Figyelő, 67(2), p. 185–218. Elérhető: <https://journals.oszk.hu/kf/article/view/24478> (Utolsó elérés: 2025.07.04.)

Kiszl, P., Winkler, B. (2023) *Könyvtárak és a pénzügyi kultúra 3. rész – Felmérés a magyarországi könyvtárosok körében*, Tudományos és Műszaki Tájékoztatás, 70(3), p. 263–288. <https://doi.org/10.3311/tmt.13262>

H-index és kutatói értékelés

Egy lehetséges, átfogó, szerzői szintű értékelési mutató komponensei (Szemletanulmány)

Sipos Anna Magdolna
sipos.magdolna.54@gmail.com
Pécsi Tudományegyetem
címzetes egyetemi tanár

Beérkezett: 2025.08.01.
Elfogadva: 2025.08.01.
Publikálva: 2025.09.29.

Norouzi, A., Parsaei-Mohammadi, P., Zare-Farashbandi, F., Zare-Farashbandi, E., Geraei, E. (2024) *H-index and research evaluation: A suggested set of components for developing a comprehensive author-level index*, *Journal of Information Science*. <https://doi.org/10.1177/01655515241293761>

Hirsch-index, tudománymetria, bibliometria, hivatkozások, tudományos értékelés, hatások

Hirsch-index, Scientometrics, Bibliometrics, Citations, Scientific evaluation, Impact

A tudományos publikációs teljesítmények értékelésében világszerte a leginkább elterjedt Hirsch-index (H-index) alkalmazása és alkalmazhatósága témájában világszerte számos közlemény látott napvilágot, amelyek a módszerrel kapcsolatos pró és kontra argumentációkat foglalták meg. A magas presztízsű *Journal of Information Science* folyóirat (Library and Information Sciences kategóriában az SJR szerint Q1 besorolású szaklap) 2024 utolsó negyedében egy iráni kutatói team olyan tanulmányát jelentette meg, amelynek kimondott szándéka, hogy – a világszerte erősen domináns és számos gyengeséggel rendelkező H-index mellett – kidolgozzanak egy olyan átfogó szempontokat megtestesítő szerzői indexet, amely segíti a kutatók tudományos teljesítményének pontosabb, igazságosabb és a valóságot eredményesebben tükröző, azt nem torzító értékelését. A munka elvégzéséhez először a Scopus, a PubMed, a Web of Science, az Emerald és a ProQuest adatbázisok kollektívából összegyűjtötték a H-index témájában megjelent releváns publikációkat. A találati halmazban mintegy 15 ezer cikk szerepelt, amelyet további két szűrésnek vetettek alá. Az így módon megmaradt 81 tanulmányból nyerték ki a H-index erősségeit és gyengeségeit felsorakoztató listát.

Tekintettel arra, hogy a szerzők szándéka szerint a H-indexre vonatkozó releváns szakirodalom mind az indikátor erősségeit, mind pedig gyengeségeit reprezentálja, ezért érdemesnek tartom a lista legfontosabb megállapításait részletezni.

1. A Hirsch-index erősségei

1.1. Minőségi jellemzők

- Egyszerűség: a H-index egyetlen számként jeleníti meg a kutatói teljesítményt, és ebben az egyetlen számban kombinálja a publikációk mennyiségét, továbbá az idézettségét. Az indikátor könnyen értelmezhető és gyorsan összehasonlítható.

Cite as / Így hivatkozd: Sipos, A. M. (2025) H-index és kutatói értékelés: Egy lehetséges, átfogó, szerzői szintű értékelési mutató komponensei (Szemletanulmány), *Central European Library and Information Science Review (CELISR)*, 2(3), p. 372–376.

- Stabilitás: nem érzékeny a nem idézett vagy ritkán idézett cikkekre, illetve az egy-egy kiugróan magas idézettségű publikációra sem.
- Objektivitás: objektív mérőszámot kínál a kutatói teljesítmény értékelésére, különösen tudományos előléptetések, díjak odaítélése és pályázatok elbírálása során.

1.2. Egyszerűség

- Számítási módszer egyszerűsége: matematikailag könnyen kiszámítható, nem igényel bonyolult adatfeldolgozást.
- Elérhetőség: az index értéke könnyen elérhető, a legjelentősebb – például a Scopus, a Web of Science, a Google Scholar – publikációs adatbázisok közlik a H-értékeket.¹

1.3. Érthetőség

A H-index minden esetben egy egész szám, ezért mind a kutatók, mind pedig a tudáspolitikai és -menedzsmenti döntéshozók számára is könnyen érthető.

1.4. Alkalmazhatóság

- Dokumentumtípusok széles körére alkalmazható: csaknem valamennyi típusú tudományos dokumentum figyelembevételével számítható.
- Bármely aggregációs szintre alkalmazható: egyéni kutatókra, csoportokra, intézményekre, folyóiratokra vagy akár országokra, régiókra.
- Személyre szabott kutatói értékelés: a szerzőhöz rendelt közlemények hatását méri, ezért releváns eszköz az egyéni kutatói teljesítmény mérésére.

1.5. Objektivitás

A H-index objektív, számokban kifejezett mutató, ezért fontos szerepe van a szervezet, illetve a kutató promóciójával, a források elosztásával és a díjak odaítélésével kapcsolatos döntések meghozatalában.

1.6. Kutatási területi összehasonlíthatóság

A H-index eredményesen szolgálja az azonos kutatási területeken, szakterületeken, homogén összetételű csoportokban dolgozó kutatók egyéni teljesítményének összehasonlítását.

2. A Hirsch-index gyengeségei

2.1. A publikációk tekintetében

- Érzéketlenség a kutató általános teljesítményére. A H-index csak a h-core publikációkat veszi figyelembe, és figyelmen kívül hagyja a közlemények azon részét, amelyek idézettsége alacsony vagy nincs.
- Nem különbözteti meg a publikációk típusait (pl. eredeti cikk, áttekintő tanulmány, konferenciacikk, könyv). Ezért a rövidebb vagy kevésbé jelentős munkák ugyanazt a súlyt kapják, mint a nagy hatású tanulmányok.
- Érzéketlenség a publikálási korral szemben. A H-index nem veszi figyelembe a publikációk korát.
- Érzéketlenség a szerző publikációs, akadémiai kora iránt, nem veszi figyelembe a kutató tudományos tevékenységének ciklusait.
- Lassan reagál a teljesítményváltozásokra.

¹ Ehhez kiegészítésül hozzá kell fűzni, hogy az MTMT is használja a H-index-értékeket. Ám tekintettel arra, hogy az indikátorértékek megállapításánál valamennyi adatbázis a saját kollekciónak halmazával operál, ezek a számok általában eltérnek egymástól. Konkrét példaként említjük XY kutatót, akinek esetében a WoS-ban feltüntetett H-index-érték: 3; a Scopusban feltüntetett H-index-érték: 7; a Google Scholarban feltüntetett H-index-érték: 10; az MTMT-ben az összefoglaló táblázat alapján a független hivatkozások alapján a H-index-érték: 9, míg az összes hivatkozást figyelembe véve 10, és az utóbbi megegyezik a szakterületi táblázat értékével. Tudománymetrista legyen a talpán, aki ezek alapján felelősséggel tudja megadni a Hirsch-index szerinti értéket, különösen, ha nemzetközi szintű adatbekérésről van szó, ami igen gyakori rutin az akadémiai szférában.

- Érzéketlen a hivatkozások gyakoriságával szemben A H-index nem veszi figyelembe a hivatkozások cikkben való említésének gyakoriságát.

2.2. A hivatkozások tekintetében

- Nem differenciálja a magas hivatkozású közleményeket. Például a H-index figyelmen kívül hagyja a cikkek és szabadalmak tömeges hivatkozásainak hatását.
- Az eredeti H-index nem veszi figyelembe a h-core-ban szereplő cikkek hivatkozásainak pontos számát.
- Nem különbözteti meg az idézetek típusait, például az önidézeteket vagy a kollaborációk által generált idézeteket.
- Azonos súlyt ad minden idézetnek, függetlenül az idéző forrás hitelességétől vagy befolyásától.
- A H-indexben, ha egy cikk hivatkozási száma meghaladja a H-t, nem kap további kreditet.
- Érzéketlen a tudományos pályán eltöltött, úgynevezett akadémiai kor iránt, jóllehet közismert, hogy a tudományos teljesítmény erősen összefügg a kutatásban eltöltött idővel.
- Nem ad lehetőséget a kutatói karrier dinamikájának elemzésére, mint például a trendek bemutatása, az idők során történő változások bemutatása stb.
- Az eredeti H-index minden idézetnek azonos fontosságot tulajdonít, nem veszi figyelembe az idézetek korát.
- Szerzői hozzájárulás mintázatának figyelmen kívül hagyása. Nem tesz különbséget az egyes szerzők szerepe között (első szerző, utolsó szerző, közreműködő).
- Nem súlyozza az egyes szerzők hozzájárulását, például a több szerzővel rendelkező publikációk esetén, ahol valamennyi szerző azonos és teljes értékben részesedik a hivatkozásból.
- Érzéketlen a kutatási területek, szakterületek közötti különbségek iránt, jóllehet a H-index erősen kutatási terület-, szakterületfüggő, és nem összehasonlítható más területek, alterületek publikációs termésének H-index-értékeivel.
- Nem alkalmazkodik a különböző tudományterületek publikációs és idézési szokásaihoz, amelyek jelentősen eltérnek egymástól.

A H-index gyengeségeinek kiküszöbölésére már eddig is kifejlesztettek több alternatív mutatót, amelyek a kutatói teljesítményt komplexebben és igazságosabban mérik. A szerzők ezek figyelembe-és számbavételével átfogó javaslatot fogalmaztak meg egy új, többdimenziós, a tudományos tevékenység komplexitását figyelembe vevő, árnyalt szerzői értékelési modell kialakítására és használatára. Ez a modell a H-index mellett további mutatócsoportokat is integrál, amelyek képesek reprezentálni a kutatási teljesítmény különböző aspektusait. A javasolt komponensek öt nagyobb kategóriába sorolhatók: (1) publikációs volumen és aktivitás, (2) idézettség és hatás, (3) együttműködési mintázatok, (4) nyílt tudományos tevékenység és láthatóság (beleértve az altmetrikus mutatókat is), valamint (5) a tudományos közösségben betöltött szerep (pl. szerkesztői feladatok, lektori, bírálói tevékenység, mentorálás).

A modell célja nem a H-index elvetése, hanem annak kiegészítése és megfelelő kontextusba helyezése, lehetővé téve ezzel az árnyaltabb, méltányosabb és igazságosabb értékelést. A Norouzi és munkatársai által végzett kutatást ismerető dolgozat részletekbe menően bemutatja ezeket a lehetőségeket.

A tanulmány hangsúlyozza, hogy a kutatói teljesítmény mérésének fejlesztése csak úgy lehet eredményes, ha figyelembe vesszük a különböző tudományterületek eltérő kommunikációs és hivatkozási kultúráját, a kutatók karrierfázisát, valamint a kutatás társadalmi jelentőségét is. A tanulmányban javasolt komponentsztruktúra egy rugalmasan adaptálható értékelési keretet mutat be, amely mind az intézményi, mind a tudománypolitikai szintű értékelések számára új lehetőségeket kínál. A szerzők szerint ez az irány hozzájárulhat a jelenlegi túlzott mértékű kvantitatív szemlélet ellensúlyozásához, és előmozdíthatja a tudományos kiválóság sokszínű, minőségalapú értelmezését. A kutatói értékelést a leglényegesebb javaslatok a komplexitás, méltányosság és kontextusérzékenység felé mozdíthatják el, és azok bevezetése nem csupán módszertani újítást jelent, hanem a tudományos kultúra szemléletváltását is támogatja.

3. Magyarországra vonatkozó megjegyzések Norouzi és szerzői tanulmányához

Meglátásunk szerint a dolgozat megállapításai különösen relevánsak a magyar tudományos értékelési gyakorlat szempontjából. A magyar tudományos szakirodalomnak a nemzetközi átfogó publikációs és citációs adatbázisokban tapasztalható alulreprezentáltságát eredményesen kompenzáló szolgáltatás, a nemzeti tudományos szakirodalom számbavételének több mint másfél évtizede működő rendszere, az MTMT megkérdőjelezhetetlen hasznossága, pozitívumai mellett szólnunk kell az adatbázisban rejlő és jelenleg még ki nem használt lehetőségek, alkalmazások, fejlesztések szükségességéről. Ezek részletekbe menő kifejtése itt nem áll módunkban, de annyit kiemelünk, hogy ezeknek a potenciáloknak az alapját az MTMT-ben használatos, igényesen összeállított, részletező, szabatos és általában a gyakorlatban is minőségi módon használt metaadatrendszerre alapozva látjuk megvalósíthatónak.

A magyar tudományos teljesítmény értékelése jelenleg erősen kvantifikált modellre épül, amelynek bázisát – jogszabályi és a tudományos közélet szereplőinek támogatása mellett – az MTMT adja. A nemzeti tudományos bibliográfia értékelésre, elemzésre alkalmas rendszerében kiemelt szerepet játszik a publikációk száma, idézettsége és különösen a H-index. Hazai viszonylatban az elmúlt mintegy másfél évtizedben a H-index kiemelt szerepet kapott mind az oktatói, mind a kutatói előmeneteli eljárásokban, a hazai és a nemzetközi pályázatok elbírálásában, továbbá a doktori, habilitációs és akadémiai címek odaítélésében. Mindazonáltal az adatbázisban a minőségi szempontok csupán korlátozottan jelennek meg, mint például a Q-besorolások, az Impact Factor, továbbá az akadémiai osztályok és bizottságok által gondozott, úgynevezett szakterületi folyóiratlisták és táblázatok, a kifogásolható gyakorlatot folytató folyóiratok aktualizált listája.

Jóllehet a hazai tudományos közélet szereplői törekedtek arra, hogy a magyarországi tudományos kommunikációs kultúrához adaptált értékelési szempontokat alakítsanak ki (pl. szakterület-specifikus minimumértékek, szűrt H-index stb.), ám a H-indikátor – a metódus egyszerűségével magyarázható – dominanciája továbbra is megmaradt. Ugyanakkor például az almetrikus hatás, a nyílt tudományos teljesítmény, a hazai és a nemzetközi együttműködés minőségi aspektusai szinte teljesen hiányoznak az értékelési keretrendszerből. A hiányzó komponensek következtében a kutatói, az intézményi stb. H-index-alapú értékelés gyakran torzítja a valós kutatói, valamint intézményi, szervezeti teljesítményeket, és ezáltal mind az egyéni, mind a szervezeti egzisztenciális, valamint presztízspo-

ziciókat. A kisebb diszciplináris közösségek, a főként a monografikus kiadványokban publikáló bölcsezszerzők és a gyakorlatiasabb társadalomtudósok jellemzően hátrányba kerülnek az idézetalapú mutatókkal szemben. További visszasszögöt jelent, hogy a hazai gyakorlatban a H-indexet sok esetben a kutatói és az intézményi rangsorolás, a pályázati értékelés, továbbá az adminisztratív döntések kvázi objektív alapjaként kezelik, miközben abban nem érvényesül a publikációs életút szakaszainak, a közösségi, alternatív hatásnak, a mentorálásnak vagy a nemzetközi presztízs sokféleségének figyelembevétele.

A Norouzi és munkatársai által javasolt modell lehetséges hazai adaptálása ezért új lehetőséget nyújthat arra, hogy a magyar értékelési rendszer kiegyensúlyozottabb, átláthatóbb, igazságosabb és tudományetikai szempontból megfelelő irányba mozduljon el. Meglátásunk szerint a modell hazai implementálása előmozdítja a tudományos kiválóság sokszínű, minőségalapú értelmezését. Az ilyen irányú lépések megtételéhez szükséges tudánypolitikai döntés meghozatala, az akadémiai szféra nyitottsága, továbbá a megvalósításhoz elengedhetetlen rendszeres, biztos finanszírozási lehetőségek allokációja már aligha halasztható tovább. Ezek nélkül az MTMT nem tud „lépést, fokozatot váltani”, jóllehet – figyelembe véve a tudományos világtrendeket – ez nélkülözhetetlen a Rubiconon való átkeléshez.

Emlékkönyv Margarita Ivanovna Rudomino születésének 120. évfordulójára

Sirató Ildikó

sirato.ildiko@oszk.hu

MNMKK Országos Széchényi Könyvtár
tudományos kutató

Beérkezett: 2025.06.23.

Elfogadva: 2025.06.23.

Publikálva: 2025.08.15.

В. А. Рудомино (сост.) (2020) *Великий библиотекарь: к 120-летию со дня рождения Маргариты Ивановны Рудомино: в 2 т. Второе издание, исправленное и дополненное. Дом Пашкова, Москов. ISBN 978-5-7510-0798-0*

1. **Дело жизни: друзья и соратники о М. И. Рудомино и ее библиотеке. ISBN 978-5-7510-0795-9**
2. **Книги моей жизни: избранные статьи, воспоминания, письма, интервью, документы М. И. Рудомино. ISBN 978-5-7510-0796-6**

Rudomino, V. A. (2020) *Egynagykönyvtáros – Margarita Ivanovna Rudomino születésének 120. évfordulójára. 1–2. kötet, 2. javított kiadás, Moszkva: Paskov dom. ISBN 978-5-7510-0798-0 (Russian language only)*

1. **kötet: Egy élet munkája. Barátok és munkatársak M. Rudominóról és könyvtáráról. ISBN 978-5-7510-0795-9**
2. **kötet: Életem könyvei. M. Rudomino válogatott cikkei, visszaemlékezései, levelei, interjúi és dokumentumai. ISBN 978-5-7510-0796-6**

Az Orosz Állami Könyvtár és a Külföldi Irodalom – M. I. Rudominóról elnevezett – Összoroszági Állami Könyvtára gondozásában jelent meg ez az impozáns kiadvány, tisztelegve a könyvtáralapító Margarita Rudomino élete és munkássága előtt, születésének 120. évfordulója alkalmából. Az összeállításért az ünnepelt unokája, Vaszilij Rudomino felelt.

Az első kötetben negyvenhat írást olvashatunk negyvenkilenc szerzőtől, amelyek Margarita Rudomino életének, könyvtára történetének egy-egy szakaszát vagy aspektusát elevenítik föl fényképek, dokumentumok szövegközléseinek és másolatainak kíséretében. Az írások között találunk már korábban (1935 és 1981 között) megjelenteket és frissebbeket (1991 után születetteket) is, amint erről a jegyzetek fejezetében (1. kötet 454–462.) tájékozódhatunk.

„A könyvtári munka valójában az életem” – ez a kötet elején szereplő idézet tökéletes összefoglalása annak, amit a jeles szakember a saját szerepéről, feladatáról vallott. Margarita Ivanovna Rudomino szakmai életének legmeghatározóbb eredménye a Külföldi Irodalom Összoroszági Állami Könyvtárának létrehozása volt. Ugyanakkor széles szakterületi és kulturális kapcsolatrendszere kirajzolja a szovjet-orosz könyvtárügy történetét a második világháborút megelőző évektől egészen az 1970-es évekig.

Cite as / Így hivatkozd: Sirató, I. (2025) Emlékkönyv Margarita Ivanovna Rudomino születésének 120. évfordulójára, *Central European Library and Information Science Review (CELISR)*, 2(3), p. 377–378.

Az 1900-ban született és 90 esztendősen elhunyt kiváló könyvtáros életművét, pályáját összefoglaló első kiadvány 1991-ben látott napvilágot. Ezt 2005-ben egy, M. I. Rudomino fia, Adrian Vasziljevics Rudomino által gondozott, terjedelmes és tartalmas emlékkötet követte. A jelen, kétkötetes könyv összefoglalja mind a Margarita Rudomino munkásságából eddig publikált, mind a rá vonatkozó memoárjellegű, történeti vagy elemző tanulmányokat a szovjet-orosz könyvtárügy és kulturális élet legjelesebb szerzőitől. Az emlékkiadványban a munkatársak mellett a barátok és a családtagok is megszólalnak. Valamennyien meleg szavakkal írják le Margarita Rudominóhoz kapcsolódó élményeiket, találkozásait. Teljesnek mondható portrét kapunk Margarita Rudominóról. A jeles szakember életéről, személyiségéről, pályafutásáról szóló információkat kiegészítik saját szavai, megjegyzései, amelyek a kötet tanulmányait elválasztandón s egyben összekapcsolandón kaptak helyet a kronológiát is kiadó fejezetek között.

A második kötet huszonhét írása az 1920-as évek vége és 1990 eleje között született. A témák között a családi örökségként kapott és továbbadott könyv- és könyvtárszeretet, a könyvtári működés, az idegennyelvű irodalom könyvtári kezelése, a Külföldi Irodalom Összoroszországi Könyvtárának létrehozása és működésének történeti szakaszai, valamint a nemzetközi könyvtárügyi kapcsolatok kérdései szerepelnek.

A Margarita Rudominóra emlékező kétkötetes kiadványt három függelék teszi teljessé. A 2. kötet végén (p. 386–403., p. 404–413.) M. I. Rudomino válogatott publikációinak, majd a róla szóló szakirodalomnak a jegyzéke, valamint életének és pályájának legfontosabb dátumai (p. 414–417.). Az utóbbi életrajzi összefoglalóból kiderül, hogy a könyvtárosi munkával és az idegennyelvű irodalom gyűjtésével magát már 1921-ben eljegyző, majd 1926-ban a Moszkvai Állami Egyetemen diplomát szerző Margarita Rudomino (német- és franciaországi tanulmányútjai nyomán) hogyan dolgozott fáradhatatlanul a külföldi (idegennyelvű) irodalom központi könyvtárának létrehozásán, illetve hogy az önálló intézményi keretek 1948-ban történt föllállítása, a könyvtár tudományos könyvkiadóval bővítése után a könyvtáralapító-igazgatót az IFLA 1964-ben alelnökévé választotta. A könyvben további kitüntetéseiről és elismeréseiről is olvashatunk, valamint arról is, hogy a könyvtáralapító 1990. áprilisi elhunytja után a Szovjetunió Minisztertanácsának határozata alapján már 1990. augusztus 30. óta az ő nevét viseli a Külföldi Irodalom Összoroszországi Állami Könyvtára.

A kiváló szovjet-orosz könyvtárosnak emléket állító kétkötetes kiadvány nemcsak a könyvtárügynek elkötelezett szakember életét és pályáját, hanem az egyik legjelentősebb orosz országos szakkönyvtár történetét is méltó módon, sokszínűen dokumentálja.

„Alapvetően tanár vagyok.” – Beszélgetés Sudár Annamáriával, az MNMKK OSZK munkatársával

Sudár Annamária
sudar.annamaria@oszk.hu
Magyar Nemzeti Múzeum
Közgyűjteményi Központ, Országos
Széchényi Könyvtár
kulturális menedzser

Ságghi Ilona
saghi.ilona@oszk.hu
Magyar Nemzeti Múzeum
Közgyűjteményi Központ, Országos
Széchényi Könyvtár
kulturális menedzser

Sudár Annamária kulturális örökségünk megőrzése és bemutatása érdekében végzett szerteágazó munkássága, valamint a magyar irodalom klasszikusait népszerűsítő, kiemelkedő előadóművészi tevékenységének elismeréseként 2025. március 14-én a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését vehette át Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettestől a Karmelita Kolostorban.

Sudár Annamária az ELTE Bölcsészkar magyar nyelv és irodalom - történelem szakán szerzett diplomát 1996-ban. Pályája kezdetén középiskolai tanárként dolgozott, csaknem húsz esztendeje az Országos Széchényi Könyvtár munkatársa, irodalmi szerkesztő. Versmondói, előadóművészi pályája még hosszabb időtávot ölel fel. Mindezek mellett a Magyar Pálos Rend önkéntes segítője. Hogyan ér össze, erősíti egymást ez a három meghatározó terület?

Fotó: Sudár Annamária a kitüntetés átvételének napján a Karmelita Kolostorban (Fotó: Návay Ákos)

Nem szoktam ezen gondolkodni, de talán azt mondhatom, hogy bennem ez nem válik szét. Az irodalom, a versek kisgyerekkorom óta mindig ott voltak. Diákkoromban kezdtem verseket mondani, szavalóversenyekre járni, amivel persze sokan vannak így, de én „így is maradtam”. 1995-ben szereztem hivatásos előadóművész engedélyt. Meghatározó volt számomra a budai József Attila Gimnázium szellemisége, ahol a Latinovits Diákszínpad tagjaként is sokat tanultam. Szeretettel emlékezem most is Lukácsi Huba tanár úrra, akinek kicsit „a lelke színpadán játszottunk”. Később az ELTE Bölcsészkarán magyar és történelem szakon

végeztem. Nagy ajándéka az életemnek, hogy visszahívtak a József Attilába, azaz „Jóskás” tanár lehettem. Pályám elején elvégeztem a Pázmány Pé-

ter Katolikus Egyetemen a Teológia levelező tagozatát, amely szintén sokat adott a tanári munkához is.

A tanítás – noha természetesen nehézségeket is hozott – otthonos volt számomra az első pillanattól kezdve, s ma is azt mondhatom, hogy alapvetően tanár vagyok. Ez az, ami minden területen meghatároz. Amikor abbahagytam a tanítást, úgy gondoltam, hogy ez csak ideiglenes... A döntés hátterében főleg anyagi okok voltak, s a lehetőség, hogy a Neumann János Digitális Könyvtár és Multimédia Központba kerülhettem teljes állásba, ami akkor nagyobb anyagi biztonságot és kihívást is jelentett. Onnan szervezeti változások eredményeként nyolc munkatárssal kerültem az OSZK-ba 2007-ben. Jelenleg a Főigazgatói Kabinetben dolgozom. A Magyar Pálos Renddel a kapcsolatom 2004-ben kezdődött, amikor a Sziklatemplomba kezdtém járni hívőként... Akárhogy forgatom mindezt magamban, voltaképpen valami olyasmiről van szó, amit kultúráközvetítésnek nevezhetnénk.

A nemzeti könyvtár egyedülálló, összetett, a hazai és nemzetközi térben megvalósuló feladatrendszerének ellátásához a könyvtáros szakembereken kívül nagyon sok, különböző, egyéb képzettséggel is rendelkező munkatársra van szükség. Hangsúlyos a magyar irodalom-, nyelv-, és történettudomány területe, így számos jelentős, nagy volumenű, a könyvtár unikális gyűjteményén alapuló szellemi produktum létrehozása fűződik a nevedhez. Legutóbb a Jeles napok¹ című tartalomszolgáltatás megújításán dolgoztál, amelynek ünnepélyes átadása 2024-ben volt.

Igen, ez azért is érdekes, mert összeköti a „Neumannos” időket a nemzeti könyvtárban töltött éveikkel... A *Jeles napok* még ott készült el 2006-ban, s egyike volt azoknak a szolgáltatásoknak, amelyeket az OSZK átvett a Neumann-háztól.

Részese lehettem a megújítás összetett munkájának, s amelynek keretében az alapoktól kellett újra felépíteni a szolgáltatást. Miért érezted annyira szívügyednek?

Meg kellett újítani, hiszen a *Jeles napok* „nagykorú” lett; azaz informatikai szempontból teljesen elavult; csoda, hogy még működött. Annak idején oktatási segédanyagnak készült, amely az önmagában is érdekes, letűnt idők nyomát is az „arcán viselő” kalendárium egyes napjaihoz, ünnepeihez és évfordulóihoz kapcsolt vonatkozó verseket, szépirodalmi és szakirodalmi részleteket, képeket és hanganyagokat. Mann Jolánnal, főszerkesztőtársammal együtt mindig úgy gondoltuk, hogy a nemzeti könyvtár állománya kimeríthetetlen anyagot kínál ahhoz, hogy feldúsítsuk az ünnepoldalakat. Az újragondolt tartalomszolgáltatást további ünnepoldalakkal és az MNMCK OSZK gyűjteményének több száz dokumentumával gazdagítottuk, s a szerkesztők szándéka szerint a későbbiekben is folyamatosan bővítjük.

OSZK-s pályád kapcsán számos egyéb tartalomszolgáltatás elkészültében részt vettél.

Az első a Lázár Ervin-honlap² volt, az utolsó ebben a sorban a 2018-ban megújult corvina-honlap³.

¹ <https://jelesnapok.oszk.hu/>

² <https://mek.oszk.hu/kiallitas/lazar/html/indexke.htm>

³ <https://corvina.hu>

Tanár voltodból következett az is, hogy a honlapokhoz többször is társítottatok kollégáiddal szavalóversenyt, prózamondó versenyt is?

Igen, bár az elején ez nyilván nem volt tudatos. Később meg is fogalmaztuk magunknak Mann Jolán irodalomtörténész kolléganőmmel, hogy a mai kisdíjak és gimnazisták a jövő olvasói. Fontos, hogy valamelyest mindig megjelenítsük a nemzeti könyvtár gyűjteményét is, hogy értékes üzeneteket közvetítsünk számukra olyan helyzetekben, amelyek számukra is érdekesek.

Több kiállításban is dolgoztál az elmúlt években, s ha jól tudom, itt kapcsolódott össze a „pálos téma” és az OSZK-s munkád.

Az OSZK gyűjteményének és más közgyűjtemények anyagának felhasználásával, valamint a Márianosztrai Fegyház és Börtön segítségével létrejött egy állandó kiállítás az 1850-es évek óta börtönként működő egykori pálos kolostor egyik melléképületében 2012-ben. 2014-ben a rend kiállításra készült a visszatérésük 80. évfordulója alkalmából. Az OSZK-val közösen szervezett *Pálosaink, a fehér barátok* című, a Janus Pannonius Múzeum Modern Képtárában megrendezett kiállítás kurátora lettem Sarbak Gábor irodalomtörténész, a HUN-REN–OSZK Fragmenta et Codices Kutatócsoport vezetője mellett. Külön öröm számomra, hogy közös kiadásban a kiállítás katalógusa is megjelent 2015-ben, valamint a nemzeti könyvtár szolgáltatásai között elérhető a 3D-változat⁴ is. 2019-ben a pálosokkal megjelentettük a második, átdolgozott kiadást is, amely már nem katalógus, hanem egy alapvető kiadvány mindenki számára, aki érdeklődik a rend iránt.

A pálosokhoz kiállítóbusz is kapcsolódott, ahol szintén te voltál a kurátor.

2018 és 2023 között a rend Boldog Özséb Programja kulturális részének egyik projektmenedzsere lehettem. Ennek, a 26 témát, köztük 15 kiadványt és a pálos buszt is összefogó munkának voltam az egyik vezetője Török Mátéval együtt. A busz, a *Pálosan szép az élet!* című mozgó kiállítás – noha a járványhelyzet anno kicsit szétszabdalta az útvonalat –, több, mint húszezer emberhez juttatta el a pálosok történetét, s 73 településen fordult meg. A busz kiállításának forgatókönyve az én munkám volt.

A rend időszaki kiadványának, A fehér barátnak⁵ is szerkesztője vagy, s úgy tudom, a háború előtti számok digitalizálását is te kezdeményezted az MNMKK OSZK-ban. Miért tartottad ezt fontosnak?

A digitalizálás azért is lényeges, mert a 20. század folyóiratait, újságait rossz minőségű papírra nyomtatták. Amikor a pálos rend 2008-ban újraindította az 1938 és 1948 között megjelent *A fehér barát* című rendi értesítő lapját, adódott, hogy megnéztem a két háború közötti számokat a gyűjteményben, s Moldován István, a MEK egyik alapítója és akkori vezetője, első szóra előre sorolta a munkát. S így történt ez akkor is, amikor az Erkel-honlapon dolgozva, a sakkozó Erkel kapcsán szembesültünk egy 19. század végi sakkszaklap állapotával.

A pálosokkal kapcsolatos eddigi munkáid betetőzése az OSZK és a rend közös kiadásában 2023 végén megjelent Pálos olvasókönyv⁶ irodalmi antológia, amely csaknem 800 oldal. 500 példányban jelent meg, s mára mind elfogyott, de most is keresik még az OSZK Kiadványtárában és boltjában. Lesz új kiadás?

⁴ <https://paloskiallitas.oszk.hu/>

⁵ <https://epa.oszk.hu/html/vgi/kardexlap.phtml?id=1890>

⁶ <https://oszk.hu/hirek/megjelent-palos-olvasokonyv>

Szeretném hinni, hogy igen, de ehhez pályázati háttér kell. Egyelőre még nem tudom, hogy mikor készülhet el, de azt igen, hogy kb. kétszáz képpel gazdagodhat majd ez a reménybeli második kiadás. A képek túlnyomó többsége az MNMKG OSZK gyűjteményéből származó dokumentum lesz, köztük számos olyan, amelyet nem, vagy csak ritkán közöltünk, illetve, amely a rend vonatkozásában még nem látott napvilágot.

2023. január 18-án, a pálosok nagy ünnepén, a Márianosztrán megrendezett Boldog Özséb-napon „A Rend Barátja” elismerésben részesültél. Mit jelent ez az oklevél?

Lengyelországban, a rend mai központjában már régebb óta létezik „A Rend Barátja” kitüntetés, amelyet a magyar rendtartomány 2023-ban vett át. A kitüntetés – amelyet férfiak és nők is kiérdemelhetnek –, teszi lehetővé, hogy a nők munkáját is díjazza a rend, hiszen a középkori hagyományokon alapuló confráteri elismerést csak férfiak kaphatják meg napjainkban. „A Rend Barátja” cím adományozásával nyilvánítja ki a rend, hogy a díjazottat hivatalosan is a rendhez nagyon közel álló személynek tekinti; olyan jótevőnek, akiről a napi imákban mindig megemlékezik. Az oklevelet Puskás Antal tartományfőnök atyától vehettem át első nőként. Nagyon meglepődtem akkor, mert nem is sejtettem. Azóta két férfi – egy világi és egy pap – is megkapta, de nőként jelenleg még egyedülként birtoklom.

Fotó: A Jeles napok bemutatója 2024 júniusában (Fotó: Visky Ákos)

Az MNMKG OSZK-ban jelenleg a Főigazgatói Kabinetben dolgozol. A munkaköröd kulturális menedzser. Mit jelent ez pontosan?

A napi aprómunka mellett – szövegek írása, tartalomösszeállítás, épületséták vezetése és a hírlevél elkészítése és kiküldése – eddig általában nagyobb lélegzetű feladatokat jelentett. Ilyen volt például a 70 perces, minden elemében az OSZK-ban készült dokumentumfilm 2021–22-ben⁷, amely bemutatja a Kézirattárunkban őrzött latin nyelvű *Pray-kódexet* és a kódexben lévő *Halotti beszéd és könyörgést*, az első összefüggő magyar nyelvemléket, valamint végigkíséri a Ferenc pápának ajándékozott dísmásolat elkészítésének hosszú folyamatát. A filmnek én írtam a forgatókönyvét és rendezőként is én jegyzem. Nagy feladat volt. Óriási élmény volt számomra a közös munka az OSZK Történeti Interjúk Tára munkatársaival, Ha-

⁷ <https://www.youtube.com/watch?v=H12NtOWSMdQ>

nák Lucával, aki vágta és velem együtt szerkesztette az anyagot és Lukács Beával, aki kézben tartotta a filmes szakmai munkát.

A Vershaza és az Esszencia című állandó kiállításoknak is egyik kurátora voltál. Hogyan függ össze a két tárlat?

A Vershaza című kiállítás mára része az Esszencia című állandó kiállításunknak. Rózsa Dávid főigazgató úr könyvtárunk ún. Erekyeterének a teljes körű felújítása kapcsán időszaki kiállítást tervezett. A tárlat a Himnusz, a Szózat és a Nemzeti dal nálunk őrzött kéziratai köré épült. Kurátortársaimmal, Dede Franciska művelődéstörténésszel, Mann Jolán irodalomtörténésszel és Földesi Ferencsel, a Kézirattár vezetőjével a három kézirat mellett azt igyekeztünk bemutatni, hogy hogyan váltak ún. emlékezhelyé, azaz a nemzetről és magyarságunkról való gondolkodásunk meghatározó műveivé. Az Esszencia 2022 őszére készült el az alapítás ünnepére, s addigra vált világossá, hogy a Vershaza is beépül az állandó tárlatba.

Az elmúlt évben az OSZK is részt vett a Petőfi Kulturális Programban. Te három témával is benne voltál a munkában. Tanár vagy előadóművész voltál inkább ezeken az előadásokon?

Ezek az estek vagy iskolai délelőttökön inkább tanárként voltam jelen, hiszen a nemzeti könyvtárt és annak gyűjteményét is képviselve beszélhettem többek között Arany Jánosról. Képeket, kéziratokat is mutattam ezeken az „órákon”, s nagyon fontos szembesülés volt az is, hogy ez milyen sokat jelent az embereknek. Mi, akik közgyűjteményekben dolgozunk, kicsit meg is szokjuk, hogy mi mindent láthatunk eredetiben a saját szemünkkel...

Előadóművészként sokszor lépsz fel művésztársakkal, legtöbbször a Misztrállal, illetve az együttes valamelyik tagjával. Honnan a velük való ismeretség?

A Balassi Év hozott össze minket 2004-ben, de én már korábban is hallottam róluk. 2005-ben született meg első közös műsorunk, *A várakozás zsoldára* című, amellyel azóta is minden évben fellépünk. Ennyi év után nyugodtan mondhatom, hogy különleges összeállítás ez, mert valóban adventi és nem karácsonyi műsor, azaz – amint a cím is sugallja – a mindannyiunk életében közös, hétköznapi értelemben vett várakozásról, az adventi időszak befelé forduló figyelméről, s a hűvösödő, színeit és fényét veszítő napok csendjében megszülető reményről beszélünk a műsor által. Közös munka volt a Misztrállal az *Asperges me...* című pálos műsor is. De sokszor lépek fel Török Mátéval vagy Heinczinger Mikával külön-külön is. Mátéval és Rubold Ödön színművésszel közös műsorunk az *Üdv, Széchenyi!* című, a legnagyobb magyarról készült összeállítás, Mikával együtt adjuk elő a *Toldi estéjét* már sok éve. De van közös Kosztolányi-műsorom Huzella Péterrel és dolgoztam együtt Szabó Andrással, amelynek eredménye a *Mennyei poggyász* című, a magyar nyelvről készült összeállítás.

Számos önálló ested is van, amelyek közül tudom, hogy nemrégiben Weöres Sándor-műsorod és a Petőfi rendhagyó magyaróra is elhangzott. Utóbbit miért nem előadóestként nevezted meg?

Egyetemista korom óta visszhangzott bennem Margócsy István irodalomtörténész mondata, hogy Petőfi az egyik „tönkretett” klasszikusunk, mivel a politika mindig alakította, szelektelte... Annak idején diákjaim számára is érettségitél-

variáció volt ez a téma. Ebben a műsorban Petőfi kapcsán a Petőfi-kép változásait igyekszem bemutatni. Nemcsak Petőfi-művek és -részletek hangoznak el, hanem pl. helyet kapnak róla szóló írások is: arról gondolkodunk, hogy valójában mennyire ismerjük „az istenek magyar kedvencét.”

A Pálos olvasókönyv reménybeli második kiadásáról beszéltél már. Milyen nagyobb feladatok várnak még rád ebben az évben?

A *Jeles napok* nagyarányú tartalmi bővítése évekre ad örömteli és meglehetősen összetett munkát. Itt hadd említsem meg, hogy a Színháztörténeti- és Zeneműtár munkatársai már átadtak egy anyagot, amely szerkesztésre és betöltésre vár, és számos más „gyűjteményi szelet” kínál további lehetőséget, ahogy a MEK és az EPA folyton gyarapodó állománya is. Remélem, hogy továbbra is részese lehetek irodalom- és olvasásnépszerűsítő programoknak, szívesen tartanék előadásokat is. Kiemelt feladat a 2026-os Mohács 500 évforduló, amelynek előkészítése már most elkezdődik, s amely kapcsán szívügyem, hogy az új kutatási eredmények és nézőpontok a közoktatás szereplőihöz is eljussanak.

A 2025-ös év Kosáry Domokos-díjasa

Prof. Dr. Papp Klára történész, professor emeritus, az MTA doktora

Koósné Török Erzsébet
koosne.torok.erszebet@gmail.com
nyugalmazott főigazgató, a Kosáry
Domokos-díj Kuratórium elnöke

Beérkezett: 2025.07.07.

Elfogadva: 2025.07.07.

Publikálva: 2025.09.29.

Fotó: Bódi Sándor

2025-ben a Kosáry Kuratórium javaslatára az Egyetem Szenátusa a Kosáry Domokos-díjat Papp Klára történész, a Debreceni Egyetem professor emeritusa, egykori dékánja, a Gróf Tisza István Debreceni Egyetemért Alapítvány professzora, az MTA doktora részére adományozta a hazai és határon túli gyűjteményekben őrzött források feltárása, közzététele, a társadalom- és agrártörténeti kutatások területén végzett kiemelkedő munkássága, valamint egyetemi oktatói és tudományszervező tevékenysége elismeréseként.

Papp Klára professzor asszony a hazai történész szakma egyik meghatározó alakja, a magyar kora újkori történelem jeles, kimagasló kutatója, megannyi könyv, tanulmány szerzője, hazai és határon túli konferenciák szervezője, akadémiai és számos más szakmai bizottság, testület és szerkesztőbizottság korábbi és jelenleg is aktív tagja, több esetben vezetője. Közülük kiemelve: a Kosáry Domokos által a gödöllői könyvtárban 1957-ben indított *Agrártörténeti Szemle* jelenlegi főszerkesztője. Tudományművelő tevékenységét mindenkor alázat jellemzi, emberi értékei példaként szolgálhatnak a következő generációk számára. „A tudós annál különb, minél több van benne a művészből és viszont” – vallotta Kodály Zoltán, az Akadémia egykori elnöke.

Az idei díj 2025. június 20-án került átadásra a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Szenátusának tanévzáró ünnepi ülésén a Gödöllői Királyi Kastély Lovardájában. A díjat átadta Gyuricza Csaba rektor és Koósné Török Erzsébet kuratóriumi elnök.

Papp Klára köszönő gondolataiban egy Kosáry idézetet (1997) osztott meg a jelenlevőkkel: „A kutatót felelőssége és szakmai tisztessége nemcsak arra kötelezi, hogy bonyolult igazságokat elfogadjon, hanem arra is, hogy kritikai vizsgálat és viszonyítás nélkül, pusztán tekintélyi alapon ne fogadjon el igazságokat. [...] Hogy ragaszkodjék az ellenőrzés, a meggyőződés, a meggyőztetés jogához. S hogy se kedvezés reményében, se a könnyebbség kedvéért ne fogadjon el

olyasmit, amiről megbizonyosodva nincs. [...] Igazi feladata nem az, hogy minden veszedelmet mindenáron elkerüljön, hanem az, hogy a kutató felelősségével, tisztességével végezze munkáját. Meghajoljon az igazság előtt. Ne hajoljon meg, csak az igazság előtt.” Továbbá megemlékezett kutatási helyszíneiről a levéltárakról, s kiemelten Orosz István akadémikusról, egykori tanáráról és mentoráról is, aki szintén Kosáry-díjas, s az idén, július 16-án lenne 90 éves.

A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem jogelőd intézményének Szénátusa a Kosáry Domokos Könyvtár és Levéltár kezdeményezésére Kosáry Domokos-díjat alapított az egyetemi könyvtár egykori tudományszervező könyvtárigazgatójának tiszteletére. A 2013-ban, a tudós születésének 100. évfordulója alkalmából alapított díjjal őrizi és minél szélesebb körben bemutatja a könyvtár névadójának emberi nagyságát, azt a szellemi méltósággal és cselekvő erővel létrehozott időtálló értéket, amit Kosáry Domokos a gödöllői egyetemen, annak könyvtárában és egyben egész élete során alkotott. „Kosáry Domokos Gödöllőn töltött éveit joggal nevezheti az egyetem és annak könyvtára-levéltára a felemelkedés korának, az agrárhistoriográfia pedig dicső fejezetének.” – fogalmazott egykori munkatársa Walleshausen Gyula (1923-2010)

Felhasznált és ajánlott forrás

Kosáry, D. (1997) *A chilloni fogoly: olvasónapló 1958*, Magyar Írószövetség, Belvárosi Könyvkiadó, Budapest. ISBN: 963-7675-81-7

Külföldi könyvtár- és információtudományi folyóiratokból (referátumok)

Soós Mária Erika

soos.erika@btk.elte.hu

ELTE BTK Irodalomtudományi Doktori

Iskola Könyvtártudományi Program

ELTE BTK Könyvtár- és

Információtudományi Intézet

egyetemi tanársegéd

A semlegesség és aktivizmus definiálása a norvég közkönyvtárakban: az ökológiai fenntarthatóság példája

Solum, E. E. B.-D. (2025) *Negotiating neutrality and activism in Norwegian public libraries: The case of environmental sustainability*, *Journal of Documentation*, 81(1), p. 107–124.

<https://doi.org/10.1108/jd-04-2024-0082>

A tanulmány segítségével láthatjuk, hogy a norvég közkönyvtárak hogyan értelmezik és alkalmazzák a semlegesség és társadalmi aktivizmus fogalmát az ENSZ Fenntartható Fejlődési Célok (SDG-k) megvalósítása során, különös tekintettel a környezeti fenntarthatóságra. A szerző egy összehasonlító esettanulmány keretében négy közkönyvtár gyakorlatát elemzi: két regionális főkönyvtárt Észak- és Kelet-Norvégiában (L1, L2); két városi fiókkönyvtárt Oslo két különböző, társadalmilag eltérő kerületében (L3, L4). A könyvtári semlegesség dinamikus újraértelmezése során a tanulmány elméleti háttérét Habermas közsféra-elmélete¹ és Mouffe agonisztikus pluralizmusa² adják.

A(z) anonimizáltan szereplő könyvtárakban zajló kutatás 30 félig strukturált interjú, helyszíni látogatások és dokumentumelemzés (pl. stratégiai tervek, fenntarthatósági jelentések) alapján térképezte fel, hogy a norvég közkönyvtárak hogyan keresik az egyensúlyt a semlegesség és az aktivizmus között az SDG-k szervezeti szintű megvalósítása során, a környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos nyilvános rendezvényeken, valamint a különböző felsőoktatási háttérrel és kompetenciákkal rendelkező könyvtárosok elkötelezettségében.

A vizsgált könyvtárak profiljuk, szolgáltatásaik és a munkatársak végzettsége szerint némileg különböznek.

Az észak-norvégiai könyvtár (L1) a hagyományos szolgáltatásokkal és kiállítással várja a használóit, zöld szolgáltatásai fókuszában a magkönyvtár, a közösségi kert és a civil szervezetekkel való partnerség áll. A fenntarthatóság támo-

¹ Habermas elméletének (1962) alap gondolata, hogy a közsféra (public sphere) egy olyan mindenki előtt nyitott társadalmi tér, ahol az emberek magánemberként racionális vitákkal jutnak konszenzusra a közérdekű ügyekben. Fő elemek: nyilvánosság, egyenlőség, érvelés, függetlenség.

² Mouffe agonisztikus pluralizmusa (1999) Habermas elméletének bírálata, mely a társadalomban meglévő alapvető értékkülönbségek miatt nem látja lehetségesnek a teljes konszenzust; teret kell adni a konfliktusoknak – demokratikus keretek között. Fő elemek: agonizmus (ellenfelek, nem ellenségek), pluralizmus (a különbségek nem problémák), szabályozott konfliktusok.

gátását a könyvtár hagyományos, semleges szerepével összeegyeztethetőnek tartják. Túlnyomórészt könyvtáros végzettségűeket foglalkoztatnak.

A kelet-norvégiai könyvtár (L2) modern, sokrétű programkínálat, közösségi események, megosztásalapú zöld szolgáltatások jellemzik. Úgy gondolják, a fenntarthatósági célok mellett kiállítás nem sérti a könyvtári semlegesség alapelvét. Többségük könyvtáros végzettségű, nyitottak a humán tudományok felé.

Az első oslói könyvtár (L3) innovatív térrel és aktivista projektekkel, magkönyvtárral, szerszámkölcsönzéssel, közösségi kerttel, javítóműhelyekkel várja a használókat. Tudatos aktivista megközelítést alkalmaznak, a könyvtár a társadalmi változások előmozdítójaként lép fel. Humánerőforrásuk nagyon vegyes (antropológia, színház, jog, irodalom).

A másik oslói könyvtár (L4) fő profilját az irodalmi fókuszú hagyományos szolgáltatások alkotják, zöld portfóliójukban pedig magkönyvtár, eszközköcsönzés, környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos események szerepelnek. A könyvtár kifejezetten ügyel a pártatlanságra: fenntartja a semlegességet, kerülve a politikai elköteleződést. Személyzetét tekintve vegyes kompetenciákkal rendelkeznek (művészettörténet, újságírás, könyvtártudomány).

A tanulmány főbb megállapításai szerint a norvég közkönyvtárakban a semlegesség és aktivizmus nem ellentétes, hanem folyamatosan újraértelmezett fogalmak, a semlegességet nem statikus értéként, hanem alkalmazkodó és kontextusfüggő gyakorlatként kezelik: a könyvtárak egy része (különösen L3) tudatosan aktív szerepet vállal a társadalmi változások előmozdításában, mások (L1, L2, L4) óvatosabban közelítenek a fenntarthatósági kérdésekhez.

A legtöbb könyvtár igyekszik kiegyensúlyozott módon bemutatni a témát (L1, L2, L4); míg van tudatos állásfoglalást mutató könyvtár is (L3), ahol a fenntarthatóságot értékválasztásként és társadalmi szerepvállalásként kezelik.

A könyvtárosok szakmai identitása átalakul: már nemcsak információs szakemberként, hanem közösség-szervezőként, facilitátorként is megjelennek. A nem könyvtáros végzettségű munkatársak fontos szerepet játszanak az új típusú programok bevezetésében.

A tanulmány szerint a semlegesség rugalmasan értelmezendő, hogy lehetővé tegye mind a konszenzusos (Habermas-i) vitákat, mind a pluralista, konfliktusokat felvállaló (Mouffe) megközelítéseket. A norvég közkönyvtárak a fenntarthatósági célok megvalósítása közben folyamatosan újratárgyalják a semlegesség és az aktivizmus határait, rugalmasan alkalmazkodva a helyi közösségek igényeihez és a demokratikus nyilvánosság elvárásaihoz.

Radó Rita
 rado.rita@oszk.hu
 MNMKG Országos Széchényi
 Könyvtár, Kutatási és
 Különgyűjteményi Főosztály,
 Kutatásszervezési Osztály
 osztályvezető

Elektronikus erőforrások értékelésére szolgáló átlátható és fenntartható terv egy folyamatosan változó korban

Ralph, T. (2024) *Implementing a Transparent and Sustainable E-resource Assessment Plan in an Era of Continual Change, Library Resources & Technical Services*, 68(3).

<https://doi.org/10.5860/lrts.68n3.8035>

Taylor Ralph, az Oregon State University Valley Könyvtárának gyűjteményértékelési könyvtáros tanulmányában egy átfogó, átlátható és fenntartható elektronikus információforrás értékelési modellt mutat be.

A legtöbb egyetemi könyvtár végez valamilyen szintű gyűjteményértékelést az elektronikus forrásokra vonatkozóan. A hagyományos elektronikusforrás-értékelési eljárások azonban számos kihívást jelentenek alkalmazhatóságuk, átláthatóságuk és fenntarthatóságuk terén. Ezek az értékelések gyakran csupán alkalmoszerűek, nem eléggé áttekinthetőek, illetve többnyire egy-egy személyre hárulnak, mindezzel erősen csökkentve a folyamatok rugalmasságát és hatékonyságát. Továbbá az új irányelvek, mint a nyílt hozzáférés, a transzformatív megállapodások és a „big deal” csomagokból való kilépés szintén új megközelítést kívánnak. Emellett az előfizetések ára folyamatosan nő, míg a könyvtári költségvetések stagnálnak vagy csökkennek, ezért a könyvtárakra egyre nagyobb nyomásként nehezedik kiadásuk igazolása is.

Az Oregoni Állami Egyetem Valley Könyvtárában kidolgozott modell azonban választ ad a hagyományos megközelítések hiányosságaira, és alkalmazkodik a könyvtári értékrend átalakulásához – így például a nyílt hozzáférés, a költséghatékonyság és a felhasználóközpontúság előtérbe kerüléséhez. A többszintű értékelési folyamat decentralizált, strukturált és folyamatosan felülvizsgálják és finomítják, hogy tükrözze a tudományos kommunikáció változásait. A modell kialakításakor különös figyelmet fordítottak arra, hogy oly módon tegye lehetővé az összes elektronikus forrás éves áttekintését, hogy közben szem előtt tarthassák a fenntartói költségvetési korlátokat, az intézményi prioritásokat és a használói igényeket.

A könyvtárban működő Gyűjteményi Tanács az értékelés során kvantitatív és kvalitatív adatokat is egyaránt figyelembe vesz. A dokumentációt és hozzáféréseket megosztott rendszerekben tárolják, ezzel biztosítva az információk hozzáférhetőségét és folytonosságát.

A tanulmány részletesen tárgyalja, hogy jelenleg hogyan épül fel ez a gyűjteményértékelési rendszer, és felvázolja a kihívásokat, előnyöket és jövőbeli megfontolásokat olyan más könyvtárak számára, amelyek saját elektronikusforrás-értékelési gyakorlatuk ki- vagy átalakításában érdekeltek. Ralph modellje ezekre a kihívásokra ad választ egy jól strukturált, együttműködésen alapuló, adat alapú folyamat kialakításával.

A Valley Könyvtár példája bizonyítja, hogy a rendszeres és átlátható elektronikus forrás-értékelés megvalósítható, és bármilyen típusú vagy méretű intézmény adaptálhatja. A modell nemcsak a könyvtári gyűjtemény fenntartható kezelését biztosítja, hanem az intézményi párbeszédet és a felhasználói igényekhez való alkalmazkodást is erősíti.

A nyílt tudomány korlátai

Ma, L. (2025) *The limits of openness: Global knowledge production and its boundaries*, Journal of Documentation, 81(7), p. 121–134.
<https://doi.org/10.1108/JD-09-2024-0237>

A nyílt hozzáférés mozgalma ma már nem csak a kutatási publikációkra terjed ki, hanem az adathalmazok, programkódok, szoftverek és hasonló információk közzétételére is. A leginkább vitatott kérdések a kiadók profitorientált működésével kapcsolatosak, miközben ritkán merül fel, hogy a nemzetbiztonsági érdekek, a geopolitikai feszültségek és a gazdaságpolitika is gátat szabhat a kutatási információ szabad áramlásának. A cikk két vitás kérdést jár körül: egyrészt az eszmei tulajdonjogok és a jogvédelem elősegíthetik a közjóságok keletkezését; másrészt az információ nem válhat igazán globális közjósággá a nemzeti és nemzetek feletti határok és geopolitikai konfliktusok miatt. A tanulmány Stewart Brand 1984-es idézete alapján két részre tagozódik: az információ ingyenes akar lenni, és az információ drága akar lenni.

Az információ ingyenességét az előállítás olcsósága és a közjóság eszméje támasztja alá. Az eszmei tudás eredendően közjóság, mivel fogyasztása nem csökkenti hozzáférhetőségét, valamint senki sem zárható ki belőle. A szerző felvázolja, hogy az open access mozgalmat elindító egyezmények (Budapest, Bethesda, Berlin) és a jelenlegi keretrendszereink (pl. az UNESCO nyílt tudományról szóló ajánlása) a tudást mind eszmei, mind tárgyasult (szövegek, adatok, programkódok fizikai és digitális formái) formában is tárgyalják, azonban a gyakorlatban csupán a tárgyasult tudásról szólnak, amely nem feltétlen teljesíti a közjóság feltételeit. A cikk kiadói és kutatói szemmel is megvizsgálja a nyílt hozzáférés eszméjét. A szerző szerint nem véletlen, hogy a kiadóházak csak azután csatlakoztak a nyílt tudomány mozgalmához, miután bebiztosították a helyzetüket. A kutatók számára sokszor tekintélyesebb kiadóknál való publikálás előnyösebb, mint a nyílt hozzáférésből származó előnyök, azaz, hogy egy nagyobb közönség elérésével nagyobb idézettséget érjenek el.

A szerző további négy megállapítást tesz az információ közjósággént való kezeléséről: a közpénzből finanszírozott tevékenységek nem mindig alkotnak közjóságot; a szabadon hozzáférhető tartalmak nem feltétlenül közjóságok; nem minden közjóság közpénzből finanszírozott; nem minden közjóság ingyenesen elérhető. Ezért a szerző szerint vitatható, hogy a kutatási információ tárgyasult formája szükségszerűen globális közjósággá kell, hogy váljon.

A szerző a tanulmány második részében kifejti, hogy az információ, az előállítási költségétől függetlenül, értékes akar lenni. Habár több száz órnyi videót töltünk fel a YouTube-ra percentként, és a COVID19-ről is több tízezer preprint tanulmány keletkezett, a szerző emlékeztet, hogy 2013 óta az összes publikált

Ormándy Marcell Ottó
 ormandy.marcell@oszk.hu
 MNMCK OSZK Könyvtári Intézet
 szabványosító könyvtáros

tanulmány több mint fele az öt legnagyobb kiadóháznál jelenik meg. A legtöbb kutatási eredmény nem közjóság, hanem kereskedett áru.

A kiadók üzleti modellje öngerjesztő hatású, ahogy egyre több publikációt és metaadatot birtokolnak, egyre kifinomultabb analitikai termékeket tudnak árusítani az egyetemek és kutatóintézmények számára. Az open access arany útján pedig a szerzői díjak fokozzák azt az episztemológiai válságot, hogy mi számít közjósággként értelmezett tudásnak. Ha a kutatási eredmények valóban (globális) közjóságok, akkor olyan rendszereket kell felépítenünk, ahol a létrejövő eszmei tudás nem egy profitorientált ágazat mellékterméke, hanem egy a hosszútávú megőrzést biztosító közszolgáltatás célja.

A tanulmány végén a szerző kurrens és történelmi példákkal illusztrálja azt, hogy a nemzeti érdekek sokszor akadályozzák a nyílt tudomány eszméit. Felvázolja az előbb említett episztemológiai válságot a koloniális tudásrendszerektől kezdve, a hidegháborún át, a tudás globális előállításának mai, nyugatcentrikus rendszeréig.

Ormándy Marcell Ottó
ormandy.marcell@oszk.hu
MNMKK OSZK Könyvtári Intézet
szabványosító könyvtáros

Fiatalok mindennapi érintkezései deepfake tartalmakkal

Lao, Y., Hirvonen, N., Larsson, S. (2025) *Everyday encounters with deepfakes: Young people's media and information literacy practices with AI-generated media*, Journal of Documentation, 81(7), p. 216–235.
<https://doi.org/10.1108/JD-01-2025-0007>

Míg a szakirodalom a fiatalok és a generatív mesterséges intelligencia (MI) által készített médiatartalmak (AGM) kapcsolatát strukturált és általában oktatási kontextusban vizsgálja, addig kevesebb felmérés készült a fiatalok mindennapi médiafogyasztásáról. Ezt a rést kívánja betölteni az a kutatás, amely feltérképezi és megvizsgálja, hogy milyen módon találkoznak a fiatalok deepfake tartalmakkal a mindennapjaik során. A felmérés keretében húsz 14–15 éves finn középiskolással készítették mélyinterjút 2021-ben öt nagyobb témát érintve, amelyek közül a tanulmány a „szintetikus média/MI generált tartalmak” kérdéskört mutatja be. Az interjúk során a résztvevők visszagörgethettek a telefonjukon, hogy felidézzenek olyan eseteket, amikor AGM-tartalmakkal érintkeztek. A beszélgetéseket rögzítették, kódolták, majd induktív és deduktív tartalomelemzés alá vetették.

A generatív mesterséges intelligencia által készített médiatartalmak alapvetően megváltoztatták a médiakörnyezetet. A deepfake káros dezinformációra használható tartalom, amelyben manipulálják egy személy arcát és hangját. Az AGM-készítő technológiák elterjedésével az AGM-tartalmak is megsokszorozódtak, elárasztva a gyerekkoruk óta digitális platformokat használó fiatalok hírfolyamait. Utóbbiak kifejezetten veszélyeztetett csoportot alkotnak, mivel mentális és társadalmi fejlettségükből eredően nincsenek megfelelő eszközeik az eléjük kerülő káros információk kezeléséhez.

Korábbi kutatások kimutatták, hogy az AGM-tartalmakkal a legtöbb ember „véletlen találkozások vagy észlelések” által érintkezik, ami a kutatásban résztvevőkkel való beszélgetések során is megerősítést nyert. A legtöbben azt állították,

hogy sosem kerestek rá közvetlenül AGM-tartalomra, továbbá sosem próbáltak meg saját maguk ilyen készíteni. Elsősorban hírességekkel kapcsolatos, szórakoztató, politikai és oktatási jellegű AGM-tartalmakkal érintkeztek, kifejezetten videóformátumban.

Az alanyok különböző informatikai jártassággal rendelkeztek, mégis többségük a kifejezés „hamisságára” (fakeness) fókuszáltak. Nagyjából a háromnegyedük hallotta a deepfake kifejezést. A deepfake gyártásával kapcsolatban a legtöbben az arckifejezések manipulálását emelték ki, hasonlóképp a Photo-shop-szerű szoftverekhez. Habár a technikai részleteket nem értették, de a kép és a hang vizsgálatával tudatába kerültek annak, hogy nem autentikus médiát látnak. Amikor az MI szerepéről kérdezték őket, inkább spekulatív hangnemben válaszoltak: megértik, hogy az MI-nek szerepe van a deepfake előállításában, viszont nem ismerik az algoritmikus technikai részleteit.

A deepfake hatásai közül legtöbben a negatívabbakra helyezték a hangsúlyt, a dezinformációt kiemelve. A pozitív hatások között szinte kizárólag a szórakoztatást említették. Ennek ellentmond, hogy a fiatal résztvevők jellemzően közömbös hozzáállást tanúsítottak a deepfake-ekkel szemben: észrevették, de komolyabb aggodalom nélkül nézték meg őket, miközben tisztában voltak esetleges negatív hatásaikkal. A tartalmaknak csak egy kis hányada sarkallta őket arra, hogy kifejezetten kövessék a videókat, vagy visszajelezzenek az algoritmusnak a „nem érdekel” gombbal.

A szerzők szerint a média- és információs műveltség elemei közé az információval való véletlenszerű találkozások és észlelések esetét is érdemes lenne beemlíteni. Továbbá erősíteni kellene azt, hogy az egyének megértsék az AGM-tartalmakat előállító technológiák működését.

Kapcsoltadat-szerkesztők – a Sinopia és a Marva összehasonlítása

Heng, G., Lampron, P., Myung-Ja, H. (2024) *Challenges and Considerations of Linked Data Editors: A Comparison of Sinopia and Marva, Library Resources & Technical Services*, 68 (3), p. 1–14.

<https://doi.org/10.5860/lrts.68n3.8226>

A könyvtárak a 2000-es évek elejétől kísérleteznek a kapcsoltadat-technológiával (linked data technologies), azzal a módszertannal, amely a forrásleíró keretrendszer (RDF), illetve egységes forrásazonosítók (URI-k) segítségével teszi rögzíthetővé az entitásokra épülő bibliográfiai leírásokat. Az adatgazdag metaadatközlés-halmazok előállítására és kezelésére több felület is alkalmas: a cikk szerzői a két legismertebbet, a Kongresszusi Könyvtár által implementált Marva-t, illetve a szélesebb szakmai közönséget kiszolgáló Sinopia tesztfelületét (Sinopia Stage) vették górcső alá a felületeken használható szemantikus elemkészletek, az exportlehetőségek, az űrlapok (profilok) testreszabhatósága, az elemcímkék és az elemekhez tartozó megjegyzések rögzíthetősége, a keresés és az automatikus

Hubay Miklós
gvm206@gmail.com
MNMKK – Petőfi Irodalmi Múzeum
humáninformatikai csoportvezető

kitöltés működése, a validáció (pl. elemek ismételhetőségének vizsgálata) és jogosultságkezelés (elemek törlése, leírások módosítása, törlése stb.), a külső adatforrások beemelhetősége, valamint a duplumszűrés szempontjából. Megállapítást nyert, hogy mindkét felület a BIBFRAME bibliográfiai elemkészletre épül, a Sinopia azonban más szótárak elemeit is beépíthetővé teszi a leírásba, továbbá az exportlehetőségei is jobbak, a legismertebb RDF-szerializációs szintaxisok mind-egyikét támogatja.

Ami a profilokat, azaz a forrásleíró űrlapokat illeti, a Marva a legkülönbébb bibliográfiai forrástípusokra, monografikus kiadványokra, kottákra, időszaki kiadványokra stb. kínál előkészített adatrögzítő felületeket, amelyek segítségével egy munkamenetben lehet rögzíteni a mű (Work), illetve az előfordulás (Instance) metaadatait, mindemellett importfunkcióval is a használók rendelkezésére áll. A Sinopia granularisabb, és a BIBFRAME két legfontosabb entitás szintjét két külön űrlapon teszi metaadatokkal, amelyek kapcsolati elemekkel huzalozhatók össze.

Az elemek címkéi, illetve az elemekhez tartozó megjegyzések – ezek számos esetben az RDA szabályzat fejezetpontjaira mutató hivatkozásokat, vagy az adott elem MARC-megfelelőit tartalmazzák – a Sinopiában szabadon szerkeszthetők, a Marva ilyen lehetőséget nem biztosít. Mindkét szerkesztő lehetővé teszi ugyanakkor a külső adatforrásokból (LCNAF, RDA-szótárak stb.) származó értékek beemelését. A Marva-ban az elkészült leírások mindenki által szabadon, a Sinopiában azonban csak intézményi jogosultság birtokában módosíthatók, amelyet rendszerbeállítással lehet szabályozni.

A cikk második részében a szerzők két kiscsoportos felmérés eredményeit ismertetik, amelyet a Marva esetében 7, a Sinopia esetében 11 résztvevő bevonásával folytattak le. A kérdésekre adott válaszokból kiderült, hogy a résztvevők eligazodtak a felületeken, bár túl soknak ítélték az ehhez szükséges kattintásszámot, és több esetben a szükséges ismeretek is hiányoztak az RDA, FRBR és LRM témájában. A szerzők úgy látják, hogy egy jó kapcsolattadat-szerkesztőnek szótárfüggetlennek és testreszabhatónak (pl. az űrlapok esetében) kell lennie, lehetőséget kell adnia konverziókra, és a leíró profilok repozitóriumaként kell működnie. A kapcsolattadat-technológiára való átállás a szoftverszállítók és a könyvtárak együttműködését igényli, és ki kell terjednie a jelenleginél fejlettebb, teljesebb informatikai infrastruktúrára, képzések tartására, és a folyamatok leírására, dokumentációjára.

